

ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಕಟಣೆ - ೨೦೯
ವಿಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯಮಾಲೆ - ೧೦೭

ತೆಂಕಣ ನುಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ತೆಂಕಣ ನುಡಿಗಲು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ಸಂಪಾದನೆ : ಮೇಟಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ

ಕಲಾಗ್ರಾಮ, ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಆವರಣದ ಹಿಂಭಾಗ, ಮಲ್ಲತ್ತಹಳ್ಳಿ

ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೫೬

THENKANA NUDIGALU MATTU ENGLISH (Ed) Dr. Meti Mallikarjuna
Published by Sri P. Narayana Swamy, Registrar, Kuvempu Bhasha
Bharathi Pradhikara; Kalagrama, Jnanabharathi, Behind Bangalore
University Campus, Mallattahalli, Bengaluru - 560 056 ; 2015 ;
Pp. xiv + 346 ; Price 200/-

© : ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೧೫
ಪುಟಗಳು : xiv + ೩೪೬
ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨೦೦/-
ಪ್ರತಿಗಳು : ೧೦೦೦

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಪಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್

ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ

ಕಲಾಗ್ರಾಮ, ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಆವರಣದ ಹಿಂಭಾಗ

ಮಲ್ಲತ್ತಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೫೬

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರ : ಅರುಣ್

ಮುದ್ರಕರು :

ರಾಜಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ನಂ. ೫೯, ೪ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ,

ಲಾಲ್‌ಬಾಗ್ ರೋಡ್, ಕೆ.ಎಸ್. ಗಾರ್ಡನ್,

ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦೦೨೭. ದೂ : ೨೨೨೩೪೦೬೬

ಮೊದಲ ಮಾತು

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇಂಡಿಯಾದ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೊಡನೆ ತಿಕ್ಕಾಟದ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ದಶಕಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಈ ತಿಕ್ಕಾಟದ ಬಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ನಡೆದಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಹೇಗೆ ಗ್ರಹಿಸಿವೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಕಣದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿಯು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲಯಾಳಂ ಮತ್ತು ತುಳು ಭಾಷೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೊಡನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಅನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಆಯಾ ಭಾಷೆಯ ಚಿಂತಕರು ಬರೆದ ಬರಹಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಡಾ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮೇಟಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳ ತಜ್ಞರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಕೆಲವು ತಜ್ಞರು ತಂತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ವಿಧ್ವಾಂಸರಿಗೆ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಂಬಂಧ ಕುರಿತು ವಿವರವಾದ ಅಧ್ಯಯನಪೂರ್ಣ ಬರಹವನ್ನು ನೀಡಿದ ಡಾ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮೇಟಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೆ.ರಾಜಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಅವರು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳು.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

1. **ಮೇಟಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ** ಇವರು ಸದ್ಯ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನುಡಿ, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಇವರು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಬಾಲ್ವನ್ ಓದು, ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಜಗತ್ತು, ಆಟ ನೋಟ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮೊದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. **meti.mallikarjun@gmail.com**

2. **ಶ್ರೀ ಕಿರಣ್ ಕುಮಾರ್. ಕೆ** ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಓಪನ್ ಮೈಂಡ್ಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಇನಿಶಿಯೇಟಿವ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಟಿವ್ ಇಂಗ್ಲಿಶ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಕಲಿಕೆ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. **kiran@iice.co.in**

3. **ಪ್ರೊ. ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ**, ಪ್ರಸ್ತುತ ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೊಂಡು ಮೇವು ಎಂಬ ತಲೆಬರಹದಲ್ಲಿ ಇವರ ಈ ವರೆಗಿನ ಬರಹಗಳು ಹತ್ತು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ ಪದಕೋಶ, ಭಾಷೆ (ವಿಶ್ವಕೋಶ), ಡ್ರಾವಿಡಿಯನ್ ಎಟಿಮಾಲಜಿಕಲ್ ಡಿಕ್ಶನರಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನುಡಿ, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಟಕ-ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. **narayana48@gmail.com**

4. ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ದುರ್ಗಾಪ್ರವೀಣ, ಕುಪ್ಪನ ದ್ರಾವಿಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ತುಳು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ತೆಲುಗು ನುಡಿಗೆ ಇವರು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. “ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನರಿಗಳ ತುಳು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು”, “ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ” ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. **durgapraveenms@gmail.com**

5. ಡಾ. ಎಲ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಮೈಸೂರು ಇಲ್ಲಿ ಇವರು ರೀಡರ್ ಕಮ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷಾ ಯೋಜನೆ, ಆಧುನೀಕರಣ, ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. Language Loyalty and Displacement among Telugu Minorities in Pondicherry. PILC 2000, Modernisation of Tamil with Reference to Administration PILC 2000., Ya:nar (ed) PILC 2000. Tamil aaTchi mozhi (ed) PILC 2000. Mozhiyum Athikaaramum (Language and Power) Annam Publication 2005. Tamil Ilakkiyangal KaTTaviLppum KaTTamaippum (Tamil Literature : Structural and Deconstruction Approach) Kavya Publication 2005. Purism in Tamil Lambert, German 2010 and pedagogical grammar of Tamil ಮೊದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. **ramamoorthycil@gmail.com**

6. ಪ್ರೊ. ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ ಇವರು, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಮೈಸೂರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯ ಶಿಕಾಗೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ Department of South Asian Languages and Civilizations ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ,

ಜಪಾನಿನ ಟೋಕಿಯೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಹಾಗೂ ಅಮೇರಿಕದ ಯೇಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. *Managing Multilingualism, Dimension of Verbal Extensions in Tamil, Adjectival Clauses in Tamil, Social Dimensions of Modern Tamil* ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. annamalaie@uchicago.edu

7. **ಪ್ರೊ. ಜಿ. ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ರಾವ್**, ಇವರು ಹೈದರಾಬಾದ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಅಪ್ಲಾಯ್ಡ್ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಆಂಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸಲೇಶನ್ ಸ್ಟಡಿಸ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಹಾಗೂ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಡೆರಿವೇಶನಲ್ ಮಾರ್ಫಾಲಜಿ, ನಾನ್-ಲೀನಿಯರ್ ಫೋನಾಲಜಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟೇಶನ್ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಹತ್ವದ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಶಿನ್ ಟ್ರಾನ್ಸಲೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಇತರೆ ದ್ರಾವಿಡ್ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಸಂಬಂಧದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ತೆಲುಗು ನುಡಿಯ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವು ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. guraohyd@gmail.com

8. **ಪ್ರೊ. ಅಯಿನವೋಲು ಉಷಾದೇವಿ**, ಇವರು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ತೆಲುಗು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ/ಪದಕೋಶಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಈಗ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ತೆಲುಗು ನುಡಿ, ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಂಧ್ರ ಭಾಷಾ ಭೂಷಣಮು ಎಂಬ ತೆಲುಗು ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಟೀಕುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. *Acquisition of Telugu Syntax* (1990, New Delhi), *dhwanyanukaraNapadakooSam* (A dictionary of

Onomatopoeic words in Telugu) (P.S. Telugu University, 2001) ಮೊದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. **profushadevi@yahoo.co.uk**

9. ಡಾ. ಪಿ. ಶ್ರೀಕುಮಾರ್, ಇವರು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ದ್ರಾವಿಡಿಯನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ Dravidian and Computational Linguistics ವಿಭಾಗ, ಕುಪ್ಪಂ ಇಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ Language, Labour and Emancipation (2009) ಎಂಬ ಇವರ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಕೇರಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ದೊರಕಿರುತ್ತದೆ. Language Technology Studies and Language of Academic Writing ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಚೆಗೆ Grammatical Tradition in Dravidian Languages and Lilaathilakam (2015) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. **linguafranka@yahoo.com**

10. ದಿವಂಗತ ಪ್ರೊ. ಎ.ಪಿ. ಆಂಡ್ರ್ಯೂಕುಟಿ ಇವರು ಕೇರಳದ ತಿರುವನಂತಪುರದ ಕೇರಳ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಚಾಮಸ್ಕಿಯ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಸಂಶೋಧನಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪರಿವಿಡಿ

ಮೊದಲ ಮಾತು	v
ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ	vii
೧. ಕನ್ನಡ - ಇಂಗ್ಲಿಷು: ಅಂಟಿದ ನಂಟು ಮೇಟಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ	೧
೨. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕಿರಣ್ ಕುಮಾರ್ ಕೆ.	೮೯
೩. ಕನ್ನಡ - ಇಂಗ್ಲಿಷು: ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ	೯೫
೪. ತುಳು - ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವರೂಪ ಡಾ. ದುರ್ಗಾಪ್ರವೀಣ	೧೪೨
೫. ತಮಿಳು - ಇಂಗ್ಲಿಷು: ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮೂಲ : ಡಾ. ಎಲ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಅನು: ಡಾ. ಮಣಿಮೇಖಲೈ ಮತ್ತು ಡಾ. ಮೇಟಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ	೧೭೯
೬. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶದ ಸಮೀಕರಣ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಸಮತೋಲೀಕರಣ ಮೂಲ : ಡಾ. ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಅನು : ಡಾ. ಹೇಮಾದೇವಿ ಬಿ. ಎನ್	೧೯೧
೭. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ: ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮೂಲ : ಡಾ. ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಅನು : ಶ್ರೀ ಶಂಸ ಐತಾಳ	೨೦೪

೮. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ದೇಶೀಕರಣ ಮತ್ತು
ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ಸಮತೋಲೀಕರಣ ೨೩೩
ಮೂಲ : ಡಾ. ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ
ಅನು : ಡಾ. ಹೇಮಾದೇವಿ ಬಿ. ಎನ್
೯. ತೆಲುಗು - ಆಂಗ್ಲ ನುಡಿಗಳ ಸಂಬಂಧ : ಪ್ರಭಾವಗಳು ೨೪೮
ಮೂಲ : ಡಾ. ಗಾರಪಾಟಿ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ರಾವ್
ಅನು : ಡಾ. ವೀರಭದ್ರೇಗೌಡ ಜಿ.
೧೦. ತೆಲುಗಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ೨೮೩
ಮೂಲ : ಅಯಿನವೋಲು ಉಷಾದೇವಿ
ಅನು : ಬಿ. ಸುಜಾನ್‌ಮೂರ್ತಿ
೧೧. ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು
ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನ ೩೨೪
ಮೂಲ : ಎ. ಶ್ರೀಕುಮಾರ್
ಅನು : ಡಾ. ಎ. ಮೋಹನ್ ಕುಂಟಾರ್
೧೨. ಭೌಗೋಳಿಕರಣ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ ೩೩೬
ಮೂಲ : ಎ.ಪಿ. ಆಂಡ್ರ್ಯೂಕುಟಿ
ಅನು : ಡಾ. ಹೇಮಾದೇವಿ ಬಿ.ಎನ್

**ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರು**

- ೧) ಡಾ. ಕೆ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ನಂ. ೩೨೯, 'ಗೌರಿ'
ಡಿಯೋ ಮಾರ್ಷಲ್ ಲೇಔಟ್
ಅನಂತಪುರ ರಸ್ತೆ, ಯಲಹಂಕ
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೬೪
narayana48@gmail.com
- ೨) ಡಾ. ಎಚ್.ಎಸ್. ಅನುಪಮಾ
ಜಲಜಾ ಜನರಲ್ ಮತ್ತು ಹೆರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ
ಕವಲಕ್ಕಿ
ಕವಲಕ್ಕಿ ಅಂಚೆ-೫೮೧೩೬೧
ಹೊನ್ನಾವರ ತಾ||
ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ-೫೮೧೩೬೧
anukrishna93@gmail.com
- ೩) ಡಾ. ನಟರಾಜ್ ಹುಳಿಯಾರ್
೫೭೩/ಎ, ೧ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ೨ನೇ
ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ,
ಬಿ.ಇ.ಎಂ.ಎಲ್. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೯೮
natarajhuliyar@gmail.com
- ೪) ಡಾ. ಆರ್. ಪೂರ್ಣಿಮಾ
೧೫೪೧, ಸಿರಿಗಂಧ
೧೬ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ,
ಎಂ.ಸಿ. ಬಡಾವಣೆ, ವಿಜಯನಗರ
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೪೦
poornima54@gmail.com
- ೫) ಡಾ. ಎಚ್.ಎಲ್. ನಾಗಭೂಷಣ ಸ್ವಾಮಿ
೧೧೫, ೧೩ನೇ ಕ್ರಾಸ್,
ವಿಲ್ಸನ್ ಗಾರ್ಡನ್
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೨೭
olnswamy@gmail.com
- ೬) ಡಾ. ವಿನಯಾ ಒಕ್ಕಂದ
'ನೆಮ್ಮದಿ', ೧೨೪,
ಸಿ.ಐ.ಟಿ.ಡಿ. ಕಾಲೋನಿ
ಶ್ರೀನಗರ, ಧಾರವಾಡ-೦೩
nabhapavimd@gmail.com
- ೭) ಶ್ರೀ ಅಶ್ವಿನಿ ಮೇಲಿನಮನಿ
ಆಸ್ಕಾ ಪ್ರಕಾಶನ
ದುರ್ಗಾ ವಿಹಾರದ ಹತ್ತಿರ
ಬಾಗಲಕೋಟೆ-೫೮೭೧೦೧
ashifmelinamani@gmail.com

೯) ಡಾ. ಎಸ್. ಸಿರಾಜ್ ಅಹಮದ್
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗ
ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು,
ವಿದ್ಯಾನಗರ,
ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ-೫೭೭೨೦೩
sirajahmeds@gmail.com

೧೦) ಡಾ. ಪ್ರೀತಿ ಶ್ರೀಮಂಧರ್ ಕುಮಾರ್
೪೯೨, ಚಿತ್ರಭಾನು,
ಎ ಮತ್ತು ಬಿ ಬ್ಲಾಕ್
ಕುವೆಂಪು ನಗರ, ಮೈಸೂರು-೨೩
priti.shubhachandra@gmail.com

೧೧) ಶ್ರೀ. ಕೆ.ಎ. ದಯಾನಂದ, ಕ.ಆ.ಸೇ.
ನಿರ್ದೇಶಕರು
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ
ಕನ್ನಡ ಭವನ
ಜೆ.ಸಿ.ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೦೨
kanbhavblr@gmail.com

೧೨) ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೈದರ್ ಆಲಿಖಾನ್
ಲೆಕ್ಚರರಿಗಳು
ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಕಲಾಗ್ರಾಮ, ಬೆಂಗಳೂರು
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಆವರಣದ ಹಿಂಭಾಗ, ಮಲ್ಲತ್ತಹಳ್ಳಿ
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೫೬

೧೩) ಶ್ರೀ ಪಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ
ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್
ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ
ಕಲಾಗ್ರಾಮ, ಬೆಂಗಳೂರು
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಆವರಣದ ಹಿಂಭಾಗ, ಮಲ್ಲತ್ತಹಳ್ಳಿ,
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೫೬
ದೂ: ೦೮೦-೨೩೧೮೩೩೩೧೧/೧೨
kbbpbengaluru@gmail.com

ಕನ್ನಡ - ಇಂಗ್ಲಿಶು: ಅಂಟಿದ ನಂಟು

- ಮೇಟಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

In the lives of individuals and societies, language is a factor of greater importance than any other. For the study of language to remain solely the business of a handful of specialists would be a quite unacceptable state of affairs.' Saussure

೧.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು: ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ದಾರಿಯ ಜಾಡುಹಿಡಿದು

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ದಾರಿಯ ಜಾಡಿನ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಿನ್ನೋಟದ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ನುಡಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗೆಗಿನ ನಿಲುವುಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಈ ಹಿಂದಣ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಕನ್ನಡದ ಮುಂದಣ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತೊಡರುಗಾಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿ ಈಗಲೇ ಹೇಳಲಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಶು ಜೊತೆಗೂಡಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದರ ಜೊತೆ ಪ್ರೈಮೋಟಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಕನ್ನಡದ ದಾರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕನ್ನಡದ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆಯೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳು ಭಿನ್ನದಾರಿಗಳನ್ನು ಸವಿಸಿರುವವೋ? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಕೇಳಿಗಳಿಗೆ ಬದಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ನುಡಿಯೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಆ ನುಡಿಯು ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಪರಿಸರದ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಕೇವಲ ರಚನೆ, ಬಳಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ

ಚರ್ಮಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಲುವುಗಳು ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಫೂಲಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಶೆಯಿಫಲಿನ್ [1994:55] ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ವಾದವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬಹುದು, “ನುಡಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಭಾಷಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವುಗಳು ಕೇವಲ ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ಚರ್ಮಗಳು ಮಾತ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ”. ನುಡಿ ಸಂವಹನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿರುವ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೋ ತಿಳಿಸುವ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಸೂಚಕವಾಗಿ, ನುಡಿಯೊಂದು ನೆಲೆನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಸಮುದಾಯಗಳು ಯಾರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ ಹಾಗೂ ಯಾರನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸೂಚಕವೂ ಇದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮೂಹಗಳು ತಮ್ಮ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ನುಡಿಯನ್ನು ಈ ಸಮೂಹಗಳು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಇಂತಹ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಇರಬಹುದಾದ ರಾಜಕೀಯ ತಿರುಳುಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಇಂತಹ ಸೂಚಕಗಳು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕತೆ, ಆಚರಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅದು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಬರಹವು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಇಡೀ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇದು ಸರಳ ರೇಖಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತೀರ್ಮಾನಗಳು, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ನಡವಳಿಗಳ ಮೂಲಕ, ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಂಸ್ಥಿಕಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಚರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಂಟೋನಿಯೊ ಗ್ರಾಸ್ಪಿಯ ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಒಳನೋಟಗಳ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವುದರಿಂದ, ಈ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಸಮೂಹಗಳ ಬೆಂಬಲದಿಂದಲೇ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೆಯನ್ನು ಒಡ್ಡುವ ಮೂಲಕವೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳೇ ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಈ ನಿಲುವುಗಳು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಗ್ರಾಸ್ಪಿಯ ಹೇಳುವಂತೆ, ಸಮೂಹಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಔನ್ನತ್ಯವು ಎರಡು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಮುಂದಾಳುತನವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ವಾದದಿಂದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ನಿಚ್ಚಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಅದೇನೆಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರದ ಅಧಿಕೃತ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ, ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗೆಯೇ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಭಾಷಿಕ ನಡೆಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಯಜಮಾನಿಕೆಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ತೀವ್ರಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಊಳಿಗವಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಈ ಧೋರಣೆಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಗಳು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ ಎಂಬುದಂತು ದಿಟ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇವತ್ತು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಬ್ರಿಟಿಷು ವಸಾಹತು ಚರಿತ್ರೆಯ ರೂಪಕದಂತಿದೆ. ಭಾರತದ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಸ್ತವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಆಗಿರದೆ, ಅಂತಹ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಒಳಸುಳಿಗಳ ಜಾಡನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವ ವಿಶ್ಲೇಷಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಾದವು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಬಹುದು, ಆದರೂ ಇದುವೇ ದಿಟವಾದ ನಿಲುವು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಹಾಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಇಡೀ ನಿರ್ದಹಣೆಯ ಮಾಧ್ಯಮ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಭಾಷಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಹಸ್ತಾಂತರ ಆಗುವವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ದಿಟ, ಈ ನುಡಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಯಾವುದೇ ಸಡಿಲತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವುದು ದುಸ್ತರವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಂವಿಧಾನದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರನುಡಿಗಳೆಂದು ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ದೇಶಿನುಡಿಗಳು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ನಿರೂಪಣೆಯ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಜರೂರಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪರಕೀಯ ನುಡಿಯಾಗಿ, ನಂತರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ನುಡಿಯಾಗಿ ಭಾರತದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದೆ. ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಈ ನಾಡಿನ ದೇಶಿನುಡಿಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಅಚ್ಚರಿಯೇನಂದರೆ ಈ ನಿಲುವು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ವ್ಯಾಪಕ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ವಸಾಹತು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಹಾಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಭಾರತವು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಂಡು ತನ್ನದೇ ನುಡಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತನಕವೂ ಇಂಗ್ಲಿಷೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರದ ನುಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪರಕೀಯ

ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜ್ಯಶಾಹಿ ನುಡಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಭಾರತದ ಹಲವು ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಅದು ಪ್ರಜಾಸತ್ತತ್ವಕ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನುಡಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಬಗೆಗಿನ ನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಈ ಬರಹದ ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಅತ್ಯಂತ ಚೈತನ್ಯದ ನುಡಿಯಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದ ಈ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಜಾಗತಿಕ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ. ಈ ವಾದವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡಲು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಶತ 65 ಯುವ ಪೀಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪದಕೋಶ, ಸೊಲ್ಲರಿಮೆ, ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಾಗತೀಕರಣ, ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮದ ಕಾರಣ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಪಲ್ಲಟವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನೆಲೆಗೊಂಡ ದಿನದಿಂದಲೂ ಈ ನುಡಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ದಿಟ. 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳು ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲಗಳು ನಮಗೆ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೆಲೆಪಡೆದ ದಿನದಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಈ ನಾಡಿನ ಸಮುದಾಯಗಳೊಳಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಯಾವ ಸಂಗತಿಯೂ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇವುಗಳು ಹೊಸ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಭಾವ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ನೆಲೆಗಳು ಮೈಪಡೆದಿರುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ನುಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾವು ಬೇತಾಳನಂತೆ ನಮ್ಮ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ರವಾನಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒರೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವ ಜರೂರಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯಿದೆ 1835

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯ್ದೆಯು ಒಂದು ಶಾಸಕಾಂಗದ ಕಾಯ್ದೆಯಾಗಿ 1835ರಲ್ಲಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಶಾಸಕಾಂಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಂಡಿತು. ಆವತ್ತಿನ ವಸಾಹತು ಭಾರತದ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಆಗಿದ್ದ ವಿಲಿಯಂ ಬೆಂಟಿಂಕ್‌ನಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಡೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನು ಕೂಡ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ಮೂಲಕ ಮರುಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ವಿಲಿಯಂ ಬೆಂಟಿಂಕ್‌ನು ನೋಡಿಕೊಂಡನು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರಿಗೆ, ಅವರದೇ ದೇಶಿನುಡಿಗಳಾದ ಅರಾಬಿಕ್ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮೊದಮೊದಲು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತದನಂತರ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಅವರು ಕೈಗೊಂಡರು. ಇದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಆಡಳಿತ, ನ್ಯಾಯಾಂಗಗಳ ಪ್ರಮುಖ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲಾಯ್ತು. ಹಾಗೂ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಅಂದರೆ ಕೋರ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ್ಯಾಯ ನುಡಿಯನ್ನು ತೆರವುಗೊಳಿಸಿ, ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕೇವಲ ವಸಾಹತು ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನುಡಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿರದೇ, ಅದೊಂದು ಭಾರತದ ನುಡಿಯಾಗಿಯೇ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಯಿತು. ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಮೆಕಾಲೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವರದಿ ಇಲ್ಲವೇ ಮೆಮೊರಂಡಮ್‌ಅನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಕೂಡ ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಲುವು-ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ, ದೇಶಿನುಡಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಹುನ್ನಾರವೂ ಅಲ್ಲಿತ್ತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲಯಾಳಂ, ಬೆಂಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಮುಂತಾದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ತಿಳಿವಿನ ಬಗೆಗೆ ನೆಗೆಟಿವ್ ಒಲುವೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮೆಕಾಲೆ ತನ್ನೇ ವರದಿ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದನೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ದೇಶಿನುಡಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಇಂಗ್ಲಿಶು ತಾನು ಭಾಷಾವಲಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿಯೇ ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. [ರ್ಯಾಡಿಕಲ್ ಡಿಫರೆನ್ಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಸೆಲ್ಫ್ ಆಂಡ್ ಆದರ್] ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ನುಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಅದೊಂದು ಚಿಂತನೆಯ ಪಂಥ ಆಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಅದು ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮದ ಶೈಲಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿತ್ತು [ಸ್ಟೈಲ್ ಆಫ್ ಥಾಟ್] ಮತ್ತು ಈ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗೇ ಮೀಮಾಂಸಾ ಮೌಲ್ಯ ಅನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಭಾವೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಷಯಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಪರಿಗಣನೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಮೂಹಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ನಿಲುವುಗಳಿಗಿಂತ ನುಡಿಗೇ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ನೆಲೆಯಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

1813ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ 20 ವರುಷಕ್ಕೆ ನವೀಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಭಾರತೀಯರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಈ ಕಂಪನಿಯು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಭಾರತದ ದೇಶೀ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಏಳಿಗೆಪಡಿಸುವ, ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುವ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ದೇಶೀ ಅರಿವಿಗರನ್ನು ಉತ್ತೇಜನಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಗೆ ಪ್ರತೀ ವರುಷವೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ದೇಶೀ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ತಿಳಿವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವು ಈ ನಿಲುವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಗಮನಾರ್ಹ. ಈಗಾಗಲೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾದರಿಗಳಾದ ಮದ್ರಸಾ ಹಾಗೂ ಹಿಂದೂ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮೊದಮೊದಲು ಈ ಕಂಪನಿಯು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂತು. ದಿಟದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ, ಭಾರತದ ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವು ಅತ್ಯಂತ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಕಂಪನಿಯು ಇದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತೀಯರ ಏಕೈಗಾಗಿ ನಾವು ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವೆವು ಎಂಬ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡುವುದೇ ಈ ನಿಲುವುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯೂ,

ಭಾರತೀಯರಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದದು ಎಂದು 1820ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಈ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯೊಳಗಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಕ್ರಮವು ಕೇವಲ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನೂ ಈ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ನಿಲುವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ, ಬೆಂಗಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ತಿಳಿವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕವೇ ಹರಡುವ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಆಗಲೇ ಶುರುವಾದವು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಅಭಿಜಾತ/ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡುವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಈ ನಿಲುವು ಹಲವು ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಮೇಲ್ನೋಟದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಪರ್ಷಿಯನ್ ನುಡಿಗಳು ಭಾರತದ ಇಡೀ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ, ಇದೇ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಷಯಗಳಾದ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ನುಡಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಗ್ರೀಕ್ ಇಲ್ಲವೇ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ವ್ಯಾಕರಣ/ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಇನ್ನಾವುದೇ ಆಧುನಿಕ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸರಕಾರವು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆಧುನೀಕರಿಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ ಅಂತಹವೊಂದು ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಆ ಯೋಜನೆಯು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಈ ನಿಲುವು, ಅವರ ದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾದರಿಯಂತೆಯೇ, ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ನುಡಿಗಳೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಲಿಬರಲ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾದರಿಗಳ ನಡುವೆ ಆಯ್ಕೆಯ ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಂತಹ ಈ ಉತ್ಸಾಹ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲಿಬರಲ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾದರಿಯನ್ನು

ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕುರಿತ ಸವಾಲುಗಳು ತಲೆದೋರಿದರೂ, ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಾಲೆಗಳು, ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಬೇರೊಂದು ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದವು. ಆದರೆ ಈ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆಧುನಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯ್ತು. ಅಂದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ನುಡಿಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉದಾರವಾದಿ ಧೋರಣೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಜರೂರಿನದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಈ ಉದಾರವಾದಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುವ ನುಡಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹರಡಲಾಯಿತು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ನಿಲುವುಗಳು ಕೂಡ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣ ಬೆಳೆದ ಬಗೆಗಳನ್ನು ನಿಗಾವಹಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವ ರಾಜಕಾರಣದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಎಂತಹವು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಇಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಜಾ ರಾಮಮೋಹನ್ ರಾಯ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಸಂಸ್ಕೃತ ನುಡಿಯು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಉದಾರ, ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬುದ್ಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ”. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ರಾಯ್ ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಮೆಕಾಲೆ ಬಲವಾಗಿಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಈ ದೇಶದ ಜನತೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಮೆಕಾಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತ ತನ್ನ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದನು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಇಲ್ಲವೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ದಿನದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಜನ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಯಾವುದೇ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇನ್ನಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಖಚಿತವಾದ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪುರಾವೆಗಳು ಇದುವರೆಗೂ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ನುಡಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಭಾರತ/ಕರ್ನಾಟಕದ ನುಡಿ ನೆಲಗಾಣ್ಕೆಯ (ಭಾಷಾಪರಿಸರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ) ಬಗೆಗೆ ಇಡಿಯಾದ ಕಣ್ಗೋಟವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ನಮಗೆ ನಿಚ್ಚಳವಿಲ್ಲ.

ನುಡಿ ಹಮ್ಮುಗೆಯ ದಾರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿಗಳು ನಿಚ್ಚಳವಿಲ್ಲದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ಬಗೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇರಲಾರದು. ಉದ್ಯೋಗ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತಸ್ತು, ಆರ್ಥಿಕ ಏಳೆ, ತಿಳಿವಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಹರಡುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಹೊಸತನ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಸಂಗತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ನಂಟುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಸೆಯಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿಗಾಯಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಯನ್ ನುಡಿಗಳು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಷ್ಟೇ ಬಲವಾದ ಅಧಿಕಾರ ನಂಟುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ಈ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಪಲ್ಲಟವನ್ನು ಕಾಣುವುದು ದುಸ್ತರವೇ ಸರಿ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಕೊರತೆಯ ಕಾರಣ ಈ ನುಡಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಜೊತೆಗೆ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಆ ನುಡಿಯೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿಯಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆಂದು ಈ ನುಡಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತೊರೆದಿವೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ನಡುವೆ ಒಂದು ಪರಸ್ಪರತೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವು ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೇವಲ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಮೊದಲು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಇಡೀ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದವು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಯನ್ ನುಡಿಗಳ ಅಧಿಕಾರದ ಜಾಗವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಎಂಬುದು ದಿಟ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ಕದಲಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಗಳು ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ರಚನೆ, ಬಳಕೆ, ತಿಳಿವಿನ ಮಾದರಿಗಳು, ಉದ್ಯೋಗದ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಿಲುವುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಹರೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತುಪೂರ್ವ ಇಲ್ಲವೇ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಯಾವುದೇ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ, ರಾಜನಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸದೊಳಗೆ ಕನ್ನಡವು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನಲುಗಿದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳೇ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಇದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧದ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಕಸುವಿನ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಗಳು ತಲೆದೊರಿದ ಕಾರಣ ಕನ್ನಡವು

ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಧೀನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹೋರಾಟಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೂ, ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗೀಯ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಂಕಿತ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಬಗೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವು ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜನಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮರುರಚಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ವಾದದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಕವೆಂಬುದು ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಥಿಕವಾದ ಭೌತಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವೆಂಬುದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಧೋರಣೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ರಾಬರ್ಟ್ ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ನ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಇಂಪರಿಯಲಿಸಮ್ ಎಂಬ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವಂತೆ “ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮತ್ತು ಇತರ ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ರಾಜನಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಗೂ ನಿರಂತರ ಮರುರಚನೆಯಿಂದ ನಿರ್ದಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ”(47). ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡವೇನು ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಕನ್ನಡವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೇ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಕನ್ನಡ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಡುತಲೇ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಪ್ರತಿಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿರೋಧದ ಎಲ್ಲ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರತಿಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಪ್ರತಿಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬ ಅರಿಮೆಪದ ಏನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣ. ಈಗಾಗಲೇ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದು ಅಧಿಕಾರದ ನಂಟು ಹಾಗೂ ಯಾಜಮಾನ್ಯದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ, ಸಮುದಾಯದೊಳಗೆ ತರತಮ ಇಲ್ಲವೇ ಏಣಿಶ್ರೇಣಿಗಳ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಗುರುತು ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಬಗೆಯೆಂದು ಅರಿಯೋಣ. ಆದರೆ ದೇಶೀ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರತಿಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲಕ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಯಾವುದನ್ನು ನೆಲೆನಿಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ

ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ನಮಗೆ ಹೊರತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಗುರುತಿನ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಹುನ್ನಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಹುನ್ನಾರಗಳನ್ನು ಹೂಡುವ ಜರೂರಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ: ಒಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೇರುವ ಹಾಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುವ ಆಕ್ರಮಣಶೀಲ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೊತೆಗೇ ಸಹಜೀವನ ನಡೆಸುವ ನೆಪಗಳನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಲೇ, ತನ್ನ ತಾತ್ವಿಕ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಳಗಾಗುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಲೇ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮರೆವಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯ ಸಮುದಾಯದ ಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಬಗೆಯ ಸಮುದಾಯ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ಸಮುದಾಯ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಲೆಯೆತ್ತುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ರಾಬರ್ಟ್ ಫಿಲಿಪ್ಸನ್‌ನ ಮಾತುಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದೆಂದರೆ ಕೇವಲ ನುಡಿಗಳ ಮೈಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಬದುಕಿನ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಮನ ಈ ಒಂದು ವಚನದ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿನ ತತ್ವ ಹಾಗೂ ನುಡಿ ತತ್ವಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದು.

“ತನ್ನ ತಾನರಿಡೆ ನುಡಿಯೆಲ್ಲ ತತ್ವ ನೋಡಾ!

ತನ್ನ ತಾ ಮರೆದಡೆ ನುಡಿಯೆಲ್ಲ ಮಾಯೆ ನೋಡಾ!

ಅರಿದು ಮರೆದು ಶಿವಯೋಗಿಯ ಶಬ್ದವೆಲ್ಲವು

ಉಪದೇಶವಲ್ಲದೇ ಭಿನ್ನವುಂಟೆ?

ನಿನ್ನ ಮನದ ಕಳವಳವ ತಿಳುಹಲೆಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನೋಡಿದಡೆ,

ಎನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಕಂದು ಕಲೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ ನೋಡಾ!

ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೀನು ಕರುಣದ ಶಿಶುವಾದ ಕಾರಣ

ಬಾಯ್ಗೆದೆನಲ್ಲದೆ, ಭಿನ್ನವುಂಟೆ ಹೇಳಾ!” - ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮರೆವು ಹಾಗೂ ನೆನಪು ಈ ಎರಡೂ ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲ ರಚನೆಗಳು ಮೈದಾಳುವುದೇ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕವೆಂಬುದು ಈ ವಚನದಿಂದ ನಿಚ್ಚಳಗೊಂಡಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮರೆಸುವ ಹುನ್ನಾರದಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಬ್ರಿಟಿಶರು ತಮ್ಮ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಲುವು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾದೃಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಅಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಲೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಶಿಯನ್ ನುಡಿಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೂಡಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಯಾಜಮಾನ್ಯ ನುಡಿ ಮತ್ತೊಂದು ಯಾಜಮಾನ್ಯ ನುಡಿಯ ಬದಲಿಗೆ ತನ್ನ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ಒಡ್ಡಿತು. ಆದರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ನಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಏಜನ್ನಿಗಳಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಕಣ್ಣೋಟದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಕೇವಲ ವರ್ಯಾಕ್ಯುಲರ್‌ಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಂತಹವೇ. ಹೊರತು ಈ ನುಡಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ನುಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡುವ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಜಿನಿಯಸ್ ಇಲ್ಲವೇ ವರ್ಯಾಕ್ಯುಲರ್ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತನ್ನತನದ ಗುರುತಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಿನ್ಯಾಸವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಮೆಕಾಲೆ ಭಾರತೀಯತೆಯನ್ನು ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸಿದನು. ಬೌದ್ಧಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯತೆ ಎಂಬುದು ಏಕಾಕೃತಿಯ ನೆಲೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈತನು ಗುರುತಿಸಿದನು. ದಿಟ ಭಾರತದ ದಿಟವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಬಹುಳತೆ ಇಲ್ಲಿಯ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚೌಕಟ್ಟು ಕೇವಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಶಿಯನ್ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದು ಈ ಎರಡು ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾರತದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಬಹುಳತೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪರ್ಶಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಏಕಾಕೃತಿ

ಭಾರತೀಯತೆಯನ್ನೇ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹೊಸದಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಕಾರಣವಾಗಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಆರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರ ಪೈಪೋಟಿ ಇತ್ತು. ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಈ ಮೂರು ನುಡಿಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ನುಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಳಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಜೊತೆಗೆ ಆಯಾ ನುಡಿ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯ ದೇಶೀಯ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ದಿಟವಾದ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮತ್ತು ಪೈಪೋಟಿ ಶುರುವಾಗಿರುವುದು ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಚಹರೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡವು. ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ತಮ್ಮ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಂವಹನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನೆರವೇರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವೂ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಇದೇ ವೇಳೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ನುಡಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ತೊಡಕುಗಳು ಎದುರಾದವು. ಅನುಷಂಗಿಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅಂದರೆ ಭಾರತೀಯರ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ದಹಿಸಲು ಹಿಂದಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. ದಿಟ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬೇಡವೆಂದರೆ ಹಿಂದಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಈ ಜಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಿಲುವುಗಳಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭಾಷಿಕ ಅಸಂಗತತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಸಂಗತ ನಿಲುವುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆದಿವೆ. ಇಂತಹ ಅಸಂಗತ ವಿನ್ಯಾಸವೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಸುವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಹುಳತೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವ ನೆಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದುವೇ ಅಂತಹ ವೈವಿಧ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಒಡಕುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ವಿದ್ಯಮಾನವಾದರೆ, ಏನಿಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಾರತವೇ ಜ್ವಲಂತ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಇಂದಿಗೂ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿತ್ತು, ಇದು ಇವತ್ತಿಗೂ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಾಷಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಇಂಗ್ಲಿಶು ರೂಪಿಸಿದ ಕನ್ನಡ/ಭಾರತೀಯ ಸಮೂಹಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆ:

ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತು ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಜರಾತಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿಯೇ ನುಡಿಯೊಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗೆ ಒಳಗಾದ ಒಂದೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಭುತ್ವದ [ಇಂಗ್ಲಿಶು] ನುಡಿಯನ್ನು ಕಾಯಂಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಅರಿವು ವಸಾಹತು ಒಡೆಯರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೆಕಾಲೆ ಮುಂತಾದವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ನುಡಿ, ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ನಡುವೆ ಇರಬಹುದಾದ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯ ಬಗೆಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಏನೆಲ್ಲ ತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಹುನ್ನಾರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರೆ, ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಮುನ್ನೋಟವನ್ನು ಇವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಪರನುಡಿಯನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಸಮೂಹದೊಳಗೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಏನೆಲ್ಲ ಹುನ್ನಾರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೂ ಇವರಿಗಿತ್ತು. ದಿಟದಲ್ಲಿ ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ವಸಾಹತು ಒಡೆಯರಿಗೂ [ಕಲೊನಿಯಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್] ಇರುವಂತಹ ಗುಣವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಜಾಗತೀಕರಣ ಇಲ್ಲವೇ ನವವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹದೇ ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಂತಹ ನುಡಿಗಳು ಕೂಡ ಭಾರತೀಯ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಂತಹ ಅವಕಾಶವೂ ಇದೇ ಬಗೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ತಿಳಿವಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತವು ರೂಪಿಸಿದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹುನ್ನಾರಗಳ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಶಲ್ಡನ್ ಪೊಲಾಕ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ನಡುವಣ ಇಂತಹ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಪೊಲಾಕ್ ತನಗರಿಯದೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತ ರೂಪಿಸಿದ ಭಾಷಿಕ ಯಾಜಮಾನ್ಯದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಕಾಸ್ಪಾಲಿಟನ್ ಮತ್ತು ವರ್ನಾಕ್ಯುಲರ್ ಎಂಬ ಡೈಕಾಟಮಿಯ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಪೊಲಾಕ್ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟು ಲಂಬಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಡೈಗ್ಲಾಟಿಕ್ ಬಗೆಯದಲ್ಲ. ಅದು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಸ್ಪಾಲಿಟನ್-ವರ್ನಾಕ್ಯುಲರ್ ಎಂಬ ವಿಂಗಡನೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ ಹಾಗೂ ಅಧೀನ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಯಿರಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ ನುಡಿಗಳು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ [ಡೀ ಎಂಫಸಿಸ್] ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇತರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮೆಕಾಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು

ನುಡಿಯನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂದರೆ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳ ಜಾಗವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮೆಕಾಲೆ ತಂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದನು. ಇದುವರೆಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೇನಾಸಾಟವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇವೆರಡೂ ನುಡಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇನಾಸಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇತರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ನಿವಾರಿಸಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಎತ್ತುಗೆಗಾಗಿ ರಾಜ ರಾಮಮೋಹನ್ ರಾಯ್ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಗಾಯಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಈ ನಿಲುವು ನಿಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮೂಹಗಳ ನಡುವೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ರಾಜನಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಿರರ್ಲಚಿಸಲು ನುಡಿಯನ್ನೇ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಈ ನಿಲುವುಗಳೇ ಅಧಿಕೃತ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಬೇರೆ ನುಡಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತವಾಗುವ ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಲುವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಒಡ್ಡುವ ನುಡಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಆಯಾ ನುಡಿಗಳ ರಾಜನಿಕ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆಯಾ ನುಡಿಯನ್ನು ಯಾವ ವಿದ್ಯಮಾನದ ಅಸ್ತವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನುಡಿಯು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ನುಡಿಗಳು ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಮತ್ತು ತಾವಷ್ಟೇ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆದವರಂತೆ ವರಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಈಗಲೂ ಇಂತಹ ಹಲವು ನುಡಿಗಳು ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸದೇ, ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ, ಆ ಸಮೂಹಗಳ ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನು ತಾವೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು

ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಭಾಷಿಕರಿಗೂ ಇದೊಂದು ಪ್ರಗತಿಯ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ನುಡಿ ಸಮೂಹಗಳ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣುವಲ್ಲಿ ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ತಲೆದೋರಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಈಗ ನೋಡಬಹುದು. ಬದುಕಿನ ಬಹುತೇಕ ಮಹತ್ವದ ವಲಯಗಳಾದ ರಾಜಕಾರಣ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ರಕ್ಷಣೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಾಧ್ಯಮ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೂಲಕ ನುಡಿ ಅನ್ನುವುದು ಎಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನುಡಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆಯದ್ದಕ್ಕೂ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ನೆಲೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಏರ್ಪಡುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನುಡಿಯು ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪರ್ಷಿಯನ್ ಮುಂತಾದ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಅತಿಯಾದ ನೆಚ್ಚಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿರೋಧದ ದನಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಕೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗಾಂಧಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಮೂಹಗಳ ದಿಟವಾದ ಏಳೆಯೆಂಬುದು ಅವರವರ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಪರಕೀಯ ನುಡಿಗಳಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬ ದಿಟವು, ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಂತಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೊದಲ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ನೆಹರು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಲ್ಲ ಜಾತಿ/ಸಮೂಹವು ಇತರ ಬಹುಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡು ಹೊಸ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ನೆಲೆನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಾನು ತಲ್ಲಣಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನೆಹರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಪರನುಡಿಯೊಂದು ಏನೆಲ್ಲ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಿಟ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಳಸುವ ಸಮೂಹವೊಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೂ ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಹಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕೈವಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಳಕೆಯ ವಲಯ ಮತ್ತು

ಕನ್ನಡ - ಇಂಗ್ಲಿಷು: ಅಂಟದ ನಂಟು

ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಬಲೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಜು ಮೂವತ್ತು ಮಿಲಿಯನ್ ಭಾರತೀಯರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ದಿಟ, ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿಶತ 5ಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಐದು ಪ್ರತಿಶತ ಜನರೇ ಭಾರತದ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಒಂದೊಂದು ದೇಶದ ನುಡಿ ಹಮ್ಮುಗೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಆಯಾ ದೇಶದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲಭೂತ ಕೆಲಸವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ನುಡಿ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಹಮ್ಮುಗೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಕಾಳಜಿಗಳಕ್ಕಿಂತ, ಪರ ನುಡಿಗಳಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಸಂಸ್ಕೃತ [ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪರ ನುಡಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ] ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈಗ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷರ ದಾಳಿಯಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟಗೊಂಡಂತಹ ಫ್ರೆಂಚು ನುಡಿಯನ್ನು, ಫ್ರೆಂಚರು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಎಂಬುದು ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳ ನುಡಿಯೆಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಈ ನಿಲುವು ಕೇವಲ ಫ್ರೆಂಚ್‌ಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕದ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಹೀಗೆ ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜರೂರು ಆಯಾ ಭಾಷಿಕರ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಒಂದೊಂದು ದೇಶವೂ ಕೂಡ ಭಾಷಿಕ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ, ತಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಧೀನತೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮೀರಲಾರದು. ಹಾಗೂ ತನ್ನ ನಾಡನ್ನು ಏಳೆಪಡಿಸುವ ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳದು. ಈ ನಿಲುವಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಂತೆ ಭಾರತ ದೇಶವು ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೀಳುಹಿರಿಮೆ ಹಾಗೂ ಪರಾವಿಲಂಬಿತನ ಗುಣಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಲು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸೇರಿದಂತೆ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತು ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸೋತಿವೆ. ಆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪರನುಡಿಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆಯುವ ನೆಲೆಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ನುಡಿ ಇಂತಹ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ್ದರಿಂದ ಆ ನುಡಿಯ ಅಸ್ಮಿತೆಯೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ

ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅರಿವಿನ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಈ ನುಡಿಗೇ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಭಾಷಿಕ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಓದಿಗೆ [ಕ್ರಾಸ್ ಕಲ್ಟರಲ್ ಸ್ಟಡಿ] ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಏನಾಗಬಹುದು? ಆವಾಗಲೂ ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ನಿಲುವುಗಳೇ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರೂ ಅದು ಆಯಾ ಸಮೂಹದ ನುಡಿಯ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೈದಾಳಿದ ತಿಳಿವಿನ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಕರ್ಮಾಟಕದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕೇಂದ್ರಿತ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುವ ಕುರಿತು ಈಗ ಮರುಚಿಂತನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜರೂರಿಂದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಅಸ್ತ್ರವಾಗಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ದಾಸಾಹತೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೂ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಲುವು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರೋಗಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾವೇ ರೋಗನಿರೋಧಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತರ್ಕದಂತಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯು ಕೂಡ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದಿಟವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಸುಬಿಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಉಪಕರಣಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ನುಡಿಗಳಲ್ಲ. ನುಡಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಡಲಲ್ಲೇ ಅಡಕಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಹರಡುವಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಸಮೂಹಗಳ ಬದುಕಿನ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅಡರಾಡುಗೊಳಿಸದ [ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಶನ್] ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮೂಹಗಳ ಚಿಂತನೆಯ ಮಾದರಿಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕೇವಲ ಹುಸಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹುಟ್ಟಿಸದೆ, ಹುಸಿ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು ಆದರೂ ಇದು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ದಿಟವನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಸುವ ಬಗೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಬಲೀಕರಣದ ಕಲ್ಪನೆ ಎಂಬುದು ಆಯಾ

ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನೆಲೆನಿಂತಿದ್ದ ಭಾಷಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಂದೇ ಪಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದಕ್ಷಿಸಿ, ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹೊಸ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಗುಂಪು ಮಾಡುವುದಷ್ಟೆಯಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತದಂತಹ ನುಡಿಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೇನಾಯ್ತು, ಯಾಜಮಾನ್ಯ [ಸಂಸ್ಕೃತ] ಹಾಗೂ ಅಧೀನ [ಕನ್ನಡ] ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸಿ, ನಿರ್ದಾಸಾಹತೀಕರಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿತನವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಹುನ್ನಾರ ಇದಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಧೀನ ಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಈ ನಾಡಿನ ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ- ಯಜಮಾನ್ಯ ಸಮೂಹಗಳು ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಅಧೀನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಳಗಿನ ಈ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಎನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ಸಮೂಹಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ದಿಟವನ್ನು ಕೂಡ ಇವರ್ಯಾರೂ ಅರಿಯಲಾರರು. ಸ್ವಂತಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎದುರಾದಾಗ ಇವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಗೊಂದಲಗಳು ಉಂಟಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಈ ನಿಲುವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ, ಕೆಳವರ್ಗದ ಹಾಗೂ ಅನಾಧಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಅಧೀನತೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಸಮೂಹಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಅಧೀನತೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲವರು ಆಗಿದ್ದರೂ, ಯಾಜಮಾನ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಪಲ್ಲಟವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಇವರು ಸೋತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಈ ನಾಡಿನ ತಳಸಮೂಹ, ದಲಿತ ವರ್ಗಗಳ ನಂಬಿಕೆಯೇನಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದಂತಹ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮಾತ್ರ ನೆರವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ಟ್ರಾಪಿಗೆ ಇವರು ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಇತರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಇವರು ಒಳಗಾಗಿರುವುದೇನೋ ದಿಟ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಯಾವುದೇ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮುಗ್ಧ ನಂಬಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಮಾಯಕತನವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬೀ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣದ ಹುಸಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು [ಫಾಲ್ಸ್ ಎಥಿಕ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಶನ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್] ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಾತು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣತ್ವದ ಗುಣ

ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಧೋರಣೆಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ವಿಜಯದ ಮುಖವಾಡಗಳು [ಮಾಸ್ಕ್ಸ್ ಆಫ್ ಕಾನ್ಕ್ರೆಟ್ಸ್] ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಇಬ್ಬಗೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಇಬ್ಬಗೆತನವನ್ನೇ ನಾವು ಇವತ್ತು ತಪ್ಪಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ.

ಗೌರಿ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಬ್ರಿಟಿಶ್ರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ನಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನೂ ತರದೇ ನೇರವಾಗಿ [ಬ್ರಿಟಿಶ್ರು] ತಮ್ಮ ಹದ್ದುಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ವಸಾಹತುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಅಚ್ಚರಿಪಡುವ ಸಂಗತಿಯೇನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಧೋರಣೆಗಳೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆವತ್ತು ಮೆಕಾಲೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯರ ನಡುವೆ ವ್ಯವಹಾರ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರು. ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡೇ, ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಿಟಿಶ್‌ರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಇರಾದೆಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಗಳೇ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಡುವೆ ವ್ಯವಹಾರಿಸಲು ಬೇಕಾಗುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಮುಂದಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಇಬ್ಬಗೆಯ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಧೋರಣೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

೨.

ನುಡಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ¹:

ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಪಡೆದುಕೊಂಡ ದಿನದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ತಕರಾರಿನ ಬಗೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸುವ ಕುರಿತಾಗಿಯೂ ಈ ತಕರಾರು ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆ. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ಬಹುಸಮುದಾಯಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ಅದರ

ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಮಗುವೊಂದು ತಾಯ್ನುಡಿ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಯಬಲ್ಲದು, ಆದರೆ ಇಂತಹ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಬಳಕೆಯು ಮಗುವನ್ನು ಆಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಲಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ನೆಲೆಗಳು ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯೊಡನೆ ಒಡನಾಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದೆಂದರೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದೆಂದೇ ಅರ್ಥ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ ಈ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಸುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಡವಾಗುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಹೊಳವುಗಳು, ಚಿಂತನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುವುದು ಆಯಾ ಮಗುವಿನ ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ವಿಶೇಷ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹಲಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ಬಡವ ಮತ್ತು ಸಿರಿವಂತ ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಡಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಇದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಕಂದಕವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ನಾಡಿನ ಬಹುತೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತ, ಓಲೈಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಓಲೈಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದಾದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೇಲ್ವಲನೆ, ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ, ಮೇಲುದರೆಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಅವಕಾಶ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಂತಸ್ಸು, ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಡನಾಟ ಮತ್ತು ನಂಟುಸಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಎಂಬೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ವರ್ಗಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಓಲೈಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಕುರಿತ ಪರ ಮತ್ತು ವಿರೋಧದ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಕೂಡ ವಾಸ್ತವಗಳೇ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವು ಇವರ್ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಾರದು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪರ ಮತ್ತು ವಿರೋಧವಾಗಿ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಎರಡೂ ಬಣಗಳು ಕೂಡ

ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನುಡಿಯರಿಮೆಯ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಮರೆತು ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ನುಡಿ ಸ್ವಭಾವ, ನುಡಿ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ನುಡಿ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವರಾರ್ಯ ಕೂಡ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತಾಳಲಾರರು. ರೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇಂತಹ ಬಹುತೇಕ ಕೇಲ್ವಿಗಳು, ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು? ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಬೇಕೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕೋ? ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು? ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾದರಿ ಯಾವುದು? ಈ ನುಡಿಯ ತಿಳಿವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಬೇಕು? ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನಾವೇನು ಪಾಠ ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ? ನಮ್ಮ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಯಾವ ಬಗೆಯ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದೆ? ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪಾತ್ರವೇನು? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಕೇಲ್ವಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ನುಡಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗೆ ಹಾಗೂ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ನುಡಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾರವಾದ ಕಸುವನ್ನು ಈ ನಿಸರ್ಗವು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಔಪಚಾರಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೆರವು ಇಲ್ಲದೆ ಹಲವು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ/ನೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ ಸಂವಹನ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಆಯಾ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸೀಮಿತ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೇ, ಇವರು ಹಲವು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬೆರಸಿಕೊಂಡು ಹೊಸದೊಂದು ನುಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ನುಡಿಗಟ್ಟನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಸುವನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರೂ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವವರು ಮನುಷ್ಯ ಸಹಜವಾಗಿ ದಕ್ಕಿರುವ ನುಡಿ ಗಳಿಕೆಯ ಈ ಕಸುವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ವಲಯವಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ

ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರವೇಶವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಡಕನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಈ ವಲಯವು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಸಿರಿವಂತ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಲಯಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಗಾವಹಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ಜರೂರಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ನೆಲೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಮರುವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ಆಗ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನುಡಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ

ನುಡಿಯನ್ನು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಒಂದು ಸಂವಹನ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವು ನುಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ದಿಟವನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮೂಹಗಳ ಗುರುತಿನ ಸೂಚಕ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಹುತೇಕ ತಿಳಿವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಸ್ತವೆಂದರೆ ಅದು ನುಡಿ ಮಾತ್ರ. ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು, ಪರಿಕಲ್ಪನಾತ್ಮಕ ಲೋಕಗ್ರಹಿಕೆಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ನುಡಿಯು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ನುಡಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ದುಸ್ತರವೇ ಸರಿ. ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನುಡಿಯು ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಏಕಭಾಷಿಕತೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಕಸುವುಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾದುದು, ಎಂದು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದ್ವಿಭಾಷಿಕತೆ, ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಕುರಿತು ಓದುಗಳು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅರಿಕೆಗಳು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪಾಠಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ದ್ವಿಭಾಷಿಕ-ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಏಕಭಾಷಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಾತ್ಮಕ, ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ತಾಳಿಕೆಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ [ಪೀಲ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಂಬರ್ಡ್: 1962]. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ಫಲಿತಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆ

ಎಂಬುದು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರು ಮತ್ತೊಂದು ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ತಾಯ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವತ್ತು ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಎಂಬುದು ತತ್ವವೇ ಹೊರತು ಅದು ಯಾವತ್ತೂ ಕೂಡ ವಿಕಲ್ಪವಾಗಲಾರದು.

ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು ಉಳಿಸುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಬದಲಾವಣೆಯ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗತದ ತಿಳಿವು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ರವಾನಿಸುವುದು ಒಂದು ಬಗೆಯಾದರೆ, ಪ್ರತಿರೋಧದ ಸಂಕಥನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು [ಸ್ಪೇಸ್] ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಕೂಡ ಇದರ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಗಳ ಅಡರಾಡುತನವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರೆ, ತೀವ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಮಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಈಡುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಪ್ರಬಲ ನುಡಿಗಳ ಆಡುಗರು ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮರುರಚನೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಂವೇದನಾರಹಿತ ನಿಲುವುಗಳ ಕಾರಣ ಬಹುಜನರು ತೀವ್ರವಾದ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕಭಾಷಿಕ ನೆಲೆಯ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷಿಕ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ತಪ್ಪುಗಳ ಹುಡುಕಾಟ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ಕಲಿಕೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೊದಲ ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಳಂಕಿತ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅಂತಹ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಪಿಜಿನ್, ಚೌಚೌ, ಸಂಕರ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಕಸುವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಎಂಬುದು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ:

ಬಹುಭಾಷಿಕತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ನುಡಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದು ಸಹಜ ನುಡಿನೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವನ್ನಾಗಿಯೇ ಈ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ದಿಟದಲ್ಲಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹಲವು ನುಡಿಗಳೊಡನೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಇಲ್ಲವೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾತು/ ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಡಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ಬೆರಗು ಮೂಡಿಸುವಂತೆ, ಈ ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಮಕ್ಕಳು ಏಳು-ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾತಿನ ವರಸೆಗಳನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಷಿಕ ವರಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ತೊಡಕನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರವು [ಬಿ.ಪಿ.ಪಂಡಿತ್:1969:1972]. ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ಎಲ್ಲ ಭಿನ್ನ ನುಡಿರೂಪಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಕ್ರಿಯಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತವೆ. ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಸಂಕರವು ಏರ್ಪಡುವುದರಿಂದ, ಹೊಸ ನುಡಿರೂಪಗಳು ಮೈದಾಳಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಲವು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲಬಗೆಯ ಭಾಷಿಕ ವರಸೆಗಳು ಹಾಗೂ ನಡೆಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾವಯವವೂ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಋಬ್ಬಂದಾನಿ [1983:16-75] ಅವರು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ, ಬಿ.ಪಿ ಪಂಡಿತ್ [1969, 1972] ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ “ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಉಳಿಸುವಿಕೆಯೇ ತತ್ವ ಹೊರತು ನುಡಿ ಪಲ್ಲಟವಲ್ಲ. ನುಡಿ ಉಳಿಸುವಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇವಲ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆಯಾ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವವರು, ಆಯಾ ನುಡಿಗಳ ಬಹುಳತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೌದು ಇಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಾವು ಎಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ವಿರಳ. ಇಡೀ ಬಹುಭಾಷಿಕ ವಾತಾವರಣವು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಸೊರಗದು. ಏಕೆಂದರೆ ನುಡಿಯ ಹಳೆರೂಪಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಹೊಸರೂಪಗಳು ಮೈದಾಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. 1991ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಇದ್ದಂತಹ 10,400 ತಾಯ್ನುಡಿಗಳನ್ನು, ನಿರಂತರವಾದ ಭಾಷಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಸಂಕಲನ ಹಾಗೂ ವೈಚಾರಿಕಗೊಳಿಸುವ

ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ಈ ನುಡಿಗಳನ್ನು 114ಕ್ಕೆ ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ 10,000 ಜನರು ಈ ಒಂದೊಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿನದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೆನ್ಸಸ್ 216 ತಾಯ್ನುಡಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ 8ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲಿಗೆ ಸೇರಿದ 18 [ಈಗ 22] ನುಡಿಗಳೊಳಗೆಯೇ ಅಡಕಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ 131 ನುಡಿಗಳನ್ನು ಶೆಡ್ಯೂಲಿನಿಂದ (ಪರಿಶಿಷ್ಟದಿಂದ) ಹೊರಗಿರುವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಿರಿತನ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಏಕರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸೆನ್ಸಸ್‌ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎತ್ತುಗೆಯನ್ನಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಹಿಂದಿ ನುಡಿ ಒಂದೇ 50 ನುಡಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅವಧಿ, ಬಘೇಲಿ, ಭೋಜ್ಪುರಿ, ಬುಂದೆಲಿ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಭಾರತದ ಇವತ್ತಿನ ಫೆಡರಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದೇ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಕೂಡ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಏಕಭಾಷಿಕ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅಂದಾಜು ಶೇಕಡ 55ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಶೆಡ್ಯೂಲಿನಿಂದ (ಪರಿಶಿಷ್ಟದಿಂದ) ಹೊರಗಿರುವ ನುಡಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಭಾಗವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂವಿಧಾನದ 8ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ನುಡಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತ್ರ ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಿರಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾರತದ ಈ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಗೆ ಸೇರಿದ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯು ಕೂಡ ಒಂದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೋಲಿಕೆಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾತನಾಡುವ ಸಮುದಾಯವೇ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದು. ಇದನ್ನೇ ಇಲೀಟ್ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗವೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯು ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಅಂತಸ್ತಿನ ಹಲವು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ದೇಶದ ಬಹುತೇಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯು ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದೊಂದು ಅಪ್ಪಟ ಹುಸಿ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇಲೀಟ್ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಮಾತ್ರ ದಿಟ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಭಾಷಿಕ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳು, ಭಾಷಿಕ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮುಂತಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಲ್ಲಿ ಇದರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ವಸಾಹತುಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೇಶಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪಾಠಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಟಾಬ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕರಣದ ಮೂಲಚೂಲಗಳ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ಒಳನುಡಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಶೈಲಿಯವರೆಗಿನ ನುಡಿ ಚಳಕಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು [ಖುಬ್ಬಂದಾನಿ:1983]. ಹಾಗಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಕೇವಲ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯೊಂದರ ಒಳನುಡಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ದೇವನಾಗರಿ ಮುಂತಾದ ನುಡಿಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಸಂಸ್ಕೃತ ತಿಳಿವಿಗನು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕೇವಲ ದೇವನಾಗರಿ ಮೂಲಕವಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು ಲಿಪಿಗಳ ಮೂಲಕವು ಓದಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಯಾವತ್ತು ಕೂಡ ಭಾರತದ ಈ ಭಾಷಿಕ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಏಕಭಾಷಿಕ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪಿಯ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಈ ಬಹುಭಾಷಿಕ, ವೈವಿಧ್ಯ ಸಮೂಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇವಲ ಬ್ರಿಟಿಶರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ತಿಳಿವಿನ, ಭಾಷಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಏಕರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಹುನ್ನಾರಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕವೂ ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಏಕರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಸೂತ್ರಗಳು ಭಾರತದ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಕಸುವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಸಮೂಹಗಳ ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಯಾಜಮಾನ್ಯ [ಸಂಸ್ಕೃತ] ಹಾಗೂ ಹೊರಯಾಜಮಾನ್ಯ [ಇಂಗ್ಲಿಷು] ನುಡಿಗಳಿಂದ ರೂಪಿಸುತ್ತಲೇ ಬರಲಾಗಿದೆ. ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಏಕರೂಪೀಕರಣದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ಹಾಗೂ ರೂಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಬಗೆಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

1956ರಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ “ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರ”ದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು. 1961ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ [1964-66]ನ “ಗ್ರಾಜುಯೇಟೆಡ್ ತ್ರೀ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್ ಫಾರ್ಮುಲಾ”ದೊಳಗೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗಗಳಿಗನು ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಾವು ರಚಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಎತ್ತುಗೆಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ

ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ [1968], ಗ್ರಾಮೀಣ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ [1967-1969], ಶಿಕ್ಷಕರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಯೋಗ [1983-1985], ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ [1986], ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ [1988], ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಪರಾಮರ್ಶನ ಸಮಿತಿ [1990], ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ [1992], ನ್ಯಾಶನಲ್ ಕರಿಕುಲಮ್ ಫೇಮ್‌ವರ್ಕ್ [2005] ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಈ ಯಾವುದೇ ಸಮಿತಿ/ಆಯೋಗ/ನೀತಿಗಳಿಗೆ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದ ಕರಿನೇರಳಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಈ ಯಾವುದೇ ನೀತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸೂತ್ರವು ಚಿಕ್ಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಗತ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಸಮಾಜದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಮೂಲತತ್ವಗಳಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ತನ್ನ ಈ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ಮಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಧರ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ, ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಭಾಷಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಇದು ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಮೂಹಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು, ತಾಯ್ನುಡಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿಗಳನ್ನೇ ಅಸ್ತಗನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹಿಂದಿಯನ್ನು, ಜನಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಗಳಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಹುಸಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸಮೂಹಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಪರವಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣ ಮಾಡುವವರ ಒಳಗುಡ್ಡೇಶಗಳು ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದೊಳಗೆಯೇ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ಈ ಸೂತ್ರ ಒಂದು ಆದರ್ಶದ ಕನಸಿನಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವ್ಯಾರೂ ಅಚ್ಚರಿಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣದವರು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿತರೆ, ಉತ್ತರದವರು ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ನುಡಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿರಕಾಲ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಆಯಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿಯೇ ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಳ್ಳಿಕೆಗೆ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದಂತಹ ನೀತಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ

ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಎಂದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಿಕ ಪರಸ್ಪರತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಹುನ್ನಾರಕ್ಕೆ ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ. ಐದು ದಶಕಗಳು ಕಳೆದರೂ, ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ತನ್ನ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸೋತಿದೆ. ಹಿಂದಿ ಹೇರಿಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ “ಆರ್ಯೀಕರಣ”ದ ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಉದ್ದೇಶಿತ ಕಾರಣಗಳು ಕಾಣದೇ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನುಡಿಯ ಆಯ್ಕೆಯ ಮೂಲಕ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯು ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ತಟಸ್ಥವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಸೂತ್ರವು ಕೂಡ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಮೂಹಗಳ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಈಡೇರಿಸುವ ಪರಿಹಾರ ಸೂತ್ರದಂತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲಾರದು. ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದಂತಹ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ದೇಶಿ ನುಡಿಯನ್ನು ಇಂತಹ ಸೂತ್ರಗಳು ದುರ್ದಲಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇಲ್ಲವೇ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಯಾಜಮಾನ್ಯ ನುಡಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೂಡುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ನಿರ್ಮೂಲನೆ/ಹಠಾವೋ ಚಳುವಳಿಯು ಹಿಂದಿ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ವಿರೋಧಿ ಚಳುವಳಿ ಮತ್ತುಷ್ಟು ತೀವ್ರಗೊಂಡಿತು. ಈ ಕಾರಣವಾಗಿ 1965ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು 66ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಹತ್ಯೆಗೊಳಗಾದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸರಕಾರವು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷಾ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು 1967ರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಸಹಾಯಕ ಆಡಳಿತ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಈಗಲೇ ಕೊಡಲಾಯ್ತು. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಆಡಳಿತ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವು. ಆದರೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಮಿಜೋರಮ್ ರಾಜ್ಯಗಳು ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳ

ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹಿಂದಿ ನುಡಿಯ ಬೆಂಬಲಿಗರು ಹಲವು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಭೂಯಿಷ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಹಿಂದಿಯೊಳಗೆಯೇ ಸೇರಿಸಿ ಆ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದೆ ನುಡಿಯೆಂದು [ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ: 1977] ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಈ ನುಡಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆದಾರರ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಎಟುಕದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುವ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಈ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಕೂಡ ಈ ಮಾದರಿಗೇನೂ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದಿಟವನ್ನೂ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಅರಿಯಬೇಕಿದೆ. ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ನಾಯಿಕೊಡೆಯಂತೆ ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ರಚನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ನುಡಿ ಶೈಲಿ, ವಿನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಭಾಷಿಕ ನಿರೂಪಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಕಗೊಂಡಿರುವುದು ನಿಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿರುವ ಬಗೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವೆಂಬುದು ಅಪರಿಚಿತ ನುಡಿಯಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿರುಕುಗಳು ತಲೆದೋರಲು ಇಂತಹ ಭಾಷಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇದು ಅಧಿಕಾರದ ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯ ನುಡಿಯು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಹಾಗೂ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಇಂಡೋ-ಆರ್ಯನ್, ದ್ರಾವಿಡಿಯನ್, ಟಿಬೆಟೋ-ಬರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಮುಂಡಾ ನುಡಿ ಪರಿವಾರಗಳು ಜೈವಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪರಸ್ಪರ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ರಾಜನಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರದ ನುಡಿಗಳು ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಬಾಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರದ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಭಾಷಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ [ಎಮಿನೋ; 1956, ಮಸಿಕಾ; 1976]. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನು

ಇವತ್ತಿನ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ [ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ ಹಾಗೂ ಮುಖರ್ಜಿ; 1991]. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಹುಭಾಷಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಟ್ಟು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದುವರೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಈ ಮೇಲಿನ ಒಟ್ಟು ವಾದವನ್ನು, ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಜೈವಿಕ ನಂಟುಗಳಿಗೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾರಸಗಟಾಗಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ನುಡಿ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯ ನಡುವೆ ಇಂತಹ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ದುಸ್ತರವೇ ಸರಿ. ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ನುಡಿಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಬಾಳುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ವಸಾಹತು ವಿನ್ಯಾಸ:

ಭಾರತದ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಏಕಶೀಲಾಕೃತ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಈ ನಾಡಿನ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರು, ವಸಾಹತು ಒಡೆಯರ ಮೂಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೇ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತು ಆಳ್ವಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದೊಳಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಓದು ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಡೆದಂತಹ ಚರ್ಚೆಗಳು ಈ ಏಕಶೀಲಾಕೃತ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಓದು ಹಾಗೂ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ತೀರ್ಮಾನಗಳು, ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಮತ್ತು ಮಿಷನರಿಗಳು, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಹಾಗೂ ಓರಿಯಂಟಲಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲಿಸಿಸ್ಟ್ ಇವರು/ಇವುಗಳ ನಡುವಣ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದಲೇ ರೂಪಿತಗೊಂಡಂತಹವು. ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ವಸಾಹತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇರಾದೆಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಈ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯರು ಯಾವತ್ತೂ ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮರು ರಚಿಸಿದಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್

ಮತವನ್ನು ಹರಡಿಸುವ, ಈ ನಾಡಿನ ಜನತೆಯ ನೈತಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಭಾರತೀಯರು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶು ವಸಾಹತು ವಿನ್ಯಾಸದೊಳಗೇ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ಏಜೆನ್ಸಿಯಾಗಿ/ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ವಸಾಹತು ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬಳಸಲಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮರು ರೂಪಿಸಿದರೆ, ಈ ನುಡಿಯು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು, ಹುನ್ನಾರ, ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮೊನಿಯರ್ ವಿಲಿಯಮ್ಸ್ [1878] ಹೇಳುವಂತೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರೆಲ್ಲರೂ ದೈಹಿಕ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳದೆ, ದೇಶದ್ರೋಹ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಅಸ್ತವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಶರು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಏನೇ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದರೂ ಕೂಡ, ಅವರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರ, ಭಾರತೀಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಬ್ರಿಟಿಶು ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಇವರು ಹೇಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನೇ ರೂಪಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಸೆರಾಂಪುರ್ ಟ್ರಿಯೋ [ಮೂರು ಪ್ರವರ್ತಕ ಮಿಷನರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು ಇದಾಗಿದೆ] ಅವರ ಕಾಳಜಿಗಳು, ದೇಶೀಯ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕಾಪಾಡುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಈ ನೈತಿಕ ಒತ್ತಾಯದ ಹಿಂದಿನ ಆಶಯವೂ ಕೂಡ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು [ಲೈರ್ಡ್; 1972]. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಬೈಬಲ್ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಇರಾದೆಯಿಂದಲೇ ಭಾರತದ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ವಾತಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಬಯಕೆಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಓದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಇವರು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇಶೀಯ ಮತ್ತು ಓರಿಯಂಟಲ್ ನುಡಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು [ಬೆಂಗಾಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆನ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್: 1843]. ಹಲವರಿಗೆ ಕೆಲವನ್ನೇ ಕಲಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಸೋಸುವಿಕೆ' [ಡೌನ್‌ವರ್ಡ್

ಫಿಲ್ಟರೇಶನ್] ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಯ್ತು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೂಲಕವೇ ಪರಿಣತ ಅನುವಾದಕರ ಒಂದು ಗುಂಪು ಯುರೋಪಿನ ತಿಳಿವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದನ್ನು ಪ್ರಸಾರಗೊಳಿಸಲಾಯ್ತು. ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ ತಿಳಿವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾಗಲು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು [ವುಡ್ಸ್ ಡೆಸ್ಪಾಚ್: 1854 ಪ್ಯಾರ 45]. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತ ತಿಳಿವಿನ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿಗಳು ಪಲ್ಲಟಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಮೆಕಾಲೆ [1835] ಮೊದಲು ಅನುಮೋದಿಸಿದಂತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವ, ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿಸುವ ನಿಲುವುಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಬ್ರಿಟಿಷು ಸರ್ಕಾರವೇ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೆಕಾಲೆ ತನ್ನ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಇರಾದೆಯಿಂದಲೇ, ಬ್ರಿಟಿಷು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಈ ಇಡೀ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಪರಿಚಯಿಸಿತು. ಈ ನಿಲುವು ವಸಾಹತು ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶೀಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶುಕ್ಲಾ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಪಲ್ಲಟಗೊಂಡಿರುವುದು ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ನಿಲುವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುವ ಬಗೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ತನ್ನ ತಾಯ್ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗೆ ಒಳಗಾದ ದೇಶಗಳ ಮೂಲಕ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಾಗ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ದೇಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ [ಶುಕ್ಲಾ: 1998:39]. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಕೇವಲ ನೆಪವೇ ಹೊರತು, ಆ ಮೂಲಕ ಈ ದೇಶದ ಸಮೂಹಗಳ ನೈತಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಉಪಯುಕ್ತ ತಿಳಿವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಸಿಂಗ್ [1998] ಎಂಬುವವರು ಕೂಡ 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಬ್ರಿಟಿಶು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಶರು ಇಲ್ಲಿಯ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅವುಗಳ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವುದಾಗಲಿ ಇದ್ಯಾವುದನ್ನು ಕೂಡ ಇವರು ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡದೇ, ಇವರ ವ್ಯಾಪಾರಿ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ದೇಶೀ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದವು ಎಂಬ ದಿಟವನ್ನೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಬಿಡಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ಸರಕಾರಿ ಅನುದಾನಿತ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ರಾಜನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ರೂಪಿಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಇವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಬಲವನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಪರೋಪಕಾರಿ ಮತ್ತು ಪರಚಿಂತನೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ವಸಾಹತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗಾಗಲಿ ಇದೆಯೆಂದೂ ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾರಣಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ವಾಸ್ತವ. ಸಿಂಗ್ [1998] ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ, 1813ರ ಚಾರ್ಟರ್ ಆಕ್ಟ್ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತೀಯರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಅನುದಾನದ ಮೊದಲ ಕಂತು ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ದಶಕವೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂದರೆ 1823ರಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲ ಕಂತಿನ ಹಣವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ತದನಂತರ, ಬ್ರಿಟಿಶರು ಭಾರತೀಯರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸನ್ನು ಕೂಡ ಬಳಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಉದಾರತೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹುಸಿಯಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ನಿಲುವೇ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಈ ಉದಾರತೆಯು ಕೇವಲ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲಿನ ತಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಇವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಭಾರತೀಯರು ಇವರ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇವರು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ [ಸಿಂಗ್:1998:11]. ಸಿನ್ಹಾ [1978] ಅವರು ಚರ್ಚಿಸುವಂತೆ, 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಅದರ ಶಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಶಿಷ್ಟರೂಪದ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಶು

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೆಸರಾಂತ ಬರಹಗಾರರಾದ ಚಾಸರ್, ಬೇಕನ್, ಮಿಲ್ಟನ್, ಶೇಕ್ಸ್ಪಿಯರ್, ಪೋಪ್ ಮತ್ತು ವರ್ಲ್ಡ್ ವರ್ಲ್ಡ್ ಮೊದಲಾದವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ [ಕ್ಯಾನನ್] ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಭಾರತೀಯರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದರು. 1854ರ ವುಡ್ ಅವರ ಡಿಸ್ಟ್ರಾಟ್ ವರದಿಯು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ, ಪೂರ್ವದ ವಿಜ್ಞಾನ, ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದಂತವು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಯುರೋಪಿನ ಸುಧಾರಿತ ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವರದಿಯೂ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿತು [ಅಗರವಾಲ್:1983:15]. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರವು ರವಾನಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವುಡ್ ಅವರ ಡಿಸ್ಟ್ರಾಟ್ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿತು. ಇದು ಮಿಷನರಿಗಳು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಳಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಸರಕಾರದ ನಿಲುವು ಏನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು, ಲಾರ್ಡ್ ರಿಪನ್ ಮೊದಲ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗವನ್ನು [1882 - 1883] ನೇಮಕ ಮಾಡಿದನು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸರಕಾರಿ ನಿಲುವನ್ನು ಈ ಆಯೋಗವು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು ಹಾಗೂ ಜಾತ್ಯತೀತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿತು. ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಲುವನ್ನು ಇದು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿತು.

ಭಾರತೀಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

ಬ್ರಿಟಿಷರು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಇಂತಹ ನಿರ್ದಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ನುಡಿ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತವು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. 19 ಹಾಗೂ 20ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈದಾಳದ ಹಲವು ಸಂಘಟನೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ನುಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು [ದಾಸ್ ಗುಪ್ತಾ 1970: 78 - 79]. ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಾಜ [1828], ಆರ್ಯ ಸಮಾಜ [1875], ಸತ್ಯಶೋಧಕ ಸಮಾಜ [1873] ಮುಂತಾದ ಸಂಘಟನೆಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ನುಡಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ದಿಟವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹಾಗಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವರ ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವೇ ಹೊರತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕವಲ್ಲ ಎಂಬ ದಿಟವು ಇವರಿಗೆ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸಲು ಇಲ್ಲವೇ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು

ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅವರ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಗಾಂಧಿ, ಗೋಖಲೆ ಮತ್ತು ಜಾಕೀರ್ ಹುಸೇನ್‌ರಂತಹ ನಾಯಕರಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯಜನರ ನುಡಿಗಳ ಸಕ್ರಿಯ ಬಳಕೆಯೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಸು [1998: ಪು 55] ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದು ಯುರೋಪಿನಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸಾಹತು ಧಣಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು. 1906ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯು ನೋಂದಣಿ ಪಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೂರಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಈ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳು ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ಈ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಒತ್ತಾಯಿಸಿತು. 1905ರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದ ವಿಭಜನೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ತೀವ್ರಗೊಂಡವು. ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆದೇಶಗಳನ್ನೂ ಹೊರಡಿಸಲಾಯಿತು. ರಂಗ್ಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ವಿಧಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಮುರಿದು, ದಂಡವನ್ನೂ ಪಾವತಿಸಲು ಇವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಈ ಸಮಯವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಲು ಅತ್ಯಂತ ಫಲಪ್ರದವಾಗಿತ್ತು.

ಆಯಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಏನೆಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿವೆ. ಉಚಿತ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಚಳುವಳಿಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವವು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಾಪಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರೂ, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು [1913] ಕುರಿತ ಸರಕಾರದ ನಡಾವಳಿಗಳು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗೆಗೆ ಮಹತ್ವದ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿತು. ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ತಾಯ್ನುಡಿ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಯ್ತು. ಈ ಯುದ್ಧವು ಇವತ್ತಿಗೂ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕರಣ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ

ತಾಯ್ನುಡಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಿದೆ ಎಂದು ಜಾಕಿರ್ ಹುಸೇನ್ ಸಮಿತಿಯು [1938] ಗುರುತಿಸಿತು. ಗಾಂಧಿ ವಿಚಾರಗಳು ಈ ಸಮಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದವು. ತಾಯ್ನುಡಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸರಿಯಾದ ಕಲಿಕೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮಗುವಿಗೆ ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ಸಿರಿವಂತ ಪರಂಪರೆ, ಭಾವನೆಗಳು, ಆದರ್ಶಗಳು, ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯಯುತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾದ ಸೃಜನಶೀಲ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ತಾಯ್ನುಡಿ ಮೂಲಕ ಕಲಿಕೆ ಕುರಿತ ಗಾಂಧಿಯ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ಜಾಕಿರ್ ಹುಸೇನ್ ಸಮಿತಿ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿದ್ದವು [ಅಗರ್ವಾಲ್:1983:54-55]. ಬ್ರಿಟಿಷು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳು ಶುರುವಾದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವತ್ತಿಗೂ ಮುಂದುವರೆದಿವೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ, ಗಾಂಧಿಯೊಬ್ಬರೇ ಬ್ರಿಟಿಷು ನೀತಿಗಳಿಗೆ ದೇಶಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿರುವುದು. ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಲ್ಪನೆಯು, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೈಗೆಲಸದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪರ್ಯಾಯ ವೈಚಾರಿಕ ಮಾದರಿ ಇದಾಗಿದೆ. ಬೇರಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಲು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಹಾಗೂ ಬಹುಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂವೇದನೆಯಂತಹ ಯಾವುದೇ ಗುಣವು ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ, ಆಡಳಿತ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮುಂತಾದ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಅಧಿಕಾರವು ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಸಂಪರ್ಕ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಿಷು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಹುನ್ನಾರಗಳನ್ನು ಡಿಕೋಡ್ ಮಾಡಲು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿಯೂ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕೆಡುಕುತನವೇನೆಂದರೆ, ಇದು ಸಮಾಜವನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಯಿತು. ಎಡೆಬಿಡದೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಮೇಲ್ವರ್ಗವೆಂಬ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಿವಲೇಜುಗೊಳಿಸುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನೂ ಇದು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಸಮೂಹಗಳ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯೇ ಪ್ರಮುಖ ಅಸ್ತ್ರವಾಗಬೇಕಿತ್ತು, ಆದರೆ ಇದುವೇ

ಅತ್ಯಂತ ಅಸಮರ್ಥ ಮಾಪನವಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತನಂತೆ, ಇಲ್ಲಿ [ಭಾರತ] ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ನೆಹರು ಅವರಂತಹ ರಾಜಕೀಯ ಮುತ್ಸದ್ಧಿ, ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮ ಶಿಕ್ಷಣವು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಮೇಲ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದ್ದು, ದೇಶಿ ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೊಟ್ಟಿಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ [ಕುಮಾರ್ 1996].

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಅವಧಿ:

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಗೂ ಓರಿಯೆಂಟ್‌ಲಿಸ್ಟ್ ಸಂಕಥನಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ವೈಭವ ಮತ್ತು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿದವು [ಪೆನ್ನಿಕುಕ್: 1994]. ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಪಾಲೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೆಯು [ಸುಲೇರಿ: 1992] ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆಯ ತುಡಿತವನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿತು. ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಅವಧಿಯು ಹೇಗೆ ವಸಾಹತು ನೀತಿಗಳ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ [ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನ್: 1994]. ಕೊಥಾರಿ ಆಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿತವಾದ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ತಿಳಿವನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದಾದಗಿದೆ; “ಮೊದಲ ವರುಷದ ಪದವಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತಾನು ಕೇಳಿದ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕವೇ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆಯೇ ತಾನು ಪಡೆದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ, ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತುಕೊಡುವುದೆಂದರೆ, ಮೊದಲ ತರಗತಿಯಿಂದ ನುಡಿಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಾಗಿದೆ” [ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ:1996:15]. ಕೆಲವು ಶಾಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಭಾರತದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶು ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವಷ್ಟೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮರುರೂಪಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಈಗ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಕಲಿಕೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಮರುರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಬಿ.ಎ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಆಯಾ ದೇಶಿ ನಾಡುಗಳ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಳವಡಿಸದೇ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದ ಏಶಿಯಾ ದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಆಫ್ರಿಕಾ ದೇಶಗಳ ಮೂಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ

ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಸ್ವರೂಪವು ಇದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಯಾವುದೇ ಶಾಲಾ, ಸ್ನಾತಕ ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಈ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಈ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಯಾವುದೇ ಮಾದರಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ವಸಾಹತು ಹಾಗೂ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ ಬಹುತೇಕ ಓದುಗಳು/ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು [ತುಳ್ಳಿ ರಾಮ್ 1983, ಗೌರಿ ವಿಶ್ವನಾಥ್:1989, ನಿರಂಜನ್:1993, ಸುಂದರ್ ರಾಜನ್:1993, ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನ್: 1994, 1995 ತ್ರಿವೇದಿ: 1993 ಹಾಗೂ ಇತರರು] ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ನೈತಿಕತೆ ಇಲ್ಲವೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಬಹುಳತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ನಾಡಿನ ಬಹುಜನರ ನುಡಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇದು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳಂತಲ್ಲ ಇದು. ಈ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕ ನುಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ಪಿಜನೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೋಲೀಕರಣದಂತಹ ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಇದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಪರ್ಕ ಬಗೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಭೂಷಣದ ರೂಪಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಗೂಗಿ [1986, 1993] ವಾದಿಸಿರುವಂತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಸಾಹತುಗಳ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಸಮಾಧಿಯ ಮೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕೇವಲ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಶೋಷಕ ಹಾಗೂ ಶೋಷಿತ ನಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಇತರ ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು. ಹಲವು ನುಡಿಗಳ ಸಾವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಕೆಲವರ ಬದುಕಿನ ನೆಲೆಯಾಗಕೂಡದು... ನಾವು, ಈ ತಲೆಮಾರಿನವರು, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಒದಗಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಹುಸಿ ಹಾಗೂ ರಕ್ತಪಿಪಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯಬೇಕು. ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯೆಂಬುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ

ಮೇಲೆ ಗಲೀಜನ್ನು ಹಾಕುವುದು; ಕೆಲವರ ಆರೋಗ್ಯವೆಂಬುದು ಇತರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ರೋಗವನ್ನು ರವಾನಿಸುವುದು; ಕೆಲವು ದೇಶಗಳ ಸಂಪತ್ತು ಬಹುಜನರ/ ದೇಶಗಳ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾದಗಳಿವೆ [ಗೂಗಿ:1993]. ಮೊನಿಯರ್ ವಿಲಿಯಮ್ಸ್ [1878], ಹೆನ್ರಿ ಸ್ಟನ್ನರ್ [1880] ಮುಂತಾದ ತಿಳಿವಿಗರು ಗಮನಿಸುವಂತೆ, ಭಾರತದ ಬ್ರಿಟಿಷು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಗಳು, ಯಾವತ್ತಿಗೂ ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ವಾಣಿಜ್ಯ ನಿಲುವುಗಳ ನಡುವಣ ವಿರೋಧಭಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಡುವುದು, ಇದು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ವಸಾಹತು ವಿಷಯಗಳೇ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನಿಲುವುಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ದೇಶಿ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರಂಭಿಸಿದರು [ಗೌರಿ, ವಿಶ್ವನಾಥ್; 1989]. ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ತುಡಿತಿವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಬಹುತೇಕ ಭಾರತೀಯರು ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದರೂ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ವೈಚಾರಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ನಡೆಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ 'ಇಂಗ್ಲಿಶಿ'ನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮರುಚಿಂತಿಸುವ ಜರೂರಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

೩.

ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆ:

19 ಹಾಗೂ 20ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಗಳು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿವೆ ದಿಟ. ಆದರೆ ಈ ಯಾವ ಚರ್ಚೆಯೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನೊಂದಿಗೆ ಭಾರತದ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಹೋರಾಡಿದ ಬಗೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳು ಬೆಳೆದಿರುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನೇ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ತರುವ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕುರಿತ ಬಹುತೇಕ ಸಂಕಥನಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ, ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸಂಕಥನಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಒಂದೊಂದು ಚರ್ಚೆಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನೇ ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಒಳಿತು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕಿನ ಬಗೆಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗಳು ಅನಗತ್ಯವಾದವು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ವಾದವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಈ ನಾಡಿನ ನುಡಿಗಳ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ಅವುಗಳು ಶತಶತಮಾನದಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬದಕುಗಳನ್ನು

ನಿರ್ದಹಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಹುದುಗಿರುವ ತಿಳಿವಿನ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆಯೋ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮೀಮಾಂಸೆಗಳ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಓದುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವಾದರೂ, ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪ್ರಣೀತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರೇರಣೆ, ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನೇ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಬಿಎಂಶ್ರೀ [ಇಂಗ್ಲಿಷು ಗೀತೆಗಳು], ರಾಜರಾವ್ [ಕಾಂತಪುರದ ಮುನ್ನುಡಿ], ಅನಂತಮೂರ್ತಿ [ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕನ್ನಡ ಶೂದ್ರ] ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷುಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕುವೆಂಪು ಇದೇ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, **ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷು** ಎಂತಹದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವುದನ್ನು, ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಕೊಡುಪಡೆಯುವ ನಂಟುಸಿದ್ಧಿ ಎರಡದೇ, ಕೆವಿಎನ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇವಲ **ಪಡೆಯುವ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ** ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಸಂಸ್ಕೃತ, ಗ್ರೀಕ್‌ನಂತಹ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನುಡಿಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಇದರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಇಂಗ್ಲಿಷು ತಾನೇ ಇಂತಹ ಹೇರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿತು. ಅಭಿಜಾತ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವಲ್ಲಿ 'ನೆನಪಿಡುವ' ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನಷ್ಟೇ ಪಠ್ಯಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕಲಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲಾಯ್ತು. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕನ್ನಡದ ದಾರಿದೀಪ ಎಂದು ನಂಬಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆಯೇ ಕುರುಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂಢತೆಯನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡತನದ ಬಗೆಗೆ ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಹಾಗೂ ಹಿಂದೂತ್ವದ ಪರವಾದ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಹುನ್ನಾರಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತವಷ್ಟೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ, ಇದರಷ್ಟೆ

ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೂ ನೀಡಬೇಕಿದೆ. ಹಾಗೂ ಬಹುಭಾಷಿಕ ವಿರೋಧಿ ನಿಲುವುಗಳನ್ನೂ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಲು ಈ ಧೋರಣೆಗಳು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿವೆ. ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಬೆಳಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ನುಡಿಗಳು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದವು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಕಲಿಕೆಯೆಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ಮಕ್ಕಳ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ, ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ದೇಶಿ/ ತಾಯ್ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದ, ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವ ಚಳಕಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಓದುವ ಹಾಗೂ ಬರೆಯುವ ಚಳಕಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ತಾಯ್ನುಡಿ/ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ದಕ್ಕಿರುವ ಗ್ರಹಿಕಾ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು [ಕಾಗ್ನಿಟಿವ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್] ಹಾಗೂ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ನೀಲನಕ್ಷೆಗಳಿಂದ [ಬ್ಲೂಪ್ರಿಂಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಕ್ರಿಯೇಟಿವಿಟಿ] ದೂರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆ ಕಾರಣವಷ್ಟೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನತನದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬಗೆಗಿನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕುಂದಿಸುತ್ತದೆ. ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಡಬಹುದಾದ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಕಣ್ಣೋಟಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿಗಳು, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ನಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕೆಟ್ಟಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ದೇಶಿ ಇಲ್ಲವೇ ತಾಯ್ನುಡಿಯೇ ಕಾರಣವೆಂಬ ಅಪನಂಬಿಕೆಯೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಬಲಿಪಶು ಆಗುವುದು ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಂತು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ವ್ಯಂಗವೇ ಸರಿ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನಮ್ಮ ಏಳಿಗೆಯ ಸಂಕೇತದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ? ಇಲ್ಲವೇ ನಾವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಹಳಹಳಿಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ? ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯೇ ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಮದ್ದು ಎಂಬ ಅಮಾಯಕತನವೋ? ಇತ್ಯಾದಿ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನುಡಿಯರಿಮೆಯ ತಿಳಿವಿನ ಮಾದರಿಗಳು ಹದ್ದು ಮೀರಿದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದು ಸಮುದಾಯ ವಿರೋಧಿ, ಯಾವುದು ಅಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಪಾರದರ್ಶಕ ನಿಲುವುಗಳ ಮೂಲಕ ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ನುಡಿಯರಿಮೆಯು ಮಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದೇ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಕನ್ನಡವು ಎಸೆದಿರುವ ಸವಾಲು ಹಾಗೂ ಒಡ್ಡಿರುವ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಮಾದರಿಗಳು. ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳ ಕಾರಣವಾಗಿಯೇ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಕನ್ನಡವೇ ಸತ್ಯ ಕನ್ನಡವೇ ನಿತ್ಯ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ವೈಹಾಳಿ:

ಬ್ರಿಟಿಷು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಮಾಜಿ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮತ್ತು ಇವತ್ತು ಇರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ ಎಂಬುದು ಈಗಲೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕೇವಲ ನುಡಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅದೊಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ವೈಹಾಳಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗ ಒಳಗಾದ ಒಂದೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮದ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶಾರ್ಲ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕಿಮ್ ಇವರುಗಳ ಪ್ರಕಾರ “ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಜಾಗತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಅಮೇರಿಕದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ” [1999:78]. ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ಯಜಮಾನಿಕೆಯು ಸಮಕಾಲೀನ ಹಾಗೂ ಸದ್ಯದ ಅಗತ್ಯವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ವಿನ್ಯಾಸವು ಬಲಾಢ್ಯ ರಾಜಕಾರಣದೊಂದಿಗೆ [ಸೂಪರ್‌ಪವರ್ ಪಾಲ್ಟಿಕ್ಸ್] ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶಾರ್ಲ್ಡ್ ಮತ್ತು ಕಿಮ್ ಅವರ ಈ ಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದ ಏಕೈಕ ನಾಯಕನಾಗಿ ಬಿಂಬಿತವಾದ ಕಾರಣ ಅಮೇರಿಕಾವು ಇವತ್ತು ಮಹಾನ್ ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ [ಫ್ಲಿಂಟ್:1986:37]. ಮಸ್ಸುಬ ಮತ್ತು ಮಸ್ಸುಬ ಅವರು ಕೂಡ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಯುಎಸ್‌ಎಸ್‌ಆರ್ ಪತನ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಸಾ ಕರಾರು ವಿಭಜನೆಯು, ವಿಶ್ವದ ಏಕೈಕ

ನಿರ್ದಿವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾವು ಬೆಳೆಯಲು ಅನುವುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದು ಇವರ ವಾದವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಸಂವಹನ ಸಂಪರ್ಕ ನುಡಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ತಲೆಯೆತ್ತಲು ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಎರಡನೇ ಜಾಗತಿಕ ಮಹಾಯುದ್ಧದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಿಟನ್ ದೇಶವು ಮಹಾನ್ ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿತ್ತು.

ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿ ಜಾಗತಿಕ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿಲುವು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ ಈ ನುಡಿಯ ಗರಿಮೆಯನ್ನೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದವರೆಗೂ ಬ್ರಿಟನ್ ದೇಶವೇ ಮೇಲಾಧಿಕಾರವನ್ನು [ಸೂಪರ್‌ಪವರ್] ಹೊಂದಿತ್ತು [ಪ್ಲಿಂಟ್:ಅದೇ]. ಈ ಮೇಲಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಬ್ರಿಟನ್ ದೇಶವು ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಇತರ ದೇಶಗಳನ್ನು ವಸಾಹತುಗಳನ್ನಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಈ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿತು [ರೈಟ್: 2004]. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೇಲಾಧಿಕಾರ ರಾಜಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ನಡುವೆ ಬಲವಾದ ನಂಟಸ್ತಿಕೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು. ಡೆವಿಡ್ ಕ್ರಿಸ್ಟಲ್ [2003:59] ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಈ ವಾದವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ, “ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಜಾಗತಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕಾರಣವಾಗಿ ದಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅಧಿಕಾರವು 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆವರೆಗೂ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿರುವುದು ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವಾದರೆ, 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕ ದೇಶವು ಆರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವುದು ಇದರ ಮತ್ತೊಂದು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ”. ಅಂದರೇನಾಯ್ತು, ನುಡಿ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಯಜಮಾನಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೇಲಾಧಿಕಾರ ರಾಜಕಾರಣದ ನಡುವಣ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಜಾಗತಿಕ ರಾಜಕಾರಣ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಜೊತೆಗೆ ತಾನು ಬೆಳೆಸಿರುವ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸದೊಳಗೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಅರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಲೇಕರ್ [2007] ಇದರ ಒಟ್ಟು ಸಾರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ, “ನುಡಿ ಕೇವಲ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಕೂಡ ನುಡಿ ಇರುತ್ತದೆ”. ಈ ಬರಹದ ಆಸಕ್ತಿ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರಿಯುವುದಲ್ಲ. ಹೊರತಾಗಿ ಈ ನುಡಿಯ ಬಳಕೆ, ಆಯ್ಕೆ, ಆಚರಣೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂತಹ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ

ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ, ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎಂತಹವು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಒಂದು ಆಯಾಮವಾದರೆ, ಈ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸಿದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇದು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರತಿರೋಧದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳೆಂತಹವು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವುದು ಈ ಬರಹದ ಮತ್ತೊಂದು ಆಯಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗಳಿಂದ ನಿಚ್ಚಳಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ಇಬ್ಬಗೆತನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ನಡುವಣ ಇಬ್ಬಗೆತನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಸುಸ್ಥಿರ ಸಮುದಾಯಗಳೊಳಗೆಯೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಬಿರುಕುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಇಬ್ಬಗೆತನವು ದ್ವಿಸ್ವರತೆ ಹಾಗೂ ಲಂಬಾತ್ಮಕ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ಗೌರವದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಮಾಜಿ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇದೇ ಜಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿರುವಂತಹ ನುಡಿ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕಂಡಿತ್ತು ಹಾಗೂ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಡಗಿಸುವ ಹುನ್ನಾರದಲ್ಲಿ ಈ ನುಡಿಯ ಪಾತ್ರವು ಗಣನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಈ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮೂಹಗಳ ಬದುಕು ಹಾಗೂ ನುಡಿಗಳು ಅಧೀನತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಅಧೀನತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ನಾಡಿನ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗುಳಿಯುವಿಕೆಯ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿವೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹಾಗೂ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಇಬ್ಬಗೆಯ ನಂಟು ಸ್ಥಿತಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ದ್ವಿಸ್ವರತೆಯ [ಡೈಗ್ಲಾಸಿಯಾ] ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ದ್ವಿಸ್ವರತೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನೋ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯೇ ಅಧೀನತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ದ್ವಿಸ್ವರತೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ನುಡಿ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಬಳಕೆಗೆ ಹಾಗೂ ಬಾಯ್ಬಿರಿಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವು ಅಂದರೆ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ನುಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಔಪಚಾರಿಕ ಬಳಕೆಗೆ ತಕ್ಕದಾದ ನುಡಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಹುಸಿ ನಂಬಿಕೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತದಂತಹ ದ್ವಿಸ್ವರತೆಯ [ಡೈಗ್ಲಾಸಿಕ್] ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಪರಕೀಯ ಇಲ್ಲವೇ “ವಸಾಹತೀಕರಣ ನುಡಿಗಳು” ಅಂದರೆ

ಇಂಗ್ಲಿಶು ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನುಡಿಗಳು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ನುಡಿಗಳು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಅವುಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ನುಡಿಗಳಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನುಡಿಗಳಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಲುವಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಬಹುತೇಕ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ಓದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸದೇ, ಅಂದರೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯೀಕರಣ, ಆಧುನೀಕರಣ, ಬ್ರಿಟಿಶ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ, ಅಮೇರಿಕದ ಆರ್ಥಿಕತೆ, ಮಿಲಿಟರಿ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ಇದನ್ನೊಂದು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಹುಮಹತ್ವದ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಈಗ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮದೇ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ, ಇವರು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಜೊತೆಗೇ ಬದುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಿನದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೪.

ಕನ್ನಡ: ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಸಂಕಟಗಳು

ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ವಾತಾವರಣವಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಅಂದರೆ ಭಾರತದಂತಹ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ, ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ತಾಯ್ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾನ್ಯತೆ ದೊರೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ತಿಳಿವಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ತಿಳಿವನ್ನು ಪ್ರಸರಣಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪರಕೀಯ ನುಡಿಯು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಾರದು. ಭಾರತದ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವು ಹಲವು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವುದು. ಈ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ ಕೇವಲ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮಾದರಿಯದಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಹಿಂದಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಭಾರತೀಯ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಭಾರತದ ಇಡೀ ಭಾಷಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪಿರಿಮಿಡ್ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಹಲವು ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ತುತ್ತತುದಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಈ ಜಾಗವೇ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಅದರ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ

ನಾಡಿನ ಬಹುತೇಕ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿವೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನುಡಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರದ ಯಾವುದೇ ಮಾನ್ಯತೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ಸರಕಾರದ ನೆರವಿನಿಂದ ನಡೆಯುವ ವರದಿಗಳ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇವುಗಳಿಗೆ ಜಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೂಚಿತ ನುಡಿಗಳು, ಅವುಗಳ ಒಳನುಡಿಗಳು ಹಾಗೂ ಎರಡು, ಅನುಸೂಚಿತ ನುಡಿಗಳು, ಅವುಗಳ ಒಳನುಡಿಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ನುಡಿ, ಹಲವು ಪಾತ್ರಗಳು: ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗುವ ಗುಣಗಳು

ಇತರೆ ನುಡಿಗಳೊಡನೆ ಹೊಂದಿರುವ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡವು ಹಲವುತನವನ್ನು [ಹೆಟರೊಜಿನಿಟಿ] ಹೊಂದಿದೆ. ಎತ್ತುಗೆಗಾಗಿ, ತುಳು, ಕೊಂಕಣಿ, ಲಂಬಾಣಿ, ಜೇನುಕುರುಬ, ಸೋಲಿಗ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದ್ದೇ ಇತರೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಲವುತನದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ನಂಟುಸ್ಮಿತಿಯು ಅಸಮಾನತೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಒಳನುಡಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಅಧೀನ ನುಡಿಗಳು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಜನಪ್ರಿಯ ಸಂಕಥನ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಳನುಡಿಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಂಕಣಿ ಈಗಾಗಲೇ ಎಂಟನೇ ಪರಿಚ್ಛೇದ ನುಡಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ ಹಾಗೂ ತುಳು ನುಡಿಯು ಈ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಆದರೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಈ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಸಮಾನತೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯೆದುರು ಕನ್ನಡವು ಇಂತಹದೇ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಇವತ್ತಿಗೂ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮಂತಹ ಬಹುಭಾಷಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ, ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ನುಡಿ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಕುರಿತ ನಿಲುವುಗಳು ಕೂಡ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡವು ಒಂದೇಕಾಲಕ್ಕೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ತಾಯ್ನುಡಿಯಾಗಿ, ಇನ್ನು ಹಲವರಿಗೆ ಮೊದಲನೇ ನುಡಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಎರಡನೇ ನುಡಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒಂದೇ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಮೆಟ್ರೋಪಾಲಿಟನ್ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕಾನ್ಸ್ಟೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕಾರಬಾರವೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು

ಮಾತನಾಡುವ ಇಲ್ಲವೇ ವ್ಯವಹರಿಸುವ 4 ನುಡಿಗಳು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಮಾತನ್ನಾಡುವ ನುಡಿಯನ್ನು ಮೂಲೆಗಂಪು ಮಾಡುವ ಹುನ್ನಾರವು ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇತರೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗೆ ಹಿನ್ನಡೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು, 1835ರ ಮೆಕಾಲೆಯ ಮಿನಿಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಬಹುದು. ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಆದ್ಯತೆಯು ಇರಕೂಡದು ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಆಶೋತ್ತರಗಳು: ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮೀರುವ ತುಡಿತ

ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಬಹುತೇಕ ಸೂಚಿತ ನುಡಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ಸಿರಿವಂತ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಜನರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮಹತ್ತರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನುಡಿಯಾಗಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಶಕಗಳಿಂದ ಜಾಗತೀಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನುಡಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ [ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಸಬ್ಜುಗೇಶನ್] ತೀವ್ರತೆಯು ಮತ್ತಷ್ಟು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಂಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಎಂಬುದು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರದ ನುಡಿಂಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಈ ನಿಲುವಿಗೆ ಕಾರಣ. ಈ ನಂಬಿಕೆ ಕೇವಲ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳದೇ ಇಡೀ ಲೋಕದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಇವತ್ತು ಸೂಪರ್ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ದಿಟದಲ್ಲಿ, ಆಂಗ್ಲೋ-ಅಮೇರಿಕ ದೇಶಗಳ ಅಧಿಕಾರಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ವ್ಯಾಪಕತೆಗಳ ನಡುವೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾದ ನಂಟಪ್ಪಿಕೆ ಇರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಈ ದೇಶಗಳು ಭಾಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿತನವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನೇ ಹೂಡಿಕೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಲುವಿನ ಹಿಂದಿನ ಅಜಿಂಡವೇನೆಂದರೆ, ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸೀಮಿತ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ದಿಟದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶು, ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಪೂರಕವಾದ

ನಂಟನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ಭಾಷಿಕ ವಾತಾವರಣವಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಭಾಷಿಕ ಅಸಂಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ನಿಲುವುಗಳೇ ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳ ನಂಟುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮನೆಮಾತನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡವರು ಕನ್ನಡದ ಹಲವು ಒಳನುಡಿಗಳನ್ನು, ತಮ್ಮ ದಿನದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡ'ವನ್ನೇ ಬಳಸುವ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಸಾಹತು ಲೆಗಸಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ನುಡಿಗಳು ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರದ ಗುರುತಿನ ಸೂಚಕಗಳಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳು ಕೂಡ ಇಂತಹ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಸೂಚಕಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷ. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಮಾನ ಪೈಪೋಟಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇಂತಹ ವೈರುಧ್ಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಇಳಿತಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅಸಮಾನ ಶ್ರೇಣೀಕರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಮಟ್ಟದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪಲ್ಲಟಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೇಲ್ವಲನೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ತಲುಪುವುದು ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಭಾಷಿಕ ಪಲ್ಲಟವು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೇಲ್ವಲನೆಯ ಆಶೋತ್ತರ ಇಲ್ಲವೇ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರತಾಗಿ ಈ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಭಾಷಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಮೂಹಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡವು ಇವತ್ತಿಗೂ ದಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಭಾಷಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಇಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಭಾಷಿಕ ಆಶೋತ್ತರಗಳು ಆಯಾ ನುಡಿಗಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಿಗದಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಷಿಕರು ಮೆಟ್ರೊಪಾಲಿಟನ್ ಇಲ್ಲವೇ ನಾನ್-ಮೆಟ್ರೊಪಾಲಿಟನ್, ಪಟ್ಟಣ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನುಡಿಯೇ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಏಳೆಯ ನುಡಿಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡವು ಇದುವರೆಗೂ ಸಜ್ಜುಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಆಶಾಕಿರಣವನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯನ್ನು

ನಾವು ನಂಬಿರುತ್ತೇವೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಈಡೇರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲಕ ದತ್ತವಾಗುವ ತಿಳಿವನ್ನು ನೆಮ್ಮಿಕ್ಕೊಂಡೆವು. ಇಂತಹ ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ನಿಲುವುಗಳ ಎದುರು ಕನ್ನಡವು ಸತತವಾಗಿ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಎಂದಿಗೂ ಮುಗಿಯದ ಹೋರಾಟವಾದ ಕಾರಣ, ಕನ್ನಡವು ತನ್ನ ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಸಜ್ಜುಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ಒಂದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ಪ್ರತಿರೋಧದ ನಿಲುವುಗಳಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಮಿಸಿದವೇ ಹೊರತು ಈ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ನಿಲುವುಗಳು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಮೂಹಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ನೆಲೆಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ನಂಬಿಕೆಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕದಡುವ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪಾತ್ರವು ಅಗಾಧವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಏಳಿಗೆಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಆತ್ಯಂತಿಕ ನಿಲುವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಬೆಳವಣಿಗೆ ವರ್ನ್ಸ್ ಬೆಂಬಲ: ಕನ್ನಡದ ಮುನ್ನೋಟ

ನುಡಿಯೊಂದರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಬೆಂಬಲವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಆಯಾಮಗಳ ಮೂಲಕ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಎಂದಾಗಿ ಈ ಮೂರು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಸಂವಿಧಾನವು ರೂಪಿಸಿದ ಅವಕಾಶಗಳು ಹಾಗೂ ಬೆಂಬಲದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡವು ಕಳೆದ ಆರು ದಶಕಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಣಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಇಬ್ಬಗೆಯ ನೀತಿಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು, ತಮ್ಮ ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರ್ಗತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ನೋಡಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಹಲವಾರು ಅಕಾಡಮಿಗಳು, ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು, ಪರಿಷತ್ತುಗಳು, ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಪೀಠಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೀವ್ರಗೊಂಡ ಕಾರಣ ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹಿನ್ನಡೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಿಟ, ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೇರ ಸರಳರೇಖಾತ್ಮಕ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ದಿಟ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ಈ ಕನ್ನಡವು

ಹಿಂದಿ ಮೂಲದ ಪರಿಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ನುಡಿಗಳಿಗಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಭಾಷೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು [ಸಿಎಸ್‌ಟಿಟಿ] ರಚಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈ ಪರಿಭಾಷೆಗಳು ಮೈದಾಳಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿಯ ಮೂಲಕವೇ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಕನ್ನಡದ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್‌ನಂತೆ ಆಗಿರುವುದಂತು ದಿಟ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ತೀವ್ರತೆಯು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಈ ನಾಡಿನ ನುಡಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಜರೂರಿಂದೆ. ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಕಣ್ಣೋಟಗಳು ಈ ಮಣ್ಣಿನ ನುಡಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಈ ಕಾಳಜಿಗಳ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪರವಾದ ತುಡಿತಿಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ ತಗೆಯುವ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಹೋಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗೆ ಒಳಗಾಗಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕಾರಣವಾದಂತೆ, ವಸಾಹತು ವಿಮೋಚನೆಯೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಈ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಕಣ್ಣೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಹಾಗೂ ಈ ಮಣ್ಣಿನ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಗಳ ಏಳೆಗಳ ಬಗೆಗೂ ಈ ಕಣ್ಣೋಟಗಳು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗಿನ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ನುಡಿಯೆಂದರೆ ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಕಳೆದ ಈ ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯು ಸ್ಪೋಟಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಶೀಕರಣದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಂತಿದೆ. ಇಂತಹ ವಶೀಕರಣದ ನಿಲುವುಗಳು ಜನರ ಸುಪ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಅವರ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೂ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪ್ರೇರಿತ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಪ್ರಗತಿ, ಇವುಗಳು ಜನರ ಬದುಕಿನ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಹಿಸುತ್ತಿವೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪದಕೋಶ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮವು

ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಅವಕಾಶಗಳ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ. ಈಗ ನಾವು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ, ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಅಧಿಕೃತ ಕ್ರಮಗಳ ನಡುವೆಯೂ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ, ಬಳಸುವ ಬಗೆಗಳು ಜನರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ತುಡಿತವನ್ನು, ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಹುತೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೊಂದಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಜಾಗವನ್ನು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತುಡಿತಗಳೇ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕನ್ನಡದ ಮೆಲೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳ ಹೇರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಕಾರಣ, ಕನ್ನಡದ ಇಡಿಯಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗೆ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕನ್ನಡವು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು, ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದ ಹಾಗೂ ಏಳೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲಾರದು ಎಂಬ ಅಪನಂಬಿಕೆಗೆ ಕನ್ನಡವು ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಕಥನಗಳ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಷ್ಟೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಇನ್ನೂ ಸಜ್ಜುಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗುವ ಚಳಕಗಳು ಹಾಗೂ ಜಾಣ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳೂ ನೆಲೆನಿಂತಿವೆ. ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಅಪನಂಬಿಕೆಗಳು ತಡೆಯನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಕೇವಲ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಂವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಕಥನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಔಪಚಾರಿಕ ಸಂಕಥನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಆರೋಪಗಳು ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ಇತರೆ ಪ್ರಮುಖ ನುಡಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಕನ್ನಡದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಟಗೊಳಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ನಿಖರವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಭಾಷಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಈ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲಾ 1652 ತಾಯ್ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದು ಮುಂಬೇಡಿಕೆಯ ನೆಲೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರುವ

ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ನುಡಿಯು ಕೂಡ ತನ್ನದೆಯಾದ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟ ರಾಚನಿಕ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮುಂಬೇಡಿಕೆ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುರುತು, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಔಪಚಾರಿಕ ಹಾಗೂ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಆಯಾ ನುಡಿಗಳ ಬಳಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ನಂಟಸ್ತಿಕೆ ನೆಲೆನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಬಳಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಬೇಕು. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ, ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎರವಲು ಇಲ್ಲವೇ ಅನುವಾದಿತ ಜ್ಞಾನವು ಇವತ್ತಿನ ನಮ್ಮೀ ಯಾವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾರವು. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಣ್ಣೋಟಗಳನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವುದು ಈ ಹೊತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ತತ್ವಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಿಲುವುಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಕಣ್ಣೋಟಗಳು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ನುಡಿಗಳೇ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾದರೆ, ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಕಾಸ ಮತ್ತು ಸಬಲೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಡತಡೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೫.

ಕನ್ನಡ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಪರ್ಯಾಯ ಉಪಾಯಗಳು:

ಈ ಬರಹದ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿರುವ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಮೂಲ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ನಂಟಸ್ತಿಕೆ, ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಎದುರು ಒಡ್ಡಿರುವ ಪ್ರತಿರೋಧ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಪರ್ಯಾಯ ಉಪಾಯಗಳು ಎಂತಹವು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಲಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ಅರಿಯುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಈ ಬರಹವು ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ

ವಿಸ್ತರಿಸುವ ರಾಜಕಾರಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯು ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನೆಯ ಸ್ವರೂಪವು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅದರೆ ಅವುಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುವ ವಿಧಾನಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ವೃತ್ತಿಪರ ಸಂಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಬಳಸುವ ಭಾರತೀಯರು, ಈ ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಭಾರತದ ಡಿಫ್ಯಾಕ್ಟೋ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನುಡಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ನುಡಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ 'ಭಾರತೀಯರ ಇಂಗ್ಲಿಶು' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶದ ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗಗಳ ನಡುವೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಯಾವುದೇ ನಂಟನ್ನಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಾಗಿ ಬೆಸೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸದ್ಯ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾರತವನ್ನು ಎರಡು ತುಂಡನ್ನಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಲ್ಲ ಒಂದು ಆಳುವ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಅರಿಯದ ಈ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದ ವರ್ಗವೆಂದು, ಭಾರತದ ಈ ಎರಡೂ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಭಾಷಿಕ ಸಾವ್ತ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿಲುವು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಿಟದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನಮಗೆ ಆಪ್ತ ನುಡಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕುರಿತಾದ ಬೇಡಿಕೆಯು ಇಂತಹ ನಿಲುವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾದ ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಭಾಷಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವಾದ ಅಂತಸ್ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಎತ್ತರವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತದ ಸಮೂಹಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಸಮೂಹಗಳ ನಡುವಣ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನೆಲೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವು ಹೊಸದೊಂದು ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಾರತ ಇಲ್ಲವೇ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಇವರೆಲ್ಲರ ಗಮನದಲ್ಲಿರುವುದು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾತ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು

ಪಡೆಯುವುದೆಂದರೆ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ಆಧುನಿಕಗೊಳ್ಳುವುದು, ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ನಯವಂತರಾಗುವುದು ಎಂಬೆಲ್ಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬೇರಾರಿವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಏಳೆಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಮತವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ವಸಾಹತು ಒಡೆಯರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಹಾಗೂ ಈ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡುವ ತುಡಿತವನ್ನೂ ನಮಗಿವರು ವರಗಾಯಿಸಿದರು. ಇದು ಇವತ್ತಿಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನುಡಿಯ ಗೈರುಹಾಜರಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದಾಗಲೂ, ದಕ್ಷಿಣ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಂದಿ ಬಗೆಗಿನ ಅಸಮಾಧಾನ, ತಿರಸ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಅಪಖ್ಯಾತಿಯ ನಿಲುವುಗಳು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನೆಲೆಯೂರಲು, ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅದು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಒತ್ತಾಸೆಯಾದವು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಿಕ ಸವಾಲುಗಳ ಕುರಿತ ಅವಲೋಕನವು, ನುಡಿ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಅಂಶಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. 1947ರಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ನಂತರ, ಹೊಸ ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ನಾಯಕರು, ಭಾರತದ ಹಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ “ಹಿಂದಿ”ಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಭಾರತದ ಇತರ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ನುಡಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಉಂಟಾಗಲಾರದು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಮಾತ್ರ ಇವರಿಂದ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಬಲದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇದು ಜನರ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಮಾಜಿ ವಸಾಹತು ನುಡಿಯನ್ನು [ಇಂಗ್ಲಿಷು] ರಾಷ್ಟ್ರ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ರಾಲ್ಫ್ ಫೋಸಾಲ್ಡ್ [1988, ಪು. 182] ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ನಿಲುವು ಎಂದಾಗಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇಲ್ನೋಟದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಭಾಷಿಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ, ಹಿಂದಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಹುನ್ನಾರಗಳು ಎಂತಹವು ಎಂಬ ವಿವೇಕ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಿಂದಿ

ರಾಷ್ಟ್ರ ನುಡಿಯಾಗಿ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಇದು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿರೋಧಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಶು ದೇಶೀ ನುಡಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಹಿಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಇದು ಸಹವರ್ತಿ ಆಡಳಿತ ನುಡಿಯಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಬಹಜನರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸದ, ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪರ್ಕ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ನುಡಿಗಳಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವ್ಯಂಗವೇ ಸರಿ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಬೇರಾವುದೇ ನುಡಿಗಳು ಅಸಮರ್ಥ ನುಡಿಗಳಾಗಿ ಬಿಂಬಿತವಾದವು. 1963ರ ಆಡಳಿತ ನುಡಿ ಕಾಯ್ದೆ 343ರನ್ವಯ, ಭಾರತದ ಇತರೆ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರ ನುಡಿಗಳಾದ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಬೆಂಗಾಲಿ, ಗುಜರಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ನುಡಿಗಳು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಪರ್ಯಾಯ ಉಪಾಯದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಒಮ್ಮತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ಮೈದಾಳಿದಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ವರುಷದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೂರು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲು [ಅಕಾಡೆಮಿಕ್] ಈ ತಂತ್ರವನ್ನು ನೀತಿಯನ್ನು ಹೂಡಲಾಗಿದೆ [ಪಟ್ಟನಾಯಕ್ 1986]. ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, 1956ರಲ್ಲಿಯೇ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪರಿಷತ್ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ಸೂತ್ರದನ್ವಯ ಒಂದೊಂದು ಮಗುವು ಕೂಡ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು; 1. ತಾಯ್ನುಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿ 2. ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತದ ನುಡಿ [ಹಿಂದಿ] ಇಲ್ಲವೇ ಇದರ ಸಹವರ್ತಿ ನುಡಿ [ಇಂಗ್ಲಿಶು] ಹಾಗೂ 3. ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ನುಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪರನುಡಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಈ ಮೇಲಿನ 1&2ರ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮ ನುಡಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಬೇರೊಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಹಿಂದಿಯೇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಾದ ಕರ್ನಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಗಳ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ, ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪ್ರಭಾವಿ ನುಡಿಯಾಗಿ, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಜಾಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮೆಕಾಲೆಯ 1835ರ ಫೆಬ್ರವರಿ 2ರಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ತನ್ನ [ಕು]ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಿನಿಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, “ಸದ್ಯ ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಶು ವರ್ಗವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಳಲ್ಪಡುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಭಾರತೀಯರ ನಡುವೆ ದುಭಾಷಿಗಳಾಗಿ ಇವರಿರಬೇಕು.

ಈ ವರಗುವು ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ ಹಾಗೂ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಾರತೀಯರು ಆಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ನೈತಿಕತೆ, ಅಭಿರುಚಿ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನವರಾಗಬೇಕು". ಪಶ್ಚಿಮದ ವಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಡತಂದು, ಈ ದೇಶದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಈ ವರಗಕ್ಕೆ ಬಿಡೋಣ. ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶದ ಬಹುಜನರಿಗೆ ತಿಳಿವನ್ನು ರವಾನಿಸುವ ತಾಕತ್ತನ್ನು ಈ ನುಡಿಗಳು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಲುವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಘಟಿಸುವುದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಭಾಷಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿತನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ "ಇಂಗ್ಲಿಶುಗಳು" ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಇವುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಶುಗಳು ಮೈದಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾದವು. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವು "ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲಿಶುಗಳ" ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಎತ್ತುಗೆಗಾಗಿ, ಕಂಗ್ಲಿಶು [ಕನ್ನಡ+ಇಂಗ್ಲಿಶು], ತಂಗ್ಲಿಶು [ತಮಿಳು+ಇಂಗ್ಲಿಶು] ... ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮತ್ತು ಇತರ ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ರಾಜನಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮರುರಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿತನವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಾಬರ್ಟ್ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ [1992] ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯು ಎರಡು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತು ಅಧಿಕಾರವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಪಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಮೀಡಿಯಾದಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇದು ಹಬ್ಬುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅಸಮಾನ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾರತದ ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನುಡಿಯಾಯ್ತು. ಪ್ರಭುತ್ವದ ನುಡಿಯಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಸೂಚಕವಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಗುರುತಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿಗಳ ಮುಂದುವರಿಕೆಯ ಒತ್ತಡದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಭಾರತದ ಸಮಾಜಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಮೀಡಿಯಾ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸರಕಾರ ಈ ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ, ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಗ್ರಾಹ್ಯ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ವ್ಯಾಪಕ ಸಂವಹನದ ತಟಸ್ಥ ನುಡಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ವರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಪ್ರತಿಶತ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನಾಗಿ

ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸದೆ ನೋಡಿದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರ ಪ್ರಮಾಣ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಕೂಡ ಒಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಈ ಮೂರು ಪ್ರತಿಶತ ಪ್ರಮಾಣವೇ ಕಾರಣ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಭಾರತ/ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಬಳಕೆಯು ವಲಯಬದ್ಧವಾಗಿದೆ [ಡೊಮೈನ್ ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್] ಹಾಗೂ ಪರಿಭಾಷಾ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಹಲವು ಭಿನ್ನ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಸಂವಹನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುವ ನುಡಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಎನ್ನುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಪದಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ದಮನವನ್ನು ಕಂಡರಿಸುತ್ತವೆ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರದ ಬಗೆಗಳು ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ದುಡಿಮೆಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಬಳಕೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸಲು ಶುರುಮಾಡಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯು ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಏರಿಳಿತಗಳು ಬ್ರಿಟಿಶು ವಸಾಹತು ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ತಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿವೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯಲು, ಇಲ್ಲವೇ ಮಾತನಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೋ, ಅದನ್ನು ಕಳಪೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯ್ತು. ಅಂದರೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಎಂಬುದು ಆಚರಣೆಯಾದರೆ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಎನ್ನುವುದು ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಳಕೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಕಾರಣ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದ ಇಂಗ್ಲಿಶುಗಳು ಮೈದಾಳಿದವು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಧೋರಣೆಗಳು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಾಧಿಸಿವೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ದಿಟ. ಭಾರತದ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರ ನುಡಿಗಳ ಜಾಗವನ್ನು ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಳಪೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳೆಂದು ನಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಹಿಂದಿಯೇತರ ರಾಜ್ಯಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದುವೇ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಹಜ ಭಾಷಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಳಕೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯು, ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ವಿದ್ಯಮಾನದಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ನಾಡಿನ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವುದೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಡಿನ ಬಹುಮಂದಿ ತಿಳಿವಿಗರು, ಬರಹಗಾರರು ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ, ಇವರು ಕನ್ನಡದ ಪರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ದಿಟ. ಆದರೆ ಈ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ಅಭಿಮಾನದ ನಿಲುವುಗಳನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡದ ಪರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರೆ, ಸೋಗಲಾಡಿತನದ ನಿಲುವುಗಳಾಗಿ ತೋರುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಕನ್ನಡದ ಪರವಾದ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು, ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಅಸ್ತುಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲವೇ ಇತರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಹಿನ್ನಡೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಿಗೂಢತೆಯೂ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು, ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು, ಆ ಜಾಗವನ್ನು ತಾನೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಮ್ಮೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ಬಲಿಪಶುಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ತನ್ನ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಕಟು ವಾಸ್ತವ. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರವಾದ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ನುಡಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ನಂಟುತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲಾರವು. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ಅಂತಹ ನಂಟುತೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಲೀಸಾಗಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವುದನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ತುಡಿತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಹುತೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಮಕ್ಕಳು, ತಮ್ಮ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಸಂವಹನ ಮಾಡಲಾಗದ ಅಸಹಾಯಕತನಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡವೇ ಕಾರಣ ಎಂಬ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇವರು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ತಮ್ಮ ಬಗೆಗೂ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ,

ತಾವೀಗಾಗಲೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಬದುಕುಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಳಂಕವನ್ನಾಗಿ ಇವರು ಪರಿಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಾವನೆಯು ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಪಡೆದಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಲೆಗಸಿ, ಚರಿತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಕಾರಣ, ಕನ್ನಡ/ತಾಯ್ನುಡಿಗಳು ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯಗಳಾಗಿ, ನೆಲೆನಿಲ್ಲದೇ, ಅವಮಾನ, ಅಪನಂಬಿಕೆ, ಕಳಂಕ, ಕೀಳರಿಮೆಯ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿ ತಲೆದೋರಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣವಾಗಿಯೇ, ಬಹುತೇಕ ಹಿಂದುಳಿದ, ದಲಿತ ಸಮುದಾಯ/ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದರೆ, ತಮ್ಮ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ನುಡಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜಾತಿ, ಲಿಂಗ, ಕಸುಬು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅವಮಾನದ ಇಲ್ಲವೇ ಕಳಂಕದ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಕೂಡ ಆತ್ಮವಂಚನೆಯ ನೆಲೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಆತ್ಮವಂಚನೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹೇಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವೀಗ ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ. ಆಧುನೀಕರಣ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ನಮ್ಮ ತುಡಿತವು ಕೂಡ ಭಾಷಿಕ ಅವಮಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅವಮಾನದ ಸಂಗತಿಗಳು ತೀವ್ರಗೊಂಡಾಗ, ನಮ್ಮ ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಅವಸಾನದ ಅವಕಾಶಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಇಮ್ಮಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಹಾಗೂ ಬಳಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಜನರ ನಡವೆ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಔಪಚಾರಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನೇ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ/ತಾಯ್ನುಡಿಯನ್ನು ಇವತ್ತಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಸೃಜನಶೀಲ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ನುಡಿಯ ಆಯ್ಕೆ, ಬಳಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿಗಾಯಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಹತ್ವ ಎಂತಹದು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಏಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ, ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿಗಳು ಯಾವ ಬಗೆಯವು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ ಇಲ್ಲವೇ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಂಬೆಲ್ಲ ಪ್ರಬೇಧಗಳ

ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಗೀಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ನುಡಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಅದು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗೌರವವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು, ಈ ನುಡಿಯು ಯಾವೆಲ್ಲ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಮಹತ್ವ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕೇವಲ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ [ಶ್ರೀಧರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಧರ, 1986]. ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹಾಗೂ ಭಾಷಿಕ ಧೋರಣೆಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತಸ್ಸಂಬಂಧಗಳಿವೆ. ನುಡಿಯೊಂದು ಬಳಕೆಯಾಗುವ ವಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಲು ಆಯಾ ಭಾಷಿಕರ ಧೋರಣೆಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಗೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಇಂತಹ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು, ವಿವಿಧ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಿಕರ ನುಡಿ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದಕ್ಕೂ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಸಂಕರ ಈ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕಸುಬಿನ ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳನ್ನೂ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ, ಭಾರತವು ಬಹುಭಾಷಿಕ ನಾಡು ದಿಟ. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಸಂವಹನ ನಂಟನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯನ್ನು ಒಂದು ತಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಂತ್ರದ ಹಿಂದಿನ ಗುರಿ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರುಪಯುಕ್ತ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಂತಹ ತಂತ್ರಗಳು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತಿನ ಎಳೆಪೀಳಿಗೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಈ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯ ಹುನ್ನಾರವು ಈಡೇರಿದಂತಿದೆ. ಈ ಎಳೆಪೀಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವಹನವನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗಲೂ, ಇವರು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪದಕೋಶವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ಮೂಲ ರಚನೆಗಳು ಭಾಷಿಕ ಅಂತರಗತ [ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಇನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಕ್] ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ನೆಲೆಗಳು ಈಗ ವಾಸ್ತವಿಕ [ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾನ್ಸಿಕ್] ಸಂಗತಿಗಳಾದ, ವಾಸಸ್ಥಳ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ, ನುಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಮಾಣ, ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಹಾಗೂ ನುಡಿಗೆ ಇರುವ

ಘನತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೆಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡವು ಕೂಡ ಒಂದು ಪರಿಸರವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ದಕ್ಕಿರುವ ಚೈತನ್ಯಶೀಲ ಪರಿಸರ ಮಾತ್ರ ಕೇವಲ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಕುರುಹು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ಭಾಷಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಚಹರೆಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ನಿಚ್ಚಳಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಳಕೆಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ಹೇಗೆ ರಾಜಕೀಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು;

1. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಘನತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆ ನುಡಿಯ ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳು ಮೈದಾಳುತ್ತವೆ.
2. ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬೇಡಿಕೆ, ಜನಪ್ರಿಯತೆ, ಗುರುತು ಹಾಗೂ ಈ ನುಡಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರಭಾವದ ಕಾರಣ ಇವತ್ತು ಈ ನುಡಿಯು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಉತ್ತುಂಗದಲ್ಲಿದೆ.
3. ಬಹುತೇಕರು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು, ಜ್ಞಾನದ, ಉದ್ಯೋಗದ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಾಗಿಲೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ.
4. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ನುಡಿ ಸಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಮಾತ್ರ ತಾಯ್ನುಡಿಗಳು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ನೆಲೆಗಳು ಆಗಿರುತ್ತವೆ.
5. ಜನರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದಲೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ನುಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಸಮೂಹಗಳ ದನಿ ಇವೆರಡೂ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. “ನುಡಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ತಮ್ಮದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವನಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ...” ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ದನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಜೋಜನವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಕ್ರಮ್ [2010] ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು, ಅಮೇರಿಕ ಹಾಗೂ ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುವ ದೇಶಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಅಂತಹವೊಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಿತ ಸರಕಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು.

ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ನಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯು ಎನ್ನುವುದು, ನಮ್ಮ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ, ಅದು ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದೇ ಹೊರತು ಅದುವೇ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ಅಸ್ಥಿತೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವಾಗಕೂಡದು [ಪ್ರಭು, 2009]. ನಮ್ಮ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಎದುರಾದ ಧೋರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ, 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾದ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ವಿಮರ್ಶಾ ಕಣ್ವೀಟಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹೆದ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಬೇರೂರಿವೆ. ಈ ಧೋರಣೆ ಕೇವಲ ಜಾಗತಿಕ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸಂಘರ್ಷ ನಿವಾರಣೆ, ತಾಳಿಕೆ ಗುಣ ಹಾಗೂ ಅನುಭಾವ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಬದುಕಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಿರುಕುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಬಿಗಡಾಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾದಗಳನ್ನು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ, ನಗರ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಪರವಾದ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗದು, ಸಾಮಾಜಿಕರಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗದು, ಶಿಕ್ಷಣದ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸದು ಎಂಬೀ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಬದುಕಿಗೂ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ನಂಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿಟ.

೬.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ಕುತ್ತುಗಳು: ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣ

ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿ ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಪಾತ್ರದ ಬಗೆಗೆ ನಾವು ಕೇಳಬಹುದಾದ ಕೇಲ್ವಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೇಲ್ವಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ವರುಷಗಳಿಂದ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗಾವಹಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ನುಡಿಯಾಗಿಸುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣ, ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಈ ನುಡಿಯ ಹರಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ವಸಾಹತು ನುಡಿಗಳ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿ ಕಲಿಕೆ

ಕುರಿತ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ನೋಟಗಳು, ವಿಧಾನಗಳು ಎಂಬೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಗಳಿಗೆ ಬದಲುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಓದುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಬಹುತೇಕ ಇಂತಹದೇ ಕೇಳಿಗಳು ಕನ್ನಡದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ಒಟ್ಟು ಪರಿಸರವನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿ ಸಿಕೊಂಡು, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ಕೇಳಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವಾಗ, ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಾಮನ್ಯೀಕರಿಸಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿ/ನುಡಿ ಸಮೂಹಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಜೊತೆಗೆ ಒಡನಾಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ, ಆ ನುಡಿಯ ಯಜಮಾನ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನೊಂದಿಗೆ ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಎಂತಹವು ಎಂಬುದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವ ಜರೂರಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ವಿರೋಧಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯವು ಇಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವುಗಳು ಅಸಂಗತವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಾಗಿ ಇರಲಾರವು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಇರಲಿ, ಒಂದು ರೂಪಕದ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಶು - ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ಏಕಲವ್ಯನ ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಯ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಾಯದ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ನಂಟನ್ನು ಏಕಲವ್ಯ ಮತ್ತು ದ್ರೋಣರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಈ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಮಹಾಭಾರತದ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಬಾರದು. ಹೊರತಾಗಿ ಇದನ್ನು ಎರಡು ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಎರಡು ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸಂದರ್ಭದ ನುಡಿ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಮೂಹ ವಿರೋಧಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯನ್ನು ಏಕಲವ್ಯನನ್ನಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ರಾಜಕಾರಣ ತಾನಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ರೂಪಕವನ್ನೇ ವಿವರಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಗಾಯಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು, ಸಂಸ್ಕೃತ ನುಡಿಗಳಂತಹ ರಾಜಕಾರಣ ನಮಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಏಕಲವ್ಯನನ್ನು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಅಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನುಡಿಗಳ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು

ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಹರಡಿಸುವುದೇ ದಿಟವಾದ ಕಾಳಜಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಈ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ದಿಟವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಹೌದು, ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿ ಕಲಿಕೆಗಾಗಿ ಅಪಾರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಹೂಡುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಈ ನುಡಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲಕವೇ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನೆರವೇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಹುರುಳು ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ನಿಲುವು ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿಸುವ ಈ ಹಪಾಹಪಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಧೋರಣೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹದು. ಈ ಆರೋಪಗಳ ಹಿಂದಿನ ಇಂತಹ ಭಾವನೆಗಳೇ, ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿವೆ, ಪಶ್ಚಿಮದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿವೆ, ಜಾಗತಿಕ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ನವ ಉದಾರವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪರಿಚಾರಕನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇವತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯಿಂದ, ಜಾಗತಿಕ ನುಡಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳಿಗೇನು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಹಕ್ಕಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬೇರೆಲ್ಲ ನುಡಿಗಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಅನೇಕರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ [ಪೆನ್ನಿಕ್ಯೂಕ್, 1998]. ಹಾಗೂ ಬ್ರಿಟಿಷರು ತಮ್ಮ ವಸಾಹತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದೂ ಆರೋಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿಫಂಟು ಬರವಣಿಗೆ ನುಡಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಹ್ಯಾರಿಸ್ [1988:1] ಎಂಬ ಚಿಂತಕನು “ಪ್ರಮಾಣ/ಶಿಷ್ಟ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಎಂಬುದು ಐತಿಹ್ಯ” ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಲುವನ್ನು “ಆತ್ಮ ನಿವೇದನಾ ಕಾಲಜ್ಞಾನ” [ಸೆಲ್ಟ್ ಫುಲ್‌ಫಿಲಿಂಗ್ ಪ್ರೊಫೆಸಿ] ಎಂದು ಟೀಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಗ್ಲಿಷು

ಪದಕೋಶವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೇಮ್ಸ್ ಮರೆ ಎಂಬ ನಿಘಂಟು ತಜ್ಞನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವನು. ವಿಕೋರಿಯನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನೆಲೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಆದರ್ಶದ ನಿಲುವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮರೆ ರೂಪಿಸಿದನು [ಹ್ಯಾರಿಸ್:1988:26]. ವಿಲ್ಲಿನಸ್ಕಿ [1994:120] ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪದಕೋಶ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ವಿಕೋರಿಯನ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು, ಜಗತ್ತಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಯ್ತು ಹಾಗಾಗಿ, ಈ ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪದಕೋಶ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು, ಹಲವು ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅಂದರೆ, ನಾಗರಿಕಗೊಳಿಸುವ ಸಂಕೇತವನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸಬೇಕು, ಕಗ್ಗತ್ತಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಬೆಳಕಿನಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಇದನ್ನು ದೀಪವನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ನಿಲುವುಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ [ವಿಲ್ಲಿನಸ್ಕಿ:1998:200]. ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನುಡಿಯರಿಗರು ಹೇಳುವಂತೆ, ನುಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ನುಡಿಯನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಅರಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನುಡಿಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳು ಕೇವಲ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಾವು.

ಕನ್ನಡವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯ:

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಕೂಡ ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಸಮೂಹಗಳ ಯಾವುದೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ನೆಪಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪುಕಟಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಈ ನೆಪಗಳು ಕನ್ನಡದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಮರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಕರಗಳಾದವು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಸ್ಪರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಧೀನ ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ನಂಟಿನ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೂ ನುಡಿಗಳು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನುಡಿಯೊಂದರ ಉಳಿಗಾಲವು, ಆಯಾ ಸಮೂಹಗಳ ಬದುಕಿನ ಗುರಿಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾವ ನುಡಿಗೇ ಸಮೂಹಗಳ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಸುವಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂತಹ ನುಡಿ ಮಾತ್ರ ಬದುಕುಗಳ ನಂಟನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗೇ ಇರುವ ಬದುಕಿನ ಇಂತಹ ನಂಟುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು

ಹದಗೆಡಿಸುವ ಗುರಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಕನ್ನಡದ [ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳ] ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ತಾತ್ವಿಕ ಮೀಮಾಂಸೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ನಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ನುಡಿಯೊಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಅಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೇ, ಆ ನುಡಿಯೂ ಎದುರಿಸುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೂನ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ನುಡಿ ಕಾರಣವಾಗಲಾರದು. ಒಂದು ಆಯಾ ನುಡಿಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಸಮುದಾಯ ಇಲ್ಲವೇ ಬೇರೊಂದು ನುಡಿಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಈ ನೂನ್ಯತೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಗಳು ಇಂತಹ ನೂನ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಮೂಲತತ್ವಗಳನ್ನು ಈ ಭಾಷಿಕ ನೂನ್ಯತೆಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲವೇ? ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಈ ಕೇಳಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಬದಲು ಸಿಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಬದಲು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣದ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಮೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಸಮೂಹಗಳೊಡನೆ ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಂಟು ಕಳ್ಳುಬಳ್ಳಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನಂಟಿನ ಸಾಮಾಜಿಕತೆ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದು ಆಯಾ ಸಮೂಹಗಳ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಮಾನದಿಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳು ಈ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಇರಾದೆಗಿಂತ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಬದುಕಿನ ನಂಟುಸ್ತಿಕೆಯೆಂಬುದು ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಂಡು, ಬದುಕಿನ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನೇ ಬುಡುಮೇಲು ಮಾಡಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರಿಗಳನ್ನೇ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಗೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯು, ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ತಾಯ್ನುಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ದೇಶಿ ನುಡಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ [ಸಬ್ಜುಗೇಶನ್] ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆರ್ಥಿಕ ಹಪಾಹಪಿತನ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಂತಹ ನುಡಿಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ಹಪಾಹಪಿತನವು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲ ದೇಶಗಳ ನಡುವಣ ಅಂತರಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇವೆರಡೂ ನುಡಿಗಳು ಕೂಡ ತಮ್ಮದೇಯಾದ ಯಜಮಾನಿಕೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು

ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಇವುಗಳ ಹಂಬಲ ಮತ್ತು ಹಪಾಹಪಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಬೌದ್ಧಿಕ ಅತಿಕ್ರಮಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲದ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡವು ನಲಗುತ್ತಿದೆ. “ನಡುಗುತಿದುರ್ದು ವಿಷಂ ಶಿವನ ಕರತಳದೊಳಗೆ ಮಿಡುಕುತಿದುರ್ದು ವಿಷಂ ಹರನ ಕರತಳದೊಳಗೆ” ಎಂದು ಹರಿಹರನು ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಸ್ಥಿತಿ. ಇಲ್ಲಿ ವಿಷವೆಂಬುದು ಸಾವಿನ ಸಂಕೇತವಾದರೂ, ಅದು ಎರಡು ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಬದುಕಿನ ಹೊಯ್ದಿಟ್ಟವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡದ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಬದುಕನ್ನು ಕಂಡರಿಸುವ ರೂಪಾತ್ಮಕ ನಿಲುವನ್ನು ಹರಿಹರನ ಈ ಮಾತುಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಬದುಕಿನ ಕಣ್ಣೋಟದಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಸಮೂಹಗಳ ನಂಟಸ್ತಿಕೆ ಖಚಿತವಾದದ್ದು. ಇದೊಂದು ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮೂಹಗಳ ಚೈತನ್ಯವೂ ಇದೆ ಹಾಗೂ ತಿಳಿವೂ ಇದೆ. ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ವಿಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು, ಕನ್ನಡವನ್ನು ನಡುಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಹಾಗೂ ಮಿಡುಕಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳದ ಕನ್ನಡ:

ನುಡಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಎಂಬುದೊಂದು ಮಿಥ್ ದಿಟ. ಆದರೆ ಈ ಮಿಥ್ ನುಡಿ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಹುಸಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ನಿರಾಳವೆಂಬ ನುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸುವ ಒತ್ತಡಗಳು ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ತಲೆಯೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮೊದಲು ಶುರುವಾದುದು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ತೀವ್ರತೆ ಇಮ್ಮಡಿಗೊಂಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ. ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಬಹುದು. ಒಂದು ಬರಹ [ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್] ಮತ್ತೊಂದು ಆಧುನೀಕರಣ. ಕ್ರಮೇಣ ಈ ಎರಡೂ ವಿಧ್ಯಮಾನಗಳು ಪ್ರಿಂಟ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸಂನ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿ, ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ನುಡಿಗಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸುವ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡವು ಬದ್ಧವಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಮಾತಿನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಇದ್ದಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಈ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ನಮ್ಮರಿವಿಗೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಾಶಗೊಳಿಸಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸಮೂಹ ಎನ್ನುವುದೇ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಸಂಕೇತ. ನುಡಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಮಾತು ಸರಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹುಳತೆ, ಅಸ್ಥಿತಿಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಚೈತನ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದು ಕೇವಲ ನುಡಿಯ ವೈವಿಧ್ಯಗಳ

ಜೀವಂತಿಕೆಯಿಂದ. ನುಡಿ ವೈವಿಧ್ಯದ ಅವಸಾನ ಕೇವಲ ನುಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ ಕಾಪಿಡುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರವಾಣೀಕರಣಗೊಂಡದ್ದು ಮಾತ್ರ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೌಲ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಇದು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅಪಮೌಲ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರ ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯಗೊಂಡು, ಉಳಿದವರ ಕನ್ನಡ ಅನಧಿಕೃತ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಭಾಷಿಕ ಇಬ್ಬಗೆಯತನವು ಕೂಡ ಸಮೂಹ ವಿರೋಧಿ ನಿಲುವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಡೈಕಾಟಮಿಯೇ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಪರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಮಾತಿನ ರೂಪ, ವರಸೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸವು ಕೂಡ ವಾಸ್ತವಗೊಳ್ಳುವುದು, ಆಯಾ ಸಮಾಜಗಳು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ನುಡಿಗಳಿಂದಲೇ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಮೂಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಡಕನ್ನು ಬಿಗಡಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಬೇರೊಂದು ನುಡಿಯ ನುಸುಳುವಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ, ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗೆ ಒಡಕುಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ಒಡಕಿನ ಕುರುಹುಗಳು ಅವರವರ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನುಡಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ನೆಲೆಗಳು ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಎತ್ತುಗೆಗಾಗಿ ಅಸ್ವಶ್ಯತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ ದಿಟ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಗತಿಗಳಾಗದೇ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸವಾಲುಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಲಿಂಗದ ಬಗೆಗಿನ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಇಂತಹದೇ ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಓದುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಮೂಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಒಡಲಿಂದಲೇ ಹೆಕ್ಕುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ, ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ನುಡಿಯನ್ನೇ, ಆಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲಧಾತುವೆಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯೂ ಕೂಡ ಜಾತಿ/ವರ್ಗ, ಲಿಂಗ, ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇರಲಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ, ಅಂತಹವೊಂದು ನುಡಿಯಿದ್ದರೇ, ಅದು ಎಸ್ಪೆರಾಂಟೊನಂತಹ ಕೃತಕ ನುಡಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಜಾತೀಯತೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಿನ್ನತೆ, ಲಿಂಗೀಯ ತಾರತಮ್ಯ

ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಡಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೊರೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಡಕುಗಳನ್ನು ಈ ನುಡಿಯು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಲಾರದು ಎಂಬ ಮುಗ್ಧ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಈಚೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಾರತದೊಳಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮರುವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ, ಮಾನವೀಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಲುವುಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯ. ಅಂದರೆ ಉದಾರ ಮಾನವತವಾದವನ್ನು ಕೇವಲ ಹೀಬ್ರೂನಲ್ಲಿ ಮೈದಾಳಿದ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗೊಂಡ ಬೈಬಲ್‌ನ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ನೈತಿಕತೆ, ನೀತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಆದರದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ನುಡಿಗೂ ನೇರವಾದ ನಂಟರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕತೆ, ನೀತಿ ಸೂತ್ರಗಳು, ಆದರದ ನಿಲುವುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿವೆ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಜೀವವಿರೋಧಿ ನೆಲೆಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ನಂಬಿಸಿ, ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ, ಜಾತೀಯತೆ, ಲೈಂಗಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಅಸ್ವಶ್ಚತೆಯಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೇಡುಗಳನ್ನು ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಪಾಡಿದ ನುಡಿಗಳೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಎಂಬುದು ನುಡಿಗೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಹುಳತೆಯನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಇರಾದೆಯನ್ನೂ, ಈ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಒಳನುಡಿಗಳು ಕೇವಲ ನುಡಿ ಬಹುಳತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸಲಾರವು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹುಳತೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಸಂಕಥನಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಸಂಕಥನಗಳು ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವುದು ಒಳನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಮಾಣ ನುಡಿಯೆಂಬುದು ಕಲ್ಪಿತ. ಆದರೆ ಒಳನುಡಿಯೆಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವ. ವಾಸ್ತವದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವ ಧೋರಣೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮೊದಲಾದರೂ, ಇಂತಹ ವಾಸ್ತವದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಸುವ ನೆಲೆಗಳು ಕನ್ನಡದ ಒಳನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇವತ್ತಿಗೂ ನೆಲೆನಿಂತಿವೆ. ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವಾಸ್ತವವು ಅಂತರ್ದಲದಂತೆ ಚೈತನ್ಯಶೀಲವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕನ್ನಡ ವರಸೆ,

ಹಾವ-ಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಈ ನಿಲುವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತ/ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಭೇದಗಳು ಮೈದಾಳಲು ಕಾರಣವೇ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲವೇ ಭಾರತದ ಇತರೆ ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು. ನುಡಿ ಪ್ರವಾಣೀಕರಣವು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಏಕರೂಪೀಕರಣಗೊಳಿಸುವ ತುಡಿತವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಭಾಷಿಕ ಏಕರೂಪೀಕರಣದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಕಸುವು ಇರುವುದು ಒಳನುಡಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ನುಡಿಯು ಎಷ್ಟೇ ನಿಗದಿತ ಹಾಗೂ ಏಕರೂಪಿತ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಸಮೂಹಗಳ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯವಾಗದು. ಅಂದರೆ ಮಿಲ್ಟಾಯ್ [1999:18] ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ನುಡಿಯರಿಗರು ಹೇಳುವಂತೆ, “ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೂಡ ಪ್ರಮಾಣ ನುಡಿಯನ್ನು [ಸ್ವಾಂಡರ್ಡ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್] ಮಾತನ್ನಾಡಲಾರರು” ಆದರೂ ಪ್ರಭುತ್ವ ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಇಂತಹ ಏಕರೂಪೀಕರಣಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಹಲವು ನುಡಿಗಳಿಗೆ, ಈ ಏಕರೂಪೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು, ಅವುಗಳ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಈ ಒಳನುಡಿಗಳ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಈ ಚೈತನ್ಯವು ಹಲವು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಮೂಹಗಳ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ತಿರುಚುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಜಾಗತಿಕ ಇಂಗ್ಲಿಷುಗಳು’ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ತಲೆಯೆತ್ತಲು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆಯೇ, ಸಮೂಹಗಳು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವ ಈ ‘ಒಳನುಡಿ’ ಎಂಬ ಬಂಡಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕದ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯು ಕೂಡ ಜನರ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯವಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಆಯಾ ನುಡಿಗಳು ಒಳ್ಳೊಂದಿರುವ ಒಳನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಮಾಣ ನುಡಿಯೆಂಬುದು ನಿರ್ವಾತವಾದರೆ, ಒಳನುಡಿಯೆಂಬುದು ವಾತಾವರಣ [ಅಟ್ಮಾಸ್ಫೇರ್] ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ದಲಿತರ ಸಬಲೀಕರಣದ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು:

ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯು ಸಮೂಹಗಳ ಸಬಲೀಕರಣದ ನೆಲೆಯಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ಮಾತೇ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಅಪಹಾಸ್ಯದಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸುವ ತಾಕತ್ತು ಇರುವುದು ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮೂಹಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಚ್ಚಳಪಡಿಸುವ ಅವಿವಾರ್ಯವಿದೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಂತಹ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ದಮನಿತ, ಅಂಚಿನ ಹಾಗೂ

ಅಬಲ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನುಡಿಯು ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಸಮಾನಗೊಳಿಸುವ [ಇಕ್ಷಲ್ಯೆಜೇಶನ್] ನೆಲೆಯಾಗಿ ಮೊದಲು ಮಾರ್ಪಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಕಾಗ್ನಿಟಿವ್ ರಿಯಾಲಿಟಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನುಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಮಗೆ ದಕ್ಕುವುದು, ಅದು ಮಾನಸಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಾದ ಮೇಲೆಯೇ. ಅಂದರೇನಾಯ್ತು, ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನೆಲೆಪಡೆಯುವುದು ಮೊದಲು ಮಾನಸಿಕ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ. ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ನುಡಿಯ ಮೂಲಕವೇ. ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಭವದ ಒಟ್ಟು ಸ್ವರೂಪ-ವಿನ್ಯಾಸ ಗೋಚರಿಸುವುದು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡದೇ, ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯ ನೋಟ, ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ತೋರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸಮಾಜ, ಸಮೂಹ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳು, ವರ್ಗ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಲಿಂಗೀಯ ಸಂಬಂಧ, ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣ ಎಂಬೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಅಸಮಾನತೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಗೊಂದಲಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಮಾಜಿಕ-ರಾಜಕೀಯ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಚನೆಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗೂ ಈ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಿರುಕು, ಸೀಳು, ಮೇಲು, ಕೀಳು, ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಬಲೀಕರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಸಮೂಹವನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಅವು ಬದುಕುವ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಬಳಕೆ, ಹಕ್ಕು, ಒಡೆತನ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಎಂಬುದು ಮೇಲ್ನೋಟದಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಗಾಳಿ, ಬೆಳಕು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೈವಾಡಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಇವುಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು, ಮಿಕ್ಕ ಬಗೆಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈವರೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಉಂಟಾಗಿರುವುದು ನುಡಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಬಲೀಕರಣದ ಸಾಧ್ಯ, ಕನ್ನಡದಿಂದ ಸಬಲೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ

ಹುರುಳಿಲ್ಲ. ಸಬಲೀಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುವುದು ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಗ್ರಹಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಸಮೂಹಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಶೋಷಣೆ, ಅಸ್ವಶೃತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ನುಡಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳು. ಈ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ನುಡಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ನೆರವು ನುಡಿಯ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಗೊಳ್ಳುವಂತಹದಲ್ಲ. ದಲಿತರನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸಲು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬೇಕು, ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಬೆಂಗಾಳಿ, ತುಳು ಮುಂತಾದವು ಬೇಡ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತ ಬಾಲಿಶವಾದ ತರ್ಕವಾಗಿದೆ. ಜಾತಿಗಳು, ಧರ್ಮಗಳು, ಕುಲಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಂತೆ ನುಡಿಗಳು ಜೀವವಿರೋಧಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಜೀವವಿರೋಧಿ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸೂಚಕಗಳಾಗಿ ನುಡಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದೇ, ಹೊರತು ಸಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತಾಂಧತೆ, ಜಾತೀಯತೆ, ಅಸ್ವಶೃತೆಗಳನ್ನು ಕಸಿ ಮಾಡಲು ನುಡಿಗಳನ್ನು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬೌದ್ಧ ದಮ್ಬವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಸಸಿ, ಬೀಜದಂತಹ ಸಾವಯವ ವಿದ್ಯಮಾನ. ಈ ಬೀಜ ಇಲ್ಲವೇ ಸಸಿಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಗೊಳ್ಳುವ ಫಲಗಳ ಗುಣ, ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಬೀಜ-ಸಸಿಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಬೀಜ ಇಲ್ಲವೇ ಸಸಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತಸ್ಥವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಧಾರ್ಮಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತಸ್ಥಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನುಡಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾತ್ರ ದಲಿತ ಇಲ್ಲವೇ ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ದಮನಿತ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚೊತೆಗೆ ಸಮೂಹಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟು, ಮಾನವ ಪರವಾದ ನಿಲುವು, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾದರೂ ಸಬಲೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಕೇವಲ ನುಡಿ ಬದಲಾವಣೆ, ಅದು ಕೇವಲ ರೂಪಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಅರ್ಥಗಳ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದು. ಬದಲಾಗಬೇಕಿರುವುದು, ಅರ್ಥಗಳೇ ಹೊರತು ರೂಪಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮೂಲಕ ದಲಿತರ ಸಬಲೀಕರಣ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ರೂಪಗಳ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಹಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟಗಳಾಗಬೇಕು. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧ ಇವರು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು

ತರುವ ಇರಾದೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಇಂತಹ ಚಿಂತನೆಯ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ವಾಸ್ತವದ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಲು ನುಡಿ ಮಾತ್ರವೇ ಹೊಣೆಯಾಗಲಾರದು. ನುಡಿಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಸಮೂಹಗಳು ಹೊಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ತತ್ತ್ವ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಹಾಗೂ ತಿಳಿವುಗಳ ಮೂಲ ಹುಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ವಚನ, ತತ್ತ್ವಪದ, ಪ್ರಗತಿಪರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕೇವಲ ನುಡಿಯಾಗಿ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಅದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅರಿಯದೇ, ಯಾವುದೇ ಸಮೂಹ ಸಬಲಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನುಡಿ ಪರಿವಿಡಿಗಳಂತೆ [ಕಂಟಿಂಟ್ಸ್] ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿವಿಡಿ ಸಮೂಹಗಳ ತಿಳಿವು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿವೆ. ನುಡಿ ಸಂಬಂಧಗಳಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಂಟಿಸ್ತಿಕೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ನುಡಿಗಳು ವಿಷಯಕಗಳಾಗಿಯೂ [ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್] ಕೆಲಸವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸ್ಮಿತೆಗಳ ಗುಚ್ಛವಾಗಿಯೂ ಇವುಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಗುಚ್ಛದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡತೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಖಂಡಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತವೆ. ಈ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಸಬಲೀಕರಣದ ಕುರಿತಾದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಅಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡುವ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಹೇಗೆ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತಷ್ಟು ಯೋಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ವರಸ್ ಇಂಗ್ಲಿಶು: ತಿಳಿವನ್ನು ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯಗೊಳಿಸುವ ನೆಲೆಗಳು

ತಿಳಿವು ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವ ಇಲ್ಲವೇ ಹುಟ್ಟುವ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವಾಗ ನುಡಿಯನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ದುಸ್ತರ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯವೊಂದು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಬದುಕು ನಡೆಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪಲ್ಲಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪಲ್ಲಟಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಹಾಗೂ ಏಕರೂಪಿ ಕಾರಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದೇ ಅನುಮಾನದ ಸಂಗತಿ. ತಿಳಿವು ತಲೆತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಸಂಚಿತವಾಗುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೇ, ಆಯಾ ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಿಳಿವು ಕೂಡ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಲ ಮತ್ತು ದೇಶಗಳು ತಿಳಿವಿನ ವಿಕಾಸದೊಳಗಿನ ಸಾಮ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಗಡಿಗರೆಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತಿಳಿವಿನ ಬಗೆಗಳು ಯಾವುದೇ

ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದ ಮಾದರಿಗಳು ಎರಡೂ ಭಿನ್ನ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ತಿಳಿವಿನ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ, ಅದನ್ನೇ ಮರಳಿ ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು. ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧ ತಿಳಿವಿನ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದು ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾದರಿ. ಈ ಎರಡನೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಂತಹ ನುಡಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿವೆ.

[ಬ್ರಿಟಿಶು] ವಸಾಹತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ/ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿವಿನ ನುಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ತಿಳಿವನ್ನು ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆದದ್ದೂ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ರಾಜಕಾರಣಗಳು ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆಯೇ ತಾರತಮ್ಯದ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಲಿ, ಪ್ರಾಕೃತ ನುಡಿಗಳು ಕೂಡ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರಣದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿತು. ವಸಾಹತು ಹಾಗೂ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ/ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ, ಇನ್ನೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆ.

ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ತಿಳಿವನ್ನು ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯಗೊಳಿಸುವ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ತಿಳಿವಿನ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಎರಡೂ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ಸಮಾಜ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕುರಿತ ತಿಳಿವಿನ ಮಾದರಿಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗೆಯೇ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವಂತಹವು. ಆದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಿಳಿವಿನ ಮಾದರಿಗಳು ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಿತ ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ತಿಳಿವು ಎಂಬುದು ಎರವಲು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿಯೇ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದಂತಹ ನುಡಿಗಳು ತಿಳಿವಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ. ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕನ್ನಡ ಚರಿತ್ರೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಜ್ಞಾನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅದೇನಂದರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅನುಭವ ಆಯಾ ಸಮೂಹಗಳ ಮೂಲದ್ದೇ ಆದರೂ, ಅಂತಹ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವ ತಾತ್ವಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ

ಹಾಗೂ ಪರಿಕರಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲಕ ಮೈಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ತಾಂತ್ರಿಕತೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಔಷಧಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮೀಮಾಂಸೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಎರವಲು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಮಾದರಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಂತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೋತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಇವತ್ತಿನ ಪಾಲಕರು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಅದುವೇ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹತ್ವ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಆಯಾ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಿಳಿವು ದೊರಕಿದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಬಲ್ಲವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸರಕಾರವು ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಪಠವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ [ಖಾಸಗಿ] ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾಧ್ಯಮ ಕನ್ನಡವೇ ಕಡ್ಡಾಯವೆಂಬ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸರಕಾರಿ ನಿಲುವುಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇಯಿವೆ. ಸರಕಾರದ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಸರಕಾರದ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದವರ ನಿಲುವು ಕನ್ನಡವಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಪಠವಾದ ಸರಕಾರದ ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪಠವಾದ ಧೋರಣೆಗಳು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಕುರಿತ ಒಟ್ಟು ಕ್ರಿಯಾವಲಯವನ್ನು ನಿಗಾಯಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ, ಕನ್ನಡ ಪಠವಾದ ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಕನ್ನಡ ವಿರೋಧಿ ಧೋರಣೆಗಳು ಅಡಕಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳು ಕುಗ್ಗಿದಷ್ಟು, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳು ಹಿಗ್ಗುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಸಮೂಹಗಳ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ವಿಮೋಚನೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚಳುವಳಿಗಳು, ಅನೇಕ ವಲಯ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಆಳವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಅಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು, ದಲಿತರು ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮೂಹಗಳು ನುಡಿಗಳ

ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಗಳ ಪೈಕಿ, ಶಿಕ್ಷಣವು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿದ್ಯಮಾನವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ನುಡಿ ರಾಜಕಾರಣಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ವಸಾಹತು ಹಾಗೂ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ “ಯಜಮಾನಿಕೆಗಳ”ನ್ನು ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸವಾಲೊಡ್ಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷು “ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಬಂಡವಾಳ”ವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿಯೇ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದೆಂದರೆ, ವರ್ಗ, ಜಾತಿಗಳ ನಡುವಣ ರಾಜನಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಚರ್ಚೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು, ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಇದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ “ಕಂಟಕ”ವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ದಿಟ, ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡ - ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟುನಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬೋಧನೆ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ, ಸಮಕಾಲೀನ ಭಾರತದ ದೇಶೀ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಾತ್ವಿಕ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಬೀರಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಎತ್ತುಗೆಗಾಗಿ ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆ, ಮಾದರಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಚರಿತ್ರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಓದು, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಸ್ವರೂಪ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ತಾನಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ನುಡಿಗಳ ಮಾದರಿಗಳನ್ನೂ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಯಿತು. ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳ ಮೇಲಿನ ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯದೇ, ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ದುಸ್ತರ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ. ಕನ್ನಡ ಗ್ರಹಿಕೆ, ಆಲೋಚನೆ, ಅನುಭವ, ಅನುಭಾವ, ವಿಧಿ-ವಿಧಾನ, ತಾತ್ವಿಕ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸದ ಹೊರತು, ಜ್ಞಾನದ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ.

೭

ಕನ್ನಡ - ಇಂಗ್ಲಿಶು: ನಡು ತೀರಾನಗಳು

ಕನ್ನಡ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ? ಇಂತಹ ನಂಟು ಈ ಎರಡು ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವ ನಂಟಿನ ಸ್ವರೂಪ ಎಂತಹದು? ಕನ್ನಡ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಬಗೆಗಳಾವವು? ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಾಳಿರುವ ನಿಲುವುಗಳು ಎಂತಹವು? ಈ ನಿಲುವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಇವತ್ತು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಕಟಗಳೇನು? ಈ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕನ್ನಡ ಸಜ್ಜುಗೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಯಾವುದು? ಎಂಬ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೇಳಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಈ ಬರಹದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಹಲವಾರು ತಲೆಮಾರುಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಎರಡು ನುಡಿಗಳ ನಡುವಿನ ನಂಟನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸ. ಏಕೆಂದರೆ ನಂಟಿನ ಸ್ವರೂಪಗಳು ಅಮೂರ್ತ, ಸಂಕೀರ್ಣ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದೇ ಪಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಇಡೀ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ದುಸ್ತರವೇ ಸರಿ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇಲ್ಲಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಹುನ್ನಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರದೇ, ತಾತ್ವಿಕ ವಿಧಾನ, ಭಾಷಾತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿಗಳ ನಡುವಿನ ನಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, 17ನೇ ಶತಮಾನದ ಶುರುವಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಭಾರತ/ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹೇಗೆಲ್ಲ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸದ್ಯದ ಬರಹದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದು ದುಸ್ತರವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ/ಭಾರತದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ, ಈ ಬರಹದ ಉದ್ದೇಶ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದಷ್ಟೆಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ನಂಟು ರೂಪುಗೊಂಡ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನಿಲುವುಗಳು, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿವೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಭಾಷಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಿಕ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೊಸ ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಿನ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಡನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದೆಂದರೆ, ನಾಡಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ನುಡಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆರ್ಥಿಕತೆ, ರಾಜಕಾರಣ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ನುಡಿಯೇ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಇಡೀ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮರುವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಇದೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಚರ್ಮ ಬದಲಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ತೀರಾ ಸಹಜವಾದ ಹಾಗೂ ಸಲೀಸಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಹಾಗಾಗಿ ಹೊಸ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾಣದ ನೀಲನಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಗುರಿಗಳು, ಆಶಯಗಳು ಯಾವ ಬಗೆಯ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ದೇಶದ ಮುಂದಾಳುತನವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಯಕರು ಹಾಗೂ ಅವರು ಸಮೂಹಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕನಸುಗಳು, ದೂರನೋಟಗಳು ಏನನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಾಕಾರಗೊಂಡಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಏಳು ದಶಕಗಳಾದರೂ, ನಮ್ಮ ಕನಸುಗಳು, ದೂರನೋಟಗಳು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಸ್ವರೂಪವೆಂತಹದು ಹಾಗೂ ಭಾರತ ದೇಶದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಏನು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವ ಕಾಲ ಇದಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕನೂರು ವರುಷಗಳಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷು ವಸಾಹತುಗಾರರ ನುಡಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಸಿಗೊಂಡಿತು. ಈಗ ಭಾರತದ ಭಾಷಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿದೆ. ದಿಟದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಬಹುತೇಕ ಸಂವಹನ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಒದಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ಭಾರತೀಯರ ಅಸ್ಮಿತೆಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಇದು ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವು ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮೂಲಕ

ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮೂಹಗಳ ಗಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದೆಯಾದರೂ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ನಿಲುವಾಗಿದೆ. ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಈ ಗಾತ್ರವು ಇಮ್ಮಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ 35ರಿಂದ 50 ಮಿಲಿಯನ್ ಭಾರತೀಯರು ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ, ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಭಾರತದ್ದೇ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಬೇಧವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಾದಗಳೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷಿಕರು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಣ್ಣೋಟದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕ ಹಾಗೂ ಬ್ರಿಟಿಶು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಮೀರಿಸುವಷ್ಟು ಭಾರತದ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಳಕೆದಾರರ ಪ್ರಮಾಣ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಈಗ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ.

೮.

ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪ್ರಾಬಲ್ಯಗೊಂಡ ಬಗೆಗಳು

ಬ್ರಿಟಿಶು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿತು. ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೊದಲ ಪಠ್ಯ ಯಾವಾಗ ಬಂತು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿಶ್ಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಯಿರಲಿ, ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಒಮ್ಮತ ಮಾತ್ರ ವಿಮರ್ಶಕರಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಂಭದ ಮೂಲವನ್ನು ಮೂರು ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

- 1) ಬ್ರಿಟಿಶು ಸರ್ಕಾರದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು
- 2) ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಗಳ ಕೆಲಸ
- 3) ಭಾರತೀಯ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಸಮೂಹಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ನುಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ

ಈ ಮೂರು ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಚೋದನೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಶು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ನಿಲುವುಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. 1813ರ ಚಾರ್ಟರ್ಡ್ ಕಾಯ್ದೆ ಹಾಗೂ 1835ರ ವಿಲಿಯಂ ಬೆಂಟಿನ್ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣ

ಕಾಯ್ದೆ, ಇವೇ ಆ ಎರಡೂ ಮುಖ್ಯ ನಿಲುವುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ಸೇವಕರ ಅತಿಯಾಸೆಯ ಕೆಲವು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ, ಭಾರತದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಸಂಸ್ಥಾನ ಅನುಮೋದನೆಯು ದೊರೆಯಿತು. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಂಡೇ ಹೊಣೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ವಯ ನಿರ್ದಯಿಸಲಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೆಕಾಲೆಯು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತ (ಕು)ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾಯ್ದೆಯ ಮಿನಿಟನ್ನು 1835ರಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದನು ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯ್ತು. ಈ ಮಿನಿಟು ಪ್ರಕಾರ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಸ್ತನ್ನಾಗಿಯೂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿತು. ಗೌರಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ್ [1989, 45] ಅವರು, “ವಸಾಹತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿ ಚರಿತ್ರೆ” ಎಂಬೀ ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ, 1835ರ ವಿಲಿಯಂ ಬೆಂಟಿಕ್‌ನ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯ್ದೆ ಬರುವ ಮೊದಲೇ, ಭಾರತದ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮೂಲಕವೇ ಶಿಕ್ಷಣ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. 1800ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ನುಡಿಗಳೊಡನೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೂ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕಲಿಕೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ, ಗ್ರೀಕ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನುಡಿಗಳ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ನುಡಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ, ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಲಾಯ್ತು. ಈ ನಿಲುವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮೂಲದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಕ್ರಿಯೆಯು ಕೇವಲ ಭಾರತದ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ದರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಹೊರೆಯನ್ನು ಭಾರತದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಮಿಶನರಿಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಕೆಲಸವೇನಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಯನ್ನು ಕಂಡರಿಸಲಾಯ್ತು. ಈ ಪಲ್ಲಟವು ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿರುವುದು ಎಂಬ ವಾದಗಳಿವೆ. 1813ರ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಕಾಯ್ದೆಯು ಮಿಶನರಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ನುಡಿಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಇವುಗಳು ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯವನ್ನು ಒಡ್ಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 1835ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಯ್ದೆಯು ಓರಿಯೆಂಟಲ್ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಹಿನ್ನಡೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಮಿಶನರಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಲೀಸಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಏಕೈಕ ಪ್ರಭಾವಿ ನುಡಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು.

ಈ ಯಾವುದೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶಾಲೆಗಳು ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೇ, ಭಾರತದ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾರತೀಯರ ಸಮ್ಮತವಿಲ್ಲದೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ದೊರೆಯಲಾರವು. ಹಾಗೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಾರದು ಎಂಬ ಹುನ್ನಾರವು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬರಹದ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಚೋದನೆ ಇಂತಹ ನಿಲುವುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಚಿಂತಕಿ ಗಾಯಿತ್ರಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸ್ವಿವಾಕ್ ಊಹಿಸುವಂತೆ, ಇಂತಹ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು ಅಂದರೆ, “ಹಿಂಸೆಯ ರಚನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನುಸಂಧಾನ” ಮಾಡಿದಂತೆ [1990:101]. ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶು ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ತನ್ನ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹೇರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮರುರೂಪಿಸುವ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಕಗೊಳಿಸಲು, ಬ್ರಿಟಿಶು ಅಧಿಕಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಶ್ಯವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನೂ ಇದು ಮಾಡಿತ್ತು. ಹೋಮಿ.ಕೆ.ಭಾಭಾ ಅವರು ತಮ್ಮ, “ಸೈನ್ಸ್ ಟೀಕನ್ ಫಾರ್ ವಂಡರ್ಸ್” ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿವರವಾಗಿ ಇಂತಹ ಅನುಸಂಧಾನದ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ, ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪೊಂದು, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪುಸ್ತಕ [ಬೈಬಲ್]ದ ಮೂಲಕ ಇಂತಹ ಅನುಸಂಧಾನಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ [1985]. ಭಾರತೀಯ ಕ್ಯಾಟೆಕಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾರದ ಬೈಬಲ್‌ನ ಪರಿಚಯ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಈ ಪಠ್ಯದ ಅಧಿಕಾರವು, ವಸಾಹತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಒಂದು ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಯ್ತು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಚರ್ಮಗಳು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೇ ಆರಂಭ ಕಾಲದ ಭಾರತೀಯ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬರಹಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ತೀವ್ರಗಾಮಿತನ ಹಾಗೂ ಅಸ್ಥಿರಗೊಂಡ ಅನುಸಂಧಾನದ ರಚನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು.

ಹಾಗಾಗಿ, ಈಗ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೇನಂದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಶರು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಕೇತಗಳು, ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ದರಿಸಲಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು, ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಮರು ಅನ್ವೇಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಏಳೆಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರತು ಕೇವಲ ಅನುಕರಣೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ.

೯.

ಕರ್ನಾಟಕ/ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನೆಲೆಪಡೆದ ಬಗೆಗಳು:

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ಒಟ್ಟು ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಐದು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ; ಇವುಗಳನ್ನು 1. ಫೌಂಡೇಶನ್ 2. ಹೊರ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಸ್ಥಿರತೆ 3. ದೇಶೀಕರಣ 4. ಒಳ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಸ್ಥಿರತೆ ಹಾಗೂ 5. ಭಿನ್ನತೆ [ಡಿಫರೆನ್ಷಿಯೇಶನ್] ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

1. ಫೌಂಡೇಶನ್: ಈ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತವು, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಹೇಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಪ್ರದೇಶ [ವಸಾಹತು]ಕ್ಕೆ ರವಾನೆಯಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ರೂಪಿಸಿದಂತಹ ಹುನ್ನಾರಗಳು, ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ.
2. ಹೊರಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ [ಎಕ್ಸ್‌ನಾರ್ಮೇಟಿವ್]: ಹೊರ ನುಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಬಗೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷಿಕರು ಬೆಲೆಯವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇದು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಭಾಷಿಕರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಭಾಷಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಹೊಳವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಹಾಗೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶರ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವ ನೆಲೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

3. ದೇಶೀಕರಣ [ನೇಟಿವೈಸೇಶನ್]: ಎರಡು ನುಡಿಗಳು ಸಂಪರ್ಕಗೊಳ್ಳುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಹೇಗೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ದೇಶೀ ಭಾಷಿಕರಲ್ಲಿ, ದ್ವಿಭಾಷಿಕರಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಖ್ಯಾ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಣಲಾಗುತ್ತದೆ. ನುಡಿಯೊಂದು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು, ಈ ದೇಶೀಕರಣದ ರಚನೆಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೇಶೀಕರಣವೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕನ್ನಡೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡವೂ ಒಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪದರಚನೆ ಹಾಗೂ ಬಳಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಂಗ್ಲಿಶುತನದ ಬಗೆಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡದ ವರಸೆ, ಸೊಗಡನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಏನಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗಾಯಿಟ್ಟು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವ ಜರೂರಿರುತ್ತದೆ.
4. ಒಳಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ [ಎಂಡೋನಾರ್ಮೇಟಿವ್] ಸ್ಥಿರತೆ: ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಸಹವರ್ತಿ ಆಡಳಿತ ನುಡಿಯಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ, ಸಂಪರ್ಕ ನುಡಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ದೇಶಿಗರ ಒಳಸಂವಹನದ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಈ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಪ್ರಭೇದ ಮೈದಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಾದಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಭೇದವು ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷಿಕ ಪ್ರಭಾವ, ರೂಢಿಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಮೈದಾಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.
5. ಭಿನ್ನತೆ [ಡಿಫರೆನ್ಸಿಯೇಶನ್]: ಒಂದುಸಲ ಒಳಪ್ರಮಾಣೀಕರಣ ಸ್ಥಿರತೆಗೆ ತಲುಪಿದ/ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಒಳನುಡಿಗಳನ್ನು ಇದು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಭಾರತೀಯರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಜ್ಞಾನಪಲ್ಲಟ, ಸ್ವತಂತ್ರರಾದ ಮುಂತಾದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನೆಹರು [1946:319] ಕೂಡ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ

ಸಾವಿರಾರು ನುಡಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಭಾರತೀಯರ ನಡುವೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂವಹನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಇಂಗ್ಲಿಷೇ ಕಾರಣವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂವಹನವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ಒಗ್ಗೂಡಲು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ಬಲವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕೊಡುಗೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ [ರಾವ್:2003:1].

ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ನೆಲೆಯಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಲುವುಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಅಧಿಕಾರದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ರೂಪಿಸಿವೆ ಎಂಬ ದಿಟವು ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಒಂದು ಅನುಬಂಧದ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬಿಂಬಿಸುವ ನಡೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅಪಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಪರ್ಯಾಯ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರತಿಚಿಂತನೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣೋಟಗಳು, ಕನ್ನಡದ ಕಸುವಿನ ಬಗೆಗಿನ ಅಪನಂಬಿಕೆಯ ಸೂಚಕಗಳಾಗಿವೆ.

೧೦.

ಕನ್ನಡದ ಕಣ್ಣೋಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ.....

ನಾವೀಗ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆ ಶತಮಾನದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಹಾಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನಗಳ ಬುನಾದಿ ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಹಿಂದಿನ ನೀಲನಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಎರಡನೇ ಸಹಸ್ರಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಹಲವು ತಿರುವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅತ್ಯಂತ ನಿಬಿಡವಾದ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದ ಒಡಲಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷು ತಲೆಯೆತ್ತಿರುವುದು. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಅಮಾಯಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಗುರಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಭಾರತದ ಸಮುದಾಯಗಳೊಳಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಓರೆಕೋರೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವ, ಸರಿಪಡಿಸುವ “ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ”ಯನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಿಚ್ಚಳಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಈ ತನ್ನ ಹೊಸ ಅವತಾರದಿಂದ, ಭಾರತದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವವರ ವಾದವಾಗಿದೆ. ಈ ಇಡೀ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ “ಭಾಷಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ”ಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಹುನ್ನಾರದಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅಚ್ಚರಿ ಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವೊಂದು ಹುನ್ನಾರವು ‘ಇಂಗ್ಲಿಶ್’ನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ತುಡಿತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಇದು ಹೊಳದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಏಳೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರಿಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಂಟಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತೋರದೇ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಹುನ್ನಾರದ ವಿನ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ/ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಭಾರತದ್ದೇ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಾದಗಳು ಈಗ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿವೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳಲ್ಲೊಂದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಹತ್ತರ ಜೊತೆಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಎಂಬ ನಿಲುವಿಗೆ ಸಾಟಿಯಾಗಿ ಈ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಂದಿರುವುದು ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಬ್ರಿಟಿಶರು ತಮ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಹಾಗೂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಅಸ್ತವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಸಮೂಹಗಳು ಈಗಲೂ ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಬಳಸುವ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕೇವಲ ಭಾರತದ ನುಡಿಗಳಲ್ಲೊಂದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ಎಂಬುದು ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ, ನರಭಕ್ಷಕ ಇಲ್ಲವೇ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಮುಂತಾದ ಆಪಾದನೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ಮಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಿಕ ಅನುಸಂಧಾನ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದೊಂದಿಗಿನ ಅನುಸಂಧಾನ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಇಂತಹ ಅನುಸಂಧಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಾದಗಳಿವೆ. ಈ ಎರಡೂ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹುರುಳಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ನುಡಿ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಬಲಗೊಂಡಾಗ, ಅಂತಹ ನುಡಿಗಳ ಜೊತೆಗಿರುವ ಬೇರಾವುದೇ ನುಡಿಯು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಈ ನುಡಿಯು

ಅವಸಾನ ಹೊಂದುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯು ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯ, ನುಡಿ ಅಂತಸ್ತವನ್ನು ಅಂತರ್ಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಸುವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೈಬ್ರಿಡ್‌ಜೇಶನ್ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನದೆಯಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲವೇ ಭಾರತದ ಇತರೆ ದೇಶನುಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಡುವ ಮುಖಾಮುಖಿ ಹಾಗೂ ಅನುಸಂಧಾನದ ನೆಲೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಬಗೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಬರಹದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನುಡಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಗಿನ ನಂಟು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನೂ ಈ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಮನಗಾಣಲಾಗಿದೆ. ನುಡಿಯೊಂದರ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಗಿನ ಅನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಆಯಾ ನುಡಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವು ಕುಂದುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಆರೋಪವು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನುಡಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಂತಹ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೇನಿಸಾಡುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಆಯಾ ನುಡಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಇಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ತನ್ನ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷ. ನುಡಿಯೊಂದರ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಲಪಡಿಸುವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಇವತ್ತು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಯಾ ಭಾಷಿಕ ಸಮೂಹಗಳು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಬಲವಾದಾಗ, ಅವರ ನುಡಿಗಳೂ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ನಿಲುವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ನುಡಿ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಲಗೊಂಡಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಂತಹ ನುಡಿಗಳ ಅತಿಕ್ರಮಣವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಹೇರಿಕೆಯಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಬೇಕಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳಲು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಭಾಷಾನೀತಿಗಳೂ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

ಯಾವುದೇ ನುಡಿ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ ನಂಟನ್ನು ಪಡೆಯದೆ, ಅದು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾರದು ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಲಾರದು. ಅಂದರೆ ನುಡಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ನುಡಿ ಸಮೂಹಗಳ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು, ಯಾವುದೇ 'ಅನುಭಾವ ಸಂದರ್ಭ'ದ ನೆಲೆಯಿಂದ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನುಡಿಯು ತನ್ನ ಬಳಕೆಯ ಜನರ ಬಾಯಿ, ಮೆದುಳು, ಕಿವಿ, ಕೈ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಆವಾಗ ಆ ನುಡಿಯು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಲ್ಲದು. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ

ಆ ನುಡಿಯು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಬಲ್ಲದು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದಾಗ ಜನರು ಸೋಲುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನುಡಿಯೂ ಸೋಲುತ್ತದೆ. ಸೋಲಿಸಬೇಡ ನನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಯ್ಯ ಎಂದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಾವು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂತರೆ ಸಾಲದು. ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲಿಸುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರೇ, ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗೆಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲದು. ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಇರಾದೆಗಿಂತ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸುವ ಗುರಿಗಳು ನಮ್ಮದಾಗಲಿ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸೋಣ ಮತ್ತು ನಾವು ಗೆಲ್ಲೋಣ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಸ್ಲೋಗನ್ ತರಹ ಕೇಳಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆವಾಗ ಅವುಗಳು ಕನ್ನಡದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ದಾರಿಗಳಾಗಿ ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತವೆ.

* * * * *

*¹ ಈ ಭಾಗದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ತಿಳಿವನ್ನು ಪ್ರೊ. ರಮಾಕಾಂತ. ಕೆ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ ಇವರ "ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಡ್ಯುಕೇಶನ್" ಎಂಬ ಲೇಖನದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಲೇಖನವು ಪ್ರೊ.ಸಿ.ಜಿ.ದಾಸ್ವಾನಿ ಇವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ "ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್ ಎಡ್ಯುಕೇಶನ್ ಇನ್ ಮಲ್ಟಿಲಿಂಗ್ವಲಿಸಮ್ -ಯುನಿಸ್ಕೋ, 2001" ಎಂಬ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ

— ಕಿರಣ್ ಕುಮಾರ್ ಕೆ.

೨೦೧೧ರಲ್ಲಿ Aspiring Minds ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದು ೫೫,೦೦೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೇವಲ ೩% ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ೭೮% ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವರದಿಯಂತೆ, ಕಳೆದ ೧೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಹಲವಾರು ವರದಿಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳದ್ದೆ ಆದರೂ, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಬಹುಜನರ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಖಾಸಗಿ ನೌಕರಿಗಳು ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ. ೮೦ ಹಾಗೂ ೯೦ ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶು ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾದವು. ಸರ್ಕಾರಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೇಲಿನ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಹಲವಾರು ವರದಿಗಳು ಹೇಳಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಕೇಂದ್ರ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು (Curriculum Framework) ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ರಾಜ್ಯಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ EFLU ಹಾಗೂ RIE ಧರದ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆ ಕುರಿತಾದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ೭೮ ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸೋಜಿಗವೇ.

ಇದರಿಂದ ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಏನು? ಎಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ

ಉಂಟಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವರ ಕೌಶಲ್ಯ ವೃದ್ಧಿ ಬರಿಯ ಮರೀಚಿಕೆಯೇ? ಎನ್ನುವ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೩೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದರೂ ಏನು? ಎಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಡವಿಲ್ಲವೆ? ಒಮ್ಮೆ ಇವುಗಳ ಸುತ್ತ ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಲೇಖನದ್ದು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷೆಯು ಕಾನೂನು, ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭಾಷಾ ಯಜಮಾನಿಕೆ, ಬ್ರಿಟೀಷರ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವ ಪರಿಭಾಷೆಗಳು ಈಗ ಸವಕಲು ಕಲ್ಪನೆಗಳಷ್ಟೇ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಕಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳ ಮಹಾಪೂರ ಹರಿದು ಬರತೊಡಗಿದ್ದು, ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಯಸತೊಡಗಿದ್ದು, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ನೌಕರಿಗಳು ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕ ತೊಡಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಲು ಕಾರಣಗಳಾದವು. ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವರ್ಗೀಕೃತವಾದಂತಿದ್ದ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದ್ದು, ಮಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ವರವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್‌ಹಿಸ್‌ಟರಿ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯತೊಡಗಿ ELTಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಇತಿಹಾಸವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮೂಲತಃ ಗದ್ಯ, ಪದ್ಯ ಮತ್ತು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಮುಖೇನ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಪರಿಪಾಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನನ್ನ ೧೭ವರ್ಷಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯ ಕಲಿಸುವ ಅನುಭವದಿಂದ, ಈ ರೀತಿಯ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಪದವೀಧರರ ಇಂದಿನ ಬವಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕಾ ಕ್ರಮಗಳೇ ಕಾರಣ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ೯೦%ಗೂ ಅಧಿಕ ಪದವೀಧರರು ಇಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಓದಲು ಮತ್ತು ಬರೆಯಲು ತಿಳಿದವರು, ಆದರೆ, ಭಿನ್ನ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರು. ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕಾ ರೀತಿಗಳು ಇವತ್ತಿನ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಬಯಸುವ ಕೇಳಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗು ಮಾತನಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಶಕ್ತವಾದವು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಬಯಸುವ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯ ಬೆಳೆಸುವಂತಹ ಸಾಧ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷದ ಪದವಿ ಕೋರ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆ ಹಾಗು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ತರಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅಸಡ್ಡೆ ಎರಡೂ ಸೇರಿ, ಅವರ employability ಗೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಕುರಿತಾಗಿ ಏನೂ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲವೆ?

ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬಹುತೇಕ ಸರ್ಕಾರೇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡಿರುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳು. ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಅಂತಹ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಿಶ್ವದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ತರಬೇತಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ. ೨೦೧೨ರಲ್ಲಿ 2.76 ಬಿಲಿಯನ್ ರಷ್ಟಿದ್ದ ELT ಬೇಡಿಕೆ 2015ರಲ್ಲಿ 4.67 ಬಿಲಿಯನ್ ಗೆ ಏರಿದೆಯೆಂದರೆ ELT ಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವೇಗವನ್ನು ನಾವು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ELT ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಹಾಗು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವೈಫಲ್ಯದ ಪಾಲು ಬಹಳವಿದೆ.

1990ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತರಬೇತಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ಅದರ ಮುಖೇನ ಕಲಿಸಬೇಕಿದ್ದ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾ ಸಂವಹನದ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಪರಿಪಾಟ ಶುರುವಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕಲಿಕಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಕಲಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಾಯಿತು. Accent Training ಮೂಲತಃ Call Centre ಮತ್ತು BPO ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ವರದಾನವಾದಂತಹ ತರಬೇತಿಯಾಯಿತು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಮೊದಲ ಫಲಾನುಭಾವಿಗಳೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದಂಥಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ. ಚಿಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣ ಹಾಗು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ 1% ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ.

ನನ್ನ ಎರಡು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಸಾಸ್ಟೆಸ್ ಮತ್ತು ನೆಸ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಸ್ ಎನ್ನುವ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜೊತೆಗಾರರು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಹಾಗೂ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಜೊತೆಗಾರರ ನಡುವೆ ಯಾರು ಟೀಮ್ ಲೀಡ್ ಗಳಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಗಳಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಧ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಹಲವರಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರೂ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟಾಗ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ವಿದೇಶಿ ಕ್ಲೈಂಟ್‌ಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಜ್ಞಾನ ಒಂದು ಭಾಗವಾದರೆ, ವೃತ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ ಕೌಶಲ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಂತೆ ಇರಲೇ ಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಾನು ನನ್ನ ಒಂದು ಕಂಪನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತರಬೇತುದಾರರ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ 50 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೊಫೆಸ್ಸರ್ ಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದವು. ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಮಾಡಿದೆವು. ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಆ 50 ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತರಬೇತುದಾರರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯ ಸಂವಹನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು unemployable ಅನ್ನದೆ ವಿಧಿಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ, ನಾನು ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ವೈಫಲ್ಯಗಳಿಗೂ ನೇರವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾದರಿಗಳು ಬದಲಾಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ UGC, NCERT ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ಸರ್ಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಭಾರತದ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಪದವೀಧರರು ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆಯಲು ಇದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರಾವ ದಾರಿಗಳು ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಪದವಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ವರೆಗೂ CEFR (Central European Framework) ಮಾದರಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೆವೆ. ಬಹುಶಃ ಇದೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಪದವೀಧರರು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿಯಲು ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ. CEFR ಭಾಷೆಯ

Comprehension ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚೌಕಟ್ಟು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಈ CEFR ಚೌಕಟ್ಟು, ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗಾಗಿ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯುವಾಗ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಠ್ಯರಚನಾ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇದನ್ನು ಮೀರದೆ, ಹೊಸ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಖಾಸಗಿ ELT ತರಬೇತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಅವು ಈ CEFR ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಇವತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಸರಕಾರಗಳು ಖಾಸಗಿ ELT ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿವೆ. ಆದರೆ, ಈ ಥರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಭಾರತದಂತಹ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೀಯ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸೇವೆಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯರ ತೆರಿಗೆ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗಿತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಆಗಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಏನಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾಕಲಿಕೆಯ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಸರಿಹೋಗಬಹುದು?

ಹಲವು ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಲ ಅನುಭವದಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಮತ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

೧. ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ದಿಮೆದಾರರನ್ನು ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
೨. ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ತಯಾರಿಸುವುದು.
೩. ಸ್ಥಳೀಯ ಹಾಗೂ ಜಾಗತಿಕ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪದವಿಯ ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಎದುರಿಗಿರುವ ಕೆಲಸದ ಆಯ್ಕೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸುವುದು.
೪. CEFR ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಮರು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿ, ಈ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ರಚಿಸುವುದು.
೫. ಕೇಳುವ ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವಂತಹ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು

ಈ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿನ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಪವೀಧರರು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಬೌದ್ಧಿಕ ನಿಧಿಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

* * * * *

ಕನ್ನಡ - ಇಂಗ್ಲಿಶು

- ಕೆ.ವಿ. ನಾರಾಯಣ

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್: ಸಂಬಂಧದ ಹೊಸ ವಿನ್ಯಾಸ

ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಹಲವು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಡುವ ಜನ ಸಮುದಾಯಗಳು ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಸಮೀಪಸ್ಥವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಡುವ ಸಂಬಂಧ ಒಂದು ಬಗೆಯದ್ದು. ಆ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರದ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಇರುವಾಗ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸಾಮೀಪ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಬಂಧ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯದ್ದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗ ಏರ್ಪಡುವ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಎಚ್ಚರದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತಗಾರರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಶಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯ ಕ್ರಿಯಾವರ್ತಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆಡಳಿತ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಅಭಿಜಾತ ಭಾಷೆಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಗೂ ಒಂದು ಸಂಬಂಧ ಏರ್ಪಡಲು ಮೊದಲಾಯಿತು. ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ನಿದರ್ಶನವನ್ನಾಗಿ ನೋಡೋಣ. ಮದರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದ್ದ ಆದರೆ ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ

ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕವೊಂದು ಏರ್ಪಡಲು ಕಾರಣವಾದವು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಹೊಸ ಮಾದರಿ ವ್ಯಾಕರಣಗಳು ರಚನೆಯಾದವು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ದ್ವಿಭಾಷಾ ನಿಘಂಟುಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗತೊಡಗಿದವು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪರಾಮರ್ಶನ ಬಿಂದುವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಆ ಪರಾಮರ್ಶನ ಬಿಂದುವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಈ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ನಿಘಂಟುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದರ ಬದಲು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ವ್ಯಾಕರಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದವು, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾದರಿಯಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಾಂಶಿಕವಾಗಿ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಘಂಟುಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲೂ ಇದೇ ವಿಧಾನ ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆವರೆಗೂ ನಿಘಂಟುಗಳ ರಚನೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಯುರೋಪಿನ ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಕಾರ ಪಡೆದಿದ್ದ ಹೊಸ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಧಾನಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬಂದವು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಹ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಆಡು ಮಾತುಗಳೆರಡನ್ನೂ ಒಂದೇ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಡುವ ಯತ್ನವೂ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಕಿಟ್ಟಿಲ್ ತನ್ನ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೌಖಿಕ ಆಕರಗಳಿಂದ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕನ್ನಡದ ವಿವಿಧ ಉಪಭಾಷಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳ ಅರ್ಥಭಾಯೆಗೆ ಹೊಂದಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಈ ನಿಘಂಟುಕಾರರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನೂ ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಪ್ರಭಾವ ಸಮಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅರಸರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಭಾವ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಜಾಮರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದ ಹೈದರಾಬಾದ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮುಂಬಯಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಕರಾವಳಿಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಗಳ ಸಂಬಂಧ ಈ ಎರಡು ತುದಿಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ದೇಶೀಯ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಎರಡನೆಯ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧ ಬೇರೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ತಲುಪುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾರಣಗಳಿರುವಂತೆ ಜಾಗತಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. 1950ರ ರಾಜ್ಯಾಂಗವು 'ಕೆಲಕಾಲ'ದವರೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿತಷ್ಟೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಗ ಇಡಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸಲು ಅಂದಿನ ನಾಯಕರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮೈತಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಸ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಇಡೀ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೇರೆಯೇ ತಿರುವನ್ನು ನೀಡಬಹುದೆಂದೂ ಆಗ ಊಹಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಣಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ನಿರ್ಮಾಣದ ಅನಂತರ ಆಕಾರ ಪಡೆದದ್ದು ತಾನೇ. ರಾಜ್ಯಾಂಗವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ 'ಕೆಲಕಾಲ'ದ ಅವಕಾಶ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಈ ಇಬ್ಬಂದಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡದ ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪ ಮಾತ್ರ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಒಂದು: ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಎರಡು: ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜಾಗತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಈ ಎರಡು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಿರುವುದು ಎದ್ದುಕಾಣುವಂತಿದೆ. ಈ ನಿಲುವುಗಳು ಮೈತಳೆದು ಪುಷ್ಟಿಗೊಂಡ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. 1950ರ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇಶೀ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ವ್ಯಾಪಕ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಯೋಜಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಿಳಿದವು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ

ವಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ವಾದ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ನೆಲೆಗಳು ಮೊದಲಾಗಿವೆ. ಒಂದು: ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲು ಕ್ರಮವಹಿಸುವುದು. ಎರಡು: ಶಾಸನಗಳ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ನಿಯೋಜಿಸುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ರಮ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಕ್ರಮ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹಿನ್ನಡೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ವಿವಿಧ ಕಲಮುಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಅವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ತುಂಬ ಗೊಂದಲದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ ಶಾಖೆಗಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಮಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತಾಸೆ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವೇ ನಡೆದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬ ವಾತಾವರಣ ಮೂಡಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅಧಿಕೃತ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದ್ದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಬೋಧಕರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಹಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಲಿಕೆ ಸುಗಮವಾಗಲೆಂದು ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಹೀಗೆ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಕಲಿಕೆಯ ವಲಯದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಆಡಳಿತ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೀರಿತೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಈ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಲು ಇರುವ ಅಡ್ಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವಾದಗಳು ತುಂಬಾ ಹಳೆಯವು. ಕಲಿತವರ ಅವಕಾಶಗಳು ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವಾದ. ಅಂದರೆ ಉನ್ನತಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು

ತಮಗಿರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ತಕರಾರು: ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಕೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳು ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಪಾರಿಭಾಷಿಕರ ಪದಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳಿಂದ ನಡೆದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಲವು ಪದಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡ ಗೊಂದಲದ ವಾತಾವರಣವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಈ ತಕರಾರಿನ ಸಾರಾಂಶ.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಈ ಭಾಷೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೊಸ ನೆಲೆಗಳ ಚರ್ಚೆ ಮೊದಲಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇರುವ ದಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಚಿಂತನೆ ಬಹಳ ಹಳೆಯದು. ಈಗ ದಲಿತಪರ ಚಿಂತನಕಾರರು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹಾಗೆ ಕನ್ನಡವೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೊಸ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ದಾರಿ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಾದದ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳಿಲ್ಲ. ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ದಮನಿತ ವರ್ಗದ, ವರ್ಣದ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುವ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ದೃಢವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತಾವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿಯುವ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ಒದಗುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದವರು ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ; ತಾವು ಎಂದಿನಂತೆ ಎರಡನೆಯ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಯ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ದಲಿತರು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಾದದಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸಾಧನವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒದಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವೆಯೇ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನೆಲೆಯೇ ಈಗ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ

ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಇದೇ ಪರಿಣಾಮ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು?

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದು ಇವೆರಡು ಬೇರೆಬೇರೆ ನೆಲೆಯ ವಿಷಯಗಳು. ಒಂದಕ್ಕೊಂದನ್ನು ಬೆರೆಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇರುವ ವಿಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯೀಕರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬೇರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಶತ್ರು ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ನೋಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಾವು ಕೆಲವು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಅದನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬದಲು 'ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳು' ಆಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಿವರಗಳು ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆಯೊಡನೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇವೆರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ವಿರೋಧದ ಭಾವ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ ಯತ್ನಕ್ಕೂ ಒತ್ತಾಸೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬರಲಿರುವ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದು ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಲಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲೂ ಹಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಪದಕೋಶ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳ ಸೇರ್ಪಡೆಯಿಂದ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ದ್ವಿಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ದಿನದಿನದ ಬಳಕೆಯ ಪದಕೋಶಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳು ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ

ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿವೆ. ರೂಪ ಮತ್ತು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಂದು ಸೇರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಾವು ತಡೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳ ನಿವಾರಣೆಯಿಂದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಹೊರಡುವವರು ಮೊರೆಹೋಗುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ತಾವು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಜೋತುಬೀಳುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಪದಕೋಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲಿಖಿತ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅದೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳನ್ನು ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು; ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು. ಈ ಬಳಕೆಯ ದ್ವಿಸ್ತರತೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಬೇಗ ಹೊರಬರಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅನಗತ್ಯ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಮಡಿವಂತಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹು ಹಿಂದೆಯೇ ಅನುಸರಿಸಿದ ವಿಧಾನವನ್ನೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅನುಸರಿಸಬಹುದು. ಅದೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪದಗಳಿಗೆ ತದ್ಭವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಪದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಇದೇ ತಂತ್ರವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಬಳಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ.

ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ

ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಚರ್ಚಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಒಂದು. ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಪ್ರಥಮ ತರಗತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದ ಒಂದು ಕಡೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಉನ್ನತವೃತ್ತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಜನರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಷದವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವಾಗ ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗವೊಂದು ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿ ಅನಂತರ ಮುಂದಿನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತಾನು ಯಾವ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಈ ವಾದ ಮಂಡಿಸುವವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಮೂರನೆಯ ಮಾರ್ಗವೇ ಸರ್ಕಾರದ ಪೋಷಿತ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಅಡ್ಡಿಗಳಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ವಿಧಾನ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಮಾಧ್ಯಮದ ನೀತಿಯ ಜಾರಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪ್ರಭಾವವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯ, ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಎಂಬ ಮೂರು ಹಂತಗಳಿವೆ. ಈ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತತ್ತ್ವ. ಆ ಭಾಷೆ ಮಗುವಿನ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಿಕೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮಗು ತನಗೆ ಪರಿಚಿತವಿರುವ ತಾನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಕಲಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ತರ್ಕವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನದಲ್ಲದ ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಮಗು ಕಲಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ವಿಷಯ ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಭಾಷಾಕ್ಷಿಷ್ಟತೆಯೂ ಸೇರಿ ಕಲಿಕೆ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಕಲಿಯುವ ವಿಷಯ ಗುರಿಯೆಂದೂ ಕಲಿಕೆಯ ಭಾಷೆ ಸಾಧನವೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಸಾಧನ ಪರಿಚಿತವಾದರೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸುಲಭ ಎಂಬ ತರ್ಕ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೆಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವುದುಂಟು. ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಕಲಿಕೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ ಎಂದೂ, ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಕಲಿಕೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಲು ಯಾವ ಮಾನದಂಡಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಳಿಸುವ ವಿಷಯಪ್ರಾಥಮ್ಯವೂ ಅವರು ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿತರೋ ಆ

ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಪ್ರೌಢಿಮೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರಲಾರದು. ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗಣಿತವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಕಷ್ಟಪಡಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಗಣಿತವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕನ್ನಡ ಕೌಶಲ ಅದರಲ್ಲೂ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಕೌಶಲ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಮಾತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗಣಿತದ ಕಲಿಕೆ ಸುಲಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಗಣಿತವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಣಿತವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯದಿರಬಹುದು.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಪುರಾವೆ ಪಡೆಯಲು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ ಮಾತೃಕೆ ವಿಷಯ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಭಾಷಾಪ್ರೌಢಿಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆದ ತಾಂತ್ರಿಕ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದವೀಧರರು ತಂತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೂ ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಗ್ರಹಿಕೆ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ಕೌಶಲಗಳು ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ದಿನವೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ವಿಷಯ ಪ್ರೌಢಿಮೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ. ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಪ್ರೌಢಿಮೆಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ಕಲಿಕೆಯ ಯಶಸ್ಸನ್ನೇ ಮಾನದಂಡವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದಾಗ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಇರುವುದು ಬೇರೆ ಕಡೆ. ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಮೌಲ್ಯಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬುದ್ಧಿವಂತರ, ಶ್ರೀಮಂತರ ಆಯ್ಕೆ ಎಂದೂ, ಕನ್ನಡ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರಲ್ಲದವರ, ಬಡವರ ಆಯ್ಕೆ ಎಂದೂ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾರ್ಕಿಕ ಸಮರ್ಥನೆಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿದ್ಯಾಸುಗಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಆದರ್ಶ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಆದರ್ಶ

ನಮ್ಮದು. ಆದರೆ ಈ ಆದರ್ಶವು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಮಾನತೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪನೆ; ಆದರೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸಮಾನತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅಂತಹ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವಕಾಶಗಳ ಸಮಾನತೆಯು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಲುವಂತೆ ಮಾಡಲು ತಾರತಮ್ಯದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೇ ರೂಢಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿರಿವಂತಿಕೆ, ಜಾತಿ, ಲಿಂಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಭೇದಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೂಲದವು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾನತೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಯು ತಂತಾನೇ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದಂತೆ ಒಳಗಿನ ಒಂದು ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಮಾಧ್ಯಮದ ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬ ಎರಡು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಆಯ್ಕೆಯು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಎಂದೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಯ್ಕೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನಶೀಲತೆಗೆ ನೀಡಿದ ಅವಕಾಶ ಎಂದೂ ತೋರತೊಡಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಅಂತಸ್ಥ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಚಲನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಪರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅದರ ಪರವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ತಾವು ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶಗಳತ್ತ ನಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಯಕೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೀಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಷಯದ ಪ್ರೌಢಿಮೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಕಲಿತ ಭಾಷಾಪ್ರೌಢಿಮೆ ಎರಡೂ ಬೇರೆಬೇರೆ. ಆದರೂ ಈ ಹೊಸ ಪರಿಪ್ಲೇಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಆಯ್ಕೆ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ನೀತಿಯು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಭಾಷಾಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯ ಕಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶ್ರಮದಾಯಕ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ ಇವೆರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ನಡೆಯುವ ಕಲಿಕೆಗಳು. ವಿಷಯಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅನುಗಮನ ತಾರ್ಕಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾದರೆ, ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ನಿಗಮನ ತರ್ಕವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಯಶಸ್ಸು ಅದು ಪರಿಚಿತ ಭಾಷೆಯೋ ಅಪರಿಚಿತ ಭಾಷೆಯೋ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿಯುವವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜೋಡಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ನೇತೃತ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲು ಪುರಾವೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯ ಮೌಲ್ಯಭಾರವನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ನಾವು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ರವಾನಿಸಲಾರೆವು.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಈ ಪೈಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೊಂಚ ಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲದ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಡೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸ್ಥಾನವೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಪದವಿ ಮತ್ತು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಹಳ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಕೂಡಾ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡ ಎಂಬ ಹಂತದವರೆಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಈ ಮಾತೇ ನಿಜ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳ ಕನ್ನಡಾನುವಾದಗಳನ್ನು, ಸಂಗ್ರಹಾನುವಾದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಆಧರಿಸಿ ಬರೆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಇಂತಹ ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಸಹಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಔಪಚಾರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಈ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಪ್ರವೇಶ ಈಗ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹರ ಹಿಡಿದು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲೂ ಈ ವಿಭಜನೆಯು ಸಾಧುವೆಂದು ತೋರಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಿತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಬೋಧಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದು ಆ ವಿಷಯಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಂತರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಕಲಿಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾದ ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನೂ, ಮಾನವಿಕಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಸುಲಭವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬ ತರ್ಕ ಇದ್ದಂತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ತಿರುಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಗಣಿತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳು ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಧಾನ ಆಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಪ್ರಧಾನವಾದವು. ಅವುಗಳ ಕಲಿಕೆಗೂ ಕಲಿಯುವ ಭಾಷೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿಷಯ ಒಂದು ಬದಿಗಿರಲಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಂತೂ ಈ ಮಾತು ನಿಜ.

ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದೂ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಹಿಂದಿನ ತರ್ಕವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಪರಾಮರ್ಶನ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಆಕರಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಕಲಿಕೆಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಅಂಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ಅಂಶವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ನಾವು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿ ಇಷ್ಟು; ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮ ಕನ್ನಡ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತತ್ವದ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭದ ಒತ್ತಡ ಮಾತ್ರ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕನ್ನಡದೊಡನೆ ಸಹಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ವಿಷಯಪ್ರಾಧಿಮ್ಯವೂ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿಷಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೆಲೆಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಗೆ ದಾಟಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಏಕೀಕರಣದ ಮೊದಲ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಐವತ್ತಾರರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೊಸ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉರ್ದು ಮತ್ತು ಮರಾಠಿಗಳು ಶಾಲೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾಗಿ ಇದ್ದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನರಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಶಾಲೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತ ಸ್ತರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗ ಯಾರೂ ಚರ್ಚಿಸಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇರುವುದೇ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. 1975ರ ನಂತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಆದ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರತೊಡಗಿದವು. ಇದರ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕರಣ ಅಗತ್ಯವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಆ ಹೊತ್ತಿನ ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಂದಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡವು. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುದಾನವನ್ನು ನೀಡತೊಡಗಿತ್ತು. ಈ ಅನುದಾನ ನೀಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದು ಆ ಶಾಲೆಗಳ ಹೊಣೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎಂಟನೇ ದಶಕದ ಆರಂಭ ಆದ ಮೇಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೊಂದು ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅನುದಾನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದ ಶಾಲೆಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿದವು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತಾವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇರಬೇಕೆಂಬ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅವು ಆಯ್ದುಕೊಂಡವು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದ ಜಂಜಡಗಳು ಮೊದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸೂಚಿಸಿದರೂ ಅದರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಆಗುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದವು. ಸರ್ಕಾರವೇ

ರಚಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಸಮಿತಿಗಳ ವರದಿಗಳು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಬಯಲಿಗಿಡುತ್ತವೆ. ಡಾ. ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಅವರ ಸಮಿತಿ ನೀಡಿದ ವರದಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ನಿದರ್ಶನ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗಳು ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧವಾಗಿ ತಮಗಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮವು ಯಾವುದಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ವಾದವಾಗಿತ್ತು. ವಿವಿಧ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಅವುಗಳ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳು, ತೀರ್ಮಾನಗಳು, ಅನಂತರದ ಶಾಸಕಾಂಗ, ಕಾರ್ಯಾಂಗದ ಕೆಲಸಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ನೆಲೆಯ ಮುಖಾಮುಖಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗದೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿದವು. ಹೀಗೆ ನ್ಯಾಯಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕವೇ ಖಚಿತ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಹಂತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೂಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆಯೇನೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಂಗಗಳು ಇಂತಹ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ. ಒಂದು: ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಎರಡು: ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಾವಧಿಯವರೆಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಉರ್ದು, ಮರಾಠಿ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಇವು ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾಗಿರುವ ಅವಕಾಶ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಹಿಂದಿಯೂ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕೂಡ ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲು ಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕೇ ಅಥವಾ ದ್ವಿತೀಯ, ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೇ

ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಖ್ಯವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೋಧನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿರೋಧಗಳೇನೂ ಕಂಡುಬಂದಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಕಲಿಸುವಾಗ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ, ಬೋಧನಾವಿಧಾನ, ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವು.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮೊದಲ ಹಂತದಿಂದಲೇ ಬೋಧಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಪಡೆದುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಆ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಧಾನವನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಅನುಸರಿಸಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡವು ಕಲಿಕೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಾನ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಅನುದಾನ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿದ್ದಾಗ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಕಲಿಕೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಶರತ್ತನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆ ಶರತ್ತನ್ನು ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾನೂನಿನ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡಬೇಕೇ, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಸಿಲುಕಿದೆ.

ಕಲಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶರತ್ತನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿವೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುವ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರವೇ ತಾನು ನಡೆಸುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಬಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ನಾಡಿನ ಉರ್ದುಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಗಾಢವಾಗಿದೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಬೋಧಕರ ಕೊರತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗೊಂದಲಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವು ಕಲಿಕೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬಾ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಅನಿರ್ಧಾರಿತ ನಿಲುವುಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ರಮಗಳು ಈ ಭಾಷಾಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ, ತೀರಾ

ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿದ ಕಡೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಸದ್ಯದ ನ್ಯಾಯಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗದೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಭಾಷಾನೀತಿಯೊಂದು ರೂಪಗೊಂಡು ಜಾರಿಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡಿಗರು ಆಡುವ ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ಲಭ್ಯದಾಖಲೆಯಂತೆ ತೀನಂಶ್ರೀಯವರು 1940ರಲ್ಲಿ 'ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಫ್ ದ ಕನ್ನಡಿಗಾಸ್ ಸ್ಪೀಕ್ ಇಟ್' ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ದ ಬುಲೆಟಿನ್ ಆಫ್ ಪೊನೆಟಿಕ್ ಸ್ಟಡೀಸ್‌ನ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಲೇಖನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿಂದಲೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ 'ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಫ್ ಐ ಆರ್ಡಿನರಿಲಿ ಸ್ಪೀಕ್ ಇಟ್' ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಅಥವಾ ದೇಶಭಾಷಿಕರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಸ್ವಭಾಷಿಕರು ಆಡುವ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇರಾದೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಇದ್ದದ್ದು ಅಸಹಜವಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಾಧನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೊರಗು ಕಲಿಯುವವರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು.

ಕನ್ನಡಿಗರು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ದೋಷಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಧ್ವನಿಗಳ 'ನಿಜ ಉಚ್ಚಾರಣೆ'ಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅನುಕರಣೆಗೆ ಮಾದರಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬರೆಹವನ್ನು ಅಂದರೆ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 2. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಕನ್ನಡದ ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಅಂತರವಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರದ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ 'ಸಮೀಪಸ್ಥ ಕನ್ನಡ' ಧ್ವನಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ 'ನಿಜ ಉಚ್ಚಾರಣೆ' ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿದ್ದಿದ್ದರೆ (ಕಾರಣ 1) ಧ್ವನಿ ರಚನೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳ (ಕಾರಣ 2) ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ? ಹೌದಾದರೆ, ಆಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎರಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಧ್ವನಿರಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಒಂದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೂ

ಬಳಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಾಧನೆಗಳು ಅಪರೂಪ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಭಾಷಾಧ್ವನಿ ರಚನೆಗೆ 'ಅನುಗುಣ'ವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಜವಾದ ಮಾದರಿ.

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆತಂಕದ ದನಿ ಇದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು 'ಸರಿಯಾಗಿ' ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಆ ಆತಂಕ. 60 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ಈಗ ಆತಂಕ ಪಡಲು ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಅವರು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈಗ ಅದು ಓದು ಬರಹದ ಭಾಷೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಓದಿನ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಅದರ ಪಾತ್ರ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರಹದ ಭಾಷೆಯಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಇವೆರಡೂ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಮಾದರಿ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಕಿವಿಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕೆಲಸ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಮಾತಿನ ರೂಪದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಂಕಥನಗಳನ್ನು ಈಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ದೂರದರ್ಶನದ ವಾರ್ತೆಗಳು, ವಿವಿಧ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ವಾರ್ತಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪ್ರಸಾರಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು, ಚಲನಚಿತ್ರಗಳು, ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಮೂಲಗಳಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅದೀಗ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಓದು, ಬರಹಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ತರದು. ಅಂದರೆ ಇವೆರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಬರೆಯುವಾಗ ಬಳಸಬೇಕಾದ 'ಸರಿಯಾದ' ಕಾಗುಣಿತ ಕುರಿತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಈಗ ಹಲವಾರು ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ. ಗಣಕದಲ್ಲೂ ಇದೀಗ ಅದು ಅಳವಡವಿವೆ.

ತೀನಂಶ್ರೀಯವರು ಈ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಲೇಖನ ಬರೆದ ಕಾಲದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಎರಡು. 1. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಎರಡು ಶೈಲಿಗಳು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. 2. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಗುಣಿತ ದೋಷ, ಬರೆವಣಿಗೆಯ ನಿಯಮಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ದೋಷ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಶುದ್ಧ' ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಈಗಲೂ ಒಂದು ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ. ಆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಶೈಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಗದಿಗೊಂಡು ನಮ್ಮೆದುರು ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅಂಥ 'ಶುದ್ಧತೆ'ಯ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು

ಮಾತಾಡುವ ಬಗೆಯೊಂದು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ 'ಮೂಲ' ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸದ ಶೈಲಿಯೊಂದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇವೆರಡೂ ಈಗ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಮೊದಲನೆ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಪ್ರವೃತ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಶೈಲಿ ದಿನನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಯುವವರ ಪ್ರಮಾಣದ ಹೆಚ್ಚಳವೂ ಮೇಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಾನೀತಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಹಲವು ಲಕ್ಷಗಳಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ದೇಶಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಇಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು 'ಇಂಗ್ಲಿಶಿ'ನಂತೆ (ತೀನಂಶ್ರೀಯವರ ಬಯಕೆಯಂತೆ) ಕಲಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ? ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು 'ಕೇಳಿದವರಲ್ಲ', 'ಬರೆಯುವವರೂ' ಅಲ್ಲ, 'ಮಾತಾಡುವವರೂ' ಅಲ್ಲ, 'ಓದುವವರೂ' ಅಲ್ಲ. ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಮಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಇಡೀ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಇನ್ನಾದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ನಾವು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನವು ಎಂಥದೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು (ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಅಥವಾ ಅಮೆರಿಕನ್)ನಮ್ಮ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈಗ ಸಂಭವಿಸಿರುವ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸುವುದು ಎಂದರೇನು?

ಈಚೆಗೆ (1994) ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಯವರು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ಸೂಚನೆಯ ಬಗೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ತಮ್ಮ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕು.ಶಿ. ಹರಿದಾಸಭಟ್ ಅವರು ಚರ್ಚೆ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕುರಿತು ಮತ್ತೆ ಚರ್ಚೆ ಬೆಳೆದಂತಿಲ್ಲ. ಕು.ಶಿ. ಹರಿದಾಸಭಟ್ ಅವರ ವಿಚಾರದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸುವ ಸಲಹೆ ಸ್ವೀಕಾರ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಕೆಯ ಮಟ್ಟ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಕುಸಿದಿರುವುದರಿಂದ

ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಕಲಿಸುವವರಿಗೆ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಬಹು ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಅಂತಹ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಸಶಕ್ತವಾಗಿ ಬಳಸುವವರ ಪಡೆಯೊಂದನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಲು ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕವೇ ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬಾರದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಈಗ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀಯುತರ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸದ್ಯ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬದಲು ಕುಲಪತಿಯವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು ಎಂಬ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯನ್ನು, ಅದರಲ್ಲೂ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಕಲಿಯುವ ಹಾಗೂ ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳು ಏಕೆ ಕಲಿಯಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಚರ್ಚೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ (ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ) ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮನೆಭಾಷೆಯಲ್ಲ; ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೂರನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸುಮಾರು 25 ರಿಂದ 30 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಇಲ್ಲವೇ ಮೂರನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ: ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸನ್ನದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು; ಅವರು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಈ ಗುರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪ ಮಾತ್ರ ಅಸ್ಪಷ್ಟ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಎಂದರೇನು? ಆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೂಡ ನಮಗೆ ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಏಕೆ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವ ಬಗೆಯಲ್ಲೂ ಗೊಂದಲಗಳಿವೆ.

ಕುಲಪತಿಯವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನೇ ಇರಲಿ. ಅವರ ಸಲಹೆಯಿಂದ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ನಾವು ಏಕೆ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸ್ಥಾನ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ಪ್ರಮುಖರು. ಅವರ ವಿಚಾರವಿಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಂಬೋಣ. ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಮಗೆ ಒದಗಿದರೆ ಸಾಕು. ಹೀಗೆ ಪಡೆದದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಸಾಕು. ಕುಲಪತಿಯವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮವೂ ಇದೆ: ಆಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಮಗೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಭಾಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇಲಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಎಂದರೆ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ (1) ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ (2) ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಅದು ಲಿಪಿಯುಳ್ಳ ಭಾಷೆಯಾದರೆ (3) ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ (4) ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬರೆಯಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಭಾಷೆಯಾದಾಗ ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 3 ಮತ್ತು 1ನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. 4 ಮತ್ತು 2 ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬೆಳೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನೂ 'ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೂಲಕ'ವೇ ಕಲಿತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇದೆ.

ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕಲಿಯುವಾಗ ಕಲಿಯುವ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಅದೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು ವಾದ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ

ಅನ್ಯಭಾಷಿಕರು ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೂಲಕ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜರ್ಮನ್ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದು ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಕಲಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತಾಗ ಒದಗುವ ನಾಲ್ಕೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ಈ ವಿಧಾನ ಅನುಕೂಲಕರವೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಈ ವಿಧಾನವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗೆಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲು ತರಬೇತು ನೀಡಲು ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ತರಬೇತನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪುನರ್ಮನನ, ಪುನಶ್ಚೇತನ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಉಪಯುಕ್ತವಲ್ಲದ ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಬೇರೂರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲು ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಮನ್ನಣೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾವ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗೆಗೆ ಈಗಿರುವ ವಿಶೇಷ ಅವಧಾರಣೆ ತಂತಾನೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವವರನ್ನು ಅವಕಾಶವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಗಣಿತದಲ್ಲಿ, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ತರಬೇತು ಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಈಗ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಹಾಗೂ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೂ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ತರಬೇತು ಪಡೆದವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಸಬಲ್ಲವರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅವಕಾಶಗಳು ಒದಗಿಬಂದು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೂಬಹುದು. ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದಿರುವ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಾಗಿಲನ್ನು ನಾವು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈ ಕೆಲವರ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಲಿಕೆ ಎಂಬ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕುಲಪತಿಯವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸೂಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಹಾಗೂ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಲು ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡವನ್ನು ವಿವರಣೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಬಳಸುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಕೋಚ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಸುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ತರಬೇತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಕೋಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನವನ್ನೇ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಈ ಸಂಕೋಚವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಇರುವ ದಾರಿ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಧಾನವೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಹಾಗೂ ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವೇ ಇದು. ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರ ಸಭೆಯವರು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಲಿಸಲು ನಡೆಸುವ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಕಾಶವೇನೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನೂ ಏಕೆ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ಕಲಿಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಗೊಂದಲದಿಂದಾಗಿ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲೂ ಗೊಂದಲಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಕಷ್ಟದ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೊಂದು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಕೊನೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗಿರುವ ಮೇಲರಿಮೆಯೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದ ಅನಂತರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಳಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ರಹದಾರಿಯೋ ಅಥವಾ ಹೊರದಾರಿಯೋ?

ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಲವು ವಾಗ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣದ ಯಾವ ಹಂತದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಸೇರಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಾಗ್ವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿತಪ್ಪುಗಳ ಎಣಿಕೆಯೇ ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆದಿದೆ. ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆನ್ನುವವರು ಒಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಕಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಅದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುವವರು ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡೂ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಪರಿಣಾಮ ಮೀಮಾಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ತಾವು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿರುವ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಾದದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಒಂದು ಸಹಜ ವಿಧಾನ. ಆದರೆ ಇದೊಂದೇ ವಿಧಾನವಲ್ಲ. ಈ ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಕಾರಣ ಮೀಮಾಂಸೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ಈ ವಾದ ಉಂಟಾಗಿದೆ? ಅದಕ್ಕಿರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರಣಗಳೇನು? ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕವಾದ ಹೊರಚಾಚುಗಳಿವೆಯೇ? ಇವೆಲ್ಲದರ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯಾ ಸಂಕೀರ್ಣವನ್ನು ನಾವು ಅದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣದ ಮೊದಲ ಹಂತದಿಂದ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾಗಿ ಮುಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಊಹೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪಕ ಚಳವಳಿಯ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಲಯದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾದವನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಪರವಾಗಿ ಇರುವವರು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಗುಂಪಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಹರೆಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ದಲಿತರಾದಿಯಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತರಗಳ ಜನರೂ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೆಲೆಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಗೆ ದಾಟಿದ್ದು ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ಏಕೆ?

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧದ ವಿವರಣೆಗೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನದ ರೂಪಕವೊಂದು ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗುಂಡು, ಬೆಂಡುಗಳೆರಡು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತೇಲಲೂ ಬಿಡದೆ ಮುಳುಗಲೂ ಬಿಡದೆ ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವುದನ್ನು ಆ ರೂಪಕ

ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳು ಹೀಗೆ ಗುಂಡು ಮತ್ತು ಬೆಂಡಿನಂತೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿವೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದು ಗುಂಡು, ಯಾವುದು ಬೆಂಡು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಮಾನ ನೆಲೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಬೆಂಡಿನಂತೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗುಂಡಿನಂತೆ ಕಂಡರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕನ್ನಡವೇ ಗುಂಡಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೆಂಡಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸಮಕಾಲೀನ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಪರ್ಯಾಸವಾಗಿರುವಂತೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ಇದ್ದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗುಂಡಿನಂತೆ ಕಂಡಿದ್ದು, ಆಗ 'ಪಾರುಮಾಡುವ' ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡ ತೋರಿದ್ದೀತು. ಈಗ ಬದಲಾದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಹೀಗೆ 'ಪಾರುಮಾಡುವ' ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಂದರ್ಭ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದೂ ಸಾಧ್ಯ. ಇದು ಕೇವಲ ಅನಿಸಿಕೆಯ, ಊಹೆಯ, ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ನೆಲೆಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಸ್ತವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಾಷೆಗಳು ಹೀಗೆ ಪಾತ್ರ ವ್ಯತ್ಯಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ ಅಥವಾ ಪಾತ್ರ ವ್ಯತ್ಯಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನೀರಲ್ಲಿ ಇರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮುಳುಗುವ ಭಯವಿರುತ್ತದೆ; ತೇಲುವ ಬಯಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತೇಲಿಸುವ ಬೆಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಶೋ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡವೋ ಎಂಬುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ತೇಲಿಸುವ ಅಥವಾ ಮುಳುಗಿಸುವ ಗುಣಗಳಾಗಲೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಹತ್ವ ಪ್ರದಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಹೊರಗಿನ ಒತ್ತಡಗಳ ಮೂಲಕವೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂಡನೆಯಾಗಿರುವ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾದರಿಗಳಿವೆ. 1. ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಗೆಗೆ ಆತಂಕ 2. ಕನ್ನಡದ ಸ್ವರೂಪ ಸಂಕರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬಗೆಗೆ ಆತಂಕ. ಹಲವು ದಶಕಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಬಗೆಯ ಆತಂಕಗಳು ಇದ್ದುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾಡಿಮುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಒತ್ತಡ ಈಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬಂದ ಆತಂಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದೆ. ಕನ್ನಡದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತ ಆತಂಕದ ನೆಲೆಗಳು ಈಗ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೆಲೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಿವೆ. ಉಳಿದ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಔಪಚಾರಿಕ ವಲಯಗಳಾದ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು

ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಸ್ವರೂಪನಿಷ್ಠೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಾಢವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಗಳನ್ನು ಹೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಚರ್ಚೆಯೊಂದು ಅಗತ್ಯ. ಸದ್ಯ ಅದನ್ನಿಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆಳೆಸುವುದು ಬೇಡ. ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಆತಂಕಗಳು ಬಲವಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಔಪಚಾರಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಅನೌಪಚಾರಿಕ ವಲಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಹೇರುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡವೀಗ ತನ್ನ ಮಾತು ಮತ್ತು ಬರೆಹಗಳ ವಲಯವನ್ನೀಗ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ಓದುವ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಅದರ ಪಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗುವಂತಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಸರಿ. ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದ ಜಾಗವನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಎರಡು ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಹೀಗೆ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಭಾಷಿಕರಲ್ಲಿ 'ಕನ್ನಡದೊಡನೆ ತೆಲುಗು' ಎಂಬ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳ ನಡುವೆ 'ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ/ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್' ಎಂಬ ಮಾದರಿ ಆಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಒಂದೇ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮೈತಳೆಯುವ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯ ವಲಯ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕ ಹೊಂದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುವ ತರ್ಕ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ತಲೆ ಎತ್ತದಂತಾಗಿದೆ. ಅದು ಉಳಿದಿದ್ದರೆ, ಮುಂದೆ ಉಳಿಯುವುದಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಳಜಾತಿಯವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಅವರೇ ನಿಜವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಸಂರಕ್ಷಕರು. ಈ ವಾದವನ್ನು ಹೊಡುವಾಗ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಜನವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಾತ್ರ ರಾಚುವಂತಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡವರು(ಅಥವಾ ಅವರ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರ ಲಭಿಸುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿರುವವರು) ಕೆಳಜಾತಿಯವರು. ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವವರು ಸಮಾಜದ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಮತ್ತು ದಲಿತರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅವರ ಆಯ್ಕೆಗಳಿಗೆ, ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಹೀಗೆ 'ತಮ್ಮ ಭಾಷೆ'ಯನ್ನು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಗೆ ದಾಟಿಸಿ ಆಸ್ತಿಯಂತೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಜನವರ್ಗ ತಮಗೆ ದೊರೆತ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಅದು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಬಂಧನವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ 'ಚಾರಿತ್ರಿಕ' ಮತ್ತು 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ' ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಬೇಕಾಗಿರುವ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಬಹುಭಾಗಕ್ಕೆ ಇದು ತಮಗೆ ನೀಡಿದ ಅನಗತ್ಯ ಹೊಣೆ ಎನ್ನಿಸಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆ ಹೊರಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕಳೆದ ಐದಾರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಉಪಭಾಷಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಉಪಭಾಷೆಗಳು ತಮ್ಮ ಚಹರೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡವೆಂಬುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿರುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಉಪಭಾಷೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಯಾವುದೇ ನೈತಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ತಾರ್ಕಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲ. ಏಕೀಕರಣದ ಮೊದಲ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನ ಸಮುದಾಯ ತಮ್ಮ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮುಖ್ಯಧಾರೆಗೆ ಸೇರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಇದು ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಆಗ ಚಹರೆಯು ಲಜ್ಜೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಸ್ವೀಕೃತ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಎಂಟನೆಯ ದಶಕದಿಂದ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರಾಜಕಾರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಹರೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾದರಿ ಮೇಲುಗೈ

ಪಡೆದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಉಪಭಾಷೆಗೂ ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷೆಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಭಿನ್ನತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಒಂದು ವೈರುಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಎಚ್ಚರ ಉಂಟಾಗಲು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಪಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸೊಂಟಕಟ್ಟಿ ನಿಂತವರೂ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ 'ಕನ್ನಡಗಳನ್ನು' ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಮಾದರಿಗಿಂತ, ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಉಳಿದವನ್ನು 'ಹೊರಗಿಡುವ' ಮಾದರಿಗೆ ಜೋತುಬಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ ಯಾರು ಈಗ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನದ ಚಿಂತನಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನವೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಮುಳುಗಿಸುವ ಗುಂಡಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಪರವಾಗಿ ವಾದ ಹೂಡುವವರ ತರ್ಕವೊಂದನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ನಡುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಸಫೀರ್-ವೂರ್ಫ್ ಪ್ರಮೇಯದ ಅನ್ವಯ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಬಿಡಿಸಲಾರದ ಜೈವಿಕ ನಂಟನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಅಂದರೆ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ಯೋಚಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಭಾಷೆ ಶಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಮುದಾಯವೊಂದು ತನ್ನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಮೊರೆಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಸಾಯಬಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಈ ಪ್ರಮೇಯ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ಅನಂತರದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದ ವಾಗ್ವಾದಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಸಮುದಾಯಗಳು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಈ ಸಫೀರ್-ವೂರ್ಫ್ ಪ್ರಮೇಯ ಯುಕ್ತವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾ ಸಂಪರ್ಕ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಿಕರು ಅನ್ಯ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳೊಡನೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ

ಗುರಿಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹತ್ತಾರು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ನೂರಾರು ದೇಶಗಳ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರು ನೆಲೆಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭಾಷೆಯು ಅದನ್ನಾಡುವ ಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚಿಂತನೆಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಚಲ ಸತ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು.

ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಭಾಷಾ ಸಂರಕ್ಷಕರು ವಾಸ್ತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಚಹರೆಯುಳ್ಳ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷೆಗಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯವಿರುವಾಗ, ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಈ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂಬಂಧದ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ನೈತಿಕವಾದ ಒತ್ತಡವನ್ನು ತರುವುದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲು ಬಯಸಿದ ವಿಚಾರವಿಷ್ಟು: ಇಂಗ್ಲಿಶಾಗಲೀ ಕನ್ನಡವಾಗಲೀ ಅವು ಭಾಷಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಾಗಿರುವಂತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಸೂಚಕಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಆ ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಉಳಿವು ಬೆಳವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿನ್ಯಾಸಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಈ ಸೂಚಕಗಳು ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹಲವರು ಹೇಳುವಂತೆ 'ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದಾರಿ'ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಈ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕಟಕಿಯು ಗೊತ್ತಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು) ಅಪರಿಮಿತ ಅವಕಾಶಗಳ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹಾದಿಯೇ ಸರಿ ಎಂಬುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಜೋತುಬೀಳುವುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು 'ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥ'ರಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇಡಿ ವಾಗ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳು ಸೂಚಕಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಯಾವುದು? ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅಥವಾ ಕಂಗ್ಲಿಶ್

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಳಸಲು ಇರುವ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ

ಮಾಡುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೂ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಗೆ ವಿರೋಧ ತೋರುವ ಸಂಭವ ಕಡಿಮೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಬಳಸುವುದು ಎಂದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಕೊನೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಅಮಾನತ್ತಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಹಾಗೆ ಹೇಳುವವರನ್ನು ಶವನಿಸ್ಟ್, ಫ್ಯಾನಟಿಕ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಮಫಲಕಗಳು, ಕನ್ನಡ ಅಂಕಿಗಳು ಬಳಕೆಗೆ ಬರಲು ಒತ್ತಾಯ ಬಂದಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಪರ ವಾದಿಗಳು ಕನ್ನಡಪರತೆಯನ್ನು ಅಂಧಾಭಿಮಾನ, ದುರಭಿಮಾನವೆಂದರು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚಿಸಿದ್ದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದಾಗ ಅದು ಪ್ರತಿಗಾಮಿ ನಡೆಯೆಂದು ಟೀಕಿಸಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡಾಗ ಕನ್ನಡಪರತೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಿರೋಧಗಳು ಒಂದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಹಲವರು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆ.ವಿ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ಕನ್ನಡ ಮುಗ್ಧ ಭಜನೆ (ನಮ್ಮ ತವಕ ತಲ್ಲಣಗಳು 1998 ಪುಟ. 86-88) ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬದಲು ಕನ್ನಡ ಎಂಬ ನಿಲುವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಅಸ್ತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅವರು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸರಿ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ಅಸ್ತ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೊರಕುವುದು ಹೇಗೆ? ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗಾಗಿ ಹಪಾಹಪಿ ಇರುವುದು ನಿಜ. ಅದು ದೊರಕುವುದೇ? ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ (ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ) ಒದಗಿದರೆ ಆಗ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಅಸ್ತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಧಿಕಾರದ ಶಸ್ತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕದಿರಲು ಕಾರಣಗಳೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಲೋಪ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಿರೋಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವುಗಳ ಜತೆಗೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದರ ಅಧಿಕೃತರೂಪವನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀವ ಕಾಳಜಿ ನಮಗೆ, ಅಂಥ ತಪ್ಪುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶರು ಬಳಸುವಂಥ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಸುವುದರ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಒಲುಮೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರೀತಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗದು.

ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಆಯಾ ದೇಶದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಭಾರತೀಯ ಮಾದರಿಯೂ ಇದೆ. ಭಾರತೀಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡದ ಉಪಮಾದರಿಯೊಂದು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ಕನ್ನಡದ ಮಾದರಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವೇತ್ತರು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಈ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವ್ಯತ್ಯಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಟೆನ್ಸ್ ಬಳಕೆ, ನಿರ್ದೇಶಕಗಳ ಬಳಕೆ ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯ (ಕೇಸ್ ಸಫಿಕ್ಸ್)ಗಳ ಬಳಕೆ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಈ ವ್ಯತ್ಯಯಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಮಾನವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಈ ವ್ಯತ್ಯಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಲಕ್ಷಣ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಬಳಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಬಾರದು. ನಾವು ನಮಗಾಗಿ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನವರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣ, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ಈ ಮಾತು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೇ ನಿಜ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಲಿಯುವವರ ಹಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕು.

ಈ ಕಂಗ್ಲಿಶ್ (ಕನ್ನಡಿಗರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್)ನಿಂದ ಶುದ್ಧ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾವಿಯ ಕನ್ನಡ ಉಪಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣಕನ್ನಡದ ಪರಿಕಿಯನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಅವಶ್ಯವಿರುವಂತೆ ಬಳಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಜ್ಞಾನದ ಕಿಟಕಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಬಳಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವಾರು ಭಾಷಾ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಜನರು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದರ ಪರಿವರ್ತಿತ ರೂಪವೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಪರಿವರ್ತಿತ ರೂಪಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿಯೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಕಂಗ್ಲಿಶ್ ಸದ್ಯ ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಪರಿವರ್ತಿತ ರೂಪವಾಗಿ ನೆಲೆ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕುವುದು ಕನಸಿನ ಮಾತು. ಈ ಮನೋಭಾವದ ಬದಲಾವಣೆ ಅವಶ್ಯ. ಆಗ, ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಯಲು, ಬರೆಯಲು ಇರುವ ಹಿಂಜರಿಕೆಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನೇ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದರೆ ಮೂವತ್ತರಿಂದ ಮೂವತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು

ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಮಾಣ ಗಾಬರಿಯಾಗುವಷ್ಟು ಗಣನೀಯ. ಯಾವುದೇ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದ ವಿಧಾನವೇ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕು.

ನಾವು ಕಲಿಯುವ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದೇ ಸರಿ. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಎದುರಿಸಿದ ಬಗೆಯೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೂ ಇದೇ ವಿಧಾನ ಅನುಸರಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಆಗ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕೇಳಿದ ಉಚ್ಚಾರಣೆ(ರಿಸೀವ್ಡ್ ಪೊನೊನ್ಸಿಯೆಷನ್)ಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಶ್ರಮದ ಉಳಿತಾಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬರೆವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ತೊಡಕನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಲಿಯುವವರು ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲಿಪಿ (ಹಾಗೆಂದು ನಾವು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ)ಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಬರೆಯುವ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಆ ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗಿನ 'ಭಯ' ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅದರದ್ದಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವುಕಡೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲಿನ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಾಧುವಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕೆನಿಸಿದವರು, ಬೇಕಾದಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಕಲಿತು ಓದಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಇಂದಿನ ಗಣಕಗಳು ಒಂದು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಲಿಪಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಲ್ಲವು. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಬಳಸುವುದು ಯೋಗ್ಯ.

ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧಕರು ಬೋಧನಾತಜ್ಞರು ಕನ್ನಡಿಗರು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ, ಪ್ರಸಂಗನಿಷ್ಠ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವ ವ್ಯತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅಂಥ ಬಳಕೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಪಠ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಈ ವ್ಯತ್ಯಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು. ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವ್ಯತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸರಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಈ ಸೂಚನೆಗಳು ವಿಚಿತ್ರ ಎನ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ನಾವಿನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಳುಕುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮವರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು

ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಬಳಸುವವರನ್ನು ನಗೆಚಾಟಿಕೆಗೆ ವಸ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಮಾತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲು ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಚಂದವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಸುವವರನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕುಣಿಯುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ನಾಟಕ?

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕರಿಯ ಸಾಹೇಬರ ಎದುರು ಸೆಟೆದು ನಿಲ್ಲಲು ಅಸ್ತವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಬಳಸಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಳಕೆಗೆ ಪಳಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಬೇಗ ಬೇಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುವ ಗುಮ್ಮ. ಒಂದೋ ಈ ಗುಮ್ಮ ಇಲ್ಲವೆಂದಾಗಬೇಕು ಅಥವಾ ಗುಮ್ಮನಿಗೆ ಹೆದರದಷ್ಟು ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಆಗುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಿಂತನೆ, ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇದು ಆಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಭಾಷಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಹೊಸ ನಿರ್ಧಾರ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣಗಳೇನು? ಕರ್ನಾಟಕದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮೊದಲ ತರಗತಿಯಿಂದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕಲಿಸಲು ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಐದು ಅಥವಾ ಆರನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮೊದಲ ತರಗತಿಯಿಂದಲೂ ಕಲಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಏಳನೆಯ ತರಗತಿ ಮತ್ತು ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುವವರ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬುದು ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ತಲುಪಿರುವ ನಿರ್ಣಯವೇನು? ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಧಿ ಕಡಿಮೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಕಲಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಮಾನದ ತರ್ಕ ಅಷ್ಟು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಏಳು ಮತ್ತು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಶತ 30

ಅಂಕಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಪಡೆದು ಪಾಸಾಗುವವರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಯಾವ ಕಾರಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುವ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳಾಗಲೀ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗಲೀ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಪಾಸಾದವರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ವಾಸ್ತವ. ಅನಂತರದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಈ ಅಂಶವೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತರೆ ಆ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಜ್ಞಾನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ 3ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಸಲು ತೊಡಗಬೇಕೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತರ್ಕ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಇನ್ನು ಒಂದು ನೆಲೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನಂತೆ 2001ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮೊದಲು ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ಅಂದಾಜು. ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸುಮಾರು 35,000 ಅಧ್ಯಾಪಕರು (1.60 ಪ್ರಮಾಣ) ಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಸಲು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಇಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಕಲಿಸಬಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಲಭ್ಯವಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬೇಡಿಕೆ ಸುಮಾರು ಮೂರನೆ ಒಂದರಷ್ಟು ತಗ್ಗಿತು ಅಷ್ಟೆ. ಅಂದರೆ 20 ರಿಂದ 25 ಸಾವಿರ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದು?

ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಯೋಜಕರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಧಾನಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಕ ಇಲ್ಲವೇ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನಾದರೂ 'ಕಲಿಸಲು' ಶಕ್ತರು ಎಂಬುದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಲಿಖಿತ ನಿಯಮ. ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆ ಕಲಿಕೆಗೂ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳ (ಗಣಿತ, ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಚರಿತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಬೋಧನೆ-

ಕಲಿಕೆಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಡಳಿತಗಾರರು, ಯೋಜಕರು ಭಾಷೆ 'ಕಲಿಸಲು' ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿಯಿರುವ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಡೆಯೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಊಹಿಸಲಾರರು; ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪಿತ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಬರೋಣ. ಆರು-ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿರುವ ಇಂದಿನ ಭಾಷಾನೀತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ನೀಡಿದರೂ ಏಕೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಹತ್ತಾರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ನಗರ-ಹಳ್ಳಿ ವಿಭಜನೆ, ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಹೀಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ನಾವು ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲೇ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕೊರತೆಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬೋಧನೆಯು ಕಲಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದದೆ ಉಳಿದಿದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶ್ರಮ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬುದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೈಗೆಟುಕದ ಕೌಶಲವಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದುದೇನು? ಔಪಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಭಾಷಾಕಲಿಕೆಗೆ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪ್ರೇರಣೆ - ಇವರೆಡೂ ಅವಶ್ಯ. ಪ್ರೇರಣೆ ಆಂತರಿಕವಾಗಿದ್ದು ಜೈವಿಕ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಡಿಮೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಂದರ್ಭ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನೆಮಾತನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಹಿತಿಯು ತರಗತಿಯ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಯಲು ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿ ಮುದ್ರಿತ ಪಠ್ಯವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯ. ಅದು ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತರಗತಿಯ ಹೊರಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಕೆಗೆ ದೊರಕುವ ಮಾಹಿತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕಮ್ಮಿ. ಅಥವಾ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಬೋಧನೆಗೂ ಗಣಿತ ಬೋಧನೆಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ವಿಧಾನದಿಂದಲೇ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಚಿನ ಶೋಧಗಳು ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯು ಒಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. 'ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ' ಎಂಬ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪಾತ್ರ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಕನಿಷ್ಠವಾದುದು. ಅಂದರೆ ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಕಲಿಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಮೆದುಳಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು, ಪರಿಕರಗಳು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಬೇರೆಯೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಈಗ ಬಹುಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯ ತಜ್ಞರು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಲಿಕೆಗಳ ಜಾಲದಲ್ಲೇ ತುರುಕುತ್ತಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಮರ್ಥನೀಯ?

ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಹರೆಯಾಗಿ ದಲಿತ ಭಾಷೆ

ಇಲ್ಲಿನ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಮೇಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ನಿರ್ಣಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಿರುವ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಸಿಂಧುವಾದ ತರ್ಕದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇಡೀ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ದಲಿತರ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಕಾಲ ಈಗ ಪಕ್ಕವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ.

ಇಂಡಿಯಾದ ಸಮಾಜ, ಅಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದೂ ಒಂದು ಕ್ಷೇಷೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅವು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾದ ಮಾನದಂಡಗಳು ಇರಬಹುದು. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಅಸಮಾನತೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸುವಂತಹ ಅಂಶ. ಹಣ ಇರಬಹುದು, ಜಾತಿ ಇರಬಹುದು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ? ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಗುರುತಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಮಾಜ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. 10ನೇ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡದ ಕವಿ

ಪಂಪ 'ವಿಕರ್ಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ'ದಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣನ ಬಾಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾನೆ: 'ಕುಲಮಂ ನಾಲಗೆ ತುಬ್ಬುವವೋಲ್'. (ನಾಲಗೆ ಕುಲವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುವ ಹಾಗೆ). ನಾಲಗೆ ಕುಲವನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು/ಆ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಕುಲವನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯ. ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುಲ ಇರುತ್ತದೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲ. ಕುಲವನ್ನು, ಜಾತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತನ್ನು ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ನಿಜ. ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು, ಸಾಮಾಜಿಕರಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ಚಹರೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯೊಂದೇ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಶವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಗುರುತುಗಳೇ ಕಾರಣಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಯಾವುದು ಗುರುತಾಗಿರುತ್ತದೋ, ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಅದೇ ಕಾರಣವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ 20ನೇ ಶತಮಾನದ ದಲಿತರ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಸಂಬಂಧ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಯಾವುದು ಕೇವಲ ಅಸಮಾನತೆಯ ಚಹರೆಯಾಗಿ ಇತ್ತೋ ಅದು ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಾನು ಮಂಡಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಮೇಯ. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಾದ ಈ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ದಲಿತರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ತರಹ ನೋಡಬಹುದು. 1. ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ದಲಿತರು ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 2. ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಸಂಬಂಧ ಯಾವ ತರಹದ್ದು? 3. ದಲಿತರ ಭಾಷೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಎರಡನೆಯ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ದಲಿತರ ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬಹುದು.

ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಲೋಹಿಯಾ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೇಲ್ಚಲನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು: ಮೇಲ್ಜಾತಿ, ಎರಡು: ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಮೂರು: ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ. ಈ ಮೂರೂ ಇದ್ದರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ಆದಮೇಲೂ ಕೂಡ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಳೆದು ನಲವತ್ತು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಅಂಶ, ಯಾವ ಅಂಶದ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆತು, ಯಾವ ತರಹದ ಚಲನೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವಿನ್ನೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ

ಎರಡು ಇದ್ದು, ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಎರಡು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾವಯಾವ ರೀತಿ ಚಲನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಂತಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ದೇಶೀಯಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಹಿಂದಿಭಾಷೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರೆ ಏನಾಗಬಹುದು? ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭೇದಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧ ಯಾವರೀತಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಜಾತಿ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಥಿರ. ಅದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತು ಅಥವಾ ಹಣದಲ್ಲಿ ಚಲನೆ ಸಾಧ್ಯ. ಭಾಷೆ ಎಂದರೇನು? ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕು? ಇಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಆಯ್ಕೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಆಯ್ಕೆಯಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕವಾದದ್ದೆ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದದ್ದೇ? ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿದ್ದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳೇನು? ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಲೋಹಿಯಾ ಕೊಟ್ಟ ಚೌಕಟ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಚೌಕಟ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಶೀಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತವೆ.

ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವಾಗ, ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ದಲಿತರ ಕನ್ನಡ ಎಂದೇ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ದಲಿತರು ಆಡುವ ಕನ್ನಡ ಯಾವ ತರಹದ್ದು? ದಲಿತರಿಗೊಂದು ಕನ್ನಡ ಇದೆಯೇ? ದಲಿತರ ಮಾತಿನ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅವರ ಚಹರೆಯ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ದಲಿತ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಲಿತರು ತಾವು ಆಡುವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಇತ್ತು. ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಷ್ಟ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾದರಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಹೆದ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸೇರಬೇಕು ಎಂದರೆ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಿಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಂಚಲನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸೂಚಿಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ. ಈ ವಿಚಾರ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಂ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಆತ ಮುಸ್ಲಿಂ/ ಸಾಬಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ

ಎಂದುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಉರ್ದುಭಾಷೆಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಚಹರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಮೈನ್‌ಸ್ಟ್ರೀಮ್ ಒಳಗಡೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಪರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಈ ಒತ್ತಾಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯೂ ಹಲವು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಲಿತರ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು.

ಎರಡನೇ ಆಯ್ಕೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭೇದದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಮಾಣಕನ್ನಡದ ಹೆದ್ದಾರಿಗುಂಟ ಸಾಗುವಂತಹದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಭೇದ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಂತಹದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿತ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವಂತಹ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಪಲ್ಲಟವೆಂದರೆ ಚಹರೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆಗೆ ಇದೆ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆಗೆ ಇಲ್ಲ. ಚಹರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು, ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹದು. ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಚಲನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಭಾಷೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಇಡೀ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೇ ಈಗ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಯಾವುದು ಲಜ್ಜೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತೋ. ಅದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ದಲಿತ ಎನ್ನುವುದು ಲಜ್ಜೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಅಧಿಕೃತತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿದೆ. ಆ ಚಹರೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ, ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದ 60-70ರ ದಶಕದಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗೆಗೆ, ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರ ಬಗೆಗೆ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಉಳಿದೆರಡರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಯ್ದು ನೋಡೋಣ. ಈಗ ಕನ್ನಡದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ನೆಲೆಯ ಮುಖಾಂತರ ನೋಡೋಣ. ಇಂಥದೇ ಪ್ರಸಂಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಪಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಒಂದೆರಡು ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು : ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಒಂದು ಪ್ರಭೇದವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಪ್ಪುಜನರ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕಪ್ಪುಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಭೇದವನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್ ವೆರೈಟಿ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ವೇತವರ್ಣೀಯ ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಭೇದ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕಪ್ಪುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ ಬೇರೆಯಾಯಿತು. ಆ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭೇದದ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆ ಬಿಳಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಪ್ಪು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಬೇರೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು ಗಮನಿಸಿದರು.

ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೇಸು. 1979ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ರಾಜ್ಯ ಆನ್ ಹಾರ್ಟರ್ ಊರಿನಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಮಕ್ಕಳ 25 ಜನ ತಂದೆತಾಯಂದಿರು ಒಂದು ಕೇಸು ಹಾಕಿದರು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಇತರ ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಲವು ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳ ತಜ್ಞರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದರು. (ಸಾರ್ವಜನಿಕರು, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮುಂತಾದವರು) ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕೇಸನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಒಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿತು. ಕಪ್ಪು ಮಕ್ಕಳು disadvantageous positionನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿತು. ನಾನು ಈ ಪದವನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಪ್ಪುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬಿಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು. 25 ವರ್ಷದ ನಂತರ ಅಂದರೆ 2004ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುನರ್ಮಿಲನ ಮಾಡಿದರು. ಅಂದರೆ ಕಪ್ಪುಜನರ ಮಕ್ಕಳ ಪರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ ಈ 25 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರು. 25 ವರ್ಷ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತಹ ತೀರ್ಪಿನ ಪರಿಣಾಮವೇಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ, ಬಿಳಿಯರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗದ ಹೊರತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉನ್ನತೀಕರಣ ಅಥವಾ ಸಬಲೀಕರಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಚಹರೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊರತು

ನಮ್ಮ ಉನ್ನತಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಾಯ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಪಿನ ನಿರ್ಣಯ ಮಾತ್ರ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ ಆದವು. ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆ ಆದವು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಉಪಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾದ ವಿರೋಧ ಪಾಲಕರಿಂದ ಬಂತು.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಸೋಲಿಗ ಮತ್ತು ಜೇನುಕುರುಬ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರಾಡುವ ಉಪಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ತಯಾರಿಸಿ ಕಲಿಸಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾದ ವಿರೋಧ ಬಂದುದು ಆ ಸಮುದಾಯದಿಂದಲೇ. ಅವರು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಅಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದಿರುವಂತಹ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಏಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಯ್ತು. ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬದಲು ಆಫ್ರಿಕಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಾಗ ಆಫ್ರಿಕದ ಜನತೆ ಆಫ್ರಿಕಾನ್ ಎನ್ನುವ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು. ಆಫ್ರಿಕಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಎಂದು. ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಆಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರಾಡುವ ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ತೀರಾ ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಎರಡು ಉಪಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲ; ಅದರ ಬದಲು ಒಂದು ಉಪಭಾಷೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಭಾಷೆಯ ಎದುರಿಗೆ ತರತಮಭಾವದಿಂದ ನೋಡುವಂತಹದು. ಉಪಭಾಷೆಯ ನಿರಾಕರಣೆ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ದಲಿತರು ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡ, ಮೇಲ್ವರ್ತಿಯವರು ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡದ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದಲಿತರು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ನಾಚಿಕೆಯ ಸಂಗತಿ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸತಕ್ಕದ್ದು; ಅದನ್ನು ಕೀಳು ಎಂದು ಸ್ಥಿರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು; ಅದನ್ನು ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಹೊರಗಡೆ ಇಡುವಂತಹದ್ದು - ಇದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ

ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ಇದು ಈ ಕನ್ನಡ ಅಂದರೆ, ಶ, ಷ ಮತ್ತು ಸಗಳ ನಡುವೆ ಭೇದವಿರಬೇಕು. 'ಶ' ಉಚ್ಚಾರ ಮಾಡುವ ಕಡೆ 'ಸ' ಉಚ್ಚರಿಸ ಬಾರದು. 'ಷ' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಲೆಬೇಕೆಂದು ದಲಿತರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 'ಷ' ಹೇಳುವ ಕಡೆಗಳೆಲ್ಲ 'ಸ' ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಅಶುದ್ಧವಾದ ಅವಮಾನದ (ಗ್ರಾಮ್ಯ, ತಪ್ಪುಕನ್ನಡ) ಸಂಗತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. 'ವಿಷ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು 'ಇಸ' ಎಂದರೆ ಅಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡ, ಗ್ರಾಮ್ಯ ಕನ್ನಡ. ಅದು 'ವಿಷ' ಎಂದೆ ಇರಬೇಕು 'ಇಸ' ಎನ್ನುವುದು ಅವಮಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಈ ಮಾದರಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಾನು ಕನ್ನಡ ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮತ್ತೊಂದು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಕೂಡ ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವಂತಹದು.

ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಒಬ್ಬ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ತಜ್ಞಮಂಡಿಸಿದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಹೀಗಿವೆ. ಆತ ಬೆಸಿಲ್ ಬರ್ನಾಸ್ಪೈನ್. ಅವನು 1971 ರಿಂದ 1990ರವರೆಗೆ ಹಲವು ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ. 2000ದಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡ ಆತ. 1924ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವನು 1995ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂತೋಧನಾ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು 5 ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. Code-Class and Control ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಆತ ಇದೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಬ್ರಿಟನ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುವ ಭಾಷಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳು ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದುಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ? ಅವರಿಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭೇದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಬಳಸುವ, ಮಾತನಾಡುವ, ಓದಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ. ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ Codeಗಳು. ಬರ್ನಾಸ್ಪೈನ್ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪರಿಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. 1. Restricted Code 2. Elaborate Code ಅಂತ ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಸಂವೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿವೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ನಾನು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಂವೃತ ನುಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಒಳಗಡೆ ಜೀರ್ಣಿಸತಕ್ಕ ಆ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಯಾರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ. ಆದರೆ Elaborated Code ಎನ್ನುವುದು ಯಾರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು

ತಾನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ತನಗೆ ಇರುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ರವಾನಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆ. Elaborate Code, Standard Languageನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಳಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು Restricted Code ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ Restricted Codeನಿಂದ Elaborate Codeಗೆ ಪಲ್ಲಟವಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ Elaborate Code ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಮಕ್ಕಳು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. Elaborate Codeನಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾದ ವಿವಾದ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಮಾಜ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ವಿಲಿಯಂ ಲೆಬೋವ್ ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾದ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ. ಕಪ್ಪು ಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಬಳಸುವ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಮರ್ಥವಾದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬರ್ನ್ಸ್‌ಸ್ಟೈನ್ Elaborate Code ಮತ್ತು Restricted Codeಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ Restricted Code ಅಸಮರ್ಥ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. Elaborated Code ಎಂದರೆ ಸಮರ್ಥವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಬಗೆ ಎಂದೇನಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ತಾರತಮ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ.

ದಲಿತರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕನ್ನಡಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟು ಮಾಡಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇವತ್ತು ಕೂಡ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸಿಲ್ ಬರ್ನ್ಸ್‌ಸ್ಟೈನ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ದಲಿತರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದ ಅವಕಾಶಗಳು ಇವೆ. ದಲಿತರಿಗೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಳಸಬೇಕು, ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳಸಬೇಕು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ, ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ, ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಗೊಂದಲವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು

ಬೇರೆ ರೀತಿ ಇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಕಲವ್ಯನ ಕಥೆಯನ್ನು ಮರಳಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ದ್ರೋಣ ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಏಕಲವ್ಯ ಸಮರ್ಥ. ಅರ್ಜುನನಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಥ. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನಿಗಿರುವ ಅವಕಾಶ, ಏಕಲವ್ಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿರುವುದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುಂದುಗೊಳಿಸುವುದು ಅಲ್ಲ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡಿಮಾಡುವಂತಹದು. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವ ಸಂಗತಿಗಳು ದಲಿತರಿಗೆ ಯಾವುವು?

ಅಂದರೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅದರ ಉನ್ನತೀಕರಣ ಆಗುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯೂ ಒಂದು ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಏಕಲವ್ಯನ ಕತೆಯಂತೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೂಡ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದಲಿತರು ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಲಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕರೆತಂದಾಗ, ಹೆಚ್ಚು ಚಲನಶೀಲವಾಗುವಾಗ, ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮುಚ್ಚಿಡುವ ನೆಲೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿರಲೇಬೇಕು. ಈ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು, ಹೇಗೆ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಹೊರಬಂದರು ಎನ್ನುವುದು ಸಹ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ವಿಷಯ. ಅಂದರೆ ಇದು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಮರಳಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಎಂದರೆ ತಾವು ಮತ್ತೆ ಆ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುವಂತಹದು. ಅದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕೀಳುತನದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿ ಮಾತನಾಡುವಂತಹದ್ದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅವರು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬಾ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದ ಸಂಗತಿ. ಏಕೆಂದರೆ 224 ಜನ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಇದ್ದರೆ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ 224 ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರಭೇದಗಳು ಅಥವಾ ಕನ್ನಡತ್ವದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಅಲ್ಲಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಚಹರೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕಡೆಗೆ ತುಂಬ ಒಲವು ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದುಂಟು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪಲ್ಲಟವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ ಆ ರೀತಿ ಪಲ್ಲಟವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ರಿಕ್ಲೈಮ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡ್ರೆ ಅವರು ಬೀದರ್ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವೇನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನಫಿಸಾ ಫಜಲ್ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕನ್ನಡ ವಿವಿಧತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಆವಿಷ್ಕಾರಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ನೋಡುವ ವಿಧಾನ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇದುವೆಯಾದ ಬಗೆಯ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು? ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 50 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರದ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಖಳನಾಯಕರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಹಾಸ್ಯ ನಟರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಮರುಗಳಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಾಜಕುಮಾರ್ ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡ ಗಮನಿಸಿ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ಗೌರವ ಅವರಿಗಿದೆ. ಶಿಷ್ಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಅವರು ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕುಮಾರ್ ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಡ ನನ್ನದಲ್ಲದು. ಅದು ಯಾರ ಕನ್ನಡವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರು? ಅವರು ಈಗ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾಯಕರುಗಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಮರಳಿ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಕರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಏಕೀಕರಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಮಾಣ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಯ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದವೋ. ಈಗ ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಯ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದೇ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಆ ಕನ್ನಡವೇ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಅದರಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡ 1956ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿತ್ತೋ ಜನರಿಗೆ ಈಗ ಅಷ್ಟೇ ದೂರವಾಗಿದೆ. ಜನದೂರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಸ್ಕೃತಮಯವಾಗುವುದರ

ಮೂಲಕ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ.ಎನ್. ಶಂಕರಭಟ್ಟರು 'ಕನ್ನಡ ಬರಹವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸೋಣ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲೇಬೇಕು.

ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ವಾಚಕರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂದಿತ್ತು. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾದವರಿಗೆಲ್ಲ ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತಾ ಹೇಳಿ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಿಶ್ರಿತ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಕನ್ನಡ ಎಂತಲೂ, ಸಂಸ್ಕೃತಮಯ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡವೆಂದೂ ಪರಿಭಾವಿಸುವವರ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಮಯ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರು ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಜತೆಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನಕ್ಕೆ ತಾವು ಬರೆದ ಸಂಸ್ಕೃತಮಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡುವ ಪದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ ಅಂದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಖಚಿತತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ; ಅದಕ್ಕೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಡಿ.ಎನ್. ಶಂಕರಭಟ್ಟರು ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಮಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಾಷೆಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಚಿತ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯತೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದೇ ಹೇಗೆ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಕೂಡ ಅದು ಖಚಿತವಾಗದೆ ಇರಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಮೂಲಕ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನುವುದು ದಲಿತರ ಕನ್ನಡದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಅಂತರವನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಒಡೆಯಬೇಕು. ಇದು ಕೂಡ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದಲಿತರು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಕನ್ನಡವನ್ನು ನೀವು ಪುರಸ್ಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಯಾರ/ಯಾವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು? ನಿಮ್ಮ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೇ. ಆದರೆ ಪ್ರಮಾಣ ಕನ್ನಡ ನನ್ನದಲ್ಲ. ನನಗೆ ದತ್ತವಾದ ಕನ್ನಡವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತಾ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಅದು. ಜನಕನ್ನಡ ಅಲ್ಲ. ಜನದೂರವಾದ ಕನ್ನಡ. ಆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹೇರುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ? ನಾನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ದಲಿತರಿಗೆ ನೀವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ದಲಿತರದೊಂದು ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದೆ. ಯಾವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಯಾವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ? ಅಥವಾ ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಆಡುವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ? ದಲಿತರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರರು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಂದು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ.

ನನಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ, ಬಸವಣ್ಣನವರು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಗುಂಡು ಮತ್ತು ಬೆಂಡು ಇವುಗಳ ಚಿತ್ರ. ಗುಂಡು ಮತ್ತು ಬೆಂಡು ಕಟ್ಟಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ನೀರೊಳಗೆ ಇದ್ದಾಗ ಮುಳುಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡದು ಬೆಂಡು, ತೇಲಲಿಕ್ಕೂ ಬಿಡದು ಗುಂಡು. ಆದರೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮುಳುಗುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತೇಲುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೇಲುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಗುಂಡು. ಹೋಗಲಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ಮುಳುಗಲೀಯದು ಗುಂಡು. ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ಈ ಗುಂಡು ಮತ್ತು ಬೆಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಯಾವುದು? ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಯಾವುದು? ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಗುಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಶ್. ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸುವ ಬೆಂಡು ಕನ್ನಡ. ದಲಿತರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು. ನಮಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದು ಗುಂಡು ಕನ್ನಡ, ನಮ್ಮನ್ನು ತೇಲಿಸುವ ಬೆಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂದು. ಯಾಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ? ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿಗೆ ರಹದಾರಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡದೆ ಇರಬಹುದು; ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಹೊರದಾರಿಯನ್ನಾದರೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ದಲಿತರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿತರೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೋ? ಅಥವಾ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಂದು ಬಿಡಬಹುದು. ನೂರೆಂಟು ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗದೆ ಇರಬಹುದು. ದಲಿತರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು. ಹೊಸ ಅವಕಾಶಗಳು ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗುತ್ತವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದರೆ ಈ ಗುಂಡು ಮತ್ತು ಬೆಂಡುಗಳ ತರ್ಕದೊಳಗೆ ಯಾವುದು ಇವರನ್ನು ಕೆಳಗಡೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದು ಇವರನ್ನು ಮೇಲೆಡೆಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದು ಇವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊರದಾರಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪರವಾಗಿ

ದಲಿತರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕನ್ನಡ ವಿರೋಧವೆಂಬಂತೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ನಾವು ಸಮನ್ವಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಬಲಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಎಡ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ್ನು ನೋಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಎನ್ನಬೇಕೋ?

ಕನ್ನಡ ಅಂದರೆ ಯಾವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ದಲಿತರಿಗೂ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಆ ಕನ್ನಡ ಯಾವುದು?

ಇದು ಕೂಡ 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಅರ್ಧ ಭಾಗದವರೆಗೂ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿರುವಂತಹದು. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಭಾಷೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿಡುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ, ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವ ಹಪಾಹಪಿಯ ಕಾಲವಿದು. ಬಂಧನದ ಹಪಾಹಪಿಯ ಕಾಲ ಅಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡಬೇಕಾದ ತುರ್ತಿದೆ.

* * * * *

ತುಳು - ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವರೂಪ

- ಡಾ. ದುರ್ಗಾಪ್ರವೀಣ

ತುಳು - ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಂಬಂಧವು ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ತುಳು ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಬಂಧೀ ಹಲವು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತುಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ, ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದ, ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದ, ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೊಳಗಾದ, ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಇಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನವು ವಸಾಹತು ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು, ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಹಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪೆನಿಯ ಹಿಡಿತಕ್ಕೂ ನಂತರದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತಕ್ಕೂ ಒಳಗಾದ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತುಳು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೂ ಸುದೀರ್ಘವಾದ, ಗಟ್ಟಿಯಾದ, ಆಳವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಆಳುವ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು. ವಸಾಹತು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಬೇರೂರಿದ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ವಸಾಹತು ಮತ್ತು ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ತುಳುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಇಂದು ಪುನರಾವಲೋಕನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿದೆ.

ತುಳುವಿನ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ತಮಿಳು ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು, ಶಾಸನೋಕ್ತ ದಾಖಲೆಗಳು, ದೇಶೀ ವಿದೇಶಿ ಬರವಣಿಗೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ತುಳುವಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ವಿದೇಶಿಯರೊಂದಿಗೆ ಕಡಲ ತೀರದ ಈ ಭಾಗವು ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟುಗಳಿಂದಾಗಿ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿತು.^೧ ಆಳುಪರು, ಬಂಟರು, ಚೌಟರು, ಅಜಿಲರು, ಭೈರಸರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅರಸರು ತುಳುನಾಡನ್ನು ಆಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತುಳುಭಾಷೆಗೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಹುಪಾಲು ಕನ್ನಡವೇ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ತುಳು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅರಸರ, ಸಾಮಂತ ಅರಸರ ಮನೆಮಾತು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದಿತು. ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು, ಕೆಳದಿಯ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಸುಲ್ತಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರದೇಶ ಕಂಡಿದೆ. ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನ ಪತನಾನಂತರ ತುಳುನಾಡಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ೧೭೯೯ರಲ್ಲಿ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯು ಕೆನರಾ ಮತ್ತು ಸೋಂದಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿತು. ಕೆನರಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಮೊದಲ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ೧೮೦೭-೧೭೯೯ರಂದು ಬಂದವನು ಸರ್ ಥಾಮಸ್ ಮನ್ರೊ, ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೮೫೯ರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ವಿಭಜಿಸಲಾಯಿತು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಗೂ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮುಂಬೈ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಗೂ ಎಪ್ರಿಲ್ ೧೮೬೨ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು.

ತುಳುನಾಡು ಎಂಬುದು ಇಂದಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ, ಕಾಸರಗೋಡು ಪರಿಸರವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರದ ಸೀತಾನದಿಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯವರೆಗೆ ಎಂದು ಇದರ ಮೇರೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತುಳುನಾಡಿನ ಗಡಿಗಳು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಈ ಚೌಕಟ್ಟೊಂದು ಬೆಸೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಈ ಭಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ, ಕೊಂಕಣಿ, ಬ್ಯಾರಿ, ಮಾಪ್ಯಾ, ಮರಾಠಿ, ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಉರ್ದು, ಹಿಂದಿ, ರಾಜಸ್ಥಾನಿ, ಗುಜರಾತಿ ಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ತುಳು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆ. ಸಂಪರ್ಕ, ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಂತಹದು. ತುಳು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಮೌಖಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕಾಡು, ನಾಡು, ಕಡಲುಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ತುಳುವರು ಎಂಬುದು ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ತುಳು ಮನೆಮಾತನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವರು ಎಂಬುದು ಈ ಪದಕ್ಕೆರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥ. ತುಳು ಜನರು ಮುಂಬೈ ಮತ್ತಿತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ, ಕೊಲ್ಲಿ ದೇಶಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿರುವುದಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದರ ವಿವಿಧ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಸಂಪರ್ಕಗಳಿಂದಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿರುವ

ಪ್ರಬೇಧಗಳ ಭಿನ್ನತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತುಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ತುಳು ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಟ ತುಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆ ಎಂದು ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ಡಾ.ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಕುಣ್ಣಾಯ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.^೨ ತುಳುವಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಲಿಪಿಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ತುಳು-ಮಲಯಾಳ ಲಿಪಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಡುವೆ ಇಂದು ಇದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯ ವಿದ್ವತ್‌ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ.^೩ ತುಳುನಾಡಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಗಳು ಬಂದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತುಳುವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಪರಿಪಾಠ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಳೆದ ಮುದ್ರಣ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಮುದ್ರಿತ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡತೊಡಗಿತು.

ಅದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತುಳುವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪರಿಭಾವಿಸಿದ ಬಗೆಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾಸಿಗರ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಫ್ರೆಂಚ್, ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ೇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ತುಳುವಿನ ಪರಿಚಯವಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ನಮಗಿಂದು ಅವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮೂಲಕ ಲಭ್ಯವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಮೂಲತಃ ಅವು ಇರುವ ಭಾಷೆಗಳು ಬೇರೆಯವೇ ಆಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಡಾ.ಕೆ.ಜಿ.ವಸಂತ ಮಾಧವ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ವಿದೇಶಿ ಆಕರಗಳು ೧೮೦೦ರವರೆಗೆ' ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯ ಇರುವ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ವರದಿಗಳ ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ (ಮುಕುಂದಪ್ರಭು (ಪ್ರ.ಸಂ);೨೦೦೦;ಪು.೪೭) ತುಳುನಾಡಿನ ಬಗೆಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ ೧೬ರಿಂದ ೧೮ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್, ಡಚ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಪ್ರಕಟಿತ ದಾಖಲೆಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಇಬನ್ ಬತೂತ ೧೩೩೩-೪೨ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದವನು ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದ. ಅದು ೧೮೯೩ರಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್‌ಗೆ ಹೋಯಿತು, ೧೯೨೭ರಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್.ಎ.ಆರ್. ಗಿಬ್ ಇಂಗ್ಲೀಶಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ. ಬಾರ್ಬೋಸ್ ೧೫೧೦-೧೫೧೬ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದು ಆತನ ಅನುಭವಗಳು ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ಅದು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡು ೧೯೧೮ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಇಟಲಿಯ ಪಿಯತ್ರೊ ಡೆಲ್ಲಾವೆಲ್ಲಿ ೧೬೨೩ರಲ್ಲಿ ತುಳುನಾಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ೧೬೪೪ರಲ್ಲಿ ಹೆರ್ವೆಸ್ ಎಂಬವನು ಇದನ್ನು ಹಳೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಗ್ರೇ ಎಂಬವನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ೧೮೯೨ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಪರ್ಷಿಯಾದ ಪ್ರವಾಸಿ ಅಬ್ದುಲ್ ರಜಾಕ್(೧೪೪೦), ಪೋರ್ಚುಗಲ್‌ನ

ತೋಂ ಪಿರೇಸ್(೧೫೧೨), ಸೀಜರ್ ಫ್ರೆಡರಿಕ್(೧೫೬೭), ಲಿನ್ ಕೊಸ್ಟನ್(೧೫೯೦), ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಪೈರಾಡ್ಡ(೧೬೦೦), ಪೀಟರ್ ಮಂಡಿ(೧೬೩೬-೩೭), ಫ್ರಾಯರ್(೧೬೭೪-೭೬) ತೇವ್ನೊಟ್(೧೬೬೪) ತುಳುನಾಡಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಮಿಲ್ಟನ್ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್, ಪೊರ್ಬಸ್, ಪಾರಸನ್ ಮೊದಲಾದವರ ಭೇಟಿಯ ದಾಖಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಬುಕಾನನ್‌ನ A Journey from Madras through the Countries of Mysore, Canara and Malabar ೧೮೦೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು ಈ ಪ್ರದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಪರಿಚಯವು ವಿವಿಧ ವಿದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ತದನಂತರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಡಳಿತದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯೂರಿದರೆ ಬಳಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೇರೂರುವುದು ೧೭೯೯ರ ನಂತರ. ಸ್ಯಾಮುವೆಲ್ ಮಿಲೆ ತನ್ನ 'Canara Past and Present'ನಲ್ಲಿ (೧೮೮೪ ದ್ವಿಮು.)^೪ "The only European languages taught upto the year 1838 were Portuguese and Latin"(pp.27)ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ಯಾಮುವೆಲ್ ಮಿಲೆ ಹೇಳುವಂತೆ ೧೮೧೭ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಗೋವಾದ ಮೆಸ್ತ್ರೈ ಗೇಬ್ರಿಯಲ್ ರೋಮನ್ ಕೆಥೊಲಿಕ್ ಕ್ಯಾಥಡ್ರಲ್‌ನ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡತೊಡಗಿದ್ದ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಮೊದಲಿಗೆ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಂಟು-ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ಕಲಿತ ಬಳಿಕ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಹತ್ತು-ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಖಾಸಗಿ ಟ್ಯೂಷನ್ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂತಹಾ ಕಲಿಕೆಗೆ ಬಹು ದೀರ್ಘ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಭಾಷೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅರಿವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. "The fact of the Government service having been monopolized by the Malabar and

Madras East Indians (the natives of this place having been inefficient to fill even a clerk's post for want of a good knowledge of English) the East Indians were known to the natives as the "Writer's Caste" or "Malabar people" (Samuel Miley, 1884 pp.27-28). ಅಲ್ಲದೆ ೧೮೪೪ರವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಕಛೇರಿ, ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊವಿನ್ಸಿಯಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ಲರ್ಕ್‌ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಲಬಾರ್‌ನಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯನ್‌ರಾಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಮಿಲೆ ಗುರುತಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಅರಿವಿತ್ತು. ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಇದು ಎನ್ನುವ ಮಿಲೆ ಇಲ್ಲಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. "In the portion of the country known as Tuluwa only one language prevails viz, Tulu, although there is an intermixture of Konkani and Canarese in the N.E. and of Malayalam in the southern portion of this country." (Samuel Miley, 1884, p.42) ಕುಂದಾಪುರ ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 'ಕ್ಯಾನರೀಸ್' ಮಾತ್ರವೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯು ಮಂಗಳೂರಿನದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಂಬುದ ನಂತರ ಮಲಯಾಳಮ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆತ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕನ್ನಡ ಈಗಿನ ಭಾಷೆ, ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುವ ಆತ ತುಳುವಿನ ಲಿಪಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ತುಳುವನ್ನು ಮಾತಾಡುವ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. "Tulu is a written language, but the characters used are purely Malayalam. It is spoken by the Tulu Brahmins, the Jains, Bunts, Billavaras, Koragers and Dhers" (Samuel Miley; 1884; pp.42)

ವಸಾಹತು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಗಳ ವ್ಯಾಪಕತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಶಾಲೆಗಳು ಅಥವಾ ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯೂ ವಸಾಹತು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ತುಳುನಾಡಿಗೆ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನರಿಗಳ ಆಗಮನ ೧೮೩೪ರಲ್ಲಾಯಿತು. ಅದೇ ಮರುವರ್ಷದಿಂದ ಅವರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಶಾಲೆಗಳು 'ಮಿಷನ್ ಶಾಲೆ'ಗಳೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಲವು ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳಿವೆ. ೧೮೩೬ರಲ್ಲಿ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್‌ನವರ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅವರು ಸುಮಾರು

ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ೧೮೬೫ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು, ಮುಂದೆ ಅದು ಇಂಟರ್ ಮಿಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಬಳಿಕ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಾಯಿತು. ಅದು ಇಂದಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಾಲೇಜು. ೧೮೭೦ರವೇಳೆಗೆ ಗಣಪತಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಮುಂದೆ ಗಣಪತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಎಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯಿತು. ಅದು ಚಿತ್ರಾಪುರ ಸಾರಸ್ವತ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಂತಹದು. ೧೮೮೦ರಲ್ಲಿ ಜೆಸ್ಯುವಿಟ್ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಸ್ಯಾಂಟ್ ಅಲೋಶಿಯಸ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ೧೮೭೦ರಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತೊಲಿಕ್ ಕಾರ್ಮೆಲ್‌ನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ಯಾಂಟ್ ಆನ್ಸ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ೧೮೯೧ರಲ್ಲಿ ಕೆನರಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ೧೮೯೪ರಲ್ಲಿ ಕೆನರಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ೧೮೯೭ರಲ್ಲಿ ಕುದ್ರಲ್ ರಂಗರಾಯರು ದಲಿತ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆ. ೧೯೨೦ರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಯಾಂಟ್ ಆಗ್ನೆಸ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣಾ ಚಳುವಳಿಗಳು, ಆರೈಕೆ ಸಮಾಜ, ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಾಜಗಳ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದ ಚಿಂತನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅದು ಮೊದಲ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ತಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಾರಂಭಘಟ್ಟದ ಕನ್ನಡ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಅದರ ಛಾಯೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪಣಿಯಾಡಿಯವರ ತುಳು ಚಳುವಳಿಯ^೨ ವೇಳೆ ಬಂದ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಸೆಲೆ ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ಬದಲಾವಣೆಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತುಳುನಾಡಿನ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬದುಕು, ಚಿಂತನೆ, ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ 'ಮಂಗಲೂರಿಗರ' (Mangalorians) ತ್ವರಿತ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಿಟೀಷರಿಗೆ ಅರಿವಿತ್ತು. "ಅಂದಿನ ಸ್ಥಳೀಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯನ್ನರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿತು, ಪರಿಣಿತರಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿತು, ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯನ್ನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇವರಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು." (Samuel Miley, 1884, Pp.28). ಮಿಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಂಕಣಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಉದ್ಯೋಗ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಬಿಲ್ಲವರು, ಬಂಟರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳ

ಅವಕಾಶಗಳು ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗಲೂ ಅದು ತುಳುವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತುಳುವರ ಅವಕಾಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಿವೇಕ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. “.... And there is every likelihood of the official field being liberally thrown open to all these classes, as well as to the Billavars and Bunts who now advance a claim to an equitable share in the public service”(Samuel Miley,1884 p.28).

ಬಿ.ಸಿ.ಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಎ.ಸ್ಟುವರ್ಟ್ ತನ್ನ ಮದ್ರಾಸ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾನ್ಯುವಲ್ ಭಾಗ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀಡಿದ ಈ ಮಾಹಿತಿಯು ಕುತೂಹಲಕರವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಪರಿಸರದ, ಅನನ್ಯತೆಯ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತು ಇದಾಗುತ್ತದೆ-

ಭಾಷೆಗಳು	ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು			ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು		
	೧೮೯೦-೯೧	೧೮೯೧-೯೨	೧೮೯೨-೯೩	೧೮೯೦-೯೧	೧೮೯೧-೯೨	೧೮೯೨-೯೩
ಇಂಗ್ಲಿಷ್	೩,೦೪೮	೩,೩೧೧	೩,೩೮೩	೪೪೨	೬೬೫	೬೫೯
ಲ್ಯಾಟಿನ್	೧೧೫	೧೩೦	೧೩೪	-	-	-
ಗ್ರೀಕ್	೮	-	೧೬	-	-	-
ಆರಾಬಿಕ್	೧,೨೧೬	೮೯೨	೧,೦೬೫	೨೦	೨೧೬	೨೨೪
ಸಂಸ್ಕೃತ	೪೯೩	೫೧೬	೧೫೨	-	೩೬	-
ತೆಲುಗು	-	-	೭೪೬	-	-	-
ಮಲಯಾಳ	೩೨೦	೫೨೪	೩೧೬	-	೬೪	೩೨
ಕ್ಯಾನರೀಸ್*	೧೫,೨೧೯	೧೪,೫೬೪	೧೪,೯೧೪	೬೧೭	೨,೪೨೫	೨,೩೪೨
ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ	೫೬೦	೧,೦೫೧	೮೧೪	೨೦	೧೪೯	೧೧೧
ತುಳು	೧೫೮	೧೧೫	೧೨೯	೪೧	೭೨	೬೦
ಮರಾಠಿ	೧೧೫	-	೫	-	೧೮	೧೫
ಕೊಂಕಣಿ	-	-	೧೮೨	-	-	೧೬೭

ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು 'ಕ್ಯಾನರೀಸ್' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತರಗತಿವಾರು ವಿವರಗಳಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಐದು ದಶಕಗಳು ಕಳೆದಾಗ ಇದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಿದು. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿದೆಯಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಮೇಲ್ಮೆಯ ಅರಿವಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ತಮಗೂ ಇರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನವರು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಳು ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು. ಅಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದ ಮೆಕಾಲೆ ಪ್ರಣೀತ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಸಾಹತು ಸಂದರ್ಭದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಇದು ಅನುಕೂಲಕರವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪುವರ್ಟ್ ತನ್ನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ "೩,೩೮೩ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ೬೫೯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ ಭಾಷೆಯ ನೈಜ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ" (Herald A.Stuart;1895; pp.113) ಎಂದೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದೇ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಜೆ.ಸ್ಟುರಕ್ ತನ್ನ ಮದ್ರಾಸ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾನ್ಯುವಲ್ ಭಾಗ ಒಂದರಲ್ಲಿ 'ಶಿವಳ್ಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುದ್ದೆ ಹೊಂದಿದವರು ಬಹಳಷ್ಟಿಲ್ಲ, ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ... ಸಾರಸ್ವತರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ... ಬಂಟರು ಇನ್ನೂ ಯೂರೊಪಿಯನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ಆಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ... ಕೆನರಾದ ಮಾಪಿಳ್ಳರು ಉತ್ತಮ ಗುಣ ನಡತೆಯುಳ್ಳವರು ಮಲಬಾರಿನ ಮಾಪಿಳ್ಳರಂತಲ್ಲ... ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿವೆ.. (J.Sturrock;1894;pp.149-159) ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ಪುವರ್ಟ್ ತನ್ನ ವರದಿಯ ಆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಗಮನಾರ್ಹ. ೧೮೯೧-೯೨ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಿಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಹಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದು ೩೧ ಮಾರ್ಚ್

೧೮೯೨ರ ವೇಳೆಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ೪೦೦ ಬಾಲಕರು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದೇ ೧೮೯೨-೯೩ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಹಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೫೩೪ ಬಾಲಕರಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ೧೮೯೧-೯೨ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಕಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೭೭೧ ಬಾಲಕರಿದ್ದರು. ೧೮೯೨-೯೩ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಹತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೮೪೧ ಬಾಲಕರಿದ್ದರು.

ಅದೇ ಬಾಲಕಿಯರಿಗಾಗಿ ಇದ್ದ ಹಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿದ್ದರು. ೧೮೯೧-೯೨ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೧೨ ಬಾಲಕಿಯರು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೮೯೨-೯೩ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಿದ್ದು ೧೪ ಬಾಲಕಿಯರು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲಕಿಯರ ಕಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ೧೮೯೧-೯೨ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೯೦ ಬಾಲಕಿಯರಿದ್ದರು, ೧೮೯೨-೯೩ರ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದು ಕಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೭೯ ಬಾಲಕಿಯರಿದ್ದರು.

ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಎರಡು ಕಾಲೇಜುಗಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ೧೮೯೧-೯೨ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೩೧ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ, ೧೮೯೨-೯೩ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ೧೧೧ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. (Herald A.Stuart,1895, pp.115). ಆತ ಜಾತಿವಾರು ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ವರ್ಗೀಕರಣವೂ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ೧೮೯೨-೯೩ನೇ ಸಾಲಿನ ಐದು ಹಿರಿಯ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ೫೩೪ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ೧೯೩, ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರ ಮಕ್ಕಳು ೫೮, ವರ್ತಕರ ಮಕ್ಕಳು ೮೮, ಭೂಮಾಲಿಕರ ಮಕ್ಕಳು ೧೮೩, ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ೮, ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ್ದು ೧, ಇತರ ೨ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ(ಅದೇ; pp.119). ಆತ ಇತರ ವರ್ಗೀಕರಣಗಳನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ- ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯು ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು

ವಿವಿಧ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯೋ, ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೋ ಸನ್ನದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗೂ ಹಲವು ದ್ವಂದ್ವಗಳಿರುತ್ತವೆ. ವಿಸ್ತೃತಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸ್ವಂತಿಕೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.^೬ ಕೆನರಾದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯು ಅದನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಗಮನಿಸಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಹೊಂದಲು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಅರಿವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕೆನರಾದ ಮೊದಲ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಸರ್ ಥಾಮಸ್ ಮನ್ರೊ ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಯಾಮಗಳು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಭಾಷೆಯು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಿತು. ಓರಿಯಂಟಲಿಸ್ಟ್ ಬರವಣಿಗೆಗಳೂ ಅವರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದ್ದವು.

ಶಿಕ್ಷಣದಂತೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು-ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಭಾಷೆಯನ್ನು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಭಾರತದಂತಹ ವಸಾಹತುಗಳಾಗಿದ್ದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ವಿಧಾನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಭ್ಯಸಿಸಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

ಡಾ.ಎನ್.ಶ್ಯಾಮ ಭಟ್ ಅವರು Early Colonial Experience: 1792-1862 ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ೧೮೦೧ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ೧೮೦೬ರ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆನರಾ ಮತ್ತು ಸೋಂದಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಜಡ್ಜ್ ನೇಮಕವಾಯಿತು. ಆತನ ಹುದ್ದೆ ಜಡ್ಜ್ ಮತ್ತು ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಎರಡೂ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಡ್ಜ್ ಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ (ಮುಸ್ಲಿಂ ನ್ಯಾಯ ಪರಿಣತ), ಪಂಡಿತ (ಹಿಂದೂ ನ್ಯಾಯ ಪರಿಣತ) ಮತ್ತು ಹಲವು ಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರು(ಮುಕುಂದಪ್ರಭು (ಪ್ರ.ಸಂ); ೨೦೦೦; ಪು. ೫೫-೫೬) ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಾದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ಸ್ ಕೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ನೇಟಿವ್ ಕಮಿಷನರ್ಸ್ ಕೋರ್ಟ್ ಗಳೂ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದವು.

ಕ್ರಮೇಣ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿತು. “ಕ್ಯಾನರೀಸ್ ಈಗಿನ ಭಾಷೆ. ಇದನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿಯೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಮೂಲ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.” (Samuel Miley; 1884; pp.43) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ತುಳು ಗೈರು ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ನ್ಯಾಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಇದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿತು. ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಹೊಸ ಪರಿಭಾಷೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಪ್ರಾಚೀನ ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ, ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಧರ್ಮಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾಗತೊಡಗಿತು. ಹಾಗಾದಾಗ ಬದುಕಿನ ನಂಬಿಗೆಯ ನೆಲೆಗಟ್ಟುಗಳು ಪಲ್ಲಟವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ವಾಸ, ನಂಬಿಕೆ, ಸತ್ಯ, ಸುಳ್ಳು, ನ್ಯಾಯ, ಅನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು— ಅವುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾಗತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಅದುವರೆಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಗ್ರಾಮೀಣ ನ್ಯಾಯಪದ್ಧತಿ, ಪಂಚಾಯತಿಕೆ, ಜಮೀನುದಾರರು, ಊರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಪಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಒಟ್ಟು ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಹೊಸ ಪದಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಈ ಹೊಸ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಜನಪದರ ಭಾಷೆಯ ಒಳಗೆ ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯು ನುಸುಳುವ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದು.² ಹೀಗಾದಾಗ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯ ವಾಕ್ ಆಣೆ ಪ್ರಮಾಣ —ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಆಜೆ, ಆಣೆ, ಪ್ರಮಾಣೊ, ಒಯಿಲ್, ಒಯಿಳ್, ಹುಯಿಲ್ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿವಿಧ ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದೈವಗಳಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸ್ಥಳದ, ದೇವರ, ದೈವದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಆಧುನಿಕ ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಅವೂ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಕುತೂಹಲದ ವಿಚಾರ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾತು ಮರೆತು ಹೋಗುವ ದಿನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಇದು ಮಾರಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದಿದೆ. “The British judicial system was dilatory in nature and proved costly for the natives. The fees, stamps and fines were new to the people and they were

unwilling to accept them. When the natives resisted the Government due to the genuine grievances, they were suppressed with force. The native leaders were apprehended and tried in the courts of law” (ಮುಕುಂದಪ್ರಭು (ಪ್ರ.ಸಂ);೨೦೦೦;ಪು.೫೭) ಇತರೆಡೆಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ಸ್ಥಳೀಯರು ನ್ಯಾಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೇರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ೧೮೨೭ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಕ್ರಿಮಿನಲ್, ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಹಿಡಿತವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ೧೮೦೨ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೆಂಗಾಲ್ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ಚ.ಮೈಲುಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ದರೋಗ ಮತ್ತು ತಾಣದಾರ್‌ಗಳ ನೇಮಕ, ಅವರ ಕೆಳಗೆ ೨೦ರಿಂದ ೫೦ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪೋಲೀಸರು, ಅವರು ಕಲೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ನೇರ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು.(ಮುಕುಂದಪ್ರಭು (ಪ್ರ.ಸಂ);೨೦೦೦;ಪು.೫೮) ಅಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದವು. ೧೮೫೪ರವರೆಗೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದಿತು. ಅಂದಿನ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಗುರುತರ ಆರೋಪಗಳಿದ್ದವು. ೧೮೫೪ರಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಯೋಗವು ನೇಮಕವಾಯಿತು. ೧೮೫೯ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲಾಯಿತು. ೧೮೦೨ರ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ವಯ ಮಂಗಳೂರಿನ ನಾಲ್ಕು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೈಲಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. (ಅದೇ; ಪು.೫೯) ಆದರೆ ಖೈದಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಳಜಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆರೋಪವಿದ್ದಿತು. ೧೮೫೭ರ ನಂತರ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಆಗಿನ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲು ಕಣ್ಣನೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಸ್ಥಳೀಯರು ಅಂದಿನ ಪೋಲಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಇವರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯರ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಭದ್ರಪಡಿಸಿತು.

ಹದಿನೆಂಟನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ತುಳುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ - ಅದು ಬಹುತೇಕ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದ ಹೇರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಬಂಧವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಿಶನರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದವು. ತುಳು ಮತ್ತು

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಿಶನರಿಗಳಿಗೆ, ವಿಧ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದ್ದುದು ಸಹಜ. ಇದು ಮೆನ್ನರ್ ಕೋಶಗಳು, ಬ್ರಿಗ್‌ಲ್ ವ್ಯಾಕರಣ, ಕಿಟೆಲ್ ಕೋಶ ಮತ್ತಿತರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೋಶ ರಚನಾ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆ, ವ್ಯಾಕರಣಗಳ ರಚನೆ ಅಂದಿನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅದು ಅಂದಿನ ಅಗತ್ಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಂತಹಾ ಕೋಶಗಳು ವ್ಯಾಕರಣಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅದು ಮಿಶನರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ವಿದೇಶಿಯರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾದವು.

ರೆವೆ. ಜೆ.ಬ್ರಿಗ್‌ಲ್‌ನ ವ್ಯಾಕರಣ A Grammar of the Tulu Language (1872) ಪ್ರಕಟವಾದುದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ. ಇದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇದರೊಳಗೆ ತುಳು ಶಬ್ದ- ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪ್ಯಂತರ- ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಂತರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ರೆವೆ.ಎ.ಮೆನ್ನರ್ ೧೮೮೬ರಲ್ಲಿ ತುಳು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಿಘಂಟು ಹಾಗೂ ೧೮೮೮ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್-ತುಳು ನಿಘಂಟು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಇದೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕೋಶ ರಚನೆಯು ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದು ಮೆನ್ನರ್‌ಗೆ ದೇಶೀಯರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಾಪು ಮದ್ದರಾಯರು, ಮೂಲ್ಕಿ ಸೀತಾರಾಮ್, ಮಂಗಳೂರು ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಪೈ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಅರೋನ್, ಶಿವರಾವ್ ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದು ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೆನ್ನರ್ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಮರರ್ ಎಂಬ ಮಿಶನರಿಯು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಆದರೆ ನಿಘಂಟಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳದೇ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ೨೦೦೦ ಶಬ್ದಗಳೂ ಸೇರಿ ಈ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ೨೦,೦೦೦ ಶಬ್ದಗಳಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮೆನ್ನರ್‌ನ ಸಹಸ್ರಾರ್ಧ ತುಳುಗಾದೆಗಳು(೧೮೭೪) ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಮರುನಿರೂಪಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದಂತವು. ರಾಬರ್ಟ್ ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ೧೮೭೫ರ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ತನ್ನ 'ಎ ಕಂಪ್ಯಾರೇಟಿವ್ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ದಿ ದ್ರವಿಡಿಯನ್ ಆರ್ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಫಾಮಿಲಿ ಆಫ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್'ನಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗುರುತಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಶಬ್ದಕೋಶ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣದ ಅರಿವು ತುಳು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಕಿಟೆಲ್‌ರ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಘಂಟು(೧೮೯೪) ತುಳುನಾಡಿನೊಂದಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದಿತು. ನಿಘಂಟು ನಿರ್ಮಾಣವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯ. ತುಳುವೂ ಅದಕ್ಕೆ

ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ೧೯೬೭ರಲ್ಲಿ ಮರಿಯಪ್ಪ ಭಟ್ ಮತ್ತು ಶಂಕರ ಕೆದಿಲಾಯ ಅವರು ತುಳು-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಘಂಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಇದು ಮದ್ರಾಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದರ ನಂತರ ಬಂದ ಡಾ.ಯು.ಪಿ.ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದ ತುಳು ನಿಘಂಟು ಸಂಪುಟ ಒಂದರಿಂದ ಆರು ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಉಡುಪಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಇದು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದು ಆಧುನಿಕೋತ್ತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತುಳುವಿನಂತಹಾ ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕು.

ಇಂದು ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸುವ ಹಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಮುದ್ರಿತ ರೂಪದ ಹಲವು ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಕಿರು ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಂದರ ಭಾಗವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಕಿರುಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಅಂದು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುತೂಹಲಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹಾ ಅನೇಕ ಕಿರು ಪಠ್ಯಗಳ ಬರವಣಿಗೆ ಅಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇವು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಬರಹಗಾರರದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಂವೇದನೆಗಳ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಇವು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಇವು ಅಂತಹಾ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲವಾದರೂ ಅಂದಿನ ವಿದ್ಯಾವಾನ್ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಂಡಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆರ್.ಟಿ.ಮಾಬೆನ್ (R.T.MABEN) ಬರೆದ A Kannada Guide to Tulu-English Conversation ಕನ್ನಡ ತುಳು -ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಮಂಜರಿ, ನಾಲ್ಕನೇ ಬೆಲೆಯ ೫೦ ಪುಟಗಳ ಕಿರುಪುಸ್ತಕ ೧೯೧೫ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಉಡುಪಿಯ ಸದಾನಂದ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಕೊ.ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾಗಿ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಪಾಠಗಳಿವೆ. ಉಡುಪಿಗೆ ಯಾತ್ರಿಕರು ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಕರ ಎಂಬ ಭಾವ ಇರುವ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಆ ಆಸ್ತಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಇಲ್ಲ. ಕುತೂಹಲದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ “ಮಲಯಾಳಕ್ಕೂ ತುಳುವಿಗೂ ಇರುವಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಸಂಬಂಧವು ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ತುಳುವಿಗೂ ಇಲ್ಲ; ಮತ್ತು ತೌಳವಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಾಗಿ ಬರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಮಲಬಾರಿನವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬುದಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಜ್ಞಾನವು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿಯಾದರೂ ದೊರಕುವಂತೆಯೂ ತುಳುವ

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾಕ್ಯಗಳ ತಿಳುವಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆಯೂ ಈ ಸಣ್ಣ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇನೆ....” (ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ) ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ-ತುಳು-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಈ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಳ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ: ಉಡ್ಡಿಗ ಹೋಗಿದ್ದೆ- ವೊಡಿಪುಗು ಪೋತೆ-ಐ ಹೆಡ್ ಬಿನ್ ಟು ಉಡಿಪಿ. ಇದರ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಮಲಯಾಳ-ತುಳು, ಕನ್ನಡ-ತುಳು, ತುಳು-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಂಬಂಧದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ English Self Guide in Kanarese containing Grammatical notes, A vocabulary, conversations, letters, etc by P.P.MABEN ೧೯೨೯ರ ವೇಳೆಗೆ ನಾಲ್ಕನೇ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಕಂಡಿತ್ತು. ಇದು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಾದುದಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷಾ ಮಂಜರಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರಗಳು, ಶಬ್ದಕೋಶ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಕಾಗದಪತ್ರಾದಿಗಳಿಂದ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದು ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಅವಿವೃತ್ತ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಸಕ್ತರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು.

ಮೆಸ್ತ್ರೆ ಗೆಬ್ರಿಯಲ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳಿದ್ದರೂ ಅವು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮತ್ತು ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಭಾಷೆಯವು. ಆಗ ಲಭ್ಯವಿದ್ದುದು ಅವೆರಡೇ, ಅದೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಂತೂ ಲಭ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. “A spelling book in English was also a rarity and copies in manuscript had of course to be made of the lessons to be given” (Samuel Miley, 1884, pp.29) ಕ್ರಮೇಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಮಿಲೆ ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಮದಾದವು. ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೊ ಮತ್ತು ಜೆಸ್ಯುಟ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಮಂಗಳೂರಿಗರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಭಾಷೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವು. ಅದುವರೆಗೆ ತಿಳಿದಿರದೇ ಇದ್ದ ಬುಕ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕೂಲೇಟಿಂಗ್ ಲೈಬ್ರರಿಗಳು ಬಂದವು. ಅದು ಶತಮಾನಗಳುದ್ದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿನ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಓದುಗ ವರ್ಗವೇ ಇದ್ದಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ೯

ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಭಾವ ಬಹು ಆಳವಾದುದು. ಪಠ್ಯ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯೇತರ ಓದಿನ ಪರಂಪರೆ ಅಂತೆಯೇ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರವಣಿಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದಂತವು. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳು ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಆಡಳಿತದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಇಂಥಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೇ ಬಳಸಬೇಕಿತ್ತು. ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು, ಮನೆಮಾತನ್ನು- ತುಳು, ಕನ್ನಡ, ಕೊಂಕಣಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂವಹನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ, ತುಳು, ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿರಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಾಕ್ಯದೊಳಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಪದಗಳನ್ನೂ ಬಳಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಗಳ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹಾ ಬಳಕೆಗಳಿಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ 'ಹುಂಡಿ'ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದು ರೂಪುಗೊಂಡಿತ್ತು ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆ. ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅನ್ನು 'ಸಮರ್ಪಕ'ವಾಗಿ ಬಳಸುವ, ಬಳಸಲು ಕಲಿಸುವ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದಿತು.

ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಅಂದು ನಡೆದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿರೋಧದಿಂದಾಗಿ ಅದು ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ 'ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪೇಟ್ರಿಯಟ್' ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾಚಕರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ೧೮೯೧ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಡಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ' (ವಿವೇಕ ರೈ.ಬಿ.ಎ.(ಪ್ರ.ಸಂ); ೨೦೦೭; ಪು.೪೨೦-೪೨೧) ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್‌ನವರು ತಾವು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ನೈಜ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಿಂದ 'ತುಳು ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ', 'ತುಳು ಪಾಠಾಳಿ ರಡ್ಡನೇ ಪುಸ್ತಕ' ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯಿಂದ Diglott First Book of Lessons in Canarese and Tulu(Published by D.P.I) ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದವು.

ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾರಂಭದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆಯ ಪಾಠಗಳು ಇದ್ದಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ದೇಶ ಭಾಷೆಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಒಳಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ತುಳು ಭಾಷಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷಿಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಹಲವು

ದೇಶೀಯ ಮೂಲದ ಶಾಲೆಗಳೂ ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಹೆಸರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಬದ್ಧತೆ, ಶಿಸ್ತು, ನಂಬಿಕೆ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನ, ಕ್ರಮ ನಿಯಮ, ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುತೆಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಒಂದೆಡೆಗೆ ಮಿಶನರಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಹಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ವಲಸೆಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆದ ಶತಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬದಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವು. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ವಲಸೆ ಹೋದವರಿಬ್ಬರ ಬದುಕುಗಳೂ ಪಲ್ಲಟವಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವಿರಬಹುದು ಕನ್ನಡವೇ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದಿತು, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಆಡಳಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅವು ಬಹುತೇಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ನೀಡಿದ್ದವು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳೂ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಎಂಟನೆಯ ದಶಕದವರೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು.

ಎಂಬತ್ತು ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್, ಖಾಸಗಿ ವಾಹನಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮೀಪದ ಪುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಆಂಗ್ಲಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕ್ಷಿಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಸರಕಾರಿ ನಿಬಂಧನೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಖಾಸಗಿ, ಅನುದಾನಿತ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದವು. ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ., ಯು.ಕೆ.ಜಿ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು ಇತರೆಡೆಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿಚಾರವಾಯಿತು. ಅದರ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿದವು, ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೀಳರಿಮೆಯ ಭಾವ ಇತರೆಡೆಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಲೆದೋರಿತು, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕಿಂತ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣಗಳೆರಡರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಧೋರಣೆಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅದರೆಲ್ಲಾ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹಾಗಾಗಿ “ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗೊತ್ತಿರಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಇಂದು ತುಳುನಾಡಿನ ಸಾವಿರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ

ತುಳುವಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವ್ಯಾಮೋಹ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಅದೊಂದು ಜಾಗತಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.”(ಮೋಹನ ಕೃಷ್ಣ ರೈ; ೨೦೧೨; ಪು.೧೩೧) ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯವಾದ ಸನಿವಾಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು. ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಶಿಕ್ಷಣ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಿಕ್ಷಣವು ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಸಿ.ಇ.ಟಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರೌಢ ಮತ್ತು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ವರೂಪ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಫಲಿತಾಂಶ, ರ್ಯಾಂಕ್, ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಂಕ, ಡಿಪ್ಲಿಂಕ್ಷನ್‌ಗಳು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕದಿಂದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು, ಪರವೂ, ರಾಜ್ಯ, ದೇಶಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನರಸಿ ಬರುವುದು ಕಳೆದ ದಶಕದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಿತ್ರಣವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ತುಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗೈರುಹಾಜರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಹಾಗೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸೀಮಿತ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಕೇಂದ್ರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಜಾಗತಿಕ ಅವಕಾಶಗಳ ಹುಡುಕಾಟ, ಸಮಕಾಲೀನ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ಸನ್ನದ್ಧಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಕಳೆದ ಶತಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ, ಭಾಷಿಕವಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕವಾಗಿ ತುಳುನಾಡಿನ ಅನನ್ಯತೆಗಳು ದಾಖಲಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಮಂಗಳೂರು, ತುಳುನಾಡು, ಕರಾವಳಿ ಮೊದಲಾದಂತಹ ಅಸ್ಥಿತೆಗಳು ಛಾಪನ್ನೊತ್ತಿದವು. ಇಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡವು. ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹಲವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಅದೂ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.^೯

ಇಲ್ಲಿನ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಜಾನಪದ ಲೋಕವು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತಲುಪಿರುವುದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ತುಳುವಿನ ಜನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದ ಅಗಾಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ತುಳುವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ದೇಶೀ ವಿದೇಶಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣೆ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೌಖಿಕದಿಂದ ಮೂಲ ಪಠ್ಯಗಳು ತುಳು ಲಿಖಿತಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ಮೂಲಕ, ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪಿಯ ಮೂಲಕ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ-ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ತುಳು ಭಾಷೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು.^{೧೦} ತುಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಪಠ್ಯಗಳ ಲಿಪ್ಯಂತರ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.^{೧೧}

ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ತುಳುವಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ದೇಶಿತ ಓದುಗರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಿಕರೇ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಭಾಷೀಯರೂ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ತುಳು ಮೂಲವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದೂ ಇಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯು ತುಳುವಿನಂತಹಾ ಭಾಷೆಯ ಉಳಿವಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತುಳುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರುವ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ತುಳುವಿಗೆ ತರುವ, ತುಳುವಿನಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಹಲವು ನೆಲೆಯ ಭಾಷಾಂತರಗಳಾಗಿವೆ.^{೧೨} ಇಲ್ಲಿ ತುಳು ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಭಾಷಾಂತರ, ತುಳು ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರ, ತುಳು ಮೂಲ ಕೃತಿಗಳ ಸಾರಾಂಶ ಅಥವಾ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ತುಳುವಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ರಚಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಒಂದಿದೆ.^{೧೩} ಹಲವು ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು, ಒಬ್ಬರೇ ಅನುವಾದಕರು ವಿವಿಧ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು^{೧೪} ಹೀಗೆ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ತುಳು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್, ಇಂಗ್ಲಿಶ್-ತುಳು ಭಾಷಾಂತರ ದತ್ತಕೋಶ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಸಮಗ್ರ ಮಾಹಿತಿಯು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.^{೧೫}

ತುಳುವಿನಂತಹ ಭಾಷೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳು ಬರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತುಳುವನ್ನು ಹೊರಜಗತ್ತಿಗೆ

ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿ ಮಾದರಿಗಳು ಹಲವು ಇವೆ. ರೆವೆ.ಮೊಗ್ಗಿಂಗ್ ಭೂತಾರಾಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವುದು, ಮದ್ರಾಸ್‌ನ ಬಿಷಪ್ ರೆವೆ.ವೈಟ್‌ಹೆಡ್ 'ವಿಲೇಜ್ ಗಾಡ್ಸ್ ಆಫ್ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ'ದಲ್ಲಿ ಭೂತಾರಾಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವುದು, ಅಂತೆಯೇ ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್‌ಟನ್‌ನ ಬರವಣಿಗೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತವೆ. ಎ.ಸಿ.ಬರ್ನಲ್ ಅವರ Devil Worship of Tuluvas ೧೮೯೪ರಿಂದ ೧೮೯೭ರವರೆಗೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಆಂಟಿಕ್ವರಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಇದು ಮುಂದೆ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳಷ್ಟೇ ಲಭ್ಯವಿದ್ದು ಅದರ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪ್ರೊ.ಎ.ವಿ.ನಾವಡ ಮತ್ತು ಡೆನ್ನಿಸ್ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ(೨೦೦೮) ತುಳುವರ ಭೂತಾರಾಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇದರಲ್ಲಿ ತುಳು ಪಾಠ್ಯಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪ್ಯಂತರ, ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಇವೆ. ಎ.ಸಿ.ಬರ್ನಲ್ (೧೮೯೦-೧೮೯೨) ನಿಧನಾನಂತರ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಗಳಿಂದ ಮೇಜರ್ ಆರ್.ಸಿ.ಟೆಂಪಲ್ ಇದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಹಲವು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಅಂಶಗಳು ಇದರಲ್ಲಿವೆ^{೧೬} ಇದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ರೆವೆ. ಮೆನ್ಸರ್ ಪಾಠ್ಯಗಳನ್ನು ತುಳು ಪಾಠ್ಯನ ರೂಪದಿಂದ ತುಳು ಕಥಾ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ 'ಪಾಠ್ಯನೊಳು' (೧೮೮೬)ನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ್ಯಗಳ ಕಥಾನಿರೂಪಣೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಡಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಕೊನೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿದೆ.

ಮಿಶನರಿಗಳ ಆಗಮನದ ನಂತರ ತುಳುವಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಬಳಕೆಯಾಗತೊಡಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅದೇ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಮುಂಬೈ ಮೊದಲಾದ ಹೊರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ತುಳುವರ ಮನೆಮಾತು ತುಳು ಆಗಿರುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಹೊರಗಿನ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮ ಬಹುತೇಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪರಿಚಯವೇ ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತುಳು ಬರೆಯಲು ಕಲಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ತುಳುವು ಮೌಖಿಕ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಮೊಬೈಲ್-ಅಂತರ್ಜಾಲ ಬಳಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ (ರೋಮನ್) ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ತುಳುವೂ ಸಂವಹನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂದು ತುಳು ಭಾಷೆಗೆ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ಬಳಕೆಯೂ ಸಹಜವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎರಡು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ತುಳು ಭಾಷೆಯ

ಕ್ರೈಸ್ತ ಗೀತೆಗಳು, ಇನ್ನೊಂದು ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪಿಯ ಕವನ ಸಂಕಲನ.

The United Basel Mission Church Council Bombay 1997- ರಲ್ಲಿ Thulu Hymn –Book Transliteration Edition – ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಇದರ ಹೆಸರು Thulu Geetholu ಇದರಲ್ಲಿ ಎ.ಮೆನ್ನರ್, ಜಿ.ಅಮ್ಮನ್, ಟಿ.ಫುರ್ತಾಡೊ,ಆರ್.ಬುಂಜ್, ಜಿ.ಬಿಗೇಲ್,ಈ.ಪಿ.ಕಾರಟ್, ಕೆಮರರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಜರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ತುಳುವಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಗೀತೆಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪ್ಯಂತರ ಇದು. ಇದು ಮುಂಬೈಗಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾದ ಸಂಯುಕ್ತ ಆವೃತ್ತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಗೀತೆಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪ್ಯಂತರದ ಭಾಗ ಮೊದಲಾಗಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತುಳು ಗೀತೆಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪ್ಯಂತರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಆವೃತ್ತಿ ಎಂಬುದು ವಿಶೇಷ. ಅಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮೂಲದ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಉದ್ಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ಅವರ ಮನೆಮಾತು ತುಳು. ಅವರಿಗೆ ತುಳುವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್, ಸ್ಥಳೀಯ ಮರಾಠಿ ಪರಿಚಯವಿರುತ್ತದಾದರೂ ಕನ್ನಡದ ಪರಿಚಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯ ತುಳು ಕ್ರೈಸ್ತಗೀತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಓದಲಾರರು.

UBM CC ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಎಫ್.ಬಿ.ಬಂಗೇರ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “felt the need for transliterating our Church hymn book in English in order to enable the members of our congregation , who are unfamiliar with Kannada script, to sing hymns during church services and prayer meetings”(P.III) ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭಾಷೆಯೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗುವ ಬಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇಲ್ಲಿ ತುಳುವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಬಗೆ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು. “This Transliteration Edition of the Basel Mission Hymn Book will help us to maintain our identity in Mumbai” (Introduction to the transliteration edition)

ಈ ಗೀತೆಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಹಿಂದೆಯೂ ಇದರ ಅನನ್ಯತೆಯ ಅರಿವು ತುಳು ಭಾಷಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಿತ್ತು. ಒ.ವಿ.ಜತ್ತನ್ನ ಅವರು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಇಂತಹಾ ಗೀತೆಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು Tulu Hymnal : A Theological Appraisal (ed.Godwin Shiri ;1985; pp107-145) ನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು.

ಇದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ತುಳು ಕವನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬೆಳ್ಳಿಪ್ಪಾಡಿ ಸತೀಶ ರೈ ಅವರ 'ಬೆಳ್ಳಿಪ್ಪಾಡಿ ತುಳು ಪದ್ಯಗಳು' ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು. ಇದರ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ Bellippadi Tulu Padyolu Kavana Sankalono Barainar Dr .Ballippady Satish Rai (2009) ಎಂದಿದ್ದು ತುಳು ಭಾಷೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಇಂದಿನ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಬರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದು. ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ.ಯಶ್ವಂತ್ ರೈ ಹೇಳುವುದು "Sumar 50 Lakshodath ippine Tuluvered ardodath Jano Karnatakonu buddh bethe bethe Rajyod nelesader. Incha nelasadina Tuluvereg Kannada lipiddh English lipitha Jnaone Jasthi. English lipi mathra gothithdh kannada lipi gothijjandina Tulu Bandhulen dristid deedh Dr.Raikkulu Eee Kavana Sankalanonu rachisadher." ಇದರ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಹೀಗಿದೆ-"ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಇರುವ ತುಳುವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ತುಳುವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಗಿಂತ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪಿಯ ಜ್ಞಾನವೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ತಿಳಿದಿರದ ತುಳು ಬಂಧುಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಡಾ.ರೈಗಳು ಈ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ." (ಬೆಳ್ಳಿಪ್ಪಾಡಿ ಸತೀಶ ರೈ; ೨೦೦೯; ಪು.೫) ಎಂದು ಯಶ್ವಂತ್ ರೈ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

"Tulunadd tuluver Hechehechad English Conventlegh Jokulen Sersabhi karonodhadh Kannadodh Jasthi English lipi gothinchi Jokule Jasthi aavondulla. Aained dhavara Nooraru Kannada Medium Schoolulu Muchchondullo.Karnatakonu Budnda Prapanchadadhyanta Noodhek Nudhu Jano Tuluvereg English lipithth Jnano matro Undundu panpunek vaa Samshayola ijji.paravoorudu nele Oorinanchina Tulu Bhasigere gamana dheedondu Eee kavano Sankalanonu English lipitt yaan Barethe.Aaa Dhesholed nadappinchi Sabhe Samaramboled Tulu Padyolen Od-dh paniyer Sulabha avad panppina Enna Udhesho"(ಬೆಳ್ಳಿಪ್ಪಾಡಿ ಸತೀಶ ರೈ; ೨೦೦೯; ಪು. ೧೯-೨೦) "ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತುಳುವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಾನ್ವೆಂಟುಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪಿ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನೂರಾರು ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು

ಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಜನ ತುಳುವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪಿಯ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಪರವೂರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿರುವ ತುಳು ಭಾಷಿಗರನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತಹ ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಲು ಸುಲಭವಾಗಲಿ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ” ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಡಾ.ಬೆಳ್ಳಿಪ್ಪಾಡಿ ಸತೀಶ್ ರೈ ‘ಎನ್ನ ರಡ್ಡ ಪಾತೆರೊ’ದಲ್ಲಿ (ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತು -ಇದೂ ಕೂಡಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲಿಪಿಯಲ್ಲೇ Enna Radd pathero ಎಂದು ಇದೆ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಲಿಪಿಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲ, ಆಡುಮಾತಿನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಲಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನದ ವೈಧಾನಿಕತೆಯನ್ನೇನೂ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತುಳು ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕಾರರೂ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ “ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ವ್ಯಾಮೋಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ”(ಮೋಹನ ಕೃಷ್ಣ ರೈ; ೨೦೧೨;ಪು.೩೬).

ತುಳುವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯತೆ-ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕತೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡಿದೆ. ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿಯು ೧೯೯೪ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಿತು. ಇದರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹಲವು ನೆಲೆಯವು. ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿಯು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲೂ ಇಂತಹಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಅನನ್ಯತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಇನ್ನಿತರ ಹಲವು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಂಘಟನೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸೊಲೈಲು (ವಂದನೆಗಳು), ಗುರ್ಕಾರ್ (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು), ಗುರ್ಕಾರ್ಮೆ(ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ), ಲೇಸ್(ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ), ಸುರುತ ಪಾತೆರೊ (ಮೊದಲ ಮಾತು), ಲೆಪ್ಪೋಲೆ (ಆಮಂತ್ರಣ), ಉದಿಪನ (ಉದ್ಘಾಟನೆ), ಬಿನ್ನೆರ್ (ಅತಿಥಿ), ಮಾನಾದಿಗೆದ ಬಿನ್ನೆರ್ (ಗೌರವ ಅತಿಥಿ), ಮಲ್ಲ ಬಿನ್ನೆರ್ (ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ), ಪರಪೋಕು(ಜಾನಪದ), ಸುದಾರಿಕೆ(ನಿರ್ವಹಣೆ), ಕಜ್ಜಕೊಟ್ಟಿ (ಕಾರ್ಯಾಗಾರ), ನುಡಿಕಟ್ (ಪ್ರಬಂಧ ಮಂಡನೆ), ಪಾಲ್ ಪಡೆಪಿನ(ಭಾಗವಹಿಸುವ), ಮುಗಿತಲದ ಸಬೆ(ಸಮಾರೋಪ), ಸೇರಿಗೆ

(ಸಹಯೋಗ), ಬೆರಿಸಾಯೊ (ಸಹಕಾರ), ಪರಪುದ ಕೊಡಿ (ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ), ಎದ್ದೊಣು(ಸ್ವಾಗತ) ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವೊಂದು ಪದಗಳು ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿವೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತುಳುವಿನ ಮೂಲದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥಚ್ಛಾಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಳಕೆಗೊಂಡಿವೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಹೊಸ ಪದಗಳಿವೆ.

ತುಳುತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ತುಳುವಿಗೆ ಕನ್ನಡದಂತೆಯೇ ಹಲವು ದ್ವಂದ್ವಗಳಿವೆ. ಇಂದು ತುಳು ಪದಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಿ, ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳು ಸೇರಿರುವುದು ಕಾಲಮಾನದ ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಹೊಸ ಜಾಗೃತಿಯಂತೆ ತುಳುವರು ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ- ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳಿಗೆ ತೋರುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಹೌದು. ಇದು ಸ್ವಂತಿಕೆ ಆಗಿರುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಿಂದ ಭಿನ್ನ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರುವ ಬಗೆ ಹೌದು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮೀರುವ ಬಗೆಯೂ ಹೌದು. ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲಿನ 'ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ'ಯ ಪ್ರಭಾವ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ನೆಲೆಯ ಚರ್ಚೆ. ಆದರೆ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಭಾಷೆಯೊಳಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಶಿನ ಮತ್ತು ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳನ್ನು, ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು, ನುಡಿಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೀರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ದಶಕಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಬಹುತೇಕ ಕನ್ನಡವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ತುಳುವಿನದ್ದೂ ಆಗಿದ್ದು ವಿಚಿತ್ರ. ತುಳುನಾಡು ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಗ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತ ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದದ್ದು, ಏಕೀಕರಣ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತುಳುನಾಡು ಎಂಬ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಭಾವಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ, ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ, ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆತಂಕಗಳು ಕಾಡಿದ್ದೂ ನಿಜ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ತುಳುವಿನ ವಿಸ್ತೃತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಸತ್ಯ, ಅದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಪ್ರಭಾವ. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಚರ್ಚೆಗಳು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಯಾಜಮಾನ್ಯದ (ಹೆಜಮನಿಯ) ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹಲವು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅಧಿಕಾರದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಗಳಾಗಿದ್ದ ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅದು ವಿವಿಧ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ತುಳುವಿನಂತಹಾ ಆಡುಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಬಹುಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಂದು ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎನ್ನುವಂತಾದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಅದು ದೇಶೀಯ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದೂ ಇದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಅದು ಸ್ಥಳೀಯ ಅನನ್ಯತೆಗಳು ಮರೆಯಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಿದೆ. ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೂ ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿರುವ ತುಳುವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೂ ಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳಿವೆ.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯು ತನ್ನ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಅದು ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಸ್ಯಾಮುವೆಲ್ ಮಿಲೆಯ ಈ ಉದ್ಗಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು: "How much are not the Mangalorians indebted to our benignant and liberal Government for having raised their position from a low state to that they have not not attained! May the British Government and the British name last long!" (Samuel Miley, 1884 p.p.29)

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತಾನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ, ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿ, ಬಂಡವಾಳ, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆ, ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ, ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಮನ್ನಣೆ, ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತುಳುವಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ನಿರಾಕರಣೆ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದರೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತ ಆಳವಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ತುಳುವಿನದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ. ತುಳುವಿಗೆ ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆ, ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತದ ಭಾಷೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಭಾಷೆ ಇಂತಹಾ ಯಾವುದೇ ನೆಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತುಳುಜಗತ್ತು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಇಂದಿನ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಅನ್ಯ ಭಾಷಾ ಪದಗಳು ಬರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ಅಗಾಧವಾಗಿರುವುದು ಸತ್ಯ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ನಗರೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ.^{೧೨} ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ, ಪ್ರೌಢ

ಶಿಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವು ಬಹು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.^{೧೮} ಇಲ್ಲಿನ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆಂದು ತುಳುವಿನ ಮಹತ್ವ ಗಣನೀಯವೆಂಬಂತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಸಾಹತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಧೋರಣೆಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆ, ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥಾ ಆವರಣದಲ್ಲಾಗಲೀ ಕಡ್ಡಾಯ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ತುಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳೂ ಮಂಗಳೂರು ಕನ್ನಡವೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.^{೧೯} ಇದು ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ, ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೂ ನಗಣ್ಯವಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಬಗೆಯ ಜಾಗೃತಿಯೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ತುಳು ಕನ್ನಡಗಳ ಬಳಕೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಆಧಾರಿತ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ.^{೨೦} ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತಕರ ಆತಂಕ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವೇಳೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇಂದು ತುಳುವಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅನಿವಾರ್ಯ, ಕನ್ನಡವೂ ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ತುಳು ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನತನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಈ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿಯೇ ಎಂ.ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಆಕ್ಸಿರಿಂಕಸ್ ಪೆಪೈರಿಯ ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರಹಸನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾತುಗಳು ಕನ್ನಡದ್ದೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರುವುದಿದೆ. ಸ್ಕಾಡ್ಜನ್ ಲೀಡರ್ ಪಿ.ಎಸ್.ರೈ ಎಂಬವರು ಇದೇ ಭಾಗವನ್ನು ತುಳುವಿನದ್ದೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ತುಳುವಿನ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಆದರೆ ಇವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮರ್ಥನೀಯ ಎಂಬುದು ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದುದು.
೨. ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭೌಗೋಳಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ

- ೧ ದಕ್ಷಿಣದ ತುಳು (ನೇತ್ರಾವತಿ ನದಿಗಿಂತ ತೆಂಕಣ ಭಾಗದ ತುಳು) ಇದರಲ್ಲಿ
- ೧.೧ ದಕ್ಷಿಣ-ಪಶ್ಚಿಮದ ತುಳು(ಕಾಸರಗೋಡು ತಾಲೂಕಿನ ತುಳು)

೧.೨ ದಕ್ಷಿಣ ಮಧ್ಯದ ತುಳು (ಪುತ್ತೂರು, ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ, ಬಂಟ್ವಾಳ ತಾಲೂಕಿನ ತುಳು)

೧.೩ ದಕ್ಷಿಣ ಪೂರ್ವದ ತುಳು (ಸುಳ್ಯ ತಾಲೂಕಿನ ತುಳು)

೨. ಉತ್ತರದ ತುಳು (ನೇತ್ರಾವತಿ ನದಿಗಿಂತ ಬಡಗಣ ಭಾಗದ ತುಳು)

೨.೧ ಉತ್ತರ ಪಶ್ಚಿಮದ ತುಳು (ಮಂಗಳೂರು-ಉಡುಪಿ ತಾಲೂಕಿನ ತುಳು)

೨.೨ ಉತ್ತರ ಪೂರ್ವದ ತುಳು (ಕಾರ್ಕಳ ತಾಲೂಕಿನ ತುಳು)

ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ

೧. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತುಳು ಪ್ರಬೇಧ - ಶಿವಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಶಿವ (ಸ್ಥಾನಿಕ) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆಡುನುಡಿ

೨. ಜೈನ ತುಳು ಪ್ರಬೇಧ - ಜೈನ ಆಡುನುಡಿ

೩. ಸಾಮಾನ್ಯ ತುಳು ಪ್ರಬೇಧ - ಬಂಟ, ಬಿಲ್ಲವ, ಗೌಡ, ಮೊಗವೀರ, ಕುಂಬಾರ ಇತ್ಯಾದಿ

೪. ಹರಿಜನ , ಗಿರಿಜನರ ತುಳು - ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಆಡುಮಾತು ಎಂದು

ಡಾ. ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಕುಣ್ಣಾಯ ತಮ್ಮ 'ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯ ವಿಶೇಷತ: ತುಳು-ಕನ್ನಡ' ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಎಂ.ಮುಕುಂದ ಪ್ರಭು (ಪ್ರ.ಸಂ); ೨೦೦೦; ಪು.೫೪೭-೫೬೦) ಅವರ ವಿಧ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧ A Comparative Study of Tulu Dialectsದಲ್ಲಿ (೧೯೯೪) ಇದರ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

೫. ಡಾ.ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚತ್ತಾಯ ಅವರು ವಿಷ್ಣುತುಂಗ ಕವಿಯ ಶ್ರೀ ಭಾಗವತೋ(೧೯೮೪), ಕಾವೇರಿ (೧೯೮೭), ದೇವೀ ಮಹಾತ್ಮೆ(೧೯೯೧), ಅರುಣಾಬ್ಜ ಕವಿನ ಮಹಾಭಾರತೋ ತುಳು ಮಹಾಕಾವ್ಯ (೨೦೦೦), ಡಾ.ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಎಸ್.ಆರ್ ಅವರು ತುಳು ರಾಮಾಯಣ ತಾಡವಾಲೆ (೨೦೦೫), ಡಾ.ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರು ಅವರು ಕರ್ಣಪರ್ವ, ತುಳು ಅನಂತವ್ರತ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಪತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಳು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಿವೆ. ತುಳು ಲಿಪಿಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಉಡುಪಿಯ ಅಷ್ಟಮಠದ ಯತಿಗಳು ಪರಂಪರೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಚೀನ ತುಳು ಲಿಪಿಯಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಸಹಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು ಅದು ಇಂದಿಗೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹ.

೪. ಸ್ಯಾಮ್ಯುವೆಲ್ ಮಿಲೆ ೧೮೭೫ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿ ಎರಡನೇ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ವಾಲ್‌ಹೌಸ್, ಎ.ಸಿ.ಬರ್ನಲ್ ಮೊದಲಾದವರು ಇದನ್ನು ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಗಮನಿಸಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ, ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಎರಡನೇ ಮುದ್ರಣದ ವೇಳೆಗೆ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದ ವೆಬ್‌ಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.
೫. ಎಸ್. ಯು. ಪಣಿಯಾಡಿ ಅವರ ಮುಂದಾಳುತನದಲ್ಲಿ ೧೯೨೮ರಲ್ಲಿ ತುಳುವ ಮಹಾಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ತುಳು ಚಳುವಳಿ ತುಳುವರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿತು. ಆಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತುಳು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿತ್ತಾದರೂ ಮುಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೈತನ್ವಯವಾಗಿ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತ ನವಂಬರ್ ೧, ೧೯೫೬ರಂದು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ೧೯೭೩ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಏಕೀಕರಣದ ವೇಳೆ ಕಾಸರಗೋಡು ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು. ಅದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ತುಳುವರಿಗೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಘಾತವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಅಂದು ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಣ್ಣಣ್ಣ ರೈ ಮೊದಲಾದವರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಮಹಾಜನ್ ಆಯೋಗವು ಕಾಸರಗೋಡನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಜಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ತುಳುವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋಯಿತು. ಇಂದು ತುಳುವಿಗೆ ಎರಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಕಾಡೆಮಿಗಳಿವೆ. ಇಂದು ತುಳುವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ ಎಂಟನೇ ಪರಿಚ್ಛೇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಧ್ವನಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ.
೬. ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭದ ತುಳು ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಂದಾಗಿ ತುಳುನಾಡಿನ ಅನನ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ಇಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ದಾರಿ ತೋರಿತು. ಪ್ರೊ.ಕೇಶವನ್ ವೆಲುತಾಟ್ ಅವರು Tulu Studies: An Overview ಲೇಖನದಲ್ಲಿ “It was necessary for the colonial masters to reject the native tradition of knowledge (as legend, superstition and nonsense)

and replace it by what they claimed as an “objective” knowledge of the country. Surely the master knew better. . .” (ಮುಕುಂದಪ್ರಭು (ಪ್ರ.ಸಂ); ೨೦೦೦; ಪು೯) ಎಂದು ತುಳುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಗುರುತಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪೂರಕವಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

೭. ನೋಡಿ. ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನರಿಗಳ ತುಳು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು, ೨೦೧೫, (ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಪೂರಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು: ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್.ದುರ್ಗಾಪ್ರವೀಣ ಮತ್ತು ಬೆನೆಟ್ ಜಿ.ಅಮ್ಮನ್ನ), ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೊಡು ಮಳ್ಳು ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಫಲ ಎಂಬ ದೀರ್ಘ ಟಿಪ್ಪಣಿ (ಪು.೨೦೯-೨೨೬), ಅಳಿಯ ಸಂತಾನ ಆಯಿ ನಿ ಎಂಚಿ (ಪು.೬೩-೬೬). ಮಿಶನರಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ನ್ಯಾಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಇದು ಅವರಿಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಸಾಹಿತ್ಯಪಠ್ಯಗಳೂ ಕೋರ್ಟ್ ವಕೀಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದಿದೆ. ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿದ್ದವು. ದೇಶೀಯ ವಕೀಲರಿಂದ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ನ್ಯಾಯಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ (೧೮೬೮) ನ್ಯಾಯಸಂಬಂಧೀ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂದಿನ ಜನಪದರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿ, ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಶಾಪ ದೀಪಿನಿ ಅತ್ತಾಡ ದೀವೋಣನಿ (ಪು.೧೬೬), ಪ್ರಮಾಣ ಮಳ್ಳುನಿ ಆಜಿ (ಆಗಿನ) ಪಾಡುನಿ ಅತ್ತಾಡ ಪಾಡೋಣನಿ (ಪು.೧೬೮), ಶಾಪ ಪಿರಿಪುನಿ ಅತ್ತಾಡ ಆಜಿ ಪಿರಿಪುನಿ (ಪು.೧೭೦), ಒಯಿಳ್ ಕೊರ್ಪಿನಿ ಅಂದ್‌ಂಡ ದಾನೆ?(ಪು.೧೭೨) ಒಯಿಳ್ ಪಿರಿಪುನಿ ಯೆಂಚಿ? (ಪು.೧೭೪)ಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಹಲ್ಲಿಶಕುನ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಆದರೆ ೧೮೮೬ನೇ ಇಸವಿಯ ‘ಶಕುನ’ (ಪು.೫೧-೫೮) ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಕುನದ ಲಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ “ಆತನ ಕೈಗೆ ಕೋಳ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಹಾಕಿ ಆತನನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆ ಹಲ್ಲಿ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ಬರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

೮. ತುಳುನಾಡಿನ ಖಾಸಗಿ ಪುಸ್ತಕಾಲಯಗಳ ಪರಂಪರೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು. ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ಇಂದಿಗೂ (ದಿ.೦೬.೧೦.೨೦೧೪) ಮಂಗಳೂರಿನ ಲೈಟ್ ಹೌಸ್ ಹಿಲ್ ರೋಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ರೀಡರ್ಸ್ ಡಿಲೈಟ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಓದುಗರು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅವರ

ಓದುವಿಕೆ ಅಭಿರುಚಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಓದುಗರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಲ್ಮರದ ನೇತ್ರಾವತಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ (ದಿ.೦೯.೧೦.೧೪) ಮಕ್ಕಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಓದುಗರು ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಓದುಗರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಓದುಗರೂ ಕೂಡಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದುವ ಅಭಿರುಚಿಯಿರುವ ಓದುಗರು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯೋವೃದ್ಧರು ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖಾಸಗಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯುವಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓದುವ ಅಭಿರುಚಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತುಳು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಓದುಗರಿಲ್ಲ.

೯. ಚರಿತ್ರೆ, ಪುರಾತತ್ವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಿ.ಎ.ಸಾಲೆತ್ತೂರು ಅವರ 'ಏನ್ಯಿಯೆಂಟ್ ಕರ್ನಾಟಕ: ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ತುಳುವ' (೧೯೩೬), ಡಾ. ಪಿ. ಗುರುರಾಜ ಭಟ್ ಅವರ 'ಸ್ವಡೀಸ್ ಇನ್ ತುಳುವ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಂಡ್ ಕಲ್ಚರ್' (೧೯೭೫), 'ಆಂಟಿಕ್ವಿಟೀಸ್ ಆಫ್ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ' (೧೯೬೯), ಡಾ. ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್ ಅವರ 'ತುಳುವ ಅಂಡರ್ ವಿಜಯನಗರ' (೧೯೬೫), ಡಾ.ಕೆ.ವಿ.ರಮೇಶ್ ಅವರ 'ಎ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ' (೧೯೭೦), ಡಾ.ಪಿ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಜೈನಿಸಂ ಆನ್ ದಿ ಕೆನರಾ ಕೋಸ್ಟ್ (೧೯೮೩), ಡಾ.ಬಿ.ವಸಂತ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ 'ಬಾರಕೂರು - ಎ ಮೆಟ್ರೊಪಾಲಿಟನ್ ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಆಂಟಿಕ್ವಿಟಿ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಂಡ್ ಕಲ್ಚರ್' (೧೯೮೪), ಡಾ.ಪೀಟರ್ ವಿಲ್ಸನ್ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಅವರ 'ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಇನ್ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ: ೧೮೩೪-೧೯೪೭' (೧೯೮೮), ಡಾ.ವಸಂತಮಾಧವ ಕೆ.ಜಿ. ಅವರ 'ರಿಲಿಜಿಯನ್ಸ್ ಇನ್ ಕೋಸ್ಟಲ್ ಕರ್ನಾಟಕ ೧೫೦೦-೧೭೬೩' (೧೯೯೫), ಡಾ. ಪುಂಡಿಕ್ಕಾ ಗಣಪಯ್ಯ ಭಟ್ ಅವರ ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್ ಆಂಡ್ ಕಲ್ಚರಲ್ ಜಿಯೊಗ್ರಫಿ ಆಂಡ್ ಎತ್ನೊಗ್ರಫಿ ಆಫ್ ತುಳುನಾಡು (೧೯೯೫), ಡಾ. ಎನ್. ಶ್ಯಾಮ ಭಟ್ ಅವರ 'ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ೧೭೯೯-೧೮೬೦: ಎ ಸ್ವಡಿ ಇನ್ ಕೊಲೊನಿಯಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಂಡ್ ರೀಜನಲ್ ರೆಸ್ಟೋನ್ಸಸ್' (೧೯೯೮), ಫಿಡಲಿಸ್ ಪಿಂಟೊ ಅವರ 'ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ಸ್ ಇನ್ ಕೋಸ್ಟಲ್ ಕರ್ನಾಟಕ' (೧೯೯೯), ವಿಲಿಯಂ ಪಾಯ್ಸ್ ವಿನ್ಸೆಂಟ್ ವಿನ್ಸೆಂಟ್ ಮೆಂಡೊನ್ಸಾ ಅವರ 'ದಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕಾಲ್ಡ್ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ' (೨೦೦೦), ಡಾ.ಸುರೇಂದ್ರ

ರಾವ್ ಅವರ 'ಬಂಟ್ಸ್ ಇನ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಂಡ್ ಕಲ್ಚರ್' (೨೦೧೦) ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿವೆ.

ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರುವ ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾವ್ ಅವರ 'ಸೋಶಿಯಲ್ ಆಂಡ್ ಲೋಕಲ್ ಡಯಲೆಕ್ಟ್ಸ್ ಇನ್ ತುಳು' (೧೯೬೬), 'ವರ್ಬ್ ಮಾರ್ಫಾಲಜಿ ಆಫ್ ಕಾಮನ್ ತುಳು', ಡಾ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಟಿ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ 'ಎ ಕಾಂಪ್ರಹೆನ್ಸಿವ್ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ತುಳು', ಡಾ. ಡಿ.ಎನ್. ಶಂಕರ ಭಟ್ ಅವರ 'ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ತುಳು' (೧೯೬೭), 'ಕೊರಗ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್'(೧೯೭೧), ಡಾ. ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಕುಣ್ಣಾಯ ಅವರ 'ಎ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಸ್ಟಡಿ ಆಫ್ ತುಳು ಡಯಲೆಕ್ಟ್ಸ್' (೧೯೯೪) ಮೊದಲಾದವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಡಾ. ಸುರೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಡಾ. ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಗೌಡ ಸಂಪಾದನೆಯ 'ರಿಟ್ರೀವ್ಡ್ ಎಕರ್'(೨೦೦೦), ಲಾರೆನ್ಸ್ ಡಿ.ಸೋಜಾ ಎಸ್.ಜೆ. ಅವರ 'ಕೊರಗಾಸ್ - ಎ ಪ್ರಿಮಿಟಿವ್ ಟ್ರೈಬ್ ಆಫ್ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ', ವಾಸುದೇವನ್ ಸಿ ಅವರ 'ಕೊರಗಾಸ್ ದಿ ಫರ್ಸ್ಟ್ ಲಾಟ್ : ದಿ ಪ್ರಿಮಿಟಿವ್ ಟ್ರೈಬ್ ಆಫ್ ತುಳುನಾಡು' (೧೯೯೮), ವಿಲ್ಲಿ ಆರ್ ಡಿ ಸಿಲ್ವಾ ಅವರ 'ಪ್ರಮ್ ಆರ್ ಟಿ ಎ ಟು ಧರ್ಮ'(೧೯೮೫) ಮೊದಲಾದವು ಗಮನಾರ್ಹ.

೧೦. ಡಾ. ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಗೌಡ, ಅನ್ನಲೆ ಹಾಂಕೊ, ಡಾ. ಬಿ.ಎ.ವಿವೇಕ ರೈ ಅವರ The Siri Epic as performed by Gopala Naika - Part I and Part II ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಕೃತಿ. ಸಿರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳೂ, ಲೇಖನಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಪೀಟರ್ ಜೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಅವರ 'ದಿ ಸಿರಿ ಮಿಥ್ ಆಂಡ್ ರಿಚುವಲ್- ಆ ಮಾಸ್ ಪೊಸೆಷನ್ ಕಲ್ಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ (೧೯೭೫), ಲೌರಿ ಹಾಂಕೊ ಅವರ 'ಟೆಕ್ನು ವಲೈಸಿಂಗ್ ದಿ ಸಿರಿ ಎಪಿಕ್' (೧೯೯೮)ಲೇಖನ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಭೂತಾರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಡಾ. ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಗೌಡ ಅವರ 'ಮಾಸ್ಕ್ ಆಂಡ್ ಮೆಸೇಜ್', ಪದ್ಮನಾಭನ್ ಎ. ಮತ್ತು ಸಂಜೀವ ಪ್ರಭು ಅವರ 'ಸೆನ್ಸಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ- ಎ ಸ್ವೆಷಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆನ್ ಭೂತ ಕಲ್ಟ್ ಇನ್ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್' (೧೯೭೧), ಡಾ. ಯು.ಪಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಡಾ. ಸುಶೀಲಾ ಪಿ.ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರ 'ಭೂತ ವರ್ಷಿಪ್-ಆಸ್ಟೆಕ್ಟ್ ಆಫ್ ರಿಚುವಲಿಶ್ಚಿಕ್ ಥಿಯೆಟರ್'

(೧೯೮೪), ಫೋಕ್ ರಿಚುವಲ್ಸ್ (ಆಫ್ ದಿ ತುಳುವ ರೀಜನ್ ಆಫ್ ಕೋಸ್ಪಲ್ ಕರ್ನಾಟಕ) (೨೦೦೨), ಡಾ.ಯು.ಪಿ.ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಅವರ 'ಕೋಸ್ಪಲ್ ಕರ್ನಾಟಕ' (೧೯೯೬), 'ಫೋಕ್ ಎಪಿಕ್ಸ್ ಆಫ್ ತುಳುನಾಡು' (೧೯೮೬), ಡಾ. ಅಶೋಕ ಆಳ್ವ ಅವರ 'ಒಳಸಿರಿ'ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಪ್ರೊ. ಹೈಡ್ರೂನ್ ಬ್ರೂಕ್ಸ್ ತುಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತಾವು ಬರೆದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು On an Auspicious Day, at Dawn.... Studies in Tulu Culture and Oral Literature ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ೨೦೦೯ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತುಳುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಜರ್ಮನ್ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಪ್ರೊ. ಹೈಡ್ರೂನ್ ಬ್ರೂಕ್ಸ್ ಹೈಬಿಲಿತೆಶನ್ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ (ಎರಡನೇ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಮಾದರಿ) 'ತುಳು ಪಾಡ್ಡನಗಳ ಪಠ್ಯ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆ' ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೯೫ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದು ತುಳು ಜಾನಪದವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಮಹಾಕೃತಿ ಎಂದು ಪ್ರೊ. ಬಿ.ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಉದಯವಾಣಿ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಪುರವಣಿ ಲೇಖನ ಜನವರಿ ೨೦೧೫) ಹೈಡ್ರೂನ್ ಬ್ರೂಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊ. ಬಿ.ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ೨೦೧೫ರಲ್ಲಿ ಬಂದ The Tubingen Tulu Manuscript: Two South Indian Oral Epics collected in the 19th Century ತುಳು ಪಾಡ್ಡನಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದಗಳಿದ್ದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿ.

೧೧. ಡಾ.ಯು.ಪಿ.ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಡಾ.ಸುಶೀಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ದಂಪತಿಗಳ ಫೋಕ್ ರಿಚುವಲ್ಸ್(ಆಫ್ ದಿ ತುಳುವ ರೀಜನ್ ಆಫ್ ಕೋಸ್ಪಲ್ ಕರ್ನಾಟಕ) (೨೦೦೨)ನಲ್ಲಿ ಈ ಮಾದರಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ನಾಲ್ಕನೇ ಭಾಗ 'ಫೋಕ್ ಎಪಿಕ್ಸ್'ನಲ್ಲಿ ಜುಮಾದಿ ಪಾಡ್ಡನ (ಪು. ೫೨-೭೭), ಮಾಯಿಂದ ಮಾನಿ (೭೭-೮೮) ಲಿಪ್ಯಂತರ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿವರಣೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇತರೆಡೆ ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿರುವುದಿದೆ.

೧೨. ಪೀಟರ್ ಜೆ.ಕ್ಲಾಸ್ ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರೊ.ಎ.ವಿ.ನಾವಡ ಮತ್ತು ಸುಭಾಷ್ವಂದ್ರ ಅವರು 'ತುಳುವ ದರ್ಶನ' ಎಂದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ (೧೯೮೭). ಇದೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಅನುವಾದ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಠ್ಯಗಳ ಅನುವಾದವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ ಕೆ.ಟಿ. ಗಟ್ಟಿಯವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನಗಳನ್ನು 'ಎನ್ನ ಮೋಕೆದ ಪೋಣ್ಣ' (೧೯೯೮) ತುಳುವಿಗೆ

ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಾನಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಕುದುರುದ ಕೇದಗೆ' ತುಳು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ತಾವೇ ಇಂಗ್ಲೀಶಿಗೆ 'Islets Screw Pine' ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ.ಮಹಾಲಿಂಗ ಅವರ 'ನಾಣಜ್ಜೆರ್ ಸುದೆ ತಿರ್ಗಾಯೆರ್' (೧೯೯೪) ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮಂಜೂಷ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಶಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲಿದೆ. ಪ್ರಮೋದ ಕೆ ಸುವರ್ಣ ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ 'ಕಥೆ ಆಯೆರ್ ಪೋಣ್ಣಲೈವೆರ್' (೨೦೦೩) ಕವನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ತುಳು ಪಠ್ಯ ಇದನ್ನು ಅವರ ಮಗಳಾದ ಕ್ಷಮಾ ಶಶಿಧರ್ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಶಿಗೆ Five Women Who Became Legends ಎಂದು ೨೦೧೨ರಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಗದ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದ್ದು ಸರಳವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಲುವತ್ತೆರಡು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

೧೩. ಶಿವ ಬಿಲ್ಲವರ 'Legendary Twins Koti Channaya' (೧೯೯೮) ರವಿ ಆರ್.ಅಂಚನ್ Mayandal A Delightful Twilight, ಡಾ.ಕೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಅವರ Kallurti Kalkuda (೨೦೧೧) ಮೊದಲಾದವು ಕೆಲವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ತುಳುಮೂಲದ ವಸ್ತುಗಳು.

೧೪. ಎಸ್.ಎನ್.ಡಿ.ಪೂಜಾರಿ (ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣ ಡಿ.ಪೂಜಾರಿ)ಯವರು ಹೀಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು. ಇವರು Epic of the Warriors (Koti Chennaya Paddana) (ಮೂಲ ಸಂ.ದಾಮೋದರ ಕಲ್ಮಾಡಿ) Mayandal (ಯಶವಂತಿ ಸುವರ್ಣ ಅವರ ಮಾಯಂದಾಲ್), Koti Channaya (ಬನ್ನಂಜೆ ಬಾಬು ಅಮೀನ್ ಅವರ ಕೋಟಿ ಚನ್ನಯ), Deyi Baideti (ಯಶವಂತಿ ಸುವರ್ಣ ಅವರ ದೇಯಿ ಬೈದತಿ), Osayo-A collection of short stories (ಮುದ್ದು ಮೂಡುಬೆಳ್ಳೆಯವರ ಒಸಯೊ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ), Koti Channaya (ಜಾನಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ ಅವರ ತುಳು ನಾಟಕ) Bunts A Socio - Cultural Study (ಇಂದಿರಾ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಬಂಟರು ಒಂದು ಸಮಾಜೋ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ), Koti Channaya (ಡಾ. ವಾಮನ ನಂದಾವರ ಅವರ ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಸಂಪ್ರಬಂಧ) ಮೊದಲಾದ ತುಳುವಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ಕಥೆ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಬನ್ನಂಜೆ ಬಾಬು ಅಮೀನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಡಾ. ಯು.ಪಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ದಂಪತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

೧೫. ತುಳುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಭಾಷಾಂತರ ದತ್ತಕೋಶದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಸರಾಂತ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಅಧ್ಯಯನಶೀಲ ಸಂತೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಸಮಗ್ರ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಪೊಲಿ ಮತ್ತಿತರ ಲಭ್ಯ ಆಕರಗಳನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿಯಷ್ಟೇ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಮಗ್ರವಲ್ಲ.
೧೬. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಬಂಧಕಾರ ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಅದು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲಿದೆ.
೧೭. ಡಾ. ಮಹಾಲಿಂಗ ಭಟ್ ಕೆ ಅವರು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ 'ತುಳು ಪರಿಪು' ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದಾಗಿದ್ದು ಇಂದಿನ ತುಳುವನ್ನು ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ
೧೮. ತೃತೀಯ ಭಾಷೆ ತುಳುವನ್ನು ಕಲಿತ ಮೊದಲ ಬ್ಯಾಚಿನ ೧೮ ಮಂದಿ ೨೦೧೪-೧೫ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿಯ ಬದಲು ತುಳುವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯವೂ ತುಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಕಾರಣ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಕಾಡೆಮಿಯು ಒಂದು ಸೂತ್ರ ರೂಪಿಸಿದ್ದು ಅದರಂತೆ ಆರು ಏಳನೇ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ತೃತೀಯ ಭಾಷೆ ಬಳಿಕ ಎಂಟರಿಂದ ಹತ್ತರವರೆಗೆ ತುಳು ಕಲಿಯಬಹುದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಕಲಿಸುವವರು ಯಾರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಇದ್ದು ಪರಿಣಿತ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇದೆ (ವಿಜಯಕರ್ನಾಟಕ, ೨೪.೦೫.೨೦೧೫, ಪು.೨)
೧೯. ಡಾ.ಗಿರೀಶ್ ಭಟ್ ಅಜಕ್ಕಳ ಅವರ 'ತುಳುನಾಡ ಕಾಲೇಜುಲೆಡ್ ಕಲ್ಪುನ ಜೋಕುಲೆನ ತುಳು ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ ಬೊಕ್ಕ ಬಳಕೆ' ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದು. ಇದು ತುಳುನಾಡಿನ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತುಳು ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದ್ದು ತುಳುವಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.
೨೦. ತುಳು ನಾಟಕಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವರ್ಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವುದು, ಕಳೆದೊಂದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತುಳು ಸಿನಿಮಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು, ತುಳು ಯಕ್ಷಗಾನ ಪರಂಪರೆಯ ಸಮೃದ್ಧ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ತುಳುವಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ತುಳುವಿನ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ತುಳು ನಾಟಕ ಮತ್ತು ತುಳು ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ತಮ್ಮ ಜಾಯವಾನ ಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಪೂರಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಸೂಚಿ

೧. ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್ಟ(ಸಂ), ೧೯೯೭, ತುಳುವರಿವರು, ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ
೨. ಮುಕುಂದ ಪ್ರಭು ಎಂ.(ಪ್ರ.ಸಂ), ೨೦೦೦, ಪೊಲಿ-ಕೆನರಾ ೨೦೦ ಸಂದರ್ಭದ ನೆನಪಿನ ಸಂಪುಟ, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರ, ದ.ಕ.ಜಿಲ್ಲೆ, ಮಂಗಳೂರು
೩. ಮೋಹನಕೃಷ್ಣ ರೈ, ಕೆ., ೨೦೧೨, ತುಳುನಾಡು ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ತುಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಡು-ನುಡಿ ಚಿಂತನೆ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
೪. ಮಾಬೆನ್ ಆರ್. ಟಿ., ೧೯೧೫, ಕನ್ನಡ ತುಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಮಂಜರಿ, ಉಡುಪಿಯ ಸದಾನಂದ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಕೊ.ಲಿಮಿಟೆಡ್
೫. ಮಾಬೆನ್, ಪಿ.ಪಿ., ೧೯೨೯ (ನಾಲ್ಕನೇ ಮುದ್ರಣ), ಕನ್ನಡ -ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷಾ ಮಂಜರಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರಗಳು, ಶಬ್ದಕೋಶ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಕಾಗದಪತ್ರಾದಿ ಅಡಕವಾದುದು, ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್
೬. _____, ೧೮೯೮ (ನಾಲ್ಕನೇ ಮುದ್ರಣ), ತುಳು ಅಕ್ಷರಮಾಲೆ, ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್
೭. _____, ೧೮೬೨, ತುಳು ಪಾಠಾಳಿ ರಡ್ಡನೇ ಪುಸ್ತಕ, ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್
೮. ವಿವೇಕ ರೈ, ಬಿ.ಎ. (ಪ್ರ.ಸಂ) ನಾವಡ ಎ.ವಿ, ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ರೈ ಎ., ವಾಮನ ನಂದಾವರ, ಮಾಧವ ಪೆರಾಜೆ(ಸಂ), ೨೦೦೭, ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ
೯. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ, ೨೦೦೦, ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಅರುಣೋದಯ, ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

೧೦. ಶೆಟ್ಟರ್ ಎ, ೨೦೦೭, ಶಂಗಂ ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿ, ಅಭಿನವ, ಬೆಂಗಳೂರು

೧೧. ಹೆರಂಜೆ ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟ, ಮುರಳೀಧರ ಉಪಾಧ್ಯ ಹಿರಿಯಡಕ, ೧೯೯೫, ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಪುಟ, ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ, ಉಡುಪಿ

ತುಳು

೧. ಬೆನೆಟ್ ಜಿ.ಅಮ್ಮನ್, ೨೦೧೧, ಮದಪ್ಪರಾವಂದಿ ವಿದೇಶಿ ತುಳುವೆ:ಜಾನ್ ಚೇಮ್ಸ್ ಬ್ರಿಗೇಟ್(೧೮೩೨-೧೮೮೭) ಬದ್ಡಕ್ - ಬರವು, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
೨. ಮಹಾಲಿಂಗ ಭಟ್ ಕೆ, ೨೦೧೧, ತುಳು ಪರಿಷು-ಮಂಟಪಮಾಲೆ ೨೫೮, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
೩. ಮೆನ್ನರ್ ಎ. ೧೮೮೬, ಪಾಡನೊಳು, ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ ಪ್ರೆಸ್ ಮಂಗಳೂರು

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಲಿಪ್ಯಂತರ

1. Bollippadi Satish Rai, 2009, **Bollipady Tulu Padyolu**, Talukina Venkannaya Smaraka Granthamale, Mysore
2. —————, 1997, **Thulu Geetholu : Thulu Hymn –Book Transliteration Edition** , The united Basel Mission Church Council Bombay

ಇಂಗ್ಲಿಶ್

1. Brigel, Rev. J., 1872, **A Grammar of the Tulu Language**, Basel Mission Press
2. Burnell, A. C., **The Devil Worship of Tuluvas**, (edited version of the series published in Indian Antiquary 1894-97 in book form available without technical details)
3. Chinnappa Gowda K, 2005, **Mask and the Message** , Madipu Prakashana, Mangalore

4. Godwin Shiri(Ed),1985, **Wholeness in Christ , The legacy of the Basel Mission in India**, The Karnataka Theological Research Institute, Balmatta, Mangalore
5. Herald A.Stuart,1895, **Madras District Manuals - South Canara Vol II**, Superintendent, Government Press
6. Kshama Shashidhar(Tr), 2012, **Five Women Who Became Legends** , Pusthakayaana, Mysore
7. Ravi. R. Anchan, 2011, **Mayandal A delightful Twilight**, Sirivara Prakashana ,Bangalore
8. Padmanabha Kekunnaya, 1994, **A Comparative Study of Tulu Dialects** , Rashtrakavi Govinda Pai Research Institute, Udupi
9. Saletore B.A, 1936 , **Ancient Karnataka :History of Tuluva**, Orient Book Agency, Poona
10. Samuel Miley,1884 (Second Ed) 1875, **Canara Past and Present**, Basel Mission Books & Tract Depository
11. Shankaranarayana D.Poojary(Tr), 2007, **Epic of the Warriors (Koti Chennai Paddana)**, National Folklore Centre,Tamilnadu
12. Sturrock,1894, **Madras District Manuals - South Canara Vol I**, Superintendent, Government Press
13. Surendra Rao B and Chinnappa Gowda K (Ed), 2003, **The Retrieved Acre**, Prasaranga, Mangalore University
14. Upadhyaya U.P. and Susheela Upadhyaya , 2002, **Folk Rituals, (of the Tuluva region of Coastal Karnataka)**, Regional Resource Centre for Folk Performing Arts, M.G.M. College Udupi

ತಮಿಳು – ಇಂಗ್ಲಿಷು: ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳು

– ಡಾ. ಎಲ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ

1. ನುಡಿ:

ನುಡಿ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಚರಿತ್ರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮೂಹಗಳ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆಯೆ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಯಾ ಸಮೂಹ ಜನಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆ-ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಆಡುವ ಜನರ ಭಾವನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾವನೆಗಳು; ಅವುಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಿಸುವುದು ನುಡಿಯ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನುಡಿಯ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಆಯಾ ನುಡಿಯೊಡನೆ ಅನುಸಂಧಾನದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಬಹುದು. ನುಡಿಯ ರಚನೆಯೊಡನೆ ಅನುಸಂಧಾನದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬೆಳಸುವುದೆಂದರೆ, ನುಡಿಯ ಘಟಕಗಳು ಏರ್ಪಡುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳು ಕೊಡುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಇದುವೇ ನುಡಿ ರಚನೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ನುಡಿ ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ನುಡಿಯನ್ನು ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟು ನೋಡುವುದರಿಂದ, ನುಡಿ ಬಳಕೆಯ ಮೂಲಕ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯದ ಗುಣವು ತೋರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಪರಿಭಾಷೆಗಳು; ಜಾತಿ ಪರಿಭಾಷೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಭಾಷೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿಭಾಷೆಗಳು ಸಮುದಾಯದ ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನುಡಿ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನುಡಿಯ ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ನುಡಿ ಎಂಬುದು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಅಧಿಕಾರ ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ.

2. ಪ್ರಭುತ್ವ:

ನುಡಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಅದರ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೂಲಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿ ನೋಡುವುದು, ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬುದು ಒಬ್ಬರ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನುಡಿಯೊಳಗೆಯೇ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಹೇಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ವಿನ್ಯಾಸ/ ರಚನೆ ಎಂಬುದು ನಿಯಮ, ಶಿಸ್ತು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧ, ದಂಡಣೆಗಳು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ, ಆಯಾ ಸಮೂಹಗಳ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಧಿಕಾರವು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬುದು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪತ್ತು/ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲೆ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕ್ರಮವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕ್ರಮವೂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಧಿಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಲುವುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನುಡಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ನಿಲುವುಗಳು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಲುವುಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತಸ್ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

2.1 ಅಧಿಕಾರ:

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಜೀವನ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರವು ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲವೇ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಸಮೂಹವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತಹದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಸು, ಲಿಂಗ ಇವೆರಡೂ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪದವಿ ಇವೆರಡೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ದೇಹಬಲ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಜ್ಞಾನಬಲ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಅಧಿಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಮುದಾಯದ ಅಧಿಕಾರವೆಂಬುದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮೂಹವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮೌಲ್ಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಸಮಾಜವೊಂದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

2.2 ಯಜಮಾನಿಕೆ/ಹೆಜಮೆನಿ:

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇನ್ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ಗುಣವನ್ನು ಯಜಮಾನಿಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಜಮಾನಿಕೆಯು ತರತಮ ನೆಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಂತಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ **ಭೌತಿಕ** [ಸಂಪತ್ತು, ಮನೆ, ಭೂಮಿ] ಹಾಗೂ **ಬೌದ್ಧಿಕ** [ಶಿಕ್ಷಣ] ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲಿನ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಆಯಾಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವೆಂಬುದು, ಅಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಬಗೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೂ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಅಧಿಕಾರದ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರವು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾತಿ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತದ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ, ಜಾತಿ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ದಯಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾತಿ ಅಂತಸ್ತು ಆಯಾ ಸಮುದಾಯದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಲವಾಗಿ, ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ, ತನಗಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವ ಜಾತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜಾತಿಯೇ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿಯು ಹೇಗೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು, ನುಡಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು.

3. ನುಡಿಯ ಅಧಿಕಾರ:

ನುಡಿಗಳ ನಡುವೆ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು, ಎಲ್ಲ ನುಡಿಗಳು ವ್ಯವಹರಿಸುವ, ಆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೇ ತರತಮವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅಂತಹ ನುಡಿಗಳು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರವು ತೋರಿಸುವ ದಿಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಡಿಯ ಅಧಿಕಾರವೆಂಬುದು, ನುಡಿಯೊಳಗಡೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನುಡಿಯ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರವು ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕತೆಯ

ನೆಲೆಗಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಮೂರು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡಬಹುದು.

1. ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿ
2. ಅನುವಾದ ಅಧಿಕಾರ
3. ನುಡಿಯ ಅಧಿಕಾರ

ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿ ಎನ್ನುವುದು ಹಲವು ನುಡಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಇತರ ಕೆಲವು ನುಡಿಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಾಗ, ಅದು 'ಅಧಿಕಾರ ಗುಣ'ವನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಂತಹ ನುಡಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅನುವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಎನ್ನುವುದು, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನುಡಿಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನುಡಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನುಡಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಎನ್ನುವುದು, ಆ ನುಡಿಯ ಒಳಗಡೆಯೇ ಹೇಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

4. ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿ:

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆ ನುಡಿಯೊಳಗಿನ ಅಂಶಗಳಿಗಿಂತ, ಹೊರಗಿನ ಅಂಶಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೇಣೀಕರಣ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಹಕ್ಕುಗಳು ಮುಂತಾದ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರದ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ನುಡಿಯೊಂದರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನೂ ಆಧರಿಸಿ ಆ ನುಡಿಯ ಅಧಿಕಾರದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಣತಿಯು ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನುಡಿಗಿ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ವಿಶೇಷ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಮಾತನ್ನಾಡುವ ನುಡಿ ಚೀನಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ನುಡಿಯನ್ನು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಜನರು ಕೇವಲ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ರೆಂಚ್ ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತನ್ನಾಡುವವರಕ್ಕಿಂತ ಜಪಾನೀ ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತನ್ನಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೂ, ಈ ಜಪಾನೀ ನುಡಿಯೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಲ್ಲ. ಆಯಾ

ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಜನರು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮಾತನ್ನಾಡಬಲ್ಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಾದ, ಅಮೇರಿಕ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡು, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಕೆನಡಾ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಜನರು ನೆಲಸಿದ್ದ ಕಾರಣ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

5. ಮೂಲ/ಆಧಾರ ನುಡಿ:

ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚು ನುಡಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಎರಡೂ ನುಡಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡ ವಸಾಹತು ಆಳ್ವಿಕೆ. ಬೇರೆ ನಾಡುಗಳ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಅಯಾ ನಾಡಿನ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಈ ವಸಾಹತುಶಾಹಿತನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಹಲವು ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುವ ಗುಣವನ್ನು ಈ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೇ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವಂತಹ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಈ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯು ಕಾರಣಿ ಭೂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಇವತ್ತಿನ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಜಾಗತೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಶೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಮರುರೂಪಗಳಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸದ್ಯದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಬಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತವೆಂದು ಈ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮರುರೂಪಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿಯು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯನ್ನು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ತರುತ್ತದೆ. ಸಮುದಾಯಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವತ್ತಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ನುಡಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನುಡಿಯಾಗಿರುವ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೂಲ ನುಡಿಯಾಗಿರುವ ಈ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇವತ್ತು ಸಾವಿರಾರು ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವ ಮೂಲಕವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಇವತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

ಒಂದು ನುಡಿ ಸಮುದಾಯದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನುಡಿಗಿಂತ ಪರ ನುಡಿಯೊಂದು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೇ ಅವರ ತಾಯ್ನುಡಿ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಭಾಷಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಇತರ ನುಡಿಗಳ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುವ ಗುಣವೇ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯ ಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮುದಾಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಗುಣವು, ಇತರ ನುಡಿಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಅಳಿಸುವ ಗುಣವೇ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

6. ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿ/ಪ್ರಗತಿ:

ಭಾರತದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಉನ್ನತಿಯು ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಪತ್ತನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಕಾರಣದ ಮೇಲೆಯೂ ಈ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ನುಡಿಯನ್ನು [ಸಂಸ್ಕೃತ] ಧರ್ಮದ ನುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಇಂತಹ ಔನ್ನತ್ಯಗಳೇ ನುಡಿಗೇ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಜಾಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ನುಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು. ಧರ್ಮದ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದ ಔನ್ನತ್ಯಗಳು/ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇವತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಔನ್ನತ್ಯಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯು ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ನುಡಿಯಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವಲಯಗಳನ್ನೂ ಈ ನುಡಿಯು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಭಾಷಿಕ ಯಜಮಾನಿಕೆ, ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ, ಆಯಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಔನ್ನತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಈ ಬಗೆಯ ಭಾಷಿಕ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ಬೇರೆ ನುಡಿಗಳೊಡನೆ ಹೇರಳವಾಗಿ 'ಭಾಷಿಕ ಮಿಶ್ರಣ' ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ರೂಢಿಗಳು ಹಾಗೂ ಆಚರಣೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಈ ಎಲ್ಲ ಯಜಮಾನ ನುಡಿಗಳ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಇತರೆ ನುಡಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜನರು ಚಾಚು ತಪ್ಪದೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಇಂತಹ 'ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣ'ವು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಬರುವ ತುಡಿತದ ಕಾರಣವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ

ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಅದರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ, ತಮಿಳು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಪದಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣಗೊಳಿಸಿತು. ತಮಿಳಿನ ತನ್ನತನವು ಹಾಗೂ ಚಲನಶೀಲತೆಯು ಈ ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು. ಇಂತಹದೇ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಬೇರೆ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ತಮಿಳಿನ ಅಗಾಧವಾದ ವ್ಯಾಕರಣ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪರಂಪರೆಗಳು ಮತ್ತು ತಮಿಳಿಗರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದ ತಮಿಳು ಐಕ್ಯತೆ ಮೊದಲಾದವು ತಮಿಳಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನುಡಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅಂತಹ ನುಡಿಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನುಡಿಯೊಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಕರಣ ಪರಂಪರೆಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಗಳು ನುಡಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

7. ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ:

ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯ ಯಜಮಾನಿಕೆಯು ಇತರ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ, ಎರಡು ನುಡಿಗಳು ಸಂಪರ್ಕಗೊಂಡಾಗ, ನುಡಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಏರ್ಪಡುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಒಂದು ನುಡಿಯ ತನ್ನತನವನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಷ್ಟೆಯಲ್ಲದೆ, ಅಂತಹ ನುಡಿಯನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೂ, ಈ ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣವು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಿಂದ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣಗೊಂಡ ಬೇರೆ ನುಡಿಯ ಮಿಶ್ರಣವು ಆ ನುಡಿಯನ್ನು ಇದು ಬಾಧಿಸಲಾರದು. ಬದಲಾಗಿ ಆ ನುಡಿಗೆ ಇಂತಹ ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣವು ಬಲವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬೇರೆ ನುಡಿಯ ಪದಗಳು ಕಲಬೆರಕೆಯಾಗಿವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳು ಆ ನುಡಿಯ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯೂ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯ ಗುಣವೇನೆಂದರೆ, ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣದ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, ಆ ನುಡಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯೊಳಗೆ ಬೆರತು ಹೋಗಿರುವ ಇತರ ನುಡಿಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ತನ್ನವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಶುದ್ಧತೆಯ

ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಏಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಸೂತಕವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ/ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯು ಈ ನುಡಿ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನೇ ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

8. ನುಡಿ ಶಿಕ್ಷಣ:

ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯೆಂಬುದು, ಜನರು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಬದುಕುವ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೇರುವ ಗುಣವನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಈ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಹಲವು ಮಾಪನಗಳ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯ ಗುಣವನ್ನು ಅಳೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಭಾಷಿಕರು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಿಳು ನುಡಿಯು ಎಲ್ಲಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಂತಹ ನೆಲೆಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ, ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತವು, ತಮಿಳಿನ ಅಧಿಕಾರದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಇವತ್ತಿನ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯವನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಶೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಯ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಯಜಮಾನಿಕೆಯು ನುಡಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ತಮಿಳು ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ತಮಿಳು ಮಾಧ್ಯಮಶಿಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸಂಶೋಧನೆಯವರೆಗೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳನ್ನೇ ಬಳಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಮಿಳಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಗಳು, ತಮಿಳಿನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆವು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನದ ಮಾತುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಲಾರವು. ಆರ್ಥಿಕ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ, ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣವು ಇದನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುವಾದಗಳು, ಪದಕೋಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು, ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಲ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು, ತಮಿಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಿಗಿಸಲು ಇವು ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರೇ ನುಡಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ

ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವದ ಬಗೆಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಮಾತನ್ನಾಡಿದರೂ, ಇವತ್ತಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಒಂದು ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದರೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಬಹುತೇಕ ಪಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತದೆ. ತಮಿಳು ನುಡಿಯು ಕಲಿಕೆಯ ನುಡಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯ ನುಡಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸುವವರೆಗೆ, ತಮಿಳು ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

9. ಅತಿಕ್ರಮಣ ನುಡಿ:

ಇವತ್ತಿನ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಯುಗವೆಂಬುದು ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೈದಾಳಿದೆ. ಗಣಕವೆಂಬ ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವ ನುಡಿಯು ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಯಾಗಬಹುದು. ಗಣಕಯಂತ್ರವು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಮಿಳನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನುಡಿಯು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸುವ ನುಡಿಗಳೇ ಅಧಿಕಾರ ನುಡಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಗಣಕಗಳ ಬಳಕೆಯ ವೇಗವು, ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ತಮಿಳು ನುಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರಿತವರೊಬ್ಬರು, ತಮಿಳು ಮೂಲಕ ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ತಮಿಳು ನುಡಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ತಮಿಳು ಅಧಿಕಾರ ರಚನೆಗೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ತಮಿಳು ನುಡಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು ನುಡಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೂ, ಅದನ್ನು ತಮಿಳು ನುಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳುವ ಬಗೆಯನ್ನು, ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಬೇಕು. ತಮಿಳು ನುಡಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳನ್ನು ಅಡಕಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವ ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಸಮುದಾಯದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾರಣವಾಗದೇ, ನುಡಿಯ

ಹೊಸ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶ/ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿ, ಧರ್ಮಕ್ರಾಂತಿ, ವಿಜ್ಞಾನಕ್ರಾಂತಿ ಮೊದಲಾದವು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇವತ್ತಿನ ಕಾಲಮಾನವನ್ನು, ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಾಲಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ರಾಂತಿಯೆಂಬುದು, ಗಣಕಯಂತ್ರವನ್ನೇ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಆರ್ಟಿಕ ನೆಲೆಯಿಂದ ಜಾಗತೀಕರಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನೆಲೆಯಿಂದ ಗಣಕವು ಹೊಸದೊಂದು ಸಮುದಾಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿವೆ. ಮಲ್ಟಿಮೀಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಗಳು, ಆಹಾರ, ಉಡಿಗೆ, ತೊಡಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಜಾಗತೀಕರಣವೆಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆದ ಶೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಸಮುದಾಯದ ಹಲವು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ಪನ್ನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನುಡಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ.

10. ತಮಿಳನ್ನು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಬಗೆಗಳು:

ಇವತ್ತಿನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಗಣನೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮಿಳನ್ನು, ಒಂದು ಮಾಹಿತಿಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ತಮಿಳನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಗೊಂದಲಗಳು, ನುಡಿಯ ಸ್ವಂತಿಕೆಯ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲವೇ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅರಿವಿನ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಟ್ಟಂತವುಗಳಲ್ಲ. ಈ ಗೊಂದಲಗಳು ತಮಿಳು ಜನರು ತೋರಿಸುವ ಅತೀ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತಮಿಳು ನುಡಿಯು ನೆಲೆಗೊಂಡ ಪರಿಸರವು, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ತಮಿಳು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಒಡತನವು, ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಕೇಂದ್ರಿತ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಂತರಜಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ನೆಲೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತಮಿಳು ಕೇಂದ್ರಿತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಇಂತಹ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳು, ತಮಿಳಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

ತಮಿಳು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗದೇ, ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು, ವಾಣಿಜ್ಯ ನಿರಾಹಾರಕರು ಮೊದಲಾದವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮಿಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಶೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸರಕನ್ನಾಗಿಸುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ವರ್ತಕ ನೀತಿಗಳು ತಮಿಳು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ತಮಿಳು ಮಾಹಿತಿ ಇವತ್ತು ಕೇವಲ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸರಕಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸೀಡಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡುವುದು, ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಕೋಡ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರೀಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ತಮಿಳರ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅತೀ ಉತ್ಸಾಹವು ತಮಿಳಿನ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕೋಡ್‌ಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕೋಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಕೊಡುವಾಗ, ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಂದು ತಮಿಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಯುನಿಕೋಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೊಡನೆ, ತಮಿಳು ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕೇವಲ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಹೊರತು, ಇದರಿಂದ ನುಡಿಯೊಂದನ್ನು ಏಳೆಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಆವಿಷ್ಕಾರದ ಕಾರಣ ತಾಳೆಗರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಯು ಕಾಗದದ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ, ಇವತ್ತು ಇದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಹೊರತು, ಇದನ್ನೇ ತಮಿಳು ನುಡಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಿಳು ಇಲ್ಲವೇ ತಮಿಳು ಮಾಹಿತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸುವ ನಿಲುವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಣಕತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಮಿಳಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎಂಬುದು ತಮಿಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ತಮಿಳಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನೆರವೇರಿಸುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಕತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗಣಕತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಎಂದೊಡನೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾತ್ರ ಬಳಸುವುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಾಗಿ, ತಮಿಳು ನುಡಿಯ ಮೂಲಕ ಗಣಕ ಸಂವಹನವು ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದುವರೆಗಿನ ಈ ಎಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗಳು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶು ನುಡಿಗಳ ನಡುವಣ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗೆಗಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು ದೇಶಿ ನುಡಿಗಳು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ತುಡಿತದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಮ್ಮ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಬದುಕುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಈಗ ಅತ್ಯಂತ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ.

* * * * *

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶದ ಸಮೀಕರಣ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಸಮತೋಲೀಕರಣ

— ಡಾ. ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಬೇಡಿಕೆ

ಭಾರತದ ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕುರಿತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಲವು ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಭಿನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ನೇತೃತ್ವದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗಳು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸಾದ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದ ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲೆಡೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇದ್ದಂತಹ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಶಾಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಮಟ್ಟದ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅತ್ಯಂತ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಂತರವೂ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯದ ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಏಕೈಕ ಭಾಷೆಯೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವದ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅಗ್ರವಾನ್ಯ ಸ್ಥಾನವಿದೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ೩೦.೪೦% ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ೯೭.೩೨% ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ೯೬.೪೮% ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ(ಎನ್ ಸಿಇಟಿ ೧೯೯೯). ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹಿಂದಿ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಕೂಡ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಯಾವ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯೂ (ಹಿಂದಿಯು ಬಹಳ ಹಿಂದಿರುವ ಎರಡನೆಯದು) ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿನ

ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿಯನ್ನೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಸಹಾಯ ಉದ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೊರಗೆ ಕೂಡ ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಇರುವ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾನದಿಂದಾಗಿ, ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಮ್ಮತವು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ. ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ವಿಶೇಷವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂದು ಅದು ಈ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಲು ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವು ಇನ್ನೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗಿದೆ.

ವಿಭಿನ್ನ ಗುರಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳು

ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿರುವುದೆಂದರೆ ಏನು ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಹುದು. ಏನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ವಿಷಯ(ಸಾರ) ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗದ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆ. ಶಾಲೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸಾರವು ಭಾರತೀಯದ್ದಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಲೇಖಕರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಹೆಸರುಗಳು, ಹಬ್ಬಗಳು, ಘಟನೆಗಳು, ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ಇನ್ನೂ ಮೀರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರಬಲ ದೇಶಗಳಾದ ಅಮೆರಿಕಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟನ್ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಇಂಗಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ದೇಶಗಳ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತವು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಿತ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತರ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಆದ್ಯತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಪದವೀಧರರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕರೆ ಸೇವಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ (ಕಾಲ್ ಸೆಂಟರ್) ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ದೇಶದ ಒಳಗೆ ಹಾಗೂ ಹೊರಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದರ ಕುರಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಒಂದು

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು(ಬೆಂಬಲಿಸಲು), ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಹಾಗೂ ವರ್ಧಿಸಲು ಪರೋಕ್ಷ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ, ಶ್ರೀ. ಕೊಠಾರಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗ ೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ನೀತಿಸೂಚನೆಯು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಲ್ಬಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ದೇಶದ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತು ಒಳಗೆ, ಮೌಖಿಕ ಹಾಗೂ ಬರಹ ಸಂಪರ್ಕದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ(ಸಕ್ರಿಯ) ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಗೆ ಈ ನೀತಿಯು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ

ಭಾಗಶಃ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗುರಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಗುರಿಗಳು ಮೂಡಿವೆ. ದೇಶದ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಯತೆ (ಸಡಿಲತೆ) ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯಕರಣಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಈ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಗುರಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ನೀತಿ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಷಯಗಳು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವಂತಿದ್ದರೂ ಇವು ಈ ಲೇಖನದ ಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ.

ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ವಿಧಾನ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಉತ್ತರ, ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ/ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಾಂಟ್ರಿಯಲ್ನು (ಲಾಂಬರ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಟಕರ್ ೧೯೭೨) ಸೇಂಟ್ ಲಾಂಬರ್ಟ್ ಪ್ರಯೋಗ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರುವ ಪ್ರಭು ಿರವರ ಬೆಂಗಳೂರು - ಮದ್ರಾಸ್ ಬೋಧನಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ (ಪ್ರಭು ೧೯೮೭) ಗಳಂತಹ ಯಶಸ್ವಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೇನೇ ಇರಲಿ (ಚಾಪೋರ್ಡ್ ೧೯೯೫, ಕಮಿನ್ಸ್ ೧೯೯೮) ಇದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವಂತಹುದಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಥನೀಯವೂ ಅಲ್ಲ .

(ಪ್ರಭು ಿ = ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಭುರವರ ಪ್ರಯೋಗವು ಒಂದು ಗ್ರಹಿಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು

ಕಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅರ್ಥಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.)

ಬಹುತೇಕ ಪೋಷಕರು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿರುವಂತೆ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬಳಸುವುದರ ರೀತಿಯ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಯು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಿಲ್ಲ (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ೨೦೦೪ ನೋಡಿ). ಆದರೆ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿರುವ ಹೇಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬೋಧನೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವಾಗಿ(ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್) ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ .

ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂಬ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬೋಧನೆಯು ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಬೋಧನೆಯು ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬೋಧನೆಯು ಯಾವಾಗ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿರುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಅದು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಕಿರಿಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕು. ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಬೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಕಲಾತ್ಮಕ ಅಂಶವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವತ್ತ ವಾಲಿದೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಸಂವಹನಾ ಕೌಶಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಹದಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅದರ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ನಿಷ್ಫಲವೇ ಸರಿ. ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಅದು ಭಾಷೆಯ ಕಲಾತ್ಮಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರೋಕ್ಷ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದಷ್ಟೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯು ಯಾವಾಗ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ, ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗುತ್ತಿರುವ

ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಅದು ಶಾಲೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು (ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಶಾಲಾ-ಪೂರ್ವ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ). ಕೆಲವು ಪೋಷಕರು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದ (ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ), ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಮಾಜವಾದ (ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ೨೦೦೫-೬ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿದ ಇತ್ತೀಚಿನದು) ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ (ತಮಿಳುನಾಡಿನ ದ್ರಾವಿಡ ಪಕ್ಷಗಳು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ) - ಈ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪಕ್ಷಗಳಿರಲಿ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭದಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮತವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೋಧಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂಬ ಎಣಿಕೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಪಠ್ಯವಿಷಯಕ್ಕೆ (ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್) ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಈ ಭಾವನೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಂಜಸವಾದರೂ ಇದು ಬೋಧನಾ ಗುಣಮಟ್ಟ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಅರ್ಹತೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಅವಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇದು ಇತರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಮಾಣದ ಕುರಿತ ವಿಷಯವಲ್ಲ (ಹೊರಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ) ಅಥವಾ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗು ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದೆಂಬ ವಿಷಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಔಪಚಾರಿಕ ಬೋಧನಾ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಇದು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಒಂದು ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಿದೆ (ಶ್ರೀವಾತ್ಸವ ೧೯೭೮). ಇಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಇದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಅಸಮರ್ಪಕ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ

ಬೋಧನೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಅಗತ್ಯದ ಸವಾಲನ್ನು ಎಂದೂ ಪೂರೈಸಲಾಗದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೫,೭೦,೪೫೫ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ೮೯% ಶಾಲೆಗಳು ಗಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿವೆ. (ಎನ್ ಸಿ ಇ ಆರ್ ಟಿ ೧೯೯೯). ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕನಿಷ್ಠ ನಿಗದಿತ ಅರ್ಹತೆಯೆಂದರೆ ಉನ್ನತ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲಾ ಕಲಿಕೆ(ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ). ಇದು ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಾಗಲಿ

ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ೧೯೯೧ರ ಜನಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ನಂತರ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ತಿಳಿದ ಭಾಷೆಯೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಎಂದು ೮% ಜನರು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದವೆಂದು ೩.೧೫% ಒಟ್ಟು ೧೧.೧೫% ಜನರು ಸ್ವಯಂ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ (ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ ೨೦೦೨). ದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೧% ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ ೬% ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ (ಪ್ರೋಬ್ ಇಂಡಿಯ ೧೯೯೯). ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವವರ ಶೇಕಡಾವಾರು ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಮವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಷ್ಟು ಸೂಕ್ತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗದು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಉದಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಪರೋಕ್ಷ ಕೌಶಲ್ಯದ ಉತ್ತೀರ್ಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದವರು. ಇವರು ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ೫% ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. (೧೦% ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಪಾಸಾಗುವವರು ಎಂಬ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ). ಇವರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೫,೦೦,೦೦,೦೦೦ (೧೯೯೧ರಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ೧೦೦೦,೦೦,೦೦,೦೦೦ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿತ್ತು). ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೂ ದೇಶದ ೬,೦೦,೦೦೦ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ೨೪,೦೦,೦೦೦ ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗಾಗಿ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವೃತ್ತಿಪರ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಜನರನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು. ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಲವಾರು ತರಗತಿ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ೬,೦೦,೦೦೦ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳೆಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯೇ ಎನ್ನಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವು. ಈ ಉದಾರ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರ

ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಲ್ಲವರ ೨೦% ಮಾತ್ರ ಅಗುತ್ತದಷ್ಟೆ. ಅಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿತ ಪ್ರತಿ ೨೦ ಜನರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಬೇಕು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತಿಳಿದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನಾ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆಯು ಸಾಧನ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಜನರು ಭಾವಿಸಿಲ್ಲ .

ಒಪ್ಪಲಾಗದ ಫಲಿತಾಂಶ

ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯ ಆಡಳಿತವು ನಡೆಸುವ ಬಡವಕ್ಕಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಉದಾಹರಣೆಯು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ (ಆನನ್ ಪರ್ಸ್.ಕಾಂ). ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆಯು ಎಷ್ಟು ಕಳಪೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ (ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಇತರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇನೂ ಅಲ್ಲ).

ಐದನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಶಿಕ್ಷಕಿಯು ಎನ್ ಸಿ ಆರ್ ಟಿ ಯ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಓದುವಾಗ ಬಹಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 'ದಿ ಗರ್ಲ್ ಕ್ರೈಡ್ ವಿತ್ ಹೆರ್ ಇಯರ್ಸ್' ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆ ಹಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಅನುವಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಆ ಕಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕಿ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ ಪಾಠದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಲು ಶಿಕ್ಷಕಿ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠದಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಗುರುತುಮಾಡಿರುವ ಬಳಸಿದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗುರುತುಹಾಕಿದ ಪುಸ್ತಕದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಡ್ಡಗೆರೆ ಹಾಕಿ ಗುರುತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆ ಗುರುತುಹಾಕಿದ ಉತ್ತರವನ್ನು

ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ . ನಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಉತ್ತರಗಳ ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಲು ಶಿಕ್ಷಕಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬಹುತೇಕರ ಅಗತ್ಯಗಳು

ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣತಿಯಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಮೊದಲ ಪೀಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಸವಾಲಾಗಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಸರಿ. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಅಥವಾ ಹೊರಗಡೆ ಈ ಭಾಷೆಯ ಯಾವುದೇ ಬೆಂಬಲ ಅಥವಾ ಪರಿಚಯವಾಗಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪರಿಸರವಿಲ್ಲದೆ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಕೇವಲ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯಿಂದಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂಬುದು ಅವಾಸ್ತವಿಕವಾದದ್ದು. ತಪ್ಪಾಗಿ ಕಲಿತ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವುದು, ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಲಿಯಲು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಸಜ್ಜಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಬೋಧನೆಯೆಂಬ ಮಾತೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಘೋಷಿತ ಗುರಿಯಾಗಿರುವಾಗ, ಇಂತಹ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಕಲಿಕೆ ಹೀಗಾದರೆ ಅದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಮೊದಲ ಪೀಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಸಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವೈಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಬೋಧನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮತ್ತು ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ (ಅಮೂರ್ತವಾಗಿ) ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ಯಾವುದೇ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ವಿಷಯ (ಲೈಟ್ ಬ್ರೌನ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಪೀಡ್ ೧೯೯೩). ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಹದಿಯಿರದಿದ್ದರೆ ಅದು ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ಮತ್ತು ಬರೆಯುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಡೆ ಒಡ್ಡುತ್ತದೆಂಬುದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿರುವ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಕಲಿಕೆಯು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾತದಿಂದ ಅಜ್ಞಾತಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆಂಬುದು ಮೂಲಭೂತ ಕಲಿಕಾ ತತ್ವ. ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಕುರಿತಂತೆ ಈ ವಿಷಯ ಖಚಿತವಲ್ಲ . ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಈ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದು ಮೊದಲು

ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಬೋಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾದ ಅಂಶ . ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹದ್ದು ಮತ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಶಾಲಾಪೂರ್ವ ವಾಕ್ಪಟುತ್ವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೌಶಲ್ಯ ಅಂಶಗಳು, ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಪಟುತ್ವ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಕಲಿಕೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹಾಗೂ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡುವುದು ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸಮರ್ಥ ಬೋಧನೆಗೆ ಪೂರ್ವ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಬೋಧನಾ ಪರಿಣತಿ ತತ್ವವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಬೋಧನಾ ಪರಿಣತಿ ತತ್ವವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಮೊದಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ (ಒಂದು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆ) ಭಾಷಾಕೌಶಲ್ಯಗಳ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ನಂತರವೇ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್)ಆರಂಭವಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಯಶಸ್ವಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಬೋಧನೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೋಧನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಭಾರತೀಯ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ತತ್ವ ಹಾಗೂ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರೀಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಗ್ರೀಕರಣದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿಗೆ ಒಳಪಡುವವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಹಿಂದಿ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ತೆಲುಗು ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಸ್ತುತಃ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೇ ಮೊದಲ ಹಾಗೂ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು. ಸಮಗ್ರೀಕೃತ ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ನಡುವೆ ಪರಸ್ಪರ ಯಾವ ದಂದವೂ ಇರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ (ಟಿಕೂ ೧೯೯೬) ಅಂತರ್ಗತ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ.

ಇವೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಂದಕ್ಕೊಂದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತವೆ, ಬಲಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಭಾಷೆಗಳ ವ್ಯಾಕರಣವು ಸಮ್ಮಿಳಿತಗೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಬೋಧನೇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಕೃತಕ ಭಾಷಾ ಪರಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹೇರದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಬಹುಭಾಷೀಯ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಕಲಿಕಾ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳು ಒಮ್ಮುಖವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸೂಕ್ತ ವಿಧಾನಕ್ರಮಗಳು

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚೈನಾ ಮತ್ತು ಜಪಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿದೇಶಿ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿನ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ತರಗತಿಯ ಹೊರಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಲಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಬಲಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಅಭಾವ ಮತ್ತು ಇರುವಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಇಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಡು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಬರಹ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೋಂವರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೆರವು ನೀಡುವ ಪೋಷಕರು ಬೋಧನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ನಗರ ಕೊಳಗೇರಿಗಳ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಹುತೇಕರಾದ ಮೊದಲ ಪೀಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ವಾಸ್ತವವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮೊದಲ ಪೀಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಾಗ, ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿದೇಶಿ ಭಾಷಾ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರೀಕರಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇರುವ ಮನೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ನಗರ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ವಿಭಿನ್ನ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಕರಗಳು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧಾನಕ್ರಮದಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ತರಗತಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಬಹು ತರಗತಿ ಬೋಧನೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು ತರಗತಿಯು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆಯು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ತಪ್ಪು ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ.

ಬದಲಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ತನ್ನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಾಧನೆಯತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಬಂದಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುವ ವಿಧಾನಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ತರಬೇತಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ತೆರೆದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಂದ (ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರು ಹಾಗೂ ಅಜ್ಜಿತಾತಂದಿರು) ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬಲ್ಲರು.

ವಿಫಲವಾದ ವಿಧಾನದ ಪ್ರತಿಫಲ

ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸಮರ್ಥನೀಯ ಬೋಧನೆಯು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳ ಚಲನಶೀಲತೆಗಾಗಿ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ (ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ) ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಇಡಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಮರಿಚಿಕೆಯಿಂದ ಜನರನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿಸಿ ಬಾಯಿಪಾಠದ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ನೈಜ ಕಲಿಕೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದತ್ತ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಹರಿವು ಬಹು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದರ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದರೆ, ಇದು ಬಹುಭಾಷೀಯತಾ ವಾದದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನ್ಯಾಯೋಚಿತವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ (ಸಮೀಕರಿಸುತ್ತದೆ). ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯಿದ್ದು ಈಗಿನ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲನವಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕಲಿಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾಭಾವದ ಜಡವಾಗಿರುವ ಏಕರೂಪೀ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯಿಂದಾಗಿ ಈ ಬೋಧನೆಯು

ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪರಿಣಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಸಮ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ . ಈ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಕೆಯ ಅಸಮ ಫಲಿತಾಂಶವು ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯಲ್ಲಿನ ಅಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತಿಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂಬ ಮಿಥ್ಯಾಭಾವನೆ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಭರವಸೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ . ತಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೀತೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಳಪೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿಂದ ಸಮಾಜದ ಈ ವಿಭಾಗದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಶಾಲಾ ನಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

ಅಣ್ಣಾಮಲೈ . ಇ , ೨೦೦೪.ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಪವರ್ . ದಿ ಕ್ಲೆಸ್ಟನ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇನ್ ಎಡುಕೇಷನ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ. ಇನ್ ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟನ್ ಪಾಲಿಸೀಸ್ : ವಿಚ್ ಅಜೆಂಡ್? ಹೂಸ್ ಅಜೆಂಡ್? ಸಂ. ಜೇಮ್ಸ್ ಡಬ್ಲ್ಯು. ಟಾಲ್ಟ್ ಸನ್ ಅಂಡ್ ಬಿ. ಎಮ್ ಅಮಿ ತಸ್ಯುಇ. ಮಹ್ಲಾಹ್, ಎನ್ ಜಿ : ಲಾರೆನ್ಸ್ ಎಲ್ಬಾಮ್ .

ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ, ಎಸ್ . ಎಸ್ . ೨೦೦೨. ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ- ದೇರ್ ಸ್ಲೆಟರ್ ಅಂಡ್ ದ ಫಂಕ್ಷನ್ . ಇನ್ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ಕೇಪಿಂಗ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ ವಿತ್ ಸ್ಟೇಷಲ್ ರೆಫರೆನ್ಸ್ ಟು ದಿ ನ್ಯು ಸ್ಲೆಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯ, ಸಂ. ಎನ್ . ಎಚ್ . ಇಟಗಿ, ಮತ್ತು ಎಸ್ . ಕೆ. ಸಿಂಗ್ . ಮೈಸೂರು: ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್ ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್ .

ಕ್ರಾಫೋರ್ಡ್ . ಜೆ. ೧೯೯೫. ಬೈಲಿಂಗ್ವಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ : ಹಿಸ್ಟರಿ, ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್, ತಿಯರಿ, ಅಂಡ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್, ೨ನೆಯ ಸಂ. ಲಾಸ್ ಏಂಜಲ್ಸ್ : ಮೈಸೂರ್ ಎ, ಬೈಲಿಂಗ್ವಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ .

ಕಮ್ಮಿನ್ಸ್, ಜೆ. ೧೯೯೮. ಬೈಲಿಂಗ್ವಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇಮ್ಪ್ರೂವ್ : ದಿ ರಾಮಿರೆಜ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇನ್ ತಿಯರಿಟಿಕಲ್ ಪರ್ಸ್ಪೆಕ್ಟಿವ್. ಇನ್ ಆನ್ಯುಯಲ್ ಎಡಿಷನ್ : ಟೀಚಿಂಗ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆಸ್ ಎ ಸೆಕೆಂಡ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ೯೮/೯೯, ಸಂ. ಐ.ಎ.ಹೀತ್ , ಅಂಡ್ ಸಿ.ಜೆ.ಸೆರನೊ. ಗಿಲ್ಡ್ ಪೋರ್ಟ್, ಸಿಟಿ: ಡಶ್ವಿನ್ / ಮ್ಯಾಗ್ನೂ ಹಿಲ್ .

ಲಂಬರ್ಟ್, ಡಬ್ಲ್ಯು.ಇ. ಅಂಡ್ ಜಿ. ಆರ್. ಟಕ್ಟರ್. ೧೯೭೨. ಬೈಲಿಂಗ್ವಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಫ್ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್: ಸೇಂಟ್ ಲ್ಯಾಂಬರ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್. ರೋಲಿ, ಎಮ್ ಎ: ನ್ಯೂಬರಿ ಹೌಸ್.

ಲೈಟ್ ಬ್ರೌನ್, ಪಿ.ಎಮ್. ಅಂಡ್ ಎನ್. ಸ್ವಡ. ೧೯೯೩. ಹೌ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್ ಆರ್ ಲರ್ನಿಂಗ್. ಆಕ್ಸ್ ಫೋರ್ಡ್: ಆಕ್ಸ್ ಫೋರ್ಡ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್.

ಎನ್ ಸಿಇಆರ್ ಟಿ.೧೯೯೯. ಸ್ಕ್ವಿಡ್ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಸರ್ವೆ: ಮೇನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್. ನ್ಯೂ ಡೆಲ್ಲಿ: ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಫಾರ್ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಟೆನಿಂಗ್.

ಪ್ರಭ, ಎನ್.ಎಸ್. ೧೯೮೭. ಸೆಕೆಂಡ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಪೆಡಗಾಗಿ, ಆಕ್ಸ್ ಫೋರ್ಡ್: ಆಕ್ಸ್ ಫೋರ್ಡ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್.

ಪ್ರೋಬ್ ಟೀಮ್, ದಿ.೧೯೯೯. ಪಬ್ಲಿಕ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆನ್ ಬೇಸಿಕ್ ಎಡುಕೇಷನ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ. ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ: ಆಕ್ಸ್ ಫೋರ್ಡ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್.

ಶ್ರೀವಾತ್ಸವ, ಎ.ಕೆ., ಆರ್. ಶೇಖರ್ ಅಂಡ್ ಬಿ.ಡಿ.ಜಯರಾಮ್. ೧೯೭೮. ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಲೋಡ್. ಮೈಸೂರು: ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್.

ಟಿಕೂ, ಎಮ್. ಎಲ್. ೧೯೯೬. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇನ್ ಏಷಿಯನ್ ಬೈಲಿಂಗ್ವಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್: ಫ್ರಮ್ ಹೇಟೆಡ್ ಟು ಹಾರ್ಮನಿ. ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಮಲ್ಟಿ ಲಿಂಗ್ವಲಿಸಂ ಅಂಡ್ ಮಲ್ಟಿಕಲ್ಚರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ೧೭(೨): ೨೩೫-೨೪೦.

* * * * *

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ : ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ

- ಡಾ. ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ

ಸುಮಾರು 300 ಭಾಷೆಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತವು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಕೂಡ ಬಹುಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಗಿರುವ ಸ್ಥಾನ ಯಾವುದೆಂಬುದು ಚರ್ಚಾರ್ಹ ವಿಷಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ - ಇವೆರಡು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಗಳೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ 15 ಭಾಷೆಗಳೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ನಾಗಾಲಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೇ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಚೇರಿ ವ್ಯವಹಾರೋದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ವಿವಿಧ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬದಲಿಗೆ ಇತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಬಳಕೆಗೆ ಬರತೊಡಗಿದವು. ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಇತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಬಳಕೆಗೆ ಬರತೊಡಗಿದವು. ಸುದ್ದಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ 90ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು 70ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಭಾರತವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದಂದಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 1971 ರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಒಟ್ಟು ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರಸಾರದ ಶೇಕಡಾವಾರು 15ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 1981ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 22% ರಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು. (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ 1994) ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಸದ್ಯದ ವಿಷಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶೂ ಸೇರಿದಂತೆ 33 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜೊತೆಗೆ 41 ಭಾಷೆಗಳು ಶಾಲಾಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. (ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ 1999)1 ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಯಲೇ ಬೇಕು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೆರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಮತ್ತು ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿಯೂ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಧ್ಯಯನಾವಧಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ವೇಳೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಈ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯೇ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. (ಈ ಭಾಷೆಯು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯೇ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬಹುದು. (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಆಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ) ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯು (ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ) ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಥಮ, ದ್ವಿತೀಯ ಅಥವಾ ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲಿಸಲ್ಪಡುವ ಏಕೈಕ ಭಾಷೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೀಗೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. (1.1ನೆಯ ಕೋಷ್ಟಕವನ್ನು ನೋಡಿ).

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಾಲಾಧ್ಯಯನದ ಅನಂತರ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿನ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬಹುದು. 1992 ರಿಂದ 1993ರವರೆಗಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕುಟುಂಬ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ (National Family Health Survey) ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 11% ರಷ್ಟಿತ್ತು. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 5 ಅಥವಾ 6 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಅನುಸಾರ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣದ ಅನಂತರವೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ 6% ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. (ಕೆಲವರು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 2 ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಪದವೀಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ

ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಪರ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 3 ವರ್ಷ) ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಉತ್ತಾದಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆದಿರುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೋಷ್ಟಕ 1.1

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳ ಶೇಕಡಾವಾರು

	ಪ್ರಾಥಮಿಕ (1 ರಿಂದ 4 /5ನೆಯ ತರಗತಿವರೆಗೆ)	ಮಾಧ್ಯಮಿಕ (1 ರಿಂದ 4 /5ನೆಯ ತರಗತಿವರೆಗೆ)	ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ (1 ರಿಂದ 4 /5ನೆಯ ತರಗತಿವರೆಗೆ)
ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್	2.91%	4.25%	6.57%
ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್	21.65%	55.05%	54.12%
ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್	6.58%	38.22%	*35.79%
	30.4%	97.32%	96.48%

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ (66.33%) ಮತ್ತು ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ (69.67%) ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ (1996ರ ಎನ್.ಸಿ.ಆರ್.ಟಿ) ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿನ ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ದೋಷಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. 1.1ನೆಯ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೀಡಲಾದ ಶೇಕಡಾವಾರನ್ನು ಇದೇ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾದ ಮಾಹಿತಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದಂತೆ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಇತರ ವರ್ಗಗಳ ಶೇಕಡಾವಾರು ಕೂಡ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶ

ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 6% ರಷ್ಟಿರುವ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢ ಹಂತದ ಅನಂತರ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಸಮಾಜದ ಗಣ್ಯ ಜನರು ತಮ್ಮ

ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಸಹಜ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚುನಾಯಿತ ಶಾಸಕರು ಮತ್ತು ಸಚಿವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದಂತೆ) ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಗಣ್ಯರು ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗೆಗಿನ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸುವಲ್ಲಿ ಇವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕಾನೂನು ಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸಲು ಇವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ವಿದೇಶಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲವೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೂ ಈಗ ಭಾರತೀಕರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ವ್ಯವಹಾರ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂವಹನಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಸಲಾದ ಭಾಷೆಯಷ್ಟೇ ಆಗಿರದೆ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಭಾರತೀಯರ ನಡವಣಿ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಕೆಯು ವಸಾಹತು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದಾದರೂ ಭಾರತವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ಅನಂತರವೂ ಬಿಟಿಷರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಇತರ ಅನೇಕ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರು. ಜನಾಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ತಾಟಸ್ಥ್ಯ ಧೋರಣೆ ಹೊಂದಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಗುಂಪಿನವರಿಗೂ ಯಾವುದೇ ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಮಾಜದ ಗಣ್ಯರ ಸ್ಥಾನವೇನೆಂದು ಚರ್ಚಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ವಸಾಹತು ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದಂತಹ ರೂಪುರೇಖೆಗಳನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶ

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚರ್ಚೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಸಹಾತು ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು (ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯು ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ 1757ರಿಂದ) ಎಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರವು ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತನಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. 1831ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು (the Crown) ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ಸನ್ನದನ್ನೂ (Charter) ನವೀಕರಿಸುವವರೆಗೂ ಅದು ತನ್ನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗೆಗಿನ ಪರಿಗಣನೆಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಸಾರದ ಹಂಬಲದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿದ್ದವು ಎಂದರೆ (ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾದಂತೆ) ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ “ಉಪಯುಕ್ತ ಜ್ಞಾನ ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು .. ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು” ಕಂಪನಿಯು ತನ್ನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು ಎಂದರೆ (ಮೆಕಾಲೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದಂತೆ) ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರನ್ನು “ಹಿಂದೂಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನಾಗಿ” ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು (ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ 2001, ಪು.91-93). ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಸಾರ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವೆರಡೂ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದರಂತೆ, ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಂಪನಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ನೀಡಲಾಗುವ “ಉಪಯುಕ್ತ ಜ್ಞಾನ”ಕ್ಕೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪರಿಭಾಷೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು “ಜ್ಞಾನೋದಯ”ದಿಂದ (Enlightenment) ಉಂಟಾಗುವ ನಿಜವಾದ ಅರಿವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರೈಸ್ತದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರವು (Christian theology) ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ “ಐರೋಪ್ಯ ವಸೌಲ್ಯಗಳನ್ನು, ವಿಶ್ವದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು” ಹೊಂದುವುದೇ “ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಣೆ”ಯೆನಿಸಿತ್ತು. ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗದಂತೆ, ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ “ಉಪಯುಕ್ತ ಜ್ಞಾನ” ಹಾಗೂ “ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಣೆ”-ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಸಾಧಕವಾಗುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲು ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಪ್ರಮುಖ ಚರ್ಚಾವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು.

ಇವೆರಡೂ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಹಾಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ, ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುಖಂಡರು ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಮೇಲ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದು ಅವರ ಮೊದಲನೆಯ ಒಲವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ಮುಂದೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಖಾಸಗಿ (non-governmental) ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ, ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದು ಇವರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದು “ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತಜ್ಞರ ಒಲವು” (Anglist position) ಎನಿಸಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇದು ಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತದೆಂದೂ ವಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತಜ್ಞರ ಒಟ್ಟಾರೆ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪಠ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದೆಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು ಅವುಗಳನ್ನು ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ಇವರ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದು “ಪೌರಸ್ತ್ಯ ಒಲವು” (Orientalist position) ಎನಿಸಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಗಣ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಸದ್ಯದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಅವಿವಾಹಿತಿಯೊ ಇಲ್ಲ ಎಂದೂ ನಂಬಲಾಗಿತ್ತು. ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ “ಅಧೋಮುಖಿ ಶೋಧನೆ” ಎಂಬ (Downward filtration) ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಇವೆರಡೂ ಒಲವುಗಳು ಆಧರಿಸಿವೆ. ಇವುಗಳ ನಡುವಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾದರೂ

ಸರಿಯೇ, ಅದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪಿನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಗರ್ವರ್ ಜನರಲ್ ವಿಲಿಯಂ ಬೆಂಟಿಂಕ್ ಅವರು, ಥಾಮಸ್ ಮೆಕಾಲೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರದಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಮೊದಲನೆಯ ಎಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತಜ್ಞರ ಒಲವೇ ಜಯಗಳಿಸಿತು. (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದರೆ “ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಪ್ರಜಾಸಮುದಾಯದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನದ ಬಗೆಗಿನ ಅವಲೋಕನಗಳು” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 1792ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದು ಭಾರತವನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ “ದೊರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸುವ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ವಿಧಾನವಾಗಿ” ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ನೆರವು ಪಡೆಯುವುದು ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿತು. ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಧೋರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಚಿರಂತನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿತು (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ, 2001, ಪು.91,96). ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷರ ವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಆರ್ಥಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶ

1833ರಲ್ಲಿ ನವೀಕರಣಗೊಂಡ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ಸನ್ನದಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಭಾರತದ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತ ಸಂಬಂಧಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರದ ನಾಗರಿಕ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಬಂತು. ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕನಿಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಟ್ಟವೊಂದನ್ನು (degree) ನಿಗದಿಪಡಿಸಿತು. ಈ ವೃತ್ತಿಪರ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಧಾನವಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ, ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತಜ್ಞರ ಧೋರಣೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಹೊಸ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿನ ಗುಮಾಸ್ತರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಅಕೌಂಟೆನ್ಸಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಮುಂತಾದವಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ನಗರಗಳ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಪಡೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಗಣ್ಯ ಭಾರತೀಯರು ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುವಂತಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ವಿದೇಶೀ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ನಡುವೆ ಸುಮಧುರ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಆಡಳಿತ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಲಭಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರಿಗೆ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಸಿಗುವುದು ಈವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಲ್ಲ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಗಣ್ಯರ ಮುಖಾಂತರ ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರಸಾರವಾಗಿ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಇವುಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. “ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯ”ಗಳನ್ನು ಈಗ “ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅರಿವು” ಹಾಗೂ “ಆಧುನಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು” ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದ್ದರೂ ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತಾವಧಿ ಕೊನೆಗೊಂಡ ನಂತರ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಗಣ್ಯರೇ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಆದಾಗ್ಯೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯುವ ಮೇಲ್ಜಾತಿಗಳ ಭಾರತೀಯರು ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಭೌತಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೇ (material wellbeing) ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನೈತಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದರೂ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದರ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವೆಂಬುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವು ರಾಜಕೀಯ ಜಾಗೃತಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ; ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರ ನಡುವಣ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯರು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹಾಗೂ ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರದ ಯುಕ್ತ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು

ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ “ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನೋದಯ”ವು (European enlightenment) ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಸಂಬಂಧಿ (Professional) ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಪ್ರದೇಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವು 1857ರ ನಂತರ ಭಾರತದ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿಯು ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ಷರತ್ತಿನಿಂದಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನರೂ ಒತ್ತಾಯಿಸತೊಡಗಿದರು. ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ಮೂಲ ಧೋರಣೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಕಲಿಸುವ ರೂಢಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಘನತೆ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಳದರ್ಜೆಗೆ ಇಳಿಯಿತು.

ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಚಾರಕರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸತೊಡಗಿದರು. ಜನಸಮುದಾಯದ ‘ನೈತಿಕ ಸುಧಾರಣೆ’ಯೇ ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.³ ಜನರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು (Gospel) ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳು ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡತೊಡಗಿದವು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಲ್ಲ ಮೇಲ್ವಾರ್ತೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ತಾವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಶಾಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಭಾವಿಸತೊಡಗಿದರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಾದ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಚಾರಕರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗಳೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಚಾರಕರೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರಲಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದವು. ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಚಾರಕರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಎಂದರೆ ಪೌರಮುಖಂಡರು ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಶಾಲೆಗಳು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡತೊಡಗಿದವು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿಯಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಂಚಿತರಾಗಕೂಡದೆಂಬುದೇ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

19ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಹಾಗೂ ತೃತೀಯ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಜಾಗತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಆಗಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಮುಂದೆ 150 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆ

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಂಸತ್ತು ಇವೆರಡರಲ್ಲಿಯೇ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲು ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳೀಯ ಚಳವಳಿಯು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪುನರ್ರಚನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವ ಜನಸಮುದಾಯದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೋರಾಟವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಹೋರಾಟದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಾದ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರವು ಭಾರತೀಯರಿಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಲೇಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಅದು “ದ್ವಿಪ್ರಭುತ್ವ” (diarchy) ಎಂಬ ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಹಾಗೂ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪಕ್ಷಗಳು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 1921ರಿಂದ ಪ್ರೌಢ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪ್ರಮುಖ ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾದವು. ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ರಚಿಸಲಾಯಿತು. 1937ರ ವೇಳೆಗೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ 51%ರಷ್ಟು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡತೊಡಗಿದ್ದವು. (ನೂರುಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ನಾಯರ್, 1951, ಪು.650). ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯುಂಟಾದಾಗ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಆಂಶಿಕ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾಲೇಜು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿತ್ತು. ಉದ್ಯಮ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ಭಾಷೆಯು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವೂ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತದ ಕೊನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡರೂ ಬ್ರಿಟಿಷರ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಭಾರತೀಯರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ತನ್ಮೂಲಕ ಉನ್ನತ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುವುದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು, ಐರೋಪ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜನ-ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ನೀಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವಂತೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವುದು ಮೊದಲಾದವೇ ಬ್ರಿಟಿಷರ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವೇ-ಅದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆದಿರಲಿ- ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಈ ಉದ್ದೇಶವು 1854ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು. ಆ ವರ್ಷ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಮಿತಿಯ (Board of Control) ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ವುಡ್ ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು: “ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು-ಇವೆರಡು ಮಾಧ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತೇವೆ” (ಭಟ್ ಮತ್ತು ಅಗರ್ವಾಲ್, 1997, ಪು.8) ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹೀಗೆಯೇ ಇತರ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಧೋರಣೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗಿನಲ್ಲಿ 1902ರಲ್ಲಿ ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಿತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರಿವು ಇದೆ ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚೀನೀಯರಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವನೆ ಮೂಡುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರವಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದೆ.. (ದೇಶ ಭಾಷಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ) ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. (ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ, ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗ್ ಸರ್ಕಾರ,

11ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ 1902, ಪು.499, 501. ಪೆನ್ನಿಕ್ಯುರ್ ಉದ್ಧೃತ 1998, ಪು.115-116)

ವಸಾಹತು ಕಾಲಾನಂತರದ ಧೋರಣೆ

ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತಾವಧಿಯ ಅನಂತರವೂ, ಸರ್ಕಾರದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತದ ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಪರಿಣತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲೇನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ತೃತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಪ್ರಭುತ್ವ, ನಗರ-ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಔದ್ಯಮಿಕ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕವಾದ ಬೃಹತ್ ಸೈನ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆ-ಇವುಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ನೈಪುಣ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಉನ್ನತ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕವೇ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನೈಪುಣ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪ್ರಚಾರದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರದ “ಅಧೋಮುಖಿ ಶೋಧನೆಗೆ ಸದೃಶವಾಗಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿದವರು ಸಮಾಜವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಧೋರಣೆ ನೆರವಾಯಿತು.

ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುವ ಧೋರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬಯಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. 1990ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 28 ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 7 ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 530ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ಕಾರಗಳ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10%ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಶಾಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ 91.68%ರಷ್ಟು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ 88.64%ರಷ್ಟು ಇದ್ದವು. (ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ, 1999) ಬಹುತೇಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜದ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ, ನಗರಗಳ ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ವರ್ಗಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿರುವ

ವರ್ಗಧಾರಿತ ಆದ್ಯತೆಯು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನಗರದ ಜನರೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತವರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಆಗ್ರಹಪಡಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿತ್ತು (ಷಾಹ್, 1968). ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದ, ಜಾಗತಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಈ ವಾದವು ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೇದಿಕೆಯ ಮುಖ್ಯ ಚರ್ಚಾವಿಷಯವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಧೋರಣೆಯೆನಿಸಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಸುವ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಧನಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯುವ ಶಾಲೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡತೊಡಗಿದವು. ಆದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆತ್ತವರು ನೀಡಿದ ಆದ್ಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತ ಧೋರಣೆ ಹಾಗೂ ಆ ಧೋರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ-ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕೃತ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತೆಂಬುದರ ಬಗೆಗಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆಯು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಆದುದರ ಬಗೆಗಿನ ಮೂಲಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. 1947ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗುವ ವೇಳೆಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಾಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನುಪ್ರವಹಾರಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಂತೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹೊಸ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಪ್ರವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಕಾಲವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನವು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ವರದಿಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದನೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಂಸತ್ತಿಗೂ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮಿತಿಗಳ ಮತ್ತು ಆಯೋಗಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಬದಲು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಸಮರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ (ಮೊದಲಿಯಾರ್) ಆಯೋಗ (1953) ಕೂಡ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದ ವಾರ್ಧಾ (ಜುಕೀರ್‌ಹುಸೇನ್) ಸಮಿತಿ (1937) ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಲಹಾ ಮಂಡಲಿಗಳ (1937) ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನೇ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿತ್ತು. ಆ ಶಿಫಾರಸುಗಳ ಪ್ರಕಾರ, “ಪ್ರೌಢ ಹಂತದ ಆದ್ಯಂತ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕು” (ಭಟ್ ಮತ್ತು ಅಗರ್ವಾಲ್, 1977, ಪು152) ತೃತೀಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಕುಲಪತಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನವು (1948) ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು 5 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು (ಗಡುವನ್ನು) ಸೂಚಿಸಿತು. ಮಾರನೆಯ ವರ್ಷವೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಶಿಕ್ಷಣ (ರಾಧಕೃಷ್ಣನ್) ಆಯೋಗವು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು “ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ” ಎಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ದುರ್ಬಲಗೊಂಡವು (ಭಟ್ ಮತ್ತು ಅಗರ್ವಾಲ್, 1977, ಪು.117) ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ (ಕೊಠಾರಿ) ಆಯೋಗವು (1968) ತೃತೀಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಸಂಸತ್ ಸಮಿತಿಯು (Parliamentary Committee) ಮತ್ತೆ 5 ವರ್ಷಗಳ ಗಡುವನ್ನೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿತು. ಆದರೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾದ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನುಸಮ್ಮತವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಧೋರಣೆಯು 1976ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದಂತೆ ಅಥವಾ ಸಂಸತ್ತು ಅನುಮೋದಿಸಿದಂತೆ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ

ಅವುಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸಲು ತುರ್ತುಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು (ಭಟ್ ಮತ್ತು ಅಗರ್ವಾಲ್, 1977, ಪು.312 ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ)

1986ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ರೂಪಿಸಿದ ಹೊಸ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಧೋರಣೆ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಿಂದಿನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅದೇ ಧೋರಣೆ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದೆ.

ಧೋರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಧೋರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೂರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ನೀಡಲಾದ ಕಾಲಮಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಬದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲ. “ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ”, “ಬಳಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗ” ಮತ್ತು “ತುರ್ತು ಕ್ರಮಗಳು” ಮುಂತಾದ ವಿಶಿಷ್ಟವಲ್ಲದ, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಪದಗುಚ್ಛಗಳಿಂದಾಗಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಮೂಲಕಾರಣ. ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಆಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಠ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಯಾರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ವಿಷಯಗಳನ್ನು (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು) ಬೋಧಿಸಲು ಈ (ದೇಶೀಯ ಅಥವಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ) ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಧೋರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವು, ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರದೆ, ಭಾಷಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬದಲಾವಣೆಯು ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರದೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ದೇಶವು ಜನರು ಆಡುವ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ವಿವಿಧ

ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿ, ಪುನಃ ಸಂಘಟನೆಗೊಂಡಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಒಂದೊಂದು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯಾ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯಿತು.⁶ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಿದ್ದವು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನವು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೂ (ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರದ ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಳಿದಂತೆ) ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ಚರ್ಚಾವಿಷಯವಾಯಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಛೇರಿಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಳಿದಂತೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಯಾವುದೇ ಅನುಷ್ಠಾನವೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ, ಧೋರಣೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವು ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನ ಪಡೆದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಧನಸಹಾಯ ಪಡೆದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದೆ. ಇಂಥ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಶಿಕ್ಷಣ

ಮಾಧ್ಯಮವು ಆಯಾ ರಾಜ್ಯದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೂ ಆಗಿರಬಹುದು. (ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಯೂರೋಪಿಯನರ) ಸಂಮಿಶ್ರ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ 'ಆಂಗ್ಲೋ-ಇಂಡಿಯನ್'ರಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಾಲೆಗಳ ಶೇಕಡಾವಾರು ಹೇಗಿದೆ: ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ 7.21%, ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ 12.49%, ಪ್ರೌಢಹಂತದಲ್ಲಿ 13.34% ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಪ್ರೌಢಹಂತದಲ್ಲಿ 17.4% ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುವ ಶಾಲೆಗಳ ಶೇಕಡಾವಾರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಉನ್ನತ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಗರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ (ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ, 1999)

ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲದೆ, ಧೋರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶವಿದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಕಚ್ಚಾಡುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಧೋರಣೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಮನೋಭಾವದವರು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ನೈಪುಣ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸಬಲಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ ಗಣ್ಯರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಇವೆರಡು ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಣ ಘರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಧೋರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಡೆದವು. ಬೋಧನೆಯ ಇತರ ಕೆಲವು ಪರ್ಯಾಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉದಯಿಸಿದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ಶಾಲೆಗಳು, ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ (ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 5%ರಷ್ಟಿರುವ) ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಶಾಲೆಗಳಂತಹ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಂವಿಧಾನಬದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ (ಇವು ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 5%ರಷ್ಟಿವೆ - ಶೋಧಕರ ತಂಡ, 1999, ಪು.102). ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಳ್ಳುವ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು, ಶುಲ್ಕ

ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಬಹು-ಭಾಷಾ ಸಂಖ್ಯಾತರು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ ಈ ಪರ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಗಳು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸತೊಡಗಿದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತಹ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರವೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೆಲವು ವಿನಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ಆಗ ರಾಜ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂಡಳಿಯ (State Board of Education) ಅಧಿಕೃತ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಶುಲ್ಕವಸೂಲಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂಡಳಿಯು ನಡೆಸುವಂತಹ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ, ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕೃತ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೆತ್ತವರೂ ಕೆಲವು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಆಗ್ರಹಪಡಿಸತೊಡಗಿದವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕೃತ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ವಾದಿಸಿದವು. ಪೋಷಕರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ತೆತ್ತು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಎದುರಾದ ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧಿ ಸವಾಲುಗಳು

ವಿವಿಧ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು-ಸಂಬಂಧಿ ಆಕ್ಷೇಪವು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿತ್ತು. ಈ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕೂ ಸೇರಿದೆಯೆಂದೂ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬಹುದೆಂದೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಅರ್ಥೈಸಿದವು (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ, 1998). ಇನ್ನೊಂದು ಕಾನೂನುಸಂಬಂಧಿ ಸವಾಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ತಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯದ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು,

ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ, ಅವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬಹುದೆಂಬ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿದೆ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೂ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾದ ಒಂದು ಕಾಲಮಿತಿಯೊಳಗೆ, ತಮಿಳು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿದೆ. ಭಾರತವೂ ಸಹಿಹಾಕಿದಂತಹ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಪ್ಪಂದವೊಂದನ್ನಷ್ಟೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ತಮಿಳುನಾಡು ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅದೇ ಸರ್ಕಾರವು ನೇಮಿಸಿದ ಆಯೋಗ-ಇವುಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಈ ತೀರ್ಪು ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಈ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬದಲಾವಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರವು ತೋರಿಸಿದ್ದ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಮನೋಭಾವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದವು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ತಮಿಳು ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರವಾಗಿರುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ತೀರ್ಪು ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು. (ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮೊದಲಾದ) ವೃತ್ತಿಪರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿರುವ ಪದವೀಧರರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಧೋರಣೆಯು ಭೇದಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಅಸಾಂವಿಧಾನಿಕ (Unconstitutional)ವೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವು. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಪದವೀಧರರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವುದನ್ನು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಉತ್ತೇಜನವೆಂದು ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆ

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಹೆತ್ತವರ ಪ್ರಬಲ ಬೇಡಿಕೆಯು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗೆಗಿನ ಹೊಸ ಧೋರಣೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಸರ್ಕಾರವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಶಾಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದೆಂಬ ವಿರೋಧವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲು, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪೂರ್ವಕಲ್ಪನೆಯೇ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಆಧುನಿಕ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸದವಕಾಶಗಳು ಒದಗಿಬರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗೆಗಿನ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥವರ ಶೇಕಡಾವಾರು 6ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಅಥವಾ (ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮೊದಲಾದ) ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇಕಡಾವಾರು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ.

ಒಟ್ಟು ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ. ಇವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಸಮಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ನೀಡಿದರೆ, ಆಗ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂಥ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಠ್ಯವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗದೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗದೆ ಇರಲು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮವು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಉನ್ನತ

ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶಗಳು ಮರೀಚಿಕೆಯೆನಿಸುತ್ತವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮೊದಲಾದ ವೃತ್ತಿಪರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಲು ಅವರಿಗಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ನೈಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವೇ ಕಾರಣ. ಹೀಗೆ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಶ್ರೀಮಂತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹಿಂದಿನ ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವ ಹಾಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಭಾಷಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತಳಹದಿ ಇವರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇವರು ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೇವಲ ಪೂರಕ ಸಾಧನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯಾತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಡಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ತೋರಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದರೆ ಆಗ ದೇಶದ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸದಾವಕಾಶಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪರವಾಗಿರುವವರ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಯಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಆಧಾರವೇನೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾಷಿಕ ವಲಯಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಾದವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಪ್ರಸ್ತುತವೂ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಪಡೆಯುವಂತಹ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಳಿದಂತೆ, ಶಾಲೆಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವಂತಹ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಿರೂಪಣಾ ಶೈಲಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಡದು ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವೂ ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗುವ ಮೊದಲು ಅವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸರ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜ್ಞಾನವು ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಗೆ “ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗಿವೆ” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಯಾವಾಗ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ಚಿರಂತನ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಷೆಯು ಅದನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ಅಥವಾ ಬಳಕೆಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನವೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ವಿತಂಡವಾದವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ವಾದಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಪರವಾಗಿ ವಾದಿಸುವವರು ಹೊಂದಿರುವ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ವಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪ ನೀಡಬಲ್ಲಂತಹ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ- ಇವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಆಂತಿಕ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಡತಡೆಗಳಿದ್ದರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ನೈಪುಣ್ಯವು ಸಂಪತ್ತು, ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಹುಸಿ-ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗೆಗಿರುವ ವಿರೋಧವು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಭಾಷಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, “ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವ” ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಇವರ ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದರೆ ಅರೆ-ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಜನರು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿಯಿಂದ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಸರಿಸಮನಾದ ಸಂಪತ್ತು, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತು (ಸ್ಥಾನಮಾನ)ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದೆಂಬುದು ಇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಗರ-ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬಡವರೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಮತಲಗೊಳಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ; ಆಯ್ದ ಕೆಲವು ವರ್ಗಗಳವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಹಲವರಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮ. ಈ ಎರಡು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಲ್ಲಣಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನೋಭಾವಗಳ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಉಗಮಿಸುತ್ತವೆ (ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್, 1996). ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿನ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ (ಟಾಲೆಫೆಸನ್, 1991). ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ವೃತ್ತಿಪರ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೇ ಏಕೈಕ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆ (ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ವಾಕ್ಚತುರತೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕುತ್ತದೆ) ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ (ಷಣ್ಮುಗನ್ ಮತ್ತು ಪಾಂಡಿಯನ್)

ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾಧ್ಯಮದ ಈ ದ್ವಿವಿಭಜನೆಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಒಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತು

ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಿಂದಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ, ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನಾಶೀಲತೆಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ, ಆದುದರಿಂದ ಆಧುನಿಕತೆಯ ವಾಹಕವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತ ಬರಲಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಂಪರೆಯ ವಾಹಕವನ್ನಾಗಿ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೂಡಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಭೌತಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತಳಹದಿ-ಇವುಗಳ ನಡುವಣ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವವರು, ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೆ, ಪ್ರಗತಿಪರರು ಆಗದಂತಹ ದುರ್ಬಲ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಆದ್ಯತೆ

ಈಗಷ್ಟೇ ವಿವರಿಸಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ “ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಅದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ” ಎಂಬುದೇ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಧೋರಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ, ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗೆಗಿನ ಈ ಧೋರಣೆ ಕೂಡ ಬುಡಮೇಲಾಗಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ನೆಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಲು ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ದ್ವಿಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬಳಸುವುದೇ ಈ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಯಾವುದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದೀ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೂ ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಮಾದರಿಯ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ಯಶಸ್ಸು ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿದುದರಿಂದ ಕಂಡುಬಂದುದರ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಏಕೆಂದರೆ, ದ್ವಿಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ 1980) ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಸುಭದ್ರ ತಳಹದಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ಭಾಷೆಯೇ ಏಕೈಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದ್ದರೂ ಇವರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ನೈಪುಣ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ದಾರ್ ಪಟೇಲ್ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಂತಹ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಇತರ ಯಶಸ್ವಿ ಮಾದರಿಗಳ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ ಎಂಬುದೂ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ದುರ್ಬಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಗೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಂಬಲವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ “ಮೃದುವಾದ” (ಸುಲಭವಾದ) ಎಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನೇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವಂತಹ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಮಾದರಿಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅರಿವಿನ ವಾಹಕಗಳಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದರ ಮೇಲೆ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಜನರನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಂತಹ ಸಮರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸಬಲಗೊಳಿಸುವುದು-ಇವೆರಡರ ನಡುವಣ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಕೂಡ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗೆಗಿನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವಾಗ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದೇ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವೆನ್ನಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದೂ ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರಿಂದ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂದು ತೋರಿಸಲೂ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಅನೇಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೋಧನಾ ಸಮಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕಿರಿಯ

ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೆತ್ತವರು ಕೋರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ “ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ” ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳವು ಪ್ರಾಥಮಿಕೋತ್ತರ ಹಂತದ ಬದಲಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಸದ್ಯದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ “ಮೊತ್ತ ಮೊದಲೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ” ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಟ್ರೈಬೊನ್ ಮತ್ತು ಸ್ವದಾ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪರಿಸರವನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ (1993). ಸ್ವಾಯಿನ್, ಲ್ಯಾಪ್‌ಕಿನ್ ಹಾಗೂ ಹಾರ್ಟ್ ಅವರು, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷಾ ಸಾಕ್ಷರತೆಯು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಧನಾತ್ಮಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ (1990).

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಕರು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪರಿಸರವಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಉದ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪರಿಣತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇ ಶಿಥಿಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಣಕಾಸನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸದ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 5,70,455 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 89%ರಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಧನಸಹಾಯ-ಇವುಗಳ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ್ಯೂ ಇಂತಹ ಬೃಹತ್‌ಕಾರ್ಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ, ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದ ಮಾನವ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಧೋರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು 3,00,000 ಮಾತ್ರ. ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಾಲೇಜು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪದವೀಧರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಶೋಧನೆ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಆಧೋರಚನೆಯ ನೆರವಿನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವರ ಸೇವಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆವಶ್ಯಕ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಆಯ್ದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಠ್ಯೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೌಶಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷಾಬೋಧನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. 1991ರಲ್ಲಿ 6 ರಿಂದ 14 ವರ್ಷಗಳೊಳಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಂದಿ (8 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯ) ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಂವಿಧಾನಿಕವಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಪಡಿಸಲಾಗಿರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಂತಗಳ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು (ಶೋಧಕರ ತಂಡ, 1999) ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗದ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಸೂಕ್ತ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪುವ ಮೊದಲೇ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ನಿರಕ್ಷರತೆಗೆ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಆದದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

ಮೂಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಮುದ್ರಿಸಬಹುದು ಎನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಲ್ಲ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 14. ಇದು 1970ರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾರತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾದ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ (47) ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಂತೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ 17 ಭಾಷೆಗಳು ವರದಿಯಾದ ಒಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ (58) ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇ ಕಲಿಸುವ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.
2. ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಿಯಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ.
3. ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ 1813ರ ಸನ್ನದೇ ಕ್ರೈಸ್ತಮತ ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೆ ಮತಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
4. ಹಾಂಗ್‌ಕಾಂಗಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯಾಪಾರ-ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸೇವಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಧೋರಣೆಯು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತ್ಸುಯಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (1996). ಆದುದರಿಂದ ಚೀನೀ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವಂತಹ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಧೋರಣೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವೂ ಅಲ್ಲ.

5. ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಿಯಾದ ಆರ್ಥಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕವಾಗಿದ್ದು ನಗರಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಾಷಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೇರದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡ ಕಡಮೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿವೆ.
6. ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಡಲಿಕರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳೂ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ರೂಪಿಸಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಪ್ರಾಂತಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗುವವರೆಗೂ ಈ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಭಾಷಿಕ ಅಥವಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಘಟಕಗಳೆನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಭಾಷೆಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡ ರಾಜ್ಯಗಳ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದವು.
7. ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಿ: ಆನಂದ್(1971) ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತಿತರ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಿ: ಶ್ರೀವಾಸ್ತವ ಮತ್ತು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ (1988).

* * * * *

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ದೇಶೀಕರಣ ಮತ್ತು ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ಸಮತೋಲೀಕರಣ

- ಡಾ. ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ

ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸೇರ್ಪಡೆ

ತನ್ನ ಇತಿಹಾಸದ ಆರಂಭದಿಂದ, ಭಾರತವು ವಲಸೆ, ದಾಳಿ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ/ ಆಗರವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲೇ ನೆಲಸಿ ನೆಲಸಿಗರಾದ, ವಲಸೆಗಾರರು ಮತ್ತು ದಾಳಿಕಾರರ ಭಾಷೆಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಾಗಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವು. ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಂಡ (ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ) ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವುಳ್ಳ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರದೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಗಳಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಮಿಥಕಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹಿಸಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅಥವಾ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಈ ಪರಸ್ಪರ ವಿನಿಮಯವು ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು, ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಂವಾದಗಳು, ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನಗಳು, ಸೇನೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ರಚನೆ, ಉದ್ಯೋಗ, ಗೃಹ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧ ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳ ಪೂರಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಹಲವಾರು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಕೆಳಮಟ್ಟಗಳಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಆಯಾ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. (ಸಿಂಗರ್ ೧೯೭೨). ಈ ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೊರಗೆ, ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲದ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕೂಡ ಇದ್ದವು. ಅವು ವಿಭಿನ್ನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಮಗೀಕರಣಗೊಂಡಿದ್ದವು.

ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಭಾಷೆಗಳು ಕೂಡ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬಳಕೆಯ ವಲಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಹೊಸ ಭಾಷೆಗಳು ಆಗಮಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದ್ದ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವು. ಜಾಲವನ್ನು ಪುನರ್ರಚಿಸಿದ ಭಾಷೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ದ್ವಂದ್ವಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಗತ ಜಾಲವು ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಜಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸದಂತೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿತ್ತು.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆಳುವವರಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು. ಇದು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಮುಂಚಿನ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳು ಮಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಏಷಿಯಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದವಾದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಯೂರೋಪಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಮೇಲ್ಮೈಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬಂತು. ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇತರ ಭಾಷಿಗರಿಗೆ ಸಂವಹಿಸಿ ಆ ದೇಶಿ ಭಾಷಿಗರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರೂ ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ಇದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕರಣದ ಮೂಲಕ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪೀಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತದಂತಹ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಿಗರು, ಭಾಷೆಯ ವಾರಸುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ (ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯರ ನಡುವೆ ಮಿಶ್ರ (ಸಂಕರ)ವಿವಾಹಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಮೂಲದ ಆಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ನರ ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಜನರನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ). ದೇಶದ ವಿನಿಮಯಗೊಂಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಪಾಪ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಆರೋಹಣ(ಮೇಲುಗೈ)

ಒಂದು ಬಹುಭಾಷೀಯ ಜಾಲದೊಳಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ, ಆ ಜಾಲದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಣ ಕಾರ್ಯಗತ ಸಂಬಂಧವು ಪುನರ್ರೂಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯ ಕಂಪನಿಯೊಂದಿಗೆ

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಕೇವಲ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು (ರಾಮ್ ೧೯೮೩). ಒಂದು ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯ ಕಂಪನಿಯು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು, ಬಂದರುಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ತನ್ನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇತರೆ ರಾಜರ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ತಂದು ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆಯಾಯಿತು. ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯ ಕಂಪನಿಯು ನೇರವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲದೆ ರಾಜರುಗಳ ಆಡಳಿತ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಇದು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಯಿತು. ಇದು ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷೀಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿನ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸಿತು. ಇಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮುದಾಯ ಆಡಳಿತದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅದು ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೆಂದರೆ, ೧೮೩೫ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿರಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಸವಲತ್ತಿನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರಬೇಕೋ (ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ) ಎಂಬ ಚರ್ಚೆಯು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ನಂತರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ದೇಶದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಭಾಷೆಯಾಯಿತು. ನಂತರ ವಿವಿಧ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತನ್ನ ಬಳಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಆ ವಲಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿತು (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ೧೯೯೪). ಅಧಿಕಾರ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸಫೋನೀಕರಣವು ಬಹುಭಾಷೀಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದಿತು (ಡುವಾ ೧೯೯೪). ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಬಲ ಭಾಷೆಯು, ಇತರರಿಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದ , ಯಾವುದೇ ದೇಸಿಯ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ (ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಇದ್ದಂತೆ). ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಪ್ರಬಲ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶವುಳ್ಳ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಹಾಗೂ ಇತರೆ ದೇಸಿ ಪ್ರಬಲ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದೆಂಬ ಭಾವನೆ (ಇಮೇಜು) ಮೂಡಿತು.

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸಮಗ್ರೀಕರಣ/ಮಿಲನ

ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಕಾಲ ದೂರವಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿಳಿತಗೊಂಡಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊಸ ದೇಶಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಗಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯಿಂದ ಆ ವರ್ಗವು ಅಧಿಕಾರ, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಹತ್ತಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ದೇಶೀಕರಣವು ಈ ಹೊಸ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನವನ್ನು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತಗೊಳಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡಿತು. ದೇಶೀಕರಣವು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬ್ರಿಟನ್ ರಾಣಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ 'ಬಾಬು ಇಂಗ್ಲಿಶ್' ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ಜನಾಂಗೀಯತೆ ಹಾಗೂ ಜಾತಿ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಸರ್ವ ಭಾರತೀಯ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತಲಾಯಿತು (ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು). ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪಾವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಪರ್ಷಿಯನ್ನಿನ ರಾಜ ಸವಲತ್ತುಗಳ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಲಿಕತೆಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ವಿವಿಧ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಿಗರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಪರ್ಕದ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾಷೆಯಾದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿಯ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಉನ್ನತ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು.

ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ, ಸಂಪತ್ತು ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ, ವಿವಿಧ ಭಾಷಾಪ್ರದೇಶಗಳು, ಜಾತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿನ ಧರ್ಮೇತರ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲಾಯಿತು(ಏರಿಸಲಾಯಿತು). ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ವಿವೇಚನೀಯ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ (ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ) ವಿಚಾರ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ) ಪ್ರಗತಿಯ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು (ಅಜೆಂಡಾಗಳನ್ನು) ಸಾಧಿಸಲು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ಒಂದು ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಾಧನವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವು ಪುನರ್ರಚಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಶು ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರಾಯಶಃ ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷಿಕತೆಯ ಅಗತ್ಯಗಳೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಡೋನೇಷಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು

ಬದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬಹುಭಾಷೀಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ಕಾರ್ಯಚರಣೆಯ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ವನೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಂಗೀಕಾರಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು ಬಹುಭಾಷೀಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತದನಂತರ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಇದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು.

ಈಗಲೂ ಇದನ್ನು ನಾವು ಸರಕುಗಳ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ತಯಾರಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ಗ್ರಾಹಕರ ನಡುವಿನ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಔಷಧಿಗಳ ಪದಾರ್ಥ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ (ಆಯುರ್ವೇದ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ದೇಶಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿದಂತೆ), ರಸಗೊಬ್ಬರಗಳು, ಮನೆ ಪೇಂಟುಗಳು ಮತ್ತು ಮನೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಬಳಕೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಕೈಪಿಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಪರ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಬಳಕೆದಾರ ಪೈಕಿ, ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣದ ಮೂಲಕ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪರಿಚಯವಾದವರು ಆದರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಗ್ರಾಹಕರೂ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಅವರ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಯ ಬರಹದ ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಮೂಲಕ ತಲುಪುವಂತೆ. ಶಿಕ್ಷಿತ ಬಹುಭಾಷೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಇಂದು ಮದುವೆ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಲೀ, ನಿಧನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಜಾತಕ ಬರೆಸುವುದಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಅಂತಹ ಬಹಳ ಖಾಸಗಿ ವಿಷಯಗಳಿಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಅಪರೂಪವೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯ, ಕವನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ದೇಶೀಕರಣದ ಇನ್ನೊಂದು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಕರಣ ವಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂತಹ ಬೌದ್ಧಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಯಿತು. ತನ್ಮೂಲಕ ಈ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಂತಹ ಸಮಗ್ರೀಕರಣ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿದ ನಂತರ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿನ ಸೃಜನಶೀಲ

ಬರಹಗಳು ಭಾರತದ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕುರಿತಂತಿವೆಯೇ ಹೊರತು (ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ದೇಶಗಳ ಓದುಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಂತೆ), ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಕುರಿತಂತಲ್ಲ . ಆದರೂ ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಬಳಕೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ದೇಶೀಕರಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಹೆಜ್ಜೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ದೇಶೀಕೃತ ಸ್ವರೂಪ

ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ದೇಶೀಕರಣ ಸ್ವರೂಪವು ಶಬ್ದಸ್ವರೂಪ, ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ಸಂವಾದ ಸಂರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಡು ಮಾತಿನ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಯ ಏರಿಳಿತ ಮತ್ತು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಾದ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶ, ಎರವಲು ಪಡೆಯುವಿಕೆ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿರ್ದರ್ಶನವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತನಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೋಧಿಸುವ ಮಾದರಿಯು ದೇಶಿ ಸ್ವರೂಪದ್ದು. ಈ ಸ್ವರೂಪವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತನಾಡುವ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹದ್ದು. ದೇಶೀಕೃತವಲ್ಲದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸ್ವರೂಪವು ಗುರುತರವಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಅದು ಸ್ಥಾಯಿ ಎಂಬ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ದೇಶೀಕೃತವಾದ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳು ಅಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತವಾಗಿರುವಂತಹದ್ದು ಇಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. (ಕಚ್ಚು ೧೯೮೩, ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ ಮತ್ತು ಖನ್ನ ೧೯೯೪: ವಿಭಾಗ ೧೧೧)

ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್

ದೇಶೀಕರಣದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಭಾಷಾ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾಷಾ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಬಳಕೆ . ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಾದಂತೆ , ಒಂದು ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲೊಂದೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧ. ದೇಶಿ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ, ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರ ಸಮೀಕರಣಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಬಳಕೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು, ಅಧಿಕಾರ ವಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿರುವಂತಹದ್ದು.

ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಕರಡನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸಂವಿಧಾನ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟದ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಾಗ್ವಾದಗಳ ನಂತರ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಪರವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಭಾರತವನ್ನು ಒಂದು ಗಣತಂತ್ರವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾಗ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯು ೧೯೫೦ರಿಂದ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಷಿಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ತೀವ್ರ ವಿರೋಧವಿತ್ತು. ಹಿಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ದೊರಕಿದರೆ ಆ ಭಾಷಿಗರಿಗೆ ಸಹಜ ಅನುಕೂಲ ಆಗುವುದೆಂದು ಹಾಗೂ ವಸಾಹತು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಲಾಭಗಳಿಸಿದ್ದ ಇತರೆ ಭಾಷಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಶಂಕೆ ಮೂಡಿತು (ಕುಮಾರಮಂಗಳಂ ೧೯೬೫). ಇದು ಭಾಷಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ಯೋಜಿತ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಡ್ಡಿದ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಪ್ರಮುಖ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಆಯುಧವಾಗಿ ಬಳಸಿದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪರವಾದ ಒಂದು ವಾದವೆಂದರೆ ಇಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷು ಒಂದು ದೇಶಿ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು, ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಮಾನತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಈ ವಿವಾದವು ಕೇಂದ್ರ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷುಗಳೆರಡೂ ಇರುವ ಅನಿಶ್ಚಿತ ದ್ವಿಭಾಷಾವಾದವನ್ನು ಹೊಂದುವ ತೀರ್ಮಾನದ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹಿಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯು ಬಹುತೇಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವಂತೆ, ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಐವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪರಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ಪುನರ್ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಡಮಾಡಲಾದ ಬಹುಭಾಷೀಯ ಮತ್ತು ಬಹು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಭಾಷೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇದು ಕೊಡುವುದಿತ್ತು .

ಆದರೆ ಈ ಭಾಷೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಏಕ ಭಾಷೀಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಬದಲಿಗೆ ಬಹುತೇಕರ

ಭಾಷೆಯು ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಪ್ರಬಲ ಭಾಷೆಯಾಗಲು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಚಲನಶೀಲತೆಗೆ ಆ ಭಾಷೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರಬೇಕೆಂಬುವಷ್ಟು ಅದು ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು .

ಅದರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು / ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೈಕ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ೨೦೦೧ ಐಬಿ).

ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷಿಗರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲು, ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಭಾಷಾವಾರು ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತಡೆ ಒಡ್ಡಿದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರು, ಸಂವಿಧಾನದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

ಬಹುಭಾಷೀಯ ಮತ್ತು ಬಹುಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೀತಿಯ ಬೆಂಬಲದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನವು ದೇಶದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಕ್ಕನ್ನು (ಕಲಮು ೨೯) ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ಹಕ್ಕನ್ನು (ಕಲಮು ೨೯) ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾವಾರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನೂ ಸೇರಿದಂತೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ . ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಳಸಲು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ . ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ , ಎರಡು ಕಲಮುಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಕ್ಕುಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಆರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿದೆ.

(ಕೇರಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಕರಡು ಪ್ರಕರಣ, ಎ ಐ ಆರ್, ೯೫೬ ಡಿ ಎ ವಿ ಕಾಲೇಜು, ಭತಿಂಡ ಮತ್ತು ಪಂಜಾಬ್ ರಾಜ್ಯದ ನಡುವಿನ ವಿವಾದ, ಎಐಆರ್ ೧೯೭೧ ಎಸ್ ಸಿ ೧೭೩೧, ಸೇಂಟ್ ಜೇವಿಯರ್ ಪ್ರಕರಣ, ಎಐಆರ್ ೧೯೭೪, ಎಸ್ ಸಿ ೧೩೮೯ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪ್ರಕರಣಗಳು)

ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ರಾಜಕೀಯ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೋರಾಡಲು ಒಂದು ಆಯುಧವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹುತೇಕರ ಸಮುದಾಯವೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಗೊಳಿಸಲು ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾಷೆಯ ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಅವರ ಭಾಷೆಯು ನೀಡಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಗೊಳಿಸಲು(ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಲು), ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಗಳ ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿ ಸಾಧನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ . ಹೀಗಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ಅವರ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಮುಳುವಾಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗಂತೂ ಇಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯು ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವುಳ್ಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ

ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ , ಶಿಕ್ಷಣವು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಅಸಮಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಮವಾಗಿರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಾತಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಮೊದಲ ಪೀಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಅಧಿಕೃತ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಶಿಕ್ಷಣವು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಮೂಲಸಂರಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಶುಲ್ಕ ಆಧಾರಿತ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಕಳಪೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥರಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿತ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಗರದ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದಿಂದ ಬರುವ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಕಲಿಯುವ, ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರ ನೆರವು ಪಡೆಯುವ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿಂತ ಇವರು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಳ ಜಾತಿಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಳಪೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ, ದೂರವಿಡಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಸಮೀಕರಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ಸಮರ್ಥನೀಯ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಗಳಿಸಿರುವ ಕೆಳಜಾತಿ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳು ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಗೊಳಿಸಲು ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಜೆಂಡಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. (ಆನಂದ್ ೧೯೯೯) (ಪ್ರತಿವಾದಕ್ಕಾಗಿ, ನೋಡಿ ದಾಸ್ ಗುಪ್ತ ೨೦೦೦ ನೋಡಿ: ಕೆಳಜಾತಿಯವರು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸದಿರುವುದು, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮೂಲಕ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯಗೊಂಡ ಆಳುವ ವರ್ಗವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸಮರೂಪವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಏಕಸ್ವಮ್ಯವಾಗುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ವಸಾಹತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ವಿಶ್ವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಡೀಕೃತವಾದ ತಾರ್ಕಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಪ್ರತಿರೋಧವಾಗಿದೆ, ದಾಸ್ ಗುಪ್ತ ೧೯೯೩ ನೋಡಿ.) ಮೇಲುವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿರುವ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ತೊಡೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ತಾವು ಸಮಾನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಮೋಹನ್ ೨೦೦೧)

ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯು, ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಳಜಾತಿಗಳ ಐಕ್ಯಮತ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ (ಮೇಲ್ವರ್ತಿಯವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬಳಸಿದಂತೆ).

ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರದ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನೆ ಮತ್ತು

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಲಾಭವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೊಂದಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯ ಕುರಿತು ಬರೆಯಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ದನಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. (ಆನಂದ್ ೧೯೯೯)

ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರರು ಭಾರತೀಯ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯವರು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ವಿಧಾನದಿಂದ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ (ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣವನ್ನೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಕೆಳ ಜಾತಿ ಜನರ ಜೀವಂತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಅಸಮರ್ಪಕ ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಬಹು ದೂರ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬರಹಗಾರರು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯವರಿಂದ ರೂಪಿಸಿದ ಭಾಷಾ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ಸೃಜನಶೀಲ ಬರಹಗಾರರು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಹಾಗೂ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಸೃಜನಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇವರು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಬದಲಾಗಬಹುದು.

ಅಧಿಕಾರಹೀನರು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ, ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಂದ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ದಮನಕ್ಕೊಳಗಾದ ಜಾತಿಗಳಿಂದ ಈ ನಂಬಿಕೆಯು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಅಧಿಕಾರ ವಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಭಾಷೆಯು ಒಂದು ಸಮರ್ಪಕ ಷರತ್ತಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಗತ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಬೇರೆಯ ಮಾತೇ ಸರಿ.

ಬಹುಭಾಷಾವಾದಕ್ಕೆ ಸವಾಲು

ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ, ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಗತರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ದೇಶೀಕರಣವು ನಡೆದಿದೆ. ಹೊರಗಿನದು ಎಂಬ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಅನ್ಯತೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡಿ, ದಾಸ್ ಗುಪ್ತ ೧೯೯೩) ಅದು ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಔಪಚಾರಿಕ, ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾದ ಬಹುಭಾಷೀಯ ಜಾಲದ ಸಮಗ್ರ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಸ್ಥಾನ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪರಿಸರದ ಒಂದು ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರೀಕರಣಗೊಂಡ ಒಂದು ಹೊಸ ಜೀವಿಯು ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಅದು ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಇತರೆ ಜೀವಿಗಳ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನ ಪಾತ್ರವೆಂದರೆ ಅದು ಇತರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಮಾದರಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಈ ಪಾತ್ರದ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಮೇಲು ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಂತೆ ಆಗುವುದು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆ ಮಟ್ಟದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ದೇಸಿ ಭಾಷೆಗಳು ತಲುಪುವವರೆಗೆ, ಈ ಬಹುಭಾಷೀಯ ಜಾಲದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪುನರ್ಹಂಚಿಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಉನ್ನತ ಆಡಳಿತ, ಉನ್ನತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ತಾನು ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಬಹುಭಾಷೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೊರಗಿನ ಬಾಹ್ಯ ಮೂಲಗಳಿಂದಾಗಿ ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ದೇಸಿ ಭಾಷೆಯಂತಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅದರ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಫನವಾಗಿದೆ/ದೃಢವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟಗಳ ಎರಡೂ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ದ್ವಿಗುಣ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಒದಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಭಾಷಾ ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ವಿಷಯ. ಆಧುನಿಕತೆಯ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದರೆ ದೇಸಿ ಭಾಷೆಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ (ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ೨೦೦೧ಎ).

ಇಂತಹ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ವೈಚಾರಿಕತೆಗಳು, ಭಾಷಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಭಾಷಿಕರ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಐಹಿಕ ಅಥವಾ ವಿವೇಚನೀಯ ಅಗತ್ಯಗಳ ಬೌದ್ಧಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದು ವಿಭಜಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗಿದ್ದು ದೇಸಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಂತರದ

ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಇಬ್ಬಾಗಿತನವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದು ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಕುಸಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಇವೆರಡರ ರಾಜಕೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಮವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವೆ.

ಯಾವ ಅಂತರ್ಗತ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಧುನಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಭಿನ್ನತೆಯು ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ವಲಯಗಳಾದ ಮನೆ, ಧರ್ಮ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿಸಿ ಜನಾಂಗೀಯ ವಿಶೇಷತೆಯ ಗುರುತಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗೀಯ ದೃಢೀಕರಣದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಯಾವುದೇ ಬೇಡಿಕೆ ಇಂದು ಕೇವಲ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೀತಿ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಕಾನೂನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಭಾಷೆಗಳಾದ ದೇಶಿಭಾಷೆಗಳು, ಖಾಸಗಿ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪರಿಣಾಮವೆಂದರೆ, ಅದು ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಹೀನವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಚೈತನ್ಯಶೀಲತೆಗೆ ಪೂರಕವಲ್ಲದ ಖಾಸಗಿ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಗೂ ಐಕ್ಯಮತ್ಯದ ಮುಂದುವರಿಕೆಗಾಗಿ ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಉಳಿಯುವಿಕೆಗೆ ಅಪಾಯ ಒದಗಿಲ್ಲ. ಈ ಭಾರತೀಯ ಬಹುಭಾಷೀಯತೆಯ ಚೈತನ್ಯದ ದೌರ್ಬಲ್ಯೀಕರಣವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ದೇಶೀಕರಣದ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಸಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

(ಏಪ್ರಿಲ್ 2001ರಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದ ಮೆಲ್ಬೋರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶ್ವ ಭಾಷಾ ವರದಿಯೊಂದಿಗೆ ಪೆಸಿಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು, ಯುನೆಸ್ಕೋ, ಎಟಜಿಯ, ಬಿಲ್ಫಿಯೊ, ಸ್ವೇನಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಚಲನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೀಯ ವೈವಿಧ್ಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಕುರಿತ ನನ್ನ ಮೌಖಿಕ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಈ ಲೇಖನದ ವಸ್ತುವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ, ಆರ್. ಕೆ. ಅಂಡ್ ಖನ್ನಾ, ಎ. ಎಲ್. (ಎಡ್ಸ್) ೧೯೯೪.
ಸೆಕೆಂಡ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಅಕ್ವಿಷಿಷನ್ : ಸೋಷಿಯೊ- ಕಲ್ಚರಲ್ ಅಂಡ್ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್
ಆಸ್ಟೆಕ್ಟ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ. ನ್ಯೂ ಡೆಲ್ಲಿ: ಸೇಜ್

ಆನಂದ್, ಎಸ್. ೧೯೯೯. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂಡ್ ದಲಿತ್. ಎಕನಾಮಿಕ್
ಅಂಡ್ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ವೀಕ್ಲಿ ೩೪:೩೦ ಪು.೨೦೫೩-೨೦೫೬

ಅಣ್ಣಾಮಲೈ, ಇ . ೧೯೯೪. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ : ಅನ್ ಪ್ಲಾನ್ಡ್
ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್. ಇನ್ ಕಂಡೈಯ , ತಿರು ಅಂಡ್ ಕ್ಲಾನ್ - ಟೆರ, ಜಾನ್
(ಎಡ್ಸ್). ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂಡ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್: ಎ ಸೌತೀಸ್ಟ್ ಏಷಿಯನ್
ಕಾಂಟ್ರಿಬೂಷನ್. ಸಿಂಗಾಪೂರ್ : ಟೈಂಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಪ್ರೆಸ್, ೨೬೧-
೨೭೭.

ಅಣ್ಣಾಮಲೈ, ಇ . ೨೦೦೧ಎ. ಮಲ್ಟಿಲಿಂಗ್ವಲಿಸಿಂ ಅಂಡ್ ಇಂಡಿಯನ್
ಕಾನ್ಸಿಡ್ಯೂಷನ್ ಇನ್ ಇ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ. ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಮಲ್ಟಿಲಿಂಗ್ವಲಿಸಿಂ
ಇನ್ ಇಂಡಿಯ: ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಅಂಡ್ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೇಷನ್ಸ್, ನ್ಯೂ
ಡೆಲ್ಲಿ : ಸೇಜ್ ಪು ೧೨೭-೧೩೨.

ಅಣ್ಣಾಮಲೈ, ಇ, ೨೦೦೧ಬಿ. ಎಮರ್ಜಿಂಗ್ ಆಫ್ ಡಾಮಿನಂಟ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್.
ಇನ್ ಇ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಆಪ್ ಸಿಟ್. ಪು. ೧೫೨-೧೬೭.

ಅಣ್ಣಾಮಲೈ, ಇ . ೨೦೦೧ಸಿ. ದಿ ಕಲೋನಿಯಲ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಇನ್
ಮಲ್ಟಿಲಿಂಗ್ವಲಿಸಿಂ ಅಂಡ್ ದಿ ಪೋಸೆಸಿವ್ ಆಫ್ ಮಾಡರ್ನೈಸೇಷನ್. ಇನ್
ಇ.ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಆಪ್ ಸಿಟ್. ಪು. ೮೯-೧೨೪.

ದಾಸ್ ಗುಪ್ತ, ಪೂಬಲ್. ೧೯೯೩. ದಿ ಅದರ್ನೆಸ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ :
ಇಂಡಿಯಾಸ್ ಆಂಟಿ ಟಂಗ್ ಸಿಂಡ್ರೋಮ್. ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ: ಸೇಜ್

ದಾಸ್ ಗುಪ್ತ, ಪೂಬಲ್. ೨೦೦೦. ಸಂಸ್ಕೃತ , ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಂಡ್
ದಲಿತ್. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಅಂಡ್ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ವೀಕ್ಲಿ ೩೫:೧೬ ಪು. ೧೪೦೭-
೧೪೧೧

ದುವಾ, ಹಂಸ್ ರಾಜ್. ೧೯೯೪. ಹೆಜೆಮೊನಿ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್: ಫ್ಯೂಚರ್ ಆಫ್ ಡೆವೆಲಪಿಂಗ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್ ಇನ್ ದಿ ತರ್ಡ್ ವರ್ಲ್ಡ್. ಮೈಸೂರ್: ಯಶೋದ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್.

ಕಪ್ಪು, ಬ್ರಜ್ (ಸಂ). ೧೯೮೩. ದಿ ಇಂಡಿಯನ್ಯೆಸೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್: ದಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ. ನ್ಯೂ ಡೆಲ್ಲಿ: ಆಕ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್.

ಕುಮಾರಮಂಗಲಮ್, ಮೋಹನ್. ೧೯೬೫. ಇಂಡಿಯಾಸ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಕ್ರೈಸಿಸ್. ಮದ್ರಾಸ್: ನ್ಯೂ ಸೆಂಚುರಿ ಬುಕ್ ಹೌಸ್.

ಮೋಹನ್, ಪೆಗ್ಗಿ. ೨೦೦೧. ಒನ್ಸ್ ವೆರ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್: ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್ ಆಸ್ 'ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ' ಇನ್ ಎ 'ಸಾಲ್ಟ್' ವರ್ಲ್ಡ್. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಅಂಡ್ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ವೀಕ್ಷೆ ೩೬: ೨೮ ಪು. ೨೬೦೯-೨೧೧೧

ರಾಮ್, ತುಲಸಿ. ೧೯೮೩. ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಇನ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್: ದಿ ಸ್ಟಡಿ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ. ನ್ಯೂ ಡೆಲ್ಲಿ: ಜಿಡಿಕೆ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್

ಸಿಂಗರ್, ಮಿಲ್ಟನ್. ೧೯೭೨. ವೆನ್ ಎ ಗ್ರೇಟ್ ಟ್ರಡಿಷನ್ ಮಾಡರ್ನ್ಯೆಸಸ್: ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್: ಪ್ರಿಗರ್

ಶ್ರೀವಾತ್ಸವ್, ಆರ್.ಎನ್. ೧೯೭೯. ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಮೂಮೆಂಟ್ಸ್ ಅಗೇನ್ಸ್ ಹಿಂದಿ ಆಸ್ ಎನ್ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್. ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಇ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ(ಎಡ್) ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಮೂಮೆಂಟ್ಸ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯ. ಮೈಸೂರ್: ಸಿಐಐಎಲ್: ಪು ೮೦-೯೦.

ತೆಲುಗು - ಆಂಗ್ಲ ನುಡಿಗಳ ಸಂಬಂಧ : ಪ್ರಭಾವಗಳು

- ಡಾ. ಗಾರಪಾಟಿ ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರ ರಾವ್

- 1.0 ಹಿನ್ನೆಲೆ
- 2.0 ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸ್ಥಿತಿ
- 3.0 ವಸಹಾತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್
- 4.0 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್
- 5.0 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು - ಇಂಗ್ಲಿಶ್: ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ: ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗಗಳು
- 6.0 ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾಷಾ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು : ಪ್ರಮುಖಾಂಶಗಳು - ಜಾಗತೀಕರಣ
- 7.0 ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮ - ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವ
- 8.0 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಹಾರ ರಂಗಗಳು
- 9.0 ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾಧ್ಯಮ : ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳು - ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆ
- 10.0 ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಆಂಗ್ಲ ಮೇಘಗಳು - ಮುಗ್ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮುಪ್ಪು
- 11.0 ಉಪಸಂಹಾರ

ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದಕರು ನನಗೆ ದೂರವಾಣಿ ಮೂಲಕ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೆಲುಗಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೂ ಮಾಧ್ಯಮವಿರುವ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದುಕೊಡಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ತಕ್ಷಣ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆನು. ಆ ತರುವಾಯ ಅವರು ನನಗೆ ಇ-ಮೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಬರೆಯುವ ಲೇಖನ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು, ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ಹತ್ತು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾನು

ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಿರಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿಷಯ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಗಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಪಟ್ಟಿಯನುಸಾರ ಲೇಖನವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಹರಿಯುವ ನದಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಇರದು. ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಾನು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾ ಸದಾ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯು ಸಹ ಅಷ್ಟೇ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಸ್ವರೂಪ, ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇದೇ ಎಂದು, ಸದಾ ಇವು ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ನಿರ್ದಯಿಸಲಾರೆವು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ, ಮತಗಳಿಗೆ, ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಳಿಗೆ, ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳಾಗಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಲ್ಯಾಟಿನ್, ಗ್ರೀಕ್, ಈಜಿಪ್ಟ್, ಹಿಬ್ರೂ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿರ್ದೀರ್ಯವಾಗಿವೆ. ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆವರೆಗೆ ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಯಿಲ್ಲದ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಭಾಷೆಗಳು ಕಳೆದ ಎರಡು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದುನಿಂತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳ ಭಾಷಿಕರ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಯುದ್ಧ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿ ಪೋಷಿಸಿದ ಸೈನಿಕ ಪಡೆಗಳು, ಅವರು ಸಾಧಿಸಿದ ಉನ್ನತ ಪೈಶಾಚಿಕ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡಗಳು, ನರಮೇಧಗಳು, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರದ್ವಂದ್ವಂಸಕತೆ ಇವೆಲ್ಲವು... ಇವೆಲ್ಲವು ಸಹ ಕಾರಣಗಳು. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಭಯಭ್ರಾಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿವೆ. ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬರೆಯಲು ಬಾರದ ತುಂಟ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಳಿ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಅಳಿಸಲಾರದ ಹಸಿ ಹಸಿ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಉಜ್ಜಿದಂತೆ ಅವರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ, ಈ ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ, ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನುಚ್ಚು ಹಾಕುವ ಸಮಯ ಒದಗಿಬಂತು. ನಾಡ ಭಾಷೆಗಳ ಕುರುವುಗಳು ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ಕಾಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಭಾಷಾನಾಶವು ಜನಾಂಗನಾಶಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ತಲೆಮಾರಾದರೂ ಕಳೆದಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಮಾನಸಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ವಿಚಾರದಾಸ್ಯದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಕಟ ಸ್ಥಿತಿ.

2.0 ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಸ್ಥಿತಿ:

ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಐದುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಚರಿತ್ರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದ ಇನ್ನೊಂದು

ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಐದುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಪರೋಕ್ಷ ಚರಿತ್ರೆ ಅಗತ್ಯ. ಕ್ರಿ.ಪೂ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಋಗ್ವೇದ ರಚನೆಯು ಒಂದು ಹಂತದ್ದಾದರೆ, ಇದೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಿಂಧುಕಣಿವೆ ನಾಗರಿಕತೆಯದು ಮತ್ತೊಂದು ಹಂತ. ಆ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಉಪಖಂಡದ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾ, ಲಭಿಸಿರುವ ನೂರಾರು ಮುದ್ರೆಗಳು, ಅಚ್ಚುಗಳು, ಹಲಗೆಗಳು ಸಿಂಧುಕಣಿವೆಯ ಭಾಷೆಯು ಈಗಿನ ಒಂದಾನೊಂದು ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು, ಇದಮಿತ್ಥವಾಗಿ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ತಪ್ಪದೇ ಒಂದು ಭಾರತ ಉಪಖಂಡದ ಯಾವುದೋ ಭಾಷೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಭಾರತ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕೇಳಿಬಂದ ಭಾಷೆ-ಮಧ್ಯಭಾರತದಲ್ಲಿಯೆ ನೆಹಲೀಕಿ ಪ್ರಾಗ್ಛಾಪ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅಂಡಮಾನ್ ನಿಕೋಬರೀಸ್ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಳೆಶಿಲಾಯುಗದ ಸ್ಮಾರಕಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಗ್ರೇಟ್ ಅಂಡಮಾನೀಸ್, ಓಂಗಸ್, ನಿಕೋಬರೀಸ್ ಮೊದಲಾದವು ಅಸ್ಟ್ರೋ-ಏಷಿಯಾಟಿಕ್ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವೇ ಮುಂಡಾ ಉಪಕುಟುಂಬದ ಭಾಷೆಗಳು, ಮಾನ್ತ್ಸ್ಮೀರ್ ಉಪಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಖಾಸಿಯಂಥವು ಸಹ ಕೆಲವು ಇವೆ. ಈ ಅಸ್ಟ್ರೋ-ಏಷಿಯಾಟಿಕ್ ಭಾಷೆಗಳು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಭಾಷೆಗಳು ಆಗಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಆಧಾರಗಳು ಇವೆ. 1948ರಲ್ಲಿ ಕ್ಲೈಪರ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ “ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ-ಮುಂಡಾ ಪದಕೋಶ” ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪದಕೋಶ ಈ ಮುಂಡಾ, ನೆಹಲೀ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹಗಳದೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ತರುವಾಯ ಬಂದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಿಕರು, ಆರ್ಯ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹಗಳು ಈ ಪದಕೋಶವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ 30% ವ್ಯವಸಾಯ ಕೋಶವು ಮುಂಡಾ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ, ಮತ್ತೊಂದು 30% ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದುದಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯ ಮುಂಡಾ, ನೆಹಲೀ ಮುಂತಾದ ಭಾಷಿಕರು ವಾಯವ್ಯ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಂದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮವಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪ್ರಸ್ತುತ ದ್ರಾವಿಡ

ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಆಗಲೇ ಇದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರೇ, ಆದರೆ ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ದ್ರಾವಿಡರು, ಅಂದರೆ ಈಗಿನ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹಗಳು ಜನಾಂಗಪರವಾಗಿ ಎಂದಿನಿಂದಲೋ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು, ಆ ತರುವಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅರಾಬೀನ ಜನಾಂಗಗಳ ಸಂಮಿಶ್ರಣವೇ. ಹಾಗೆ ಆ ತರುವಾಯ ಬಂದ ಹಿಂದೂ ಆರ್ಯ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆಗಲೇ ಉತ್ತರಾದೀನವಾಗಿರುವ ದ್ರಾವಿಡ, ಮುಂಡಾ ಮುಂತಾದ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆರ್ಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅಂದರೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಭಾರತ ಉಪಖಂಡಗಳಲ್ಲಿಯ ಜನಾಂಗಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ತೊರೆದು ಪ್ರಾಬಲ್ಯಸಾಧಿಸುವ, ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಅದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲ. ಬಲವಂತರು ಬಲಹೀನರನ್ನು ಧನ, ಮಾನಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದ ಸಮಯ. ಚರಿತ್ರೆಗೆ ನಿಲುಕದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪ್ರಭಾತ ಸಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದ ಇಂತಹ ಬಲವಂತದ ಮಾರಾಡುಗಳು ಹೇರಳವಾದವು. ಆದರೆ ಒತ್ತಾಯದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೇ ಇರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಇತರರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಅತ್ಯವಸರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಮಾನವ ಸಮೂಹಗಳ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಭಾಷೆಗಳ ಬಲವಂತದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನದು. ಅಂದಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನೆಲ, ನೀರು ಇತರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಬಲವಂತದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ ತಾವು ಇರುತ್ತಿರುವ ಜನವಸತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಹಳ ದೂರ ವಲಸೆ ಹೋದರು. ಇಂಥ ಪರರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ನೆರಳು ಬೀಳದಷ್ಟು ದೂರ ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗೆ ಭಂಗವಿರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಲಸೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾಗಿವೆ.

3.0 ವಸಹಾತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು - ಇಂಗ್ಲಿಶು

ಲಾರ್ಡ್ ವಿಲಿಯಂ ಬೆಂಟಿಂಕ್ "ನವೀನ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ"ಯಿಂದ, 'ಈ ದೇಶದ ಆಧಿಕಾರಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ' ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಆ ನೀತಿಯು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಆನಂತರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ದಾರಿತೋರಿತು. ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಪಶ್ಚಿಮದ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಕೆಲವರು ಭಾರತೀಯರು ರಾಮಮೋಹನ್ ರಾಯ್ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯತ್ತ ಒಲವು ತೋರಿದರು.

ಆದರೆ, ಆಗಾಗಲೇ ವಿರುದ್ಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೊಂದಿದ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳು ಇದ್ದವು. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಾಷೆಗಳಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಅರೆಬಿಕ್ ಪರಿಯನ್‌ಗಳಿಗೆ ಪರವಾದವರನ್ನು ಪ್ರಾಚ್ಯವಾದಕರೆಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಗೆ ಪರವಾದವರನ್ನು ಆಂಗ್ಲವಾದಿಗಳೆಂದು ಕರೆದರು. ಇದೆ ಆನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ-ಪ್ರಾಚ್ಯ ವಿವಾದವಾಗಿ ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದೆ.

ಈ ವಿವಾದವು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯಿತು. ಬೆಂಟಿಂಕ್ ಭಾರತದೇಶಕ್ಕೆ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್‌ರಾಗಿ ಬರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಹ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಈ ವಿವಾದ ನಡೆದಿತ್ತು. ರಾಮಮೋಹನ್‌ರಾಯ್ - ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ, ಅದರಲ್ಲಿ “ಈಗಾಗಲೆ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿವೆ, ಪುನಃ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದು ಪಂಡಿತರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು (ಕಲಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ) ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗದ ವ್ಯಾಕರಣ ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಭೌತಿಕ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೇದಗಳನ್ನು ಯುವಕರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಿದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು.” ಎಂದು ತನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆತ ತನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ “ಗಣಿತ, ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ರಸಾಯನ, ಶರೀರರಚನೆ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಉದಾರವಾದ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ”ಗಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿದ್ದರು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ರಾಮಮೋಹನರಾಯ್ ತನ್ನ ಬೆಂಬಲಿಗರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ್ದರು.

ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಾಚ್ಯವಾದಕರಿಗೆ ಪೂರ್ವರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅತಿ ಮೌಲಿಕವಾದುದಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಗಂಭೀರವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರೇ, ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ದೇಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿರುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಹೊರೆಸ್ ಹೈಮನ್ ವಿಲ್ಸನ್, ಎಚ್.ಬಿ.ಪಿನ್ನಿಪ್ ಮತ್ತು ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಎಚ್ ಮೆಕ್‌ಕ್ವೀಟೆನ್ ಮುಂತಾದವರು. “ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರಬ್ಬಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಓದಬಹುದು”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. “ಭಾರತೀಯರ ಅಂಕಗಣಿತ, ಬೀಜಗಣಿತ ಅದೇ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುವವೇ, ಮದರಸಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೌಲಿಕಾಂಶಗಳು ಯೂಕ್ಲಿಡ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವೇ ಆಗಿವೆ.”

3.1 ಈ ವಿವಾದ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವಾಗ ಬೆಂಟಿಂಕ್ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಗವರ್ನರ್-ಜನರಲ್ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಕ್ಷಿಪ್ರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದನು. ಬಹುತೇಕ ಆಡಳಿತ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ತಕ್ಷಣ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಾದುನೋಡಿದನು.

1834ರಲ್ಲಿ ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಕಾಲೆ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಈತನಿಗೆ ಗವರ್ನರ್-ಜನರಲ್ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಸದಸ್ಯನಲ್ಲದೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯಗಳ ಜವಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಕಾಲೆ ಅಂದಿನ ಭಾರತದೇಶಕ್ಕೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಪೂರ್ವ ದೇಶಗಳ ಕುರಿತ ಅರಿವು ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಪೂರ್ವದೇಶಗಳ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ಗೌರವ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವಾದಕರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಆಂಗ್ಲವಾದಕರನ್ನು ಅವರು ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು. 1835ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

3.2 ಮೆಕಾಲೆಯವರ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ವರದಿಯೆಂದು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರಬ್ಬಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವದೇಶಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದನು. ಪ್ರಾಚ್ಯ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಭಾರತ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಮೆಕಾಲೆ ಊಹಿಸಿದ್ದು ಇಂದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಾಗುತ್ತಿರುವುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಬೇಗ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಮೆಕಾಲೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವುದೆಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಚ್ಯ ದೇಶಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಮೆಕಾಲೆ ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಮನ್ನಣೆ ಹೊಂದಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೇ ಜನರ ಮಧ್ಯೆ ದ್ವಿಭಾಷಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ರಕ್ತ, ಬಣ್ಣ ಭಾರತೀಯವಾಗಿದ್ದು, ರುಚಿ ಅಭಿರುಚಿ, ಆಚಾರ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ, ನೀತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಗೈ-ಆಂಗ್ಲ ಮಾನಸಪುತ್ರರಾದ ಒಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆತನ ಬಯಕೆ. ಈ ವರ್ಗವೇ ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಹಾಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ದೆಸೆಗೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಮೆಕಾಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಭಾರತದೇಶದ ಉನ್ನತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಅಧ್ಯಾಪನ ವಿಷಯಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದನ್ನೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಟಿಂಕ್ ತಕ್ಷಣ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿದನು. ಇದರ ಆಧಾರವಾಗಿ 1835 ಮಾರ್ಚ್ 7ರಂದು ಸರಕಾರ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆ ತೀರ್ಮಾನದ ಸಾರಂಶವೇ, 'ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದವರ ಘನವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು. ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು' ಎಂಬುದು.

3.3 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸುಲಿಗೆ: ಬೆಂಟಿಂಕ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಈ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಭಾರತೀಯ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚರಿತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ನವೀನ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ತೆರೆ ಎಳೆದಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮದ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನದೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲೇಜುಗಳು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಈ ಚಾರಿತ್ರಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಭಾರತದೇಶವು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಸಾರಸತ್ವದ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಸಂಕ್ರಮಿಸುವ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಕಾಲವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟ ಘನತೆ ಮೆಕಾಲೆಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಅಂದರೆ ನೂರಾ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಆಂಗ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಒಂದು ರೀತಿ ದೇಸಿಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಮಾದರಿ 1857 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವವರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳು. 1954ರವರೆಗೆ ಭಾರತದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಂಗ್ಲರು, ಯುರೋಪಿಯನ್ನರು ಮುಂತಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸ್ಥಳೀಯ ಪಂಡಿತರಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಅಷ್ಟಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಸಾಗಿದೆ. ಅದು ಈಗ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ತಿರುಗಿದ್ದು, ಆಂಗ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಳುಕು ಹಾಕುವುದು ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಊಹಿಸಲಾರದ ಪೆಟ್ಟು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್. ಅಂದೇ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ ಬರೆಯುವುದು ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು, ಅತ್ಯಧಿಕ ಜನರು 99% ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾದ ವ್ಯವಸಾಯ, ವೃತ್ತಿ ಕಸಬುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನು ನಷ್ಟ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ, ತರುವಾಯ ಕಾಲೇಜು ಇಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕೆಲವು ರಂಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಕಾನೂನು ರಂಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ತೆಲುಗು ಮುಂತಾದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಇತರ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಎಡೆಪಡೆದಿದೆ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಇಲ್ಲವೆ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷಾ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆ, ನಿಘಂಟುಗಳ ರಚನೆ, ಗದ್ಯ ರಚನೆಗಳ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು, ಒಂದು ರೀತಿ ಬರಹ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಲುಪುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ, ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿ, ಬಳಸಲು ಅವಕಾಶವಿರದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದು ರೆಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ವೈಕಲ್ಯವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ತೆಲುಗನ್ನು ಹಾಗೂ ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷಾ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ, ಉದ್ಯೋಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಂತಹ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಈ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿನಿಮಯ ವಸ್ತುಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್

ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು 'ಭಾಷೆ' ಒಂದು ವಿನಿಮಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಉಪಕರಣವಾಗಿದ್ದ ಭಾಷೆ, ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಿಂದ ಇಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಉನ್ನತಿಗೆ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

4.0. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್:

125 ಕೋಟಿ ಜನ ಪ್ರಜೆಗಳು, ಸಾವಿರಾರು ಭಾಷೆಗಳು ಇದ್ದ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನದು ಸಹಾಯಕ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷಾ ಸ್ಥಾಯಿ. ಆದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಭಾರತದೇಶದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಷೆ. ಹಿಂದಿ ತರುವಾಯ ಅದು ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಜನಮನ್ನಣೆ ಹೊಂದಿದ ಭಾಷೆ. ಆದರೂ ಅದು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಓದಿ ಬರೆಯಬಲ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ. ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವು ಜ್ಞಾನ, ವಿದ್ಯೆ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಗೆ ಕುರುವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಗೊತ್ತಿರುವ ಭಾರತೀಯರು ಪದೇಪದೇ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬಳಸುವುದು ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಭಾರತೀಯರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕೂಡ, ಅಮೇರಿಕದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್, ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಇಂಗ್ಲೀಶ್, ಕೆನಡಿಯನ್ ಇಂಗ್ಲೀಶ್, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗಳಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಉಪಭಾಷೆ. ಇದು ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನು, ಆರ್ಥಿಕ, ಶಿಕ್ಷಣ, ವ್ಯಾಪಾರ-ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಹೊಂದಲು ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ ಭಾರತದೇಶವು ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಲಸೆ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ, ಪರಕೀಯರ ಆಡಳಿತದಡಿ ಎರಡುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಿಲುಕಿದ್ದದ್ದು.

ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ 35 ಕೋಟಿ ಜನರು ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ವಿಕೀಪಿಡಿಯಾದವರ ಊಹೆ. ಅವರನ್ನು 'ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತನಾಡುವವರು', 'ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಸುವವರು' ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಸುವವರು ಅಂದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಶನ್ನು ಓದುವುದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿರುವವರು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತನಾಡುವವರು ಎಂದರೆ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದುವುದು, ಮಾತನಾಡುವುದು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು. ಹೀಗೆ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ 10 ಕೋಟಿಗೂ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ 125 ಕೋಟಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ 25 ವಯಸ್ಸಿನವರು ಅಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ 55 ಕೋಟಿ ಜನ

ಯುವಕರೇ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತನಾಡುವವರು, ಶೇಕಡವಾರು ವೃದ್ಧಭಾರತೀಯರಿಗಿಂತ ಯುವ ಭಾರತೀಯರೇ ಅಧಿಕ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತನಾಡುವವರು ಒಟ್ಟು ಭಾರತ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 9% ಇದ್ದಂತೆ ಊಹೆ. ಅಮೇರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ತರುವಾಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತನಾಡುವ ಎರಡನೆಯ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದೇಶವಾಗಿ ಭಾರತ ದೇಶ ಅವಿರೋಧಿಸಿದೆ. ವೈವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯುರೋಪ ಖಂಡದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಭಾರತೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಕೆಲವು ಯುರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅದರ ಸ್ವಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅದರ ಸ್ವಂತ ಭಾಷೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ಅದರ ಸ್ವಂತ ಲಿಪಿ- ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಒಂದು ಅನಧಿಕಾರಿಕ “ಸೇತುವೆ” ಭಾಷೆ. ಭಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಗಳ ಭಾರತೀಯರು ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿದರೆ, ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣ. ಇಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ವ್ಯಾಪಾರ, ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್, ಶಿಕ್ಷಣ ಆಡಳಿತ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯದೇ ಮೇಲುಗೈ. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿನಿಯೋಗದಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು- ಇಂಗ್ಲಿಶ್. ಭಾರತ ದೇಶದ ಸಮಾಚಾರ ಪ್ರಸಾರ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಚಾನೆಲ್ ಬಳಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಎರಡು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಟೈಮ್ಸ್ ಮತ್ತು ದಿ ಹಿಂದು ಆಂಗ್ಲ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಭಾರತದೇಶದವೇ ಆಗಿವೆ. ಭಾರತ ದೇಶದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಶಿನ ಪಾತ್ರ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಎಂದು ಎರಡು ಮುಖಗಳಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತದೇಶ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತನಾಡುವುದು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜನ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ, ಮಧ್ಯ ತರಗತಿ ವರ್ಗಗಳು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವು. ಇಂದು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾ ಪರಿಜ್ಞಾನವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಉನ್ನತಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ದೇಶವು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕರೆಯದ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್, ತನ್ನ ಅಸಭ್ಯಧೋರಣೆಯಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅದರ ಪರೋಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರವು, ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮೂಲೆ ಗುಂಪು ಮಾಡುವ

ದೇಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಭಾರತೀಯರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಾಡಿಗೆ ತಾಯಿಗೆ ಸಾಕು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

5.0 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು- ಇಂಗ್ಲೀಶ್: ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ: ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗಗಳು:

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಕಳೆದ ಎರಡು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿವೆ. ಪರಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ವಿಷಯವೇನು ಆಗಿರದಿದ್ದರೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಎಡೆಪಡೆಯಲು ಪ್ರೇರಿಸಿವೆ. ಈ ಪ್ರಭಾವ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಮಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಲು ಪ್ರೇರಿಸಿದ್ದರೂ ಉತ್ತರೋತ್ತರವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಈಗ ಕೆಲವು ರಂಗಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಊಹಿಸಲಾಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಅಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಉದ್ಯೋಗ ರಂಗಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಳಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೇ ಕೇಡುತರುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ರಂಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತವಾಗುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಸಾರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆ ಒಂದು ಎರಡು ಅಲೌಕಿಕ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಿಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟು ಉಂಟು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ರಂಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಅತಿ ಅಲ್ಪವಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಶ್ ಬಳಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಬದಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿರುಕು ಉಂಟಾಗಿ ಅವುಗಳ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿದೆ.

5.1 ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ:

ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪರಿಚಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿ, ಅಲ್ಲಿಯ

ವಿಚಾರಧಾರೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸಹ ಆಮದು ಆಗಿವೆ. ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಖಂಡಕಾವ್ಯ, ಆತ್ಮಕತೆ, ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಳೆದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಸತ್ಯರಾಜಾ ಪೂರ್ವದೇಶ ಯಾತ್ರಲು' ಎಂಬ ರಚನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರ ಮೂಲವು ಜೊನಾಥನ್ ಸ್ವಿಫ್ಟ್ ಬರೆದ 'ಗಲಿವರ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ಸ್' ಎಂಬ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ತರುವಾಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಲೇಖಕರು ವಿದೇಶದ ಲೇಖಕರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಎಡಿಸನ್ ಬರೆದ 'ಸ್ಟೆಕ್ಲೇಟರ್' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿದ ತರುವಾಯವೇ ಪಾನುಗಂಟಿಯವರು 'ಸಾಕ್ಷಿ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದರು. ಭಮಿಡಿಪಾಟಿ, ಮೊಕ್ಕಪಾಟಿಯವರ ನಾಟಕಗಳ ಸೃಜನ ಕ್ರಿಯೆಯು ಮೊಲಿಯರ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಪ್ರಭಾವವೇ. ಪಿ.ಜಿ. ಉಡ್‌ಹಾಸ್ ರಚನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ತೆಲುಗು ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಪಾಲಗುಮ್ಮಿ ಪದ್ಮರಾಜರೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಜನ ಲೇಖಕರಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ, ಆರುದ್ರರಂತಹ ಮಹಾಮಹಾನ್ ಹಾಸ್ಯ ಪದ್ಯ ರಚನೆ ಆಗ್ಡೆನ್ನಾಷ್ ಬರೆದ ಲಿಮರಿಕ್ಸ್‌ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಮೂಡಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಸಹ ಭಾರತೀಯ ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನವೀನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು.

5.2 ತೆಲುಗು ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವ:

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತ ವ್ಯಾಕರಣ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿತ್ತು. ಕೆಲವು ವ್ಯಾಕರಣಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ವ್ಯಾಕರಣ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿವೆ.

ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಬದಲಾಯಿತು. ಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ಅಗತ್ಯಗಳು ಬದಲಾದವು. ಆಂಗ್ಲರು ಅಂಕದ ಮೇಲೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಆಗಮನವು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದ್ದ ತೆಲುಗು ವ್ಯಾಕರಣವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುವ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತು. ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ, ಸೂತ್ರರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ವೈಫಲ್ಯಗಳು ಇಣುಕಿದವು.

ಈ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲೆಂದು ಆಂಗ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಧಾನದ ಫಲಿತವಾಗಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಲಘು ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆ ಆರಂಭವಾದವು. ಪ್ರಾಚೀನ ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು,

ಅವುಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಖ್ಯಾತ ಭಾಷಾಪಂಡಿತರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಕರಣಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

ತೆಲುಗು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಸರ ಆಂಗ್ಲರಿಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬರಹ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು, ತೆಲುಗು ಪಂಡಿತರಿಂದ ಆಂಗ್ಲರು ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ತೆಲುಗು ವ್ಯಾಕರಣಗಳು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡವು. ಪುದೂರಿ ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ (ಕ್ರಿ.ಶ.1834) ಪ್ರಶೋತ್ತರಾಂಧ್ರ ವ್ಯಾಕರಣಂ, ರಾವಿಪಾಟಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿ (1770-1836) ತೆನುಂಗು ವ್ಯಾಕರಣಂ, ವಡ್ಡೆಮೂಡಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ(1985) ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಭಾಷಾವ್ಯಾಕರಣಂ, ಮಲ್ಲಾದಿ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. 1926) ಆಂಧ್ರ ಭಾಷಾನುಶಾಸನಂ, ವಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1982) ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಾಂಧ್ರ ವ್ಯಾಕರಣಂ; ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ವ್ಯಾಕರಣಗಳೇ.

5.3. ತೆಲುಗು ನಿಘಂಟುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ:

ವೈದಿಕ, ಲೌಕಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿಘಂಟು ರಚನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ವೈದಿಕ ನಿಘಂಟು, ಯಾಸ್ಮಿನ ನಿರುಕ್ತ, ಅಮರಕೋಶ ಈ ಮೂರು ಸುಲಕ್ಷಣವಾದ ನಿಘಂಟುಗಳು, ಪ್ರಾಚೀನ ಅರ್ವಾಚೀನ ನಿಘಂಟು ರಚನಾ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲಗಳು. ಈ ಮೂರು ನಿಘಂಟುಗಳಿಂದ ನಿಘಂಟು ರಚನೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಘಂಟು ರಚನೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 17ರ ಶತಮಾನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತೆಲುಗು ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೇ ಅಮರಕೋಶಾದಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ತೆಲುಗು ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ, 17ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ನಿಘಂಟು ರಚನೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆನಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚ ತೆಲುಗು ಕಾವ್ಯಗಳು ಉದ್ಭವವಾದವು. ಅನ್ಯದೇಶ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಕೂಡ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾದವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೋಶಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪದ್ಯ ನಿಘಂಟುಗಳು

ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಅಂದರೆ ಇವು ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೋಶಾದಿಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಆಗಮನದಿಂದ, ಅವರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಅಕಾರಾದಿ ನಿಘಂಟುಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು. ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಭಾಷಾಕೋಶಗಳು, ಏಕಭಾಷಾಕೋಶಗಳು, ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ನಿಘಂಟುಗಳು, ಶಬ್ದಕೋಶಗಳು, ವೈದ್ಯ ನಿಘಂಟುಗಳು, ಲಘುಕೋಶಗಳಂತಹ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ.

5.3.1 ಉಪಭಾಷೆ-ವೃತ್ತಿ ಪದಕೋಶಗಳು:

ಉಪಭಾಷಾ ಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೃಷಿ ನಡೆಸಿದರೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ತೆಲುಗುಭಾಷಾ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯದ ಪದಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವೃತ್ತಿ ಪದಕೋಶಗಳು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಕಾಡೆಮಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಗಣನೀಯವಾದದ್ದು. ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಂಪ್ರದಾಯೇತರ ಆಧುನಿಕ ವೃತ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಹ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಪದಗಳು ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ತೆಲುಗು ಜನರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಆಟಗಳು ಇವೆ. ಆ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಷ್ಟೋ ಪದಗಳು ನಿಘಂಟುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿಪಟಗಳ ಆಟವೊಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾವಿರಾರು ಪದಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಆ ಪದಗಳಿಗೆ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಎಡೆಕಲ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪದಗಳು ನಾಶವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಚಾರ್ಯ ಭದ್ರಿರಾಜು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ತೆಲುಗು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಶೋಧನೆಗೆ ಭದ್ರವಾದ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಾಗಿ ಉಪಭಾಷಾ ಸಂಶೋಧನೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ.

5.4. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ:

ಇನ್ನು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ... ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತ, ಉರ್ದು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ. ಇಂದು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಕ್-ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಚಾರಿತ್ರಿಕಾದಿ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಭಾಷಾಪರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೊಸ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನಾದರೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಡಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾಷಾ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಚೊತೆಗೂಡಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಹವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಇರುವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಅಸಾಧಾರಣ ಸುಲಭ ಸ್ವೀಕಾರ ಲಕ್ಷಣ (extraordinary receptive and

adaptability) ಭಿನ್ನಜಾತೀಯತೆ (Heterogeneousness) ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ (Individuality) ಮುಂತಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಅಮೇರಿಕಾ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ Ralph Waldo Emerson ಅವರು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರೋ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ಪರವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಪದಗಳು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳೊಳಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆ: ಕೋರ್ಡು, ಕೋಚ್, ರೌಡಿ, ರ್ಯಾಲಿ, ಜಡ್ಡ್, ಫೀಸ್, ಟೈಂ, ಕಾರು, ಲಾರಿ, ಬಸ್ಸು, ರೋಡ್, ಲೈಟು ಮೊದಲಾದವು ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳೇ. ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಪದಗಳು ಸಮಾಸಗಳು, ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು, ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಗಳು ತೆಲುಗಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವು.

ಅದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಆಡಳಿತದ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅರಬ್ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷಾಪದಗಳು ತೆಲುಗಿಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ದಂಡಯಾತ್ರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ 13ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಹಾಕವಿ ತಿಕ್ಕನ ಸೋಮಾಯಾಜಿ (13 ನೇ ಶತಮಾನ) ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ತರಾಜು (=ತ್ರಾಸು) ಎಂಬುವ ಪದವನ್ನು ಎರಡು ಸಾರಿ ತನ್ನ ಭಾರತ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದರೆ ಮಹಮ್ಮದೀಯರು ಬರುವ ಮುಂಚೆ 'ತರಾಜು' ಎಂಬುವ ಪದ ತೆಲುಗಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ವಿಜಯನಗರ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಸೈನಿಕರು ಹಿಂದೂಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಾತಾಡುವ ಪಂಜಾಬಿ, ಹರಿಯಾಣ, ಆರೇಬಿಕ್, ಪರ್ಷಿಯನ್, ಪದಗಳು ತೆಲುಗು ಭಾಷಿಕರ ಪದಗಳಾದವು. ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು. ಅದರಿಂದ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತೆಲುಗಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವು. ದಿವಾನ್, ಕೊತ್ವಾಲು ಮೊದಲಾದ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದಗಳು ಆಡಳಿತ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ 1580ರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದ್ ಕುಲೀಕುತಬ್‌ಷಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕಾರವಾಗಿವೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನ್ನಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಹಿತ ಕುತುಬ್‌ಷಾ ಕಾಲದಿಂದ ಪರ್ಷಿಯನ್, ಉರ್ದು, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಅಗತ್ಯ ಆಗಿನ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಒದಗಿತು. ಉದಾಹರಣೆ ಜಮ, ದಫಾ, ಕಬ್ಜಾ, ಖಾತೆ, ಹೋದ, ಗೂಂಡ, ಅರ್ಜಿ

ಗಸ್ತಿ, ಕುಸ್ತಿ, ಬಸ್ತಿ, ಕೊಪಿ, ಮಾಫಿ, ಹಾಮಿ, ಲಾರೀ, ಬಾಕೀ ಪೇಜೀ, ರದ್ದು, ಬಂದ್, ಜಪ್ತು, ಷರಾ ಮುಂತಾದವು. ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯಾದಿ ಪ್ರಭಾವಗಳು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವಂತೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕೇವಲ ಪದಗಳಲ್ಲದೆ ಆಂಗ್ಲರಲ್ಲಿರೋ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ತೆಲುಗಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿವೆ. ಉದಾ: ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡೇಡ್ ಗಾ ಪಟ್ಟುಕೋನು = ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಆಗಿ ಹಿಡುಕೋ, ರೆಡ್ ಅಲರ್ಟ್ ಪ್ರಕಟಿಂಚು = ರೆಡ್ ಅಲರ್ಟ್ ಪ್ರಕಟಿಸು, ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಯಿಲ್ ಚೇಯು = ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೇಯಿಲ್ ಮಾಡು, ಬ್ಲಾಕ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ಲೋ ಪೆಟ್ಟು = ಬ್ಲಾಕ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸು, ಕ್ಲೀನ್ ಚಿಟ್ ಇಚ್ಚು = ಕ್ಲೀನ್ ಚಿಟ್ ಕೊಡು, ಹಾಟ್ ಕೇಕ್ ಲಾ ಅಮ್ಮಡು ಪೋವು = ಹಾಟ್ ಕೇಕ್‌ಧರ ಮಾರಾಟವಾದವು ಇತ್ಯಾದಿ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜೀವನ ವಿಧಾನವು ಯಾವುದೆ ಭಾಷೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಮ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ತೆಲುಗಿನೊಳಗೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೋಡಿ;

He talks in the air 'ವಾಡು ಗಾಲಿ ಮಾಟಲು ಚೆಪ್ಪುತಾಡು = ಅವನು ಗಾಳಿ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.'

Who bells the cat? 'ಪಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಲೋ ಗಂಟೆವರು ಕಡತಾರು? = ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟುವವರು ಯಾರು?'

Bird's eye view-	'ವಿಹಂಗ ವೀಕ್ಷಣ = ಪಕ್ಷಿನೋಟ'
To have a hand	'ಹಸ್ತಂ ಉಂದಿ (ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಭಾವ) = ಕೈ ಇದೆ '
Crocodile tears	'ಮೊಸಲಿ ಕನ್ನೀರು = ಮೊಸಳೆಯ ಕಣ್ಣೀರು'
Out of date	'ಕಾಲಂ ಚೆಲ್ಲಿನ = ಅವಧಿ ಮೀರಿದ/ಡೇಟ್ ಬಾರ್'
Jack pot	'ನಕ್ಕನು ತೊಕ್ಕು = ಅದೃಷ್ಟ ಕುಲಾಯಿಸು'

ಈ ತರಹದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪದೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವು ಆಂಗ್ಲ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ನೂತನ ಪದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ನಗ್ನಸತ್ಯಂ(ನಗ್ನಸತ್ಯ),

ಶ್ವೇತಪತ್ರಂ(ಶ್ವೇತ ಪತ್ರ), ಕಂಟಿತುಡುಪು ಚರ್ಮ(ಕಣ್ಣೀರೊರಸುವ ಕೆಲಸ), ಪಚ್ಚ ಜಂಡಾ ಊಪು (ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿಸು), ಕುಂಟಿ ಸಾಕುಲು ಚೆಪ್ಪು (ಕುಂಟು ನೆಪ ಹೇಳು), ಬಾಲ್ಚಿತ್ತನ್ನಿವೇಯು (ವಿಧಿವಶ) ಮೊದಲಾದವು. ವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಕೂಡ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಿಂದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿವೆ.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಭಾಷಾ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಧನಗಳು, ಇದರಲ್ಲಿ ವರದಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಕ್ರೀಡೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ವಾರ್ತೆಗಳು ಈ ತರಹ ಎಷ್ಟೋ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ತೆಗಳು ಕಥನಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮೌಖಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ವಾಕ್ಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ: ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ನುಂಡಿ ದರಖಾಸ್ತಲು ಕೋರಬಡುತ್ತನ್ನಾಯಿ (ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಜಿಗಳು ಆಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ).

ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಅಸಹಜ. ನನ್ನಯ ಪೂರ್ವಯುಗದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಣಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಸಂಬಂಧ ಸೂಚಕ ಉಪವಾಕ್ಯಗಳು(=ಯತ್ತದರ್ಥಕ)ಪ್ರಯೋಗಗಳು. ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ. ನನ್ನಯನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಭಾವವಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ '-ಬಡು' (-ಪಡು) ಪ್ರಯೋಗ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾ : ಕಳಾಶಾಲ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತನ್ನಾಮನಿ ಚೆಪ್ಪಟಾನಿಕಿ ಸಂತೋಷಿಸ್ತನ್ನಾಂ (ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ). ಈ ರೀತಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳು ಮೌಖಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿಸುವ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಶ.ಷ.ಸ.ಗಳು ಆಧುನಿಕ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ-ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಒಂದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ನಿರುತ್ಪನ್ನತೆ ಸಹ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.

ಉದಾ: ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ್ - ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಷ್

ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ್ - ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಷ್

ರಮೇಶ್ - ರಮೇಷ್

ಬರೆಯುವಾಗ 'ಶ'ಕಾರವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ 'ಷ'ಕಾರ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. 'ದೇಶಂ' ಎಂದು ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುವಾಗ, ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶಕಾರವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಭಾಷಾಪರಿಣಾಮಗಳು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾಪ್ರಭಾದಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

6.0 ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾಷಾ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು : ಪ್ರಮುಖಾಂಶಗಳು, ಜಾಗತೀಕರಣ

ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಬಳಕೆದಾರರು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತಿದಿನ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಪುಟಗಳ ಜ್ಞಾನ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾ ಇರುವ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಮಾನವ ಆವಿಷ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯವಾದದ್ದು ಅಂತರ್ಜಾಲ. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿ ಜಾಲತಾಣವು ಅತ್ಯಂತ ವೇಗದಿಂದ ಭೂಗೋಳಾದ್ಯಂತ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವಿಷ್ಕೃತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನವು ಈಗ ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಬೀದಿಗಳು ಅಂತರ್ಜಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಸಂಧಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು, ವೈದ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಗಳು, ಬ್ಯಾಂಕು ಸೇವೆಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಾರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಅಂತರ್ಜಾಲವೇ ಆಧಾರ. ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮೂಲ ನೆಲೆ ಅಂತರ್ಜಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗಳು. ಶೋಧನೆಗಳು ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಉಪಕರಣಗಳು ಸರ್ವವೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸ್ಥಳೀಕರಣ, ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾದೇಶೀಕರಣ ಸಹ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಲಭಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳೀಕರಣ ಹೊಂದಿದ ಸ್ಥಳೀಯ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳೀಕರಣ ಹೊಂದಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂದು ಭಾಷೆ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಯಾಗುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅವರವರು ಬಳಸಲು ಅಂತರ್ಜಾಲ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಭಾಷಾತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು (ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ) ಭಾಷೆಗಳ ಮಧ್ಯ ಯಂತ್ರಾನುವಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಭಾಷೆಗಳು ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಗಳಾಗಲಾರವು. ಅವರವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅವರವರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರವರ ಉಪಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ

ಅವರವರು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಬೇರೊಂದು ಉಪಭಾಷೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂದು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಉಪಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಇಷ್ಟವಾದ ಉಪಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಒಬ್ಬರ ಉಪಭಾಷೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ, ಒಬ್ಬರ ಭಾಷೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ, ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಬೀರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬರೆದುದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯೊಳಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಂದು ಅವು ಗುಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಗುಣಾತ್ಮಕವಾದ ಭಾಷಾತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣದಿಂದ ಭಾಷಾಸಂಪರ್ಕ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪರಭಾಷಾ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮುಷ್ಟು ಬರುವ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾಷಾ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತ ಬದಲಾದಾಗ ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬದಲಾವಣೆ, ಸ್ವೀಕಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಸಂಪರ್ಕದೊಳಗೆ ಹಿಡಿತ ಕುಂಟುತ್ತದೆ. ಇದು ಎರಡು ರೀತಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ, ಎರಡನೆಯದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾರಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಅನ್ಯಭಾಷಾ ಪದಕೋಶ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರೆ ಭಾಷೆಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾಗುವ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ತತ್ವ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಅಂಗಭಾಷೆಯಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳು, ವಾಕ್ಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಪೆಟ್ಟುತಿನ್ನುತ್ತಿವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪದಕೋಶ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿಯ ಬದಲಾವಣೆಯು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಮುಪ್ಪಿನ ಪ್ರತೀಕ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಉಳಿದ ಪದಕೋಶವನ್ನು ಅನ್ಯಭಾಷಾ ಪದಕೋಶವು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ವಿಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮತೂಕವಿಲ್ಲದ ಭಾಷಾಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಭಾಷಾ ವಿದ್ವಂಸಕಗಳು. ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆ ಬಳಸುವ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ರಂಗಗಳು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವುದು

ಆರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಇನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಳಕೆ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುವ ಭಾಷೆಗಳು ಅವನತಿಯ ಭಾಷಾ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ. ಇಂಥ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ರಂಗಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೊಂಚಿರುವ ಮುಖ್ಯನ ಪ್ರತೀಕ. ಈ ರೀತಿಯ ನಷ್ಟ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ಪರ್ಷಿಯನ್ ಅರೇಬಿಕ್‌ಗಳಂತಹ ಪರಭಾಷೆಗಳಿಂದಾಗಲಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಎದುರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ ಧಾರ್ಮಿಕ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಗಳದು ಮೇಲುಗೈ ಆದರೂ ಆ ರಂಗಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದವು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಉಡುಗೆ ತೊಡಿಗೆ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ವ್ಯಾಪಾರ ರಂಗಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ತೆಲುಗು ಪದಕೋಶ ಸಹ ನಿತ್ಯವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಭಾಷಾ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಿಗೂ ಸಹ ತೆಲುಗು ಪದಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಭಾಷಾಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪದಗಳನ್ನೇ ಆಯಾ ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಚಯವಾದವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪದಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿಯೂ ಸಹ ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕೀಳೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು, ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು.

ಸಂಬಂಧವಾಚಕಗಳು ತಿಳಿಯಲು ಇಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಟಿ, ಎಂಬ ಪದ ಪಿನ್ನಿ(ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ), ಚಿನ್ನಮ್ಮ(ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ), ಅತ್ತ(ಅತ್ತೆ), ಪೆದ್ದಮ್ಮ(ದೊಡ್ಡಮ್ಮ) ಇನ್ನು ತನಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದವರನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು; ಅಂಕಲ್ ಎಂಬ ಪದವು ಬಾಬಾಯಿ(ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ) ಚಿನ್ನಾನ(ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ) ಮಾಮ ಪೆದ್ದನಾನ್ನ(ದೊಡ್ಡಪ್ಪ) ತನಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರಾದ ತನ್ನ ತಂದೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಗಂಡಸನ್ನು;

ಬದರ್ ಸಿಸ್ಟರ್ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು ಎಂಬ ರೂಪಗಳಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಮಮ್ಮಿ, ಡಾಡಿ, ಗ್ರಾಂಡ್ ಮದರ್, ಗ್ರಾಂಡ್ ಫಾದರ್ ಪದಗಳಂತೂ ಸರಿಯೇ ಸರಿ.

ಇಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಶರೀರ ಭಾಗಗಳ ಹೆಸರು ಸಹ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಗಿಲೀ (ಅಂಗಳು), ಕೀಲು(ಕೀಲು), ನರಂ(ನರ), ಮಣಿಕೆಟ್ಟು(ಮಣಿಕೆಟ್ಟು), ಮೀಗಾಲು (ಪಾದದ ಮೇಲ್ಭಾಗ), ಮುಂಚೆಯೀ (ಮುಂಗೈ), ಮುನಿವೇಳ್ಳು (ತುದಿಬೆರಳು), ಮೂಲಗ(ಮೂಳೆ) - ಮುಂತಾದ ಶರೀರ ಭಾಗಗಳ ಹೆಸರುಗಳೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆಹಾರ ಸೂಚಿ ರೂಪಗಳು ಸಹ ಬದಲಾಗುವುದರಿಂದ- ಚಪಾತಿ, ರೊಟ್ಟಿ, ಲಡ್ಡು, ಜಿಲೇಬಿ, ಜಾಂಗೀರ್, ಪೂರಿ, ಪುಲ್ಕಾಗಳಂಥ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನೀ ಅಡುಗೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು; ಪಿಜ್ಜಾ ಬರ್ಗರ್ ಸೂಪ್ ಬ್ರೆಡ್ ಬಿಸ್ಕೆಟ್‌ಗಳಂತಹ ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪಲ್ಲೆಗಳ ಹೆಸರು, ದಿನುಸುಗಳ ಹೆಸರು, ವಸ್ತು, ಪ್ರಾಣಿ, ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಆಟಗಳು, ಸಮಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದಗಳು, ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು ವಸ್ತುವಿಶೇಷಗಳು... ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮಾನವ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಪ್ರತಿ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಪದಗಳನ್ನು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿವೆ.

ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಪದಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಇತರ ಕಾರಣಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಕೈಗಾರಿಕರಣ, ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಮೂಲಕ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮೊದಲಾದವು. ಉದಾ: ಗ್ಯಾಸ್ ಸ್ಪೆವ್, ಈ ಪದ ಇದುವರೆಗೆ ಇಲ್ಲ. ಪೊಯ್ಯಿ(ಒಲೆ) ಕುಂಪಟಿ(ಕುಳ್ಳೊಲೆ/ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆ)ಗಳಂಥವು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು.

ಗ್ಯಾಸ್‌ಸ್ಪೆವ್ ಬಳಕೆ ಅಧಿಕವಾಗುವುದರಿಂದ ಪೊಯ್ಯಿ, ಕುಂಪಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೊಂತ(ಹೊತ್ತಿನರವಿ) ಗೊಟ್ಟಂ(ಊದು ಕೊಳವೆ) ಸುಸಿ(ನುಸಿ) ಪಿಡಕ(ಕುಳ್ಳು) ಕಚ್ಚಕ(ಕಟ್ಟಿಗೆ)ಗಳಂತಹ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ರೂಢಿಗಳು ಬದಲಾದರೂ ನಷ್ಟ ಭಾಷೆಗೆ. ಗ್ಯಾಸ್ ಸ್ಪೆವನ್ನು 'ಗಾಲಿ ಕುಂಪಟಿ'(=ಗಾಳಿ ಒಲೆ) ಎಂದು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರವೇಶಿದಾಗ ಬಳಸಿದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಕುಂಪಟಿ ಎಂಬ ಪದವಾದರೂ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಉಪಕರಣಗಳ ಬಳಕೆಯು ಇಂದು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪದಗಳು ಸಹ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲಪದಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ವೈದ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾನೂನು, ಆಡಳಿತ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ವ್ಯವಸಾಯ ಕಸಬುಗಳು, ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಶಿಕ್ಷಣಗಳಂತಹ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಆಚರಣೆಗಳು ಸಹ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಮದು ಆಗುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಇದರಿಂದ ಸಹ ಆಂಗ್ಲ ಪದಕೋಶವನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಲ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ತೆಲುಗಿನ ರೂಪಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಒಪ್ಪಂದವು ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ತೆಲುಗು ಪದಗಳು ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ನುಡಿಗಟ್ಟು ವಿಷಯವಂತೂ ಸರಿಯೇ ಸರಿ. ಹೇರಳವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ವಿಧಾನ ಸದಾ ಭಾಷಿಕರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಆಯಾ ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವ ಪದಗಳು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರದೊಳಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪದ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆಲುಗಿಸಿದರೆ (ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರೆ), ಅದು ತಪ್ಪದೇ ಸರ್ವಜನಾಮೋದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಷ್ಟವಾಗಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಪರಭಾಷಾ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮಾತ್ರ ಕಾರಣವಾಗಬಾರದು.

ಜನವ್ಯವಹಾರ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದದ್ದು. ಹೊಸ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಪದಗಳು ಅಗತ್ಯವಾದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ಸ್ಟೈನ್ ಫೀವರ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ನಡುಗಿಸುವ ಕಾಯಿಲೆ. ಅದನ್ನು ಪಂದಿಜ್ವರ ಎಂದು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಸಹ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಇದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಹಂದಿಜ್ವರ' ಎಂದು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಪಕ್ಕದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಹೊಸದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮವರು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಆಂಗ್ಲಪದಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವು ಈಗಾಗಲೇ ಅಧಿಕ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ನಾಮ ರೂಪಗಳ ಸಂಗತಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಟ್ಟು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಹೇರಳವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಕ್ರಿಯಾ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ತೆಲುಗು ಕ್ರಿಯಾ ರೂಪಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿರಂತರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹಾಗೇ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಾನುವಾದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಉದಾ; Spell-checker ದಿದ್ದಿರಿ(ಕಾಗುಣಿತ ಪರಿೀಕ್ಷಕ) Icon ರೂಪು(ರೂಪ) Internet ಅಂತರಾಲಂ(ಅಂತರಾಲ) (word) generator (ಪದ)ಜನಕಂ(ಉತ್ಪಾದಕ) ಮೊದಲಾದವು.

ಹಾಗೆ ಸರಳೀಕರಣ ಜಾಗತೀಕರಣಗಳಂತಹ ಪದಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಗ್ಲೋಬಲೀಕರಣ, ಪ್ರೈವೇಟೀಕರಣ ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳು ಅರ್ಥಬೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

7.0 ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮ-ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವ

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಿಷನರಿಗಳು ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಆರಂಭವಾಗುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಈ ಮಿಷನರಿಗಳು 1717ರಿಂದ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿ, ತೆಲುಗು ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. 1813ರಲ್ಲಿ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಸರ್ಕಾರವು ಮೊದಲ ಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಆಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು. ಆಗಲೇ ಶ್ರೀಮಂತರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಗಸೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದು ಬರಹ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ತತ್ವ ಗಣಿತಾದಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದೊಂದಿಗೆ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ 1813ರಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಆಡಳಿತವು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಥಾಮಸ್ ಮನ್ರೋನಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮನ್ರೋ 1826ರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮೌಲಿಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಹಸೀಲ್ದಾರಿ ಪಾಠಶಾಲೆ, ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಕಲೆಕ್ಟರೇಟು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಡೆಸಿದರು. ತಹಶೀಲ್ದಾರ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಲುಗು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ, ರಾಜನೀತಿ, ಭೂಗೋಳ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಗಣಿತ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾಯಿ ಕಲೆಕ್ಟರೇಟು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಹೊರತು, ಇಂಗ್ಲಿಶು ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಯುರೋಪಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ರಾಜನೀತಿ, ಭೂಗೋಳ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಂಗ್ಲಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಭಾರತೀಯ ಸಾರಸತ್ವದಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಯುವಕರನ್ನು ವಿಮುಖಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಚುರುಕುತನದೊಂದಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನೀಬಿಬೆಂಟ್(1897) ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.

ಆದರೆ, ಸರ್ ಜಾರ್ಜ್ ಕೆಂಬೆಲ್ ಅಂದಿನ ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು 1872ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅಂದು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಮಾದವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಧಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ, ಅಹಂಭಾವಪೂರ್ಣವಾದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಭಾರತದೇಶವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು- ಒಂದು 'ಸಂಪರ್ಕ' ಭಾಷೆ, ಮತವಿಲ್ಲದೆ, ಭಾರತದೇಶ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು, ಒಂದು ದೇಶ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಜಾನ್ ಸ್ಪುವರ್ಡ್ ಮಿಲ್ ಪ್ರಕಾರ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಕ್ಕೆ ಗತಕಾಲದ 'ಸಂಪರ್ಕ' ಸಂಘಟನೆಗಳು 'ಸಂಪರ್ಕ' ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನೆನಪುಗಳೇ ಮೂಲಗಳು. ಭಾರತದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ಭಾರತದೇಶದ ಮೇಲೆ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ವಿಧೇಯತೆಯಾಗಲಿ ನಮ್ರತೆಯಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ಭಾರತದೇಶದ ಮೇಲೆ ಗೌರವ, ಆದರಣೆ ಇದ್ದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು, ಭಾರತೀಯರು ಇಂತಹ ಸಂಕುಚಿತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಂತಹ ವಾದಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ಭಾಷೆ, ಒಂದೇ ಮತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗೆ ಸಂಕೇತವೆಂದು ನಂಬುವುದು ಸಂಕುಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು, ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳು, ವಿವಿಧ ಮತಗಳು, ಹಲವು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನವಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಹೊಂದಿದ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದವು ಮೊಟ್ಟೆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದಂತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಬಹಳ ಜನ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

8.0 ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಹಾರ ರಂಗಗಳು

ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ (ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳಂ, ಕನ್ನಡ) ಪ್ರಭಾವ, ಅದೇ ರೀತಿ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆರ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಪದಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಸ್ಟೋ - ಏಷಿಯಾಟಿಕ್, ಸೈನೋ - ಟಿಬೆಟಿನ್ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಇತಿಹಾಸಪೂರ್ವ ಕಾಲದಿಂದ 10 ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಸಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಆರ್ಯ - ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಪದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಿಂದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿವೆ. ಆದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ಕೆಲವು ಉನ್ನತ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಬಲವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತಾಗಲಿ, ನಷ್ಟವುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 6 ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ತೆಲುಗು ತನ್ನದೇ ಆದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಬಲವನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ 11ನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಡಳಿತ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ತೆಲುಗುನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡನ್ನುತ್ತಾ 'ಆಂಧ್ರಭಾಷ ಯಸಾಧ್ಯಂಭೆ ನಂದು ನೊಕ್ಕ ಕೃತಿ ನಿ ವಿನಿರ್ಮಿಪುಮು' (ಆಂಧ್ರಭಾಷೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು, ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೃತಿ ರಚಿಸಿ) ಎಂದು ಆಂಧ್ರ ಭೋಜನಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಯನಿಗೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಭುವಿಗೆ ಅವತರಿಸಿದ ಸಾಕ್ಷತ್ ಆಂಧ್ರ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೇ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ತೆಲುಗಾಗಿ 'ದೇಶಭಾಷಲಂದು ತೆಲುಗು ಲೆಸ್ಸ' (ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಲೇಸು) ಎಂದು ಕೊರಳೆತ್ತಿ ಸಾರಿದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಗೂ 'ಆಂಧ್ರತ್ವ ಆಂಧ್ರಭಾಷಾ ಚ ಪ್ರಾಭಾಕರ ಪರಿಶ್ರಮ ತತ್ರಾಪಿ ಯಾಜುಷೀ ಶಾಖಾ ನಾಲ್ವಸ್ಯ ತಪಃಃ ಫಲಮ್' ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಕವಿ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ 16ನೆಯ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೆ ತನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪ್ರಭಾತ ಸಂಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಔತ್ತರೇಯರಾದ ತುರುಷ್ಕ ಪರ್ಷಿಯನ್, ಆಫ್ಘನ್, ಮೊಗಲಾಯಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸೇನೆಗಳ ಆಕ್ರಮಗಳಡಿ ನಲುಗಿ ಬಲಹೀನವಾಯಿತು. ತೆಲುಗು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಆಡಳಿತದಾರರ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಕಾಗದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ

ದಿಕ್ಕುತೋರದಂತಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ ಉರ್ದು, ಪರ್ಷಿಯನ್, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಗಳ ತುಳಿತವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಲು ಕಾರಣ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವುದೇ. ಅದುವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆಡಳಿತ, ಕಂದಾಯ, ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಉರ್ದು, ಪರ್ಷಿಯನ್ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಪರಭಾಷಾ ಪದಗಳು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಆದರೆ, ಈ ನೇಪಥ್ಯದಿಂದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡಿದಷ್ಟು ಕಾಲ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಭಾಷೆ ಪ್ರಜಾ ಭಾಷೆ ಮೇಲೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಭಾವ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾಷೆ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಜೀವನಾಧಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಆ ಭಾಷೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದಂತೆ. ಈ ಪ್ರಭಾವ ಅಧಿಕವಾದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾಷೆ ನಸಿಯುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಈಗ ತೆಲುಗು ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಂಕೇತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ಭಾಷಾ ಭಾಷಿಕರು ಇರುವ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ 200ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಇವೆ. ಪ್ರತಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಜನ ಯಾವ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಆ ಭಾಷೆ ಆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಕಾಸದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಗಳು ಮಾತನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಇತ್ತು. 2ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಅರೆಬಿಕ್ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇರಬೇಕೆಂದರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಿವಾದಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೊನೆಗೆ ಮೆಕಾಲಿಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ, ಬೋಧನ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷಾ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತು.

9.0 ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ : ಮಾತೃ ಭಾಷೆಗಳು: ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ

20ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಥಮಭಾಷೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ, ನಾಯಕರಿಗೆ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆ ಅನುಸಂಧಾನವಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಆ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕೆಲವರಿಗೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಜನರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಬಂತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತರುವಾಯ ಹಿಂದಿ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಯಿತು. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಹಿಂದಿಯೇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾದ ವಿರೋಧ ಬಂದಿತು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಡನೆ ಹಿಂದಿ ವಿರೋಧ ಚಳುವಳಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು ಹಿಂದಿ ಭಾಷಾವಾದಿಗಳ ಬಲವು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಇತರ ಭಾಷಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಲು ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ಅವರ ಶಿಫಾರಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ; ಹಿಂದಿಯೇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಭಾಷೆಗಳು; 1. ಮಾತೃಭಾಷೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ. 2. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆ (Union Official Language) ಹಿಂದಿ; 3. ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ ಆಂಗ್ಲ. ಹಿಂದಿ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಭಾಷೆಗಳು; 1. ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ- ಹಿಂದಿ 2. ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ- ಆಂಗ್ಲ 3. ಒಂದು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆ (ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ)

1964 ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗವು ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹಿಂದಿ, ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. 1978ರಲ್ಲಿ ಎನ್.ಸಿ.ಇ.ಆರ್.ಟಿ (NCERT) ರೂಪಿಸಿದ 10+2+3 ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. 1986ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ (NPE:1986) ಸಹ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತರುವಾಯ ಭಾಷೆಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ರಾಜ್ಯ ಅಂಧಪ್ರದೇಶ. ಆದರೆ ಅಂಧಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೈರುತ್ಯ ಮೇರೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ-ತೆಲುಗು, ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು-ತೆಲುಗು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ತೆಲಂಗಾಣ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು-ಮರಾಠಿ, ಉರ್ದು ಭಾಷೆಗಳು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿವೆ. ಆಂಗ್ಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲವು ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೋಧನಾ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅಧಿಕ ಪಾಮುಖ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದೆ. ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಯಾದ ತೆಲುಗು ಬಳಕೆಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಜೀವನಾಧರವಾದ ಸಂಪಾದನೆಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಿಗೆ, ಆದರೆ ತೆಲುಗು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಭದ್ರತೆ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ತೆಲುಗು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ತಾಸು ಹಿಂದಿಗೆ ಮೀಸಲು ಮಾಡಿದರು. ಅಂದರೆ ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದ ಸೂಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದಿಯೇತರ ರಾಜ್ಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ, ಭಾಷಾ ನೀತಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇತರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅನುವಾದಗಳು ಮಾತೃಭಾಷಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅವಗಾಹನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೋಧನೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ಡಾ.ರಾಧಕೃಷ್ಣನ್ ಆಯೋಗ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1948.) ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಕಾಶ್ಮೀರ, ನಾಗಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲ ಅವರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವು ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವಿರದ್ದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನರ್ಥಗಳು. ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ- ಅಜ್ಞಾತ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಪರಿಚಿತ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು. ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ - ಬಳಕೆ ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ 1ರಿಂದ 5ನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ: ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳು

1-2 ತರಗತಿ - ಒಂದು ಭಾಷೆ: ಮಾತೃಭಾಷೆ\ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ

3-5 ತರಗತಿ - ಎರಡು ಭಾಷೆ: ಮಾತೃಭಾಷೆ\ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ 6ರಿಂದ 8ನೆಯ ತರಗತಿಗಳು:

6-8ನೆಯ ತರಗತಿ - ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳು.

1. ಮಾತೃಭಾಷೆ\ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ
2. ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆ
3. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್

ಸೆಕೆಂಡರಿ (ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ). 9- 10 ತರಗತಿಗಳು: ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳು

1. ಮಾತೃ ಭಾಷೆ\ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ
2. ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆ
3. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆ - ಇಂಗ್ಲೀಷ್

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳಾದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮಿಶ್ರ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯ ಭಾಗವಾಗಿ, ಸೆಕೆಂಡರಿ (ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ) ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ, ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿಯ (ಎರಡನೆಯ ಉನ್ನತ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ) ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಐಚ್ಛಿಕಾಂಶವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದು.

ಮನ್ನಣೆ ಇದ್ದು, ತಕ್ಕ ಮೌಲಿಕ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಬೋಧನಾ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಚೈನೀಸ್, ಜಾಪನೀಸ್, ರಷ್ಯ, ಜರ್ಮನ್, ಅರೇಬಿಕ್, ಪಾರಷಿಕ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ (ಉನ್ನತ ಶಾಲೆ) ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಒದಗಿಸಬಹುದು.

ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಭಾಷಿಕರಿಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ ಒಂದೇ ಆದರೆ ಅದೇ ಭಾಷೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಮಾತೃಭಾಷೆ, ದೇಶೀಯಭಾಷೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲದ ಭಾಷಿಕರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ 1968, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ 1986, ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಮರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ 1992ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಶಾಸನಸಭಾ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವು ಅಕ್ಷರಶಃ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಇರಬೇಕು.

10. ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಆಂಗ್ಲ ಮೇಘಗಳು - ಮುಗ್ಗಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮುಪ್ಪು

ಶಾಲಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಭಾರವಾಗದಂತೆ ನೋಡುವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಪದ್ಧತಿ. ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು, ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರು ಪದೇಪದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಸೂಕ್ತವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲವೆಂದು ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಓದಿದರೆ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕರಗತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಸಂಬಂಧವಾದದ್ದು. ಈ ವಿಧಾನವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆ ಮಾನವತಾ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲದ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಯಾರಿಗಾಗಿ? ಯಾಕಾಗಿ? ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುವ ಉತ್ತರ ಉದ್ಯೋಗ ಭದ್ರತೆ. ಭಾರತ ದೇಶದೊಳಗೆ, ಭಾರತ ದೇಶದ ಹೊರಗೆ, ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಚೈನಾ, ಜಪಾನ್, ರಷ್ಯ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ಆಂಗ್ಲೇತರ ಭಾಷೆಗಳು ಮಾತನಾಡುವ ದೇಶಗಳು ನಿರ್ದೇಶನಗಳು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಾಥಮಿಕೋನ್ನತ ಶಾಲೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ (ಪ್ರಾದೇಶೀಯ ಭಾಷೆ) ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದೆ. ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳು ಇವೆ. ಅವು ಮಾತೃಭಾಷಾಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ಒಂದು ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್. ಮೂರು ಭಾಷೆ ಬೋಧಿಸುವುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ಮಾತೃಭಾಷೆ ಒಂದೇ ಆಗಿರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವೇ ವಿಧಿಸಬಹುದು.

ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆ ವಿಧಾನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಮಾತೃಭಾಷೆಯುಳ್ಳವರು, ಕನ್ನಡ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಓದಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಣಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಭಾರತೀಯ ಕಾನೂನುತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಗಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಕರ್ಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗವು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಕ್ಕು ಎಂಬುದು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಆದರೆ ಇಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೋಧನೆ ಎಂಬುದು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ನಿಲುಕದ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೋಧನೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೇ. ಅಂದರೆ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯದಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಗೊಳಿಸಬೇಕು? ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕು. ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಬೋಧನೆ ಎಂಬ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಈ ಸಮಾಜವು ಏಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ ಉದ್ಯೋಗಭದ್ರತೆ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಭರವಸೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು, ಜೀವನ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸಲಾಗಿ ಇರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಅನೇಕ. ಒಂದು: ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದಿಕೊಂಡವರು ಅಧಿಕ ನೈಪುಣ್ಯವುಳ್ಳವರೆಂದು, ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಂದು, ಸಂಸ್ಕಾರವಂತರೆಂದು, ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರೆಂದು, ಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಕೆಲವರು ಹಿರಿಯರ ಆಲೋಚನೆ ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಎರಡು: ನಮ್ಮವು ಬಹುಭಾಷಾ

ಸಮಾಜಗಳು ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ತಿಳಿದವರು ಹೆಚ್ಚು ಜನರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ 90%ರಷ್ಟು ಒಂದು ಭಾಷೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿರುವವರು. ಅಂದರೆ 90%ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆ ಬಿಟ್ಟು ಪರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಳಿತ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಿವೇಕವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಹಿಂದುಳಿಯಲು ಕಾರಣ, ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇಶದವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಕಡಿಮೆಯಿರಲು ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ, ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರದ, ನಮಗೆ ಬಾರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದೇ. ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪಠ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗದುದರ ಕಾರಣ, ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಐ.ಐ.ಎಸ್.ಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಇನ್ಫೋಸಿಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಸ್, ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆ ಒಂದು ಸಹ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿರಬಹುದು. ಪರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಿಕೊಂಡರೆ ಉದ್ಯೋಗ ಬರುತ್ತದೆಂದು, ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂಬುದು ಇನ್ನೊಂದು ನಂಬಿಕೆ. ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಯಾಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರು ಲಕ್ಷ ಜನ ಇರಬಹುದು. ಅದು ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರಾಂಶ ಭಾಗ. ಅವರಿಗಾಗಿ ದೇಶವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಅಲ್ಲದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇನು? ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಚಿತವಾದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮವು, ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಸಹ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 10%ರಷ್ಟು ಜನರೂ ಸಹ ಬಳಸದ ಇಂಗ್ಲಿಶನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ನಿರ್ದಯಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಗಳೆಂದು ಹೇಳದೆ ಇರಲಾಗದು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶಗಳು ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವವರು ಬಳಸುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆ, ಪ್ರಕಟಣೆ, ಪ್ರಚಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ

ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅವಲಂಬಿಸುವುದು ತಪ್ಪದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಯಮ ದ್ರವ್ಯವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು, ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಂತರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗೀಗ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳು ಅಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದಿಕೊಂಡವರ ಆಲೋಚನೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸ್ವೇಚ್ಛೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಆತ್ಮಗೌರವವು ಉದಾತ್ತವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

1. ಖಾಸಗಿ-ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಹತ್ತನೆ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ತೆಲುಗು ಮಾಧ್ಯಮ ಇರಬೇಕು.
2. ಮೊದಲು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವುದು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣತೆಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೇ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.
3. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆ ನಡೆಯಬೇಕು.
4. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಆಧುನಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
5. ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲುಗನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವ ವಿಧಾನವಿರಬೇಕು.
6. ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.
7. ನಿಯತ, ಅನಿಯತ, ವಯಸ್ಕ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ, ಕಲಾರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಭಾಷಾ

ಉನ್ನತಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಂದ ತೆಲುಗು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಿಗೆ, ತೆಲುಗು ಓದಿದವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಇದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ.

11.0 ಉಪಸಂಹಾರ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾರತದೇಶದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದೆ. ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯದ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವ ಪ್ರಮಾದವಿದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ದೇಶಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವು ನಲುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಭಾಷೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಜಾತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾವಿ ಭಾರತ ದೇಶವು ಭಾಷಾ ಸುಜಲ ಜಲಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಮರುಭೂಮಿಯಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಸಿಯ ಭಾಷಾ ವ್ಯವಹಾರ ಸಮುದಾಯಗಳೆಲ್ಲ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವ ಪ್ರಮಾದವಿದೆ. ಇದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಜೀವವಿಧ್ವಂಸಕವೇ. ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಜೀವ ವಿಧ್ವಂಸಕತೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಭಾಷಾ ವಿಧಾನಗಳ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು, ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳು ಮರು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೀವ ವಿಧ್ವಂಸಕತೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮಾತೃಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

ತೆಲುಗು:

ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರರಾವು, ಗಾರಪಾಟಿ, ಅದ್ವಂಕಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ. 2015 ತೆಲುಗು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ವಿಧಾನಂ. ಅಮುದ್ರಿತ ಗ್ರಂಥ. ಕಾಲ್ಸ್, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಂ.

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಭದ್ರಿರಾಜು. 1995. "ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ: ಅಂದು ಇಂದು ನಾಳೆ" ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ಹೈದ್ರಾಬಾದು ತೆಲುಗು ಅಕಾಡಮಿ. ಪುಟ2-10

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಭದ್ರಿರಾಜು. 1999. ಭಾಷಾ-ಸಮಾಜಂ-ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಹೈದರಾಬಾದು: ನೀಲ್ ಕಮಲ್ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್:

Cohn, Bernard S. 1996. Colonialism and Its Forms of Knowledge: The British in India. Princeton: PUP.

Ridout, Ronald and Clifford Witting. 1976. The Facts of English London: Pan books.

Yenadi Raju, P. 2003. Rayalaseema During Colonial Times: A Study in Indian Nationalism. New Delhi: Northern Book Centre.

Vital Rao, Y. 1979. Education and Learning in Andhra under East India Company. Secuderabad: N. Vidyaranya svamy, p.

* * * * *

ತೆಲುಗಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಭಾವ

- ಪ್ರೊ. ಅಯಿನವೋಲು ಉಷಾದೇವಿ

೧. ಭೂಮಿಕೆ

ಸುಮಾರು ನಾನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಮೊದಲು ೧೬೦೮ರಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತ್‌ನ ಸೂರತ್‌ಗೆ ಸೇರಿತು. ಆ ಕೂಡಲೇ ೧೬೧೦-೧೧ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಗಾಳಕೊಲ್ಲಿಯ ಕೋರಮಂಡಲ್ ಕರಾವಳಿಯ ಮಚಿಲೇಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತೆಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಆಧಾರಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ನಂತರವೇ, ಅಂದರೆ ಈಗಿನ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ, ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯವರು ಸೂರತ್‌ನಲ್ಲಿ(೧೬೧೨), ನಂತರ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ(೧೬೩೮), ಆ ನಂತರ ಬೊಂಬಾಯಿ(ಇಂದಿನ ಮುಂಬಯಿ)ಯಲ್ಲೂ (೧೬೬೮) ಕೊನೆಗೆ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲೂ(೧೬೯೦) ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು. ಇವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತಿ, ಸಿಲ್ಕ್, ಇಂಡಿಗೋ ಡೈ, ಟೀ ಇಂತಹವನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಮಸಾಲೆ ದಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಿಂದ ಈಸ್ಟ್ ಕಂಪನಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು, ಡಚ್ಚರು, ಫ್ರೆಂಚರು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಬಂದರು. ಆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ, ಉಳಿದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿತು. ಈ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇವರ ನಡುವೆ ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆದವು. ೧೭೫೭ ಮತ್ತು ೧೭೬೩ರ ನಡುವೆ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಬಿಟಿಶರು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಈ ಗೆಲುವಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಆಗ ಇಂಡಿಯಾದ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಆಗಿದ್ದ ರಾಬರ್ಟ್ ಕ್ಲೈವ್. ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ಲಾಸಿ ಕದನ ೧೭೫೭ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ, ಡಚ್ಚರ, ಫ್ರೆಂಚರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ೧೭೬೩ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಒಪ್ಪಂದದ

ಪ್ರಕಾರ ಪಾಂಡಿಚೇರಿ, ಮಾಹೆ, ಕರಿಕಾಲ್, ಯಾನಾಂ, ಚಂದ್ರನಾಗೂರ್ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಫ್ರೆಂಚರಿಗೆ ಸೇರಿದವು. ಇಂದಿಗೂ ಯಾನಾಂ ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಪುದುಚೆರಿ(ಪಾಂಡಿಚೆರಿ)ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೂ ಅದು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ತೆಲುಗನ್ನೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲ್ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮೇಣ ಕ್ಷೀಣಿಸಿತು. ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ನಾಡುಗಳು, ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಅವಷ್ಟಕ್ಕವೇ ರೂಪಗೊಂಡವು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಇಲ್ಲವೇ ಫ್ರೆಂಚರ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ತೆಲುಗು ನೆಲವಾದ ಬೊಂಬ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೊಂಬ್ಲಿಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದ್-ಗೋಲ್ಕೊಂಡ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ತೆಲುಗು ಮಾತಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ, ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸೇರಿ ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ೧೭೬೫ಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಕರಾವಳಿ ಆಂಧ್ರ ರಾಯಲಸೀಮ ಎಂದು ಇಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ತನಗೆ ಸೈನ್ಯದ ಸಹಾಯ ಅಗತ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಾ ನಿಜಾಮ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಕಂಪನಿ ಜೊತೆ ಒಪ್ಪಂದ ಕುದುರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೊದಲು ೧೭೬೮ರಲ್ಲಿ 'ಸರ್ಕಾರ್' ಜಿಲ್ಲೆಗಳೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು, ಆ ನಂತರ ೧೮೦೦ರಲ್ಲಿ ರಾಯಲಸೀಮೆಯೆಂದು ಇಂದು ಕರೆಯುವ 'ಸೀಡೆಡ್' ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. ಈ ಒಪ್ಪಂದ ೧೭೬೬ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕುಂಪಿನಿ(ಕಂಪನಿಯ ಅಪಭ್ರಂಶ) ಆಡಳಿತವೆಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಲಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಇಂದಿನ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯದ ೧೩ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಸ್ತುತ ತೆಲಂಗಾಣ ರಾಜ್ಯದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತದ ಹೈದರಾಬಾದ್ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದವು. ಆ ರೀತಿ ಸುಮಾರು ೧೭೬೦ರಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸಿ ನಿಜಾಮನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನವೆಂಬರ್ ೧, ೧೯೫೬ರಂದು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ(ಏಕೀಕರಣ) ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ತೆಲುಗರು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷ ಬೇರೆಬೇರೆ ಆಡಳಿತದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತದ ತೆಲುಗು ಪ್ರದೇಶದವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತದ ತೆಲುಗು ಪ್ರದೇಶದವರು ಉರ್ದು ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ಭಾಷಿಕವಾಗಿಯೂ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ

ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಭಿನ್ನತೆ ಉಂಟಾಗಿ, ಸುಮಾರು ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ(೧೮೦೦ರಲ್ಲಿ ರಾಯಲಸೀಮ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನಿಜಾಮ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲದಿಂದ ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ರಾಜ್ಯ ಏರ್ಪಡುವವರೆಗೆ) ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಪ್ರದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ನಿಕಟತೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕ್ಷೀಣಿಸಿ, ಅಂತರ ಬೆಳೆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತದ ಕರಾವಳಿ ರಾಯಲಸೀಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ೧೭-೨೦ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದಷ್ಟು, ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತದ ತೆಲಂಗಾಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಮುಖ್ಯವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ತೆಲುಗಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಹೋದ ತೆಲುಗು ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಯಿತೆಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಆಯಾ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಆ ನಂತರ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿದು ತೆಲುಗು ಮಾತಾಡುವ ೨೫ ಜಿಲ್ಲೆಯವರನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸಿತು.

ತೆಲುಗಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮೇಲಿನ ಭೂಮಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವು;

೧. ಮಿಷನರಿಗಳು: ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವ

೨. ಇಂಗ್ಲಿಶರ ತೆಲುಗು ಭಾಷಾಕೃಷಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಉಪ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿವೆ.

ಅ. ವ್ಯಾಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ನಿಘಂಟುಗಳು, ಆ. ತೌಲನಿಕ ಭಾಷಾಧ್ಯಯನ,

ಇ. ಲಿಪಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು.

೩. ಶಿಕ್ಷಣಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣ.

೪. ಭಾಷಾಪ್ರಭಾವ

೫. ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ

೬. ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆ-ಮೆಕೆಂಜಿ ಕೃಷಿ

೭. ಇತರೆ ಅಂಶಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧. ಮಿಷನರಿಗಳು

ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವ: ವಾಣಿಜ್ಯ, ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತೆಲುಗುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಮಚಿಲೀಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿದರೆಂದು

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹೆನ್ರಿ ಮೋರಿಸ್ ಬರೆದ “ಗೋದಾವರಿ ಜಿಲ್ಲಾ” (Godavari District)(ಲಂಡನ್, ೧೮೭೮) ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮಚಿಲೀಪಟ್ಟಣ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಡಚ್, ಫ್ರೆಂಚರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು, ಕಪ್ಪುಜನರು-ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇದ್ದರೆಂದು, ಇವರು ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ರೆಂದು, ಇವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಅಂದರೆ ೧೬೭೦ರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಚರ್ಚ್ ಇತ್ತೆಂದು ಅವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ (ಪು.೧೮೨) (ವೀರಭದ್ರರಾವು, ಕೊತ್ತಪಲ್ಲಿ, ೧೯೬೦, ಪು. ೮೮). ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೪೧ರಲ್ಲೇ ಮಚಿಲೀಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಗೋಲ್ಕೊಂಡದಲ್ಲೂ ಮಚಿಲೀಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೂ ಎರಡು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮಾಜಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೪೬ಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಬೀಮಿಲಿಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಚರ್ಚ್ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಡಚ್ಚರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೬೬ರಲ್ಲಿ ಬೀಮಿಲಿಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಕೋರಂಗಿ, ನರಸಾಪುರಂ, ಪೋನೇಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚ್‌ಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದವು. ೧೬೫೨ರಲ್ಲೇ ಮಚಿಲೀಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ೩೦೦ ಮಂದಿ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಚರ್ಚ್ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ೧೦೦ ಮಂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಗೋಲ್ಕೊಂಡ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚರ್ಚ್‌ನ್ನು, ಅದಕ್ಕೆ ಆರು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ೩೦೦ ಮಂದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಅವರ್ ಲೇಡಿ ಆಫ್ ದಿ ರೋಜರಿ ಚರ್ಚ್‌ನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು.

೧೮ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ರೆಡ್ಡಿಗಳು, ಕಮ್ಮಗಳು, ತೊಗಟರು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ವೈಶ್ಯಜಾತಿಗಳಿಂದಲೂ ಮತಾಂತರಗಳು ನಡೆದವು. ೧೮-೧೯ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತಾಂತರ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು.

ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಿಷನರಿಗಳು ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿ ೧೮೪೧ರಲ್ಲಿ ಬಂದರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ (Imperial Gazetteer of India, Provincial Services; Madras-I Calcutta, 1908; P. 305). ಮಿಷನರಿಗಳು ತೆಲುಗು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಬೈಬಲ್‌ನ್ನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು, ಬೈಬಲ್ ಓದುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಿಷನರಿಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ

ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಅವರಿಗಾಗಿ ಲಿಪಿಯಿಲ್ಲದ ಇವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಭಾಷೆಗಳ ಲಿಪಿಯನ್ನು ರೋಮನ್ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಅನುವಾದಿಸಿದ ಕ್ರೈಸ್ತಗ್ರಂಥಗಳು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಲಭ್ಯ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರ ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಕರ ಮಿಷನರಿಗಳು ೧೭೨೦ರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅನುವಾದದ ಹೆಸರು 'ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ವೇದ ಗ್ರಂಥಮು'. ಇದು ಮದ್ರಾಸ್ ಪುರಾತತ್ವ ಲಿಖಿತ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ (ಸಂ. ೧೪-೪-೩) ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆ ನಂತರ ಬೆಂಜಮಿನ್ ಶುಲ್ಟ್ಜ್ (Benjamin Schultz) ಮಾಡಿದ ಬರೆಹ 'ನೂರು ಜ್ಞಾನ ವಚನಾಲು'. ಆದರೆ ಬಿಬ್ಲಿಕಲ್ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ 'ಸಮಾನಾರ್ಥಕ' ಪದಗಳು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದ ಅನುವಾದಕರು ತೆಲುಗನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ("...had they Patience to Study (Telugu) for ten years, they would be wiser (Brown, C.P. in 'Some Accounts of the Literary life of C.P. Brown' are quoted in ವೀರಭದ್ರರಾವು, ಅದೇ, ಪು. ೧೦೬). ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬೈಬಲ್ ಭಾಷೆ ಅತ್ತ ಗ್ರಾಂಥಿಕವೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಇತ್ತ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆಯೂ ಆಗದ ಕೃತಕಭಾಷೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಇಂದಿಗೂ ಆ ಮಾದರಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊಸ ಪದಸೃಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ಅರ್ಥಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಿಂದಲೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಓದುವುದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಆಯಾ ಶಿಕ್ಷಣಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿಕೊಂಡ ಕ್ರೈಸ್ತೇತರರ ಮೇಲೆಯೂ ಬೈಬಲ್ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದೆಯೆಂದು A.I. Mayher ಬರೆದ 'The Christian Ethnic and India (1941, P. 305)ದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ.

"The non-Christian world is concerned solely with the ethnical principles of Christianity and the practical outcome of these principles" (ಅದೇ, ಪು.೩೦೭). ಶುಲ್ಟ್ಜ್ ನಂತರ ಬೈಬಲ್ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡನ್ (Gordon), ಪ್ರಿಚೆಟ್ (Prichett), ವಿಲಿಯಂ ಕ್ಯಾರೆ (William Carey) ಅಂತಹವರು ಮುಖ್ಯರು.

ಕ್ರೈಸ್ತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಾದ ತೆಲುಗರು ರಚಿಸಿದ ಕೀರ್ತನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇವೆ. ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದವರಲ್ಲಿ

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಚೌಧರಿ, ಪುಲಿಪಾಕ ಜಗನ್ನಾಥಂ ಮುಖ್ಯರು. ಇವರು ಆರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿಯನ್ನು ನಂತರದ ಕಾಲದ ಕೀರ್ತನ ಲೇಖಕರು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

೧.೧. ಧರ್ಮಸಂಬಂಧಿ ಪರಿಭಾಷೆ

ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ರಚನೆಗಳು, ಬೋಧನೆಗಳು, ಹಾಡುಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ಪರಿಭಾಷೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿತು. ೧೮-೧೯ನೇ ಶತಮಾನಗಳ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಭಾಷೆ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೆರುಗು ನೀಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಬೈಬಲ್ ಕ್ರೈಸ್ತವೇದ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಆರಂಭವಾಗಿ ಈಗ 'ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥ'ವೆಂದು ಒಪ್ಪಿತವಾಯಿತು. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಗ್ರಂಥ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಗ್ರಂಥ, ಅಪೋಸ್ತರು, ಏಸು, ಕ್ರಿಸ್ತ, ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜಂ, ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮದಂತಹ ಹಲವು ಪದಗಳು ಆ ರೀತಿ ತೆಲುಗಿಗೆ ಸೇರಿದವೇ ಆಗಿವೆ.

೧.೨. ಹೆಸರುಗಳು

ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮ ತಂದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಭಾವ ಕ್ರೈಸ್ತ ಹೆಸರುಗಳು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೧೫ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮೊದಲ ರೆಡ್ಡಿ ಜಾತಿಯವರು ಅನುಮಂದರೆಡ್ಡಿ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ರಾಯಪುರೆಡ್ಡಿಯೆಂದು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಹೆಸರು ಬಹಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲೂ ಈ ರಾಯಪು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಬೈಬಲ್ ಸಂಬಂಧಿತ ಹೆಸರುಗಳು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿನಾಮಗಳು ತೆಲುಗು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವು. ಇದು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಕಾಣಿಸುವ ಪ್ರಭಾವವೇ ಆಗಿದೆ.

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರುಗಳು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ, ತದ್ಭವ ರೂಪಗಳಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಥಾಮಸ್-ತಾಮಸಯ್ಯ-ತೋಮಾಸಯ್ಯ, ಮೈಕೇಲ್-ಮಿಕೇಲಯ್ಯ, ಜೋಸೆಫ್-ಜೋಜಯ್ಯ, ಅಗಸ್ತೀನ್-ಅಗಸ್ತೀನಯ್ಯ, ಮೇರಿ-ಮರಿಯಮ್ಮ-ಮರಮ್ಮ-ಮರಯ್ಯ, ತೆರಿಸಾ-ತೇರೇಜಮ್ಮ, ಮೇರಿರೋಜ್-ಮರೋಜಮ್ಮ, ರೆಜೀನಾ-ರುಜೇನಮ್ಮ ಆಂಟೋನಿ-ಆಂತೋನಯ್ಯ, ಜೇವಿಯರ್-ಶೌರಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

೨. ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಭಾಷಾಕೃಷಿ

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಅದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಬಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಇವುಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು

ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತಕ್ಕಾಗಿ, ವೃತ್ತಿಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಸೀಮಿತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡವರು; ಅಲ್ಲದೆ ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಗುಂಡರ್ಕ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟೆಲ್, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸಿ.ಪಿ. ಬ್ರೌನ್ ರಂತಹವರು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರಮ ಹಾಕಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದರು.

೨.೧. ನಿಘಂಟು, ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆಗಳು

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರೇ ಮುದ್ರಣಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿದರು. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡು, ತೆಲುಗು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ, ಇತರರಿಗಾಗಿ (ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ, ದೇಶಿಯರ) ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಕೆಲವರು ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಲಭ್ಯ ಆಧಾರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ನಿಘಂಟು ೧೭೯೩ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಂತೆ, ಅದನ್ನು ಬೆಂಜಮಿನ್ ಬ್ರೌನ್ ಫಿಲ್ ಎಂಬುವವರು ಸಂಕಲಿಸಿದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಘಂಟು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಯಾರು ಬರೆದರೆಂಬ(ಬ್ರಿಟಿಶರಲ್ಲಿ) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಮುದ್ರಿತವಾದ ವರ್ಷಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಕೆಲವರು, ಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ಈ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್, ಎ.ಡಿ. ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

೧. ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್

ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್ ಬರೆದ ವ್ಯಾಕರಣ ೧೮೧೭ರಲ್ಲಿ, ನಿಘಂಟು ೧೮೧೮ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಇವರು ಈ ಎರಡರ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ(Preface) ತೆಲುಗು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೆಂದು(so very great), ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ಅವುಗಳ ಕುರಿತ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ತೆಲುಗು ಭಾಷಿಕರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳಾದ 'ಅ', 'ಆ'ಗಳು ಅಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ಸ್ವರಗಳ ಜೊತೆ ಬರೆಯುವ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಲುಗರು ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧಿತ ವ್ಯಂಜನಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿಸಿ

ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅಂದರೆ ಇ, ಈ, ಎ, ಏಗಳೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುವ ಪದಗಳಾದ ಇಲ್ಲು, ಈಗ, ಎವರು, ಏದಿ ಇಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಯಿಲ್ಲು, ಯೀಗ, ಯೆವರು, ಯೇದಿ ಎಂದು ಯಕಾರಾದಿಯಿಂದಲೂ, ಉ, ಊ, ಒ, ಓಗಳೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುವ ಉಲ್ಲಿ, ಊರು, ಒಕಟಿ, ಓಡ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನು ವುಲ್ಲಿ, ವೂರು, ವೊಕಟಿ, ವೋಡ ಎಂದು ಪದಾದಿ ವಕಾರದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ಇವರು ತಮ್ಮ ನಿಘಂಟನ್ನು ತೆಲುಗು ಅಕ್ಷರ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ರೂಪಿಸಿದರೂ ಅ, ಆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವರಗಳಾವುವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇ, ಈ, ಎ, ಏಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಬಳಸುವ ಪದಗಳನ್ನು 'ಯ'ಕಾರದ ಕೆಳಗೆ, ಉ, ಊ, ಒ, ಓ, ಗಳಿಂದ ಮೊದಲಾಗುವ ಪದಗಳನ್ನು 'ವ'ಕಾರದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಿಘಂಟಿನ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಪದಗಳೆಲ್ಲ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಪರಿಶೀಲನೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೇ. ಆದರೆ ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಸ್ವರಗಳಾವುವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವ ಅಪಾಯವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಧಿ ಸೂತ್ರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಲೆಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ, ಹೊಸ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ವರ ಸಂಬಂಧಿತ ಗುಣಿತಾಕ್ಷರಗಳಾದ ಇ-ಃ; ಈ-ಃ; ಉ-ಃ; ಊ-ಃ; ಎ-ಃ; ಏ-ಃ ಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸ್ವರಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೋಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಮಹಾಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಇವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅತನು-ಇಚ್ಚಾಡು-ಅತನಿಚ್ಚಾಡು(ಉತ್ಪಸಂಧಿ). ಇದನ್ನು ಅತನು+ಯಿಚ್ಚಾಡು ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಸಂಧಿಯಾಗುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ 'ಯ' ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಆಗಲಾದರೂ 'ಇ'ಯನ್ನು ಸ್ವರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಬೇರೆ, ಲಿಪಿ ಬೇರೆ ಎಂದಾಗಲಿ, ತೆಲುಗಿನವರೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದಾಗಲಿ ಗಮನಿಸದೇ ಹೋದುದು ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವರು ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಪದಗಳು ಕೆಲವೇ ಆದರೂ(ಸುಮಾರು ಐದಾರು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಾರವು) ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಂದಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಇಂದಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರು ತಮ್ಮ ನಿಘಂಟಿಗೆ "Vocabulary of Gentoo and English" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

೨. ಎ.ಡಿ. ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೆಲವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ತೆಲುಗನ್ನು 'ಜೆಂಟೂ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದರೂ ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್‌ರಂತಲ್ಲದೆ ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಕರಣ, ನಿಘಂಟುಗಳಿಗೆ "Telooogo" ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಇಟ್ಟರು. ಆದರೆ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ Dictionary of Telooogo Language ಕೆಳಗೆ Commonly termed the Gentoo ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ನಿಘಂಟು ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್ ಅವರದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದು, ವಿಸ್ತೃತವಾದುದು. ಇದು ೧೮೨೧ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಗುಣಿತಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೆಲುಗು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗಾಗಿ ವಿವರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ "ತೆಲುಗು ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಯ"ವಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧಾರವಾದಂತೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಭಾಷೆಗೆ ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದೂ(ಸಕಾರಣವಾಗಿ) ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದ ಎಲ್ಲಿಸ್ ಈ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು.

ಈ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ತತ್ಸಮ, ತದ್ಭವ, ದೇಶ್ಯ, ಗ್ರಾಮ್ಯ, ಅನ್ಯದೇಶ್ಯಗಳ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಮೂದುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಪರ್ಶಿಯನ್ ಉರ್ದು(ಅರೇಬಿಕ್) ಪದಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೊದಲು ಮುದ್ರಣವಾದಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ೫೮೪ ಪುಟಗಳಿದ್ದವು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಪದಗಳಿರುವಂತೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಸೇರಿವೆಯೆಂದು, ಆದರೆ ತೆಲುಗು ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದುದೆಂದು ತಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆಂದು ಅದು ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಇವರು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಕೂಡಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದೆ(Campbell, 1849, Introduction XIX-XX).

೩. ಜೆ.ಸಿ. ಮಾರಿಸ್

ಎ.ಡಿ. ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ನಂತರ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ನಿಘಂಟನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಾನ್ ಕರ್ನಾಕ್(ಜೆ.ಸಿ.) ಮಾರಿಸ್. ಇದು ಕೂಡಾ ದೊಡ್ಡ ನಿಘಂಟೇ. ಇದನ್ನು ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳಾಗಿ-ಮೊದಲನೆಯದು ೧೮೩೫ರಲ್ಲೂ ಎರಡನೆಯದು ೧೮೩೯ರಲ್ಲೂ- ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ೧೧೦೦ ಪುಟಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇವರದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್-ತೆಲುಗು ನಿಘಂಟು ಮಾತ್ರವೇ. ತೆಲುಗು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಿಘಂಟನ್ನು ಇವರು ರೂಪಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ. ತೆಲುಗು ಸಂಶೋಧಕರ ಮೇಲೆ ಇವರ ಪ್ರಭಾವ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

೪. ಸಿ.ಪಿ. ಬ್ರೌನ್

ಉದ್ಯೋಗಧರ್ಮವೆಂದು ತೆಲುಗು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಫಿಲಿಪ್ ಬ್ರೌನ್ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತೆಲುಗರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಬೋಧಿಸುವ ಪಂಡಿತರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಇವರು ಯುರೋಪಿಯನ್ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು (ಬ್ರೌನ್ ಸಿ.ಪಿ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್-ತೆಲುಗು ನಿಘಂಟು, ಎರಡನೇ ಮುದ್ರಣ, ೧೯೯೫). ಇವರು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಮೂರು ಮಹಾನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ಸಂಕಲಿಸಿದರು. ಇಂದಿಗೂ ಇವು ಆಕರಗಳಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅವು: ೧. ತೆಲುಗು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಿಘಂಟು; ೨. ಇಂಗ್ಲಿಶ್-ತೆಲುಗು ನಿಘಂಟು, ೩. ಮಿಶ್ರಭಾಷಾ ನಿಘಂಟು. ಈ ನಿಘಂಟುಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಇವರು ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಇವರು ಎಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್‌ರಂತೆಯೇ ಇವರು ಕೂಡಾ ಸ್ವರಪದಗಳಿಗೆ ಪದಾದಿಯ 'ಯ'ಕಾರ 'ವ'ಕಾರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಂತೆಯೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ವ್ಯಂಜನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ(ಲಿಖಿತ, ಮೌಖಿಕ ರೂಪಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ) ಸರಳಾದೇಶಸಂಧಿ ಕುರಿತು ತಿಳಿದರೂ, ತೆಲುಗರು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಘೋಷಸ್ವರಗಳೊಂದಿಗೂ, ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಘೋಷಸ್ವರಗಳೊಂದಿಗೂ ಅದೇ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆಂದು ದೋವ-ತೋವ, ಪುಲಿ-ಬೆಬ್ಬುಲಿಯಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ತಮ್ಮ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ವರ್ಗಾಕ್ಷರಗಳ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಕೆ'ವರ್ಗಾಕ್ಷರಗಳಾದ ಕ, ಖ, ಗ, ಘಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪದಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಲಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ(ಕ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಖ ಮುಂತಾದವು ಅಲ್ಲದೆ). (ಇದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಂತರ ಇದನ್ನು ಮೂವರು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಅಕಾರಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದಿಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸ್ತುತ). ಆದರೂ ಈ ನಿಘಂಟು ಇತರೆ ಎಲ್ಲ ನಿಘಂಟುಗಳಂತಲ್ಲದೆ ತೆಲುಗು ಭಾಷಿಕರ ಆಧುನಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ತೆಲುಗು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಇತರರೆಲ್ಲರಂತೆ ನಿಘಂಟು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿ.ಪಿ. ಬ್ರೌನ್ ಅಧ್ಯಯನ ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಲವಾರು

ತೆಲುಗು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಲಭ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟು ಅದನ್ನೇ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿವಿಧ ಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ, ಶುದ್ಧಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಈ ಬಗೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಬ್ರೌನ್ ತನ್ನ ನಂತರದ ಕಾಲದ ತೆಲುಗು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ, ಪರಿಷ್ಕರಣಕಾರರಿಗೆ, ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೇಮನ ವಚನಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಬಗೆಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ವಿಷಯಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಐದು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿದರು.

“After collection of such copies as were to be found at Masulipatnam, where I was stationed, I gradually procured others from Vizagapatnam, Nallore, Guntur, Cuddapah, and Madras... I at length formed the whole into tolerably consistent divisions, religion, moral, satirical, mystic and miscellaneous” (The Verses of Vemana, 1829, Preface).

ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಇವರೇ ಆರಂಭಿಸಿದರೆಂಬುದು ಹಲವು ತೆಲುಗು ಸಂಶೋಧಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವರೇ ಸ್ವತಃ “..in twenty years, notes were appended to all leading Telugu poems... the new commentaries thus framed have been greeted with applause as illustrating and perpetuating Telugu Literature” (ibid). (ಅಂದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿವಾಹಿನಿಗಳು ಓದಿ ಸಂಶೋಷಪಟ್ಟರೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ).

ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್, ಗೆಲೆಟಿಯಂತಹವರು ಕೇವಲ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ, ಸಿ.ಪಿ. ಬ್ರೌನ್ ಕಾವ್ಯಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆ ಎರಡನ್ನೂ ತಮ್ಮ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂದಿಗೂ ಆಕರಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಅದು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಂತರದ ನಿಘಂಟುಕಾರರಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕರಾದರೆಂದು ಗಿಡುಗು ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಪಂతుಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇವರ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ನಿಘಂಟುಗಳು ತೆಲುಗು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೇ ಅಲ್ಲದೆ ತೆಲುಗರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕಳೆದ ನೂರು

ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಾಕರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವ್ಯಾಕರಣ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳದೆ ಇರಲಾಗದು.

ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ತೆಲುಗು ಲಿಪಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು

“on some Telugu Types”.

“The letter R as in క్ర, ప్ర, వ్ర, cra, pra, vra was formerly a semicircle placed under another letter. Then క్ర, ప్ర, వ్ర compositors complained that this gave trouble and delayed the work. I therefore substituted the forms This type is called బ್ರౌನ್ ರಕಾರ”(ಅದೇ, ಪು. xv-xvi)(ಈ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಲಿಪ್ಯಂತರವನ್ನು ನೀಡಿದೆ).

೪. ಎ. ಗೆಲೆಟಿ ಡಿ. ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು ಗೆಲೆಟಿ ನಿಘಂಟೆಂದು ಹೆಸರಾದ “ಎ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಆಫ್ ಕರೆಂಟ್ ತೆಲುಗು”(೧೯೩೫). ಇದಕ್ಕೆ ಆರ್. ಗೆಲೆಟಿ(ICP) ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಬಹುಶಃ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗ ಇದರ ಸಹಲೇಖಕರಾಗಿರಬಹುದೇನೋ. ಆದರೆ ನಿಘಂಟನ್ನು ಒಬ್ಬರು ರೂಪಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಪೀಠಿಕೆ ಬರೆದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

ತೆಲುಗು ಅಕ್ಷರಕ್ರಮವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿ ಈ ನಿಘಂಟನ್ನು ರೋಮನ್ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ತೆಲುಗು ‘ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಇದನ್ನು ತೆಲುಗು ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ೪೩೪ ಪುಟಗಳ ನಿಘಂಟು. ಇವರು ತಮ್ಮ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳನ್ನು(ಒಂದು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ), ಹಂಪಿಯ ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳು, ಚಿತ್ತೂರು ಚಂದ್ರಗಿರಿ ಕೋಟೆಯ ಫೋಟೋ ಜೊತೆ ಬೆಜವಾಡ ಫೋಟೋ ಹಾಕಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ‘The future capital of Andhra’ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ(ಆದರೆ ಆಂಧ್ರರಾಜ್ಯ(ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ) ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಬೆಜವಾಡವನ್ನಲ್ಲದೆ ಕರ್ನೂಲನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಆಂಧ್ರದವರು ವಿಜಯವಾಡ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಿದ್ದಾರೆ). ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ Central Provinces ಎಂದು ಕೊಟ್ಟ ಭೌಗೋಳಿಕ ನಕ್ಷೆ ಕೂಡಾ ವಿವರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

೫. ಎ.ಎಚ್. ಆರ್ಡೆನ್

ನಿಘಂಟನ್ನು ರೂಪಿಸದಿದ್ದರೂ ಆರ್ಡೆನ್ ಬರೆದ ತೆಲುಗು ವ್ಯಾಕರಣ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ. ಭಾಷಾಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಇದೆ. ಈ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಪ್ರಭಾವ ಸಮಕಾಲೀನ ತೆಲುಗರ ಮೇಲೂ ಆ ನಂತರ ಬಂದ ನಿಘಂಟು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆಗಳ ಮೇಲೂ ಇದೆಯೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆ, ದ್ವಿಭಾಷಾ ನಿಘಂಟುಗಳಾದರೂ, ಉಪಭಾಷಾ, ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಪದಕೋಶಗಳಾದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ರೂಪಿಸಿದವೇ ಆಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಭಾಷೆಗೆ ಬರೆದ ಶಬ್ದರತ್ನಾಕರಂ, ಸೂರ್ಯರಾಯಾಂಧ್ರ ನಿಘಂಟು, ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಅವರ ದ್ವಿಭಾಷಾ ನಿಘಂಟು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ವ್ಯಾಕರಣಗಳ ನಂತರ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಭದ್ರಿರಾಜು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಜೆ.ಪಿ.ಎಲ್. ಗ್ವಿನ್ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬರೆದ 'ಎ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ಮಾಡರ್ನ್ ತೆಲುಗು'(೧೯೮೫) ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಶಿಷ್ಟ ತೆಲುಗನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ವ್ಯಾಕರಣ ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

೨.೨. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ: ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಪ್ರಯತ್ನ

ತೌಲನಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮೂಲವೆಂದು ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ಬರೆದ 'ದ್ರವಿಡಿಯನ್ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಗ್ರಾಮರ್'(೧೮೫೫-೫೬) ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಪರಿಪಾಟ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿಸ್ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳು ಕೂಡಾ ಇವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ:

"...the supposition of derivation of the Dravidian Languages from Sanskrit, though entertained in the past generation by a Colebrooke, A Carey and Wilkins, is now known to be entirely destitute of foundation"(Caldwell, 1975, 2nd edition, p.45).

ತೆಲುಗು ಪಂಡಿತರು, ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ "ಜನನಿ ಸಂಸ್ಕೃತವೇ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ" ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ, ಆದರಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಮಾತು ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಕೇತನ ತನ್ನ 'ಆಂಧ್ರಭಾಷಾಭೂಷಣಮು' ಎಂಬ ವ್ಯಾಕರಣ

(ಲಕ್ಷಣ) ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಸಂಸ್ಕೃತವೇ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ 'ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಣದಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ತಾನೇ ಉಂಟಾಯ್ತು' ಎಂದು ತೆಲುಗಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲವಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ; ಹಾಗೆಯೇ ಇತರ ಲಾಕ್ಷಣಿಕರು ತೆಲುಗು ಪದಕೋಶವನ್ನು ತತ್ಸಮ, ತದ್ಭವ, ದೇಶ್ಯ, ಗ್ರಾಮ್ಯಗಳೆಂದು(ಅಚ್ಚತೆಲುಗು ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಭೇದದಿಂದ) ವಿಭಜಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ, ತೆಲುಗು ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಯವೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು; ಇನ್ನೂ ಈಗಲೂ ಬಲಪಡಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಎ.ಡಿ. ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ೧೯೨೧ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ತಮ್ಮ 'ಎ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ತೆಲುಗು' ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

"It has been generally asserted and indeed believed, that the Telooگو has its origin in the language of vedums(<ವೇದಗಳು), and many of the most eminent scholars have given their authority in support of this opinion. It is not without much difference, therefore, that I venture publicly to state my inquiries to have led me to contrary conclusion... (P. xv).

ಮೇಲಿನಂತೆ ಹೇಳಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನಿದರ್ಶನಗಳು, ಇಂದು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುವ 'basic vocabulary' ಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು.

"...the reader will find all words denoting the different parts of the human frame, the various sorts of food or utensiles in common use among the natives, the several parts of their dress, the compartments of their dwelling, the degree of affinity and consanguinity peculiar to them, in short all terms expressive of primitive ideas of things necessarily named in the earlier stages of society, to belong to pure Telooگو or language of the land... I am inclined, however, to believe that Telooگو will be found to have its origin in source DIFFERENT from (bold, mine) the Sanscrit, a source common perhaps to the Telooگو, with the superior dialects of Tamil and Karnataka" (ibid. Introduction xix-xx).

ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಾಲ್ಡವೆಲ್‌ಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ತೆಲುಗು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕಿಂತಲೂ ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾನೆಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಆ ಗೌರವವನ್ನು ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಪೀಠಿಕೆ ಬರೆದ ಡಬ್ಲ್ಯು. ಎಲ್ಲಿಸ್(ಆಗ ಕಾಲೇಜ್ ಆಫ್ ಫೋರ್ಟ್ ಸೆಯಿಂಟ್ ಜಾರ್ಜ್‌ನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು) ಕೂಡಾ ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆ ಸಹಿತ ಖಚಿತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಸ್ “ತೆಲುಗು ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಧಾತುಗಳಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಹೋಲಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲೇಜು ಪಂಡಿತರಾದ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ‘ಧಾತುಮಾಲ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಅ, ಕ, ಪ, ವ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ನಲವತ್ತು ಧಾತುಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಧಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ್ನು ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ ಧಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ತೆಲುಗಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮೂಲವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು(ಅದೇ, Note to the Introduction ಪುಟ ೨ ಮತ್ತು ೧೮).

ಇಂದು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಇವುಗಳ ಮೂಲಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಪರಿಶೀಲನೆಗಳಲ್ಲೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಂಬೆಲ್‌ನಿಂದ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದರೂ, ಉಳಿದವರು ಅಂದರೆ ವಿಲಿಯಂ ಬ್ರೌನ್, ಸಿ.ಪಿ.ಬ್ರೌನ್ ಮೊದಲಾದವರೂ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಭಾಷಾಬೋಧನೆ: ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಣವಿಧಾನ

ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಆರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಮತ್ತು ಆಡುಮಾತಿನ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು (ಡೈಗ್ಲಾಸಿಯಾ) ಗುರುತಿಸಿದರು. ಆಯಾ ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಪಂಡಿತರು ತಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗಳು ತಾವು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜನರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿ, ತಮಗೆ ಆಡುಮಾತಿನ ತೆಲುಗನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಕೋರಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಆಡುಮಾತಿನ ತೆಲುಗಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ಆಯಾ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಭಾಷಾಸೇವೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತೆಲುಗು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ-ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಾದರೂ, ತೆಲುಗಿನವರಾದರೂ-ತಕ್ಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು, ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಿ.ಪಿ.ಬ್ರೌನ್ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಬರೆದರು. ಆರ್ಟ್ಸ್ ತನ್ನ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ನೆರವಾದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪದ್ಧತಿಗಿಂತಲೂ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇವರು ಬಳಕೆಗೆ ತಂದರು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶರು(೧೮೫೭) ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶರ ಶಿಕ್ಷಣವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದು ಸರ್ ಥಾಮಸ್ ಮನ್ರೋ(೧೮೨೨ರಲ್ಲಿ) ಆದರೂ, ಲಾರ್ಡ್ ಮೆಕಾಲೆ ೧೮೫೩ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ English Education Act ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಶಿಕ್ಷಣರಂಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಲಾರ್ಡ್ ವಿಲಿಯಂ ಬೆಂಟಿಂಕ್ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ೧೮೫೩ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ “ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ(on English Education alone) ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು (ವೀರಭದ್ರರಾವು, ೧೯೬೬, ಪು. ೨೪೭).

ಇದರಿಂದ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ತೆಲುಗು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಮಚಿಲೀಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೂ ಮೊದಲೇ ತೆಲುಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ ಗುಂಟೂರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶಾಲೆಗಳು (Anglo-Vernacular School, United Lutheran Church Mission) ಒಂದು ಆಂಧ್ರ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜು, ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡ್ಲಾ ಕಾಲೇಜು, ಕಾಕಿನಾಡದಲ್ಲಿ ಪೆಂಡರ್ ಗಾಸ್ಡ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ‘ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್’, ರಾಜಮಂಡಿಯಲ್ಲಿ ‘ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೂಲ್’ ನರಸಾಪುರಂ ಮತ್ತು ವಿಜಯ ನಗರಂನಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ (ಅದೇ, ಪು. ೨೪೯).

ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳು, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರಚಾರ ಪಡೆದು ಅವು ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಾ ೧೮೫೪ರಲ್ಲಿ Magna Carta of English Education in India ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ Company Dispatch on Education Matters ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು “...We must emphatically declare that the education which we desire to see in India is that which has for its object the diffusion of the improved arts, science, philosophy and literature of Europe, in short, of European Knowledge (ವೀರಭದ್ರರಾವು, ಮೇಲಿನದೇ, ಪು. ೨೫೧).

ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರ, ರಾಯಲಸೀಮ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ತೆಲುಗರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು(ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಡೆಕ್ಕನ್ ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತದ ತೆಲಂಗಾಣದಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಅಧಿಕಾರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಆ ಪ್ರದೇಶದ ತೆಲುಗರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ ಉರ್ದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು). ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅವು:

೧. ತೆಲುಗರಿಗೆ ತೆಲುಗನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಮತ್ತು ಆಡುಮಾತಿನ ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಂಥಿಕ-ಆಡುಮಾತಿನ ಭಾಷಾವಾದಗಳು, ಚಳವಳಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ತೆಲುಗು ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಜ್ಞರು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ವಾದ ಪ್ರತಿವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.
೨. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೊರತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಿಂದ ತೆಲುಗಿಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಆಲೋಚನೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು(ಅದೇ, ಪು. ೨೫೫).
೩. ಭಾಷಾಲಿಪಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು: ತೆಲುಗು ಗ್ರಂಥಗಳ ಮುದ್ರಣ ಆಗತಾನೇ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ತೆಲುಗು ಅಕ್ಷರಗಳು, ಗುಣಿತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೆಂದು, ಕೆಲವು ಭಾಷಾಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ

ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ನಡೆದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರು ಸಿ.ಪಿ.ಬ್ರೌನ್. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

“Two letters found with ancient Telugu alphabet are now obsolete. One in [c] ಅರ್ಧಬಿಂದು—The ardha binduvu or Semicircle; also called ಅರ್ಧಾನುಸ್ವಾರ, The ‘half’ In some words, as ಅತಡು, ತಮ್ಮಡು(atadu, tammudu) the [c] semicircle being inserted, ಅತಁಡು, ತಮ್ಮಁಡು(atandu, tammundu in the spelling used in old ages. This was sounded as the n in French words facon, son, ton, sound. But this letter or nasal accent has for atleast four hundred years been disused. Occasionally the circle in used, as ಅತಂಡು, ತಮ್ಮಂಡು, or else a mere dot, as ಅತ.ಡು, ತಮ್ಮ.ಡು. But the semi circle [c] has long since disappeared in writing, though the nasal sound is still used in speaking”. The other obsolete letter in ಁ R. called ಬಂಡಿ ರೇಫ ಅಥವಾ ಶಕಟ ರೇಫ, “the car or chariot... (Brown C.P., Preface to his book on Grammer, Pp. xv-xvi). ಅವರು ಮುಂದುವರಿದು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

“... and in modern days some natives are again striving to revive these obsolete forms which are absurdly used in Telugu News Papers; and some teachers carefully instruct their pupils in these idle elegancies” (ಅದೇ, ಪು. xvi).

ಅಂದರೆ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಇವುಗಳ ಬಳಕೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥರಹಿತವೋ ಎಂದು ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿರುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

೪. ಭಾಷಾಪ್ರಭಾವ

ಕರಾವಳಿ ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಸೀಡೆಡ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಡಳಿತದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ರೆಸಿಡೆಂಟ್, ಇಂಗ್ಲಿಶರ ಸೈನ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೬೦ರ ನಂತರ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಧದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ತೆಲುಗರಿಗೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಎರಡೂ ಅಂದರೆ

ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವ ದಿನೇ ದಿನೇ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಭಾರತದ ಮೇಲೆಯೂ ಆಯಿತು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾರಣದಿಂದ, ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧಗಳು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲೂ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿತ್ತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲೇ ನಡೆದರೂ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹಿಂದುಳಿದು ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಯಿತು. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ದೇಶಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಈಗ ತೆಲುಗರ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪದಗಳ ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬರಹಗಳು ಹೊರಬರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಕೂಡಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದ ಬಳಸದೆ ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶರ ಆಡಳಿತ ಹೋಗಿ, ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ನಾವು ಹೇಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೈಕಲ್, ಕಾರ್, ರಿಕ್ವಾ, ಆಟೊ, ಬಸ್ಸು, ಫೋನು, ಸೆಲ್‌ಫೋನ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಸ್ಟೇಲು, ಪೆನ್ನು, ಲಾರಿ, ಟ್ರಕ್, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್, ಟೆಲ್ಲರ್, ಬ್ಯಾಟರಿ, ಕರೆಂಟು, ವೈರು ಮೊದಲಾದ ವಾಹನಗಳ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರಿಭಾಷೆಯೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನದೇ ಆಗಿದೆ. ಮೌಸ್, ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್, ಕೀ ಬೋರ್ಡ್, ಮಾನಿಟರ್, ಡಿಟಿಪಿ, ಪೇಜ್ ಮೇಕರ್, ಪಿಡಿಎಫ್, ಹಾರ್ಡ್ ಡಿಸ್ಕ್, ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್, ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಮತ್ತಿತರ ಪದಗಳೆಲ್ಲೋ.

ಜನರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು ಕಳೆದ ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿವೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಕಲೆಕ್ಟರ್, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್, ಜಡ್ಜ್, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್, ಲಾಯರ್, ಪ್ಲೀಡರ್, ಆಫೀಸರ್, ಫೈಲ್, ಚೇಂಬರ್, ಅಪ್ಪಿಕೇಶನ್, ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್, ಬಜೆಟ್, ಬಿಲ್, ಅಸೆಂಬ್ಲಿ, ಕೌನ್ಸಿಲ್, ಮಿನಿಸ್ಟರ್, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಕಮೀಷನರ್, ಕಮಿಟಿ ಮೊದಲಾದವು.

ಡಾಕ್ಟರ್, ಟೀಚರ್, ಡ್ರೈವರ್, ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಕ್ಲರ್ಕ್, ವೀವರ್, ನರ್ಸ್, ಕಾರ್ಪೆಂಟರ್, ಪೆಯಿಂಟರ್, ಬಿಲ್ಡರ್, ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್, ಸೇಲ್ಸ್‌ಮನ್ ಇಂತಹ ವೃತ್ತಿಸಂಬಂಧಿ ಪದಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನವೇ. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ತೆಲುಗು ಪದಗಳಿದ್ದರೂ ಅವು ಕ್ರಮೇಣ ಮರೆಗೆ ಸಂದಿವೆ.

ಸರ್ಜನ್, ಫಿಜಿಶಿಯನ್, ಆರ್ಥೋಪಿಡಿಯನ್, ಕಾರ್ಡಿಯಾಲಜಿಸ್ಟ್, ಆಪ್ತಲ್ಯಾಲಜಿಸ್ಟ್, ಡೆಂಟಿಸ್ಟ್, ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರೋ ಎಂಟರಾಲಜಿಸ್ಟ್, ಪಿಡಿಯಾಟ್ರೀಶಿಯನ್, ಗೈನಕಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಇಂತಹ ವೈದ್ಯನಿಪುಣರ ಹೆಸರುಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನವೇ.

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಿಭಾಷೆಗಳೂ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಜುವಾಲಜಿ(ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ), ಬಾಟನಿ(ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ), ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ (ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ), ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್(ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ), ಜಿಯಾಗ್ರಫಿ(ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ), ಅಸ್ಟ್ರಾನಮಿ(ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ), ಜಿಯಾಲಜಿ(ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರ) ಇಂತಹ ತೆಲುಗು, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹೆಸರುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹಲವಾರು ಶಾಸ್ತ್ರನಾಮಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶಿನವೇ ಆಗಿವೆ.

ಅಡುಗೆಮನೆ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರದ ಹೆಸರುಗಳು ಕೂಡಾ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲೇ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕುಕರ್, ಪ್ಯಾನ್, ಸ್ಟವ್, ಲೈಟರ್, ಗ್ರೈಂಡರ್, ಓವೆನ್, ಫ್ರಿಜ್, ಸ್ಟೂನ್, ಫೋರ್ಕ್, ಪ್ಲೇಟ್, ಗ್ಲಾಸ್, ಬರ್ನರ್‌ನಂತಹ ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಿಂದ ಬಂದವೇ ಆಗಿವೆ.

ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಡ್ರಿಂಕ್, ಕೂಲ್‌ಡ್ರಿಂಕ್, ಸಾಫ್ಟ್‌ಡ್ರಿಂಕ್, ವೈನ್, ಬ್ರಾಂಡಿ, ವಿಸ್ಕಿ, ರಂ, ಜಿನ್, ಜ್ಯೂಸ್‌ನಂತಹ ಪಾನೀಯಗಳು, ಮೀಟ್, ಮಟನ್, ಚಿಕನ್, ಫಿಶ್, ಬೀಫ್ ನಂತಹ ಮಾಂಸಪದಾರ್ಥಗಳು, ಪೂಟ್ಸ್, ಡ್ರೈಪೂಟ್ಸ್, ವೆಜಿಟಬಲ್ಸ್, ಬ್ರೆಡ್, ಫ್ರೈ, ಸೂಪ್, ಜಾಂನಂತಹ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಅನ್ನದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ರೈಸ್ ಆಕ್ರಮಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವೈಟ್ ರೈಸ್, ಎಲೆಡ್ಲೆರೈಸ್, ಟ್ಯಾಮರಿಂಡ್ ರೈಸ್, ಜೀರಾ ರೈಸ್, ಕರ್ಮ ರೈಸ್, ಸಾಂಬಾರ್ ರೈಸ್‌ನಂತಹವೆಲ್ಲಾ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಪದಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಸೂಪರ್ ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದವಾದರೂ ಹೆಸರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ತರಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮವೇ. ಹೆಸರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನವು.

ನಮ್ಮ ದಿರಿಸುಗಳು ಪ್ಯಾಂಟ್, ಶರ್ಟ್, ಟೈ, ಬನಿಯನ್, ಅಂಡರ್‌ವೇರ್ ಜಾಕೆಟ್, ಬ್ಲಾಜ್, ಫ್ರಾಕ್, ಗ್ಲಾಸ್, ಕ್ಯಾಪ್ ಇಂತಹವೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳೇ.

ಈ ರೀತಿ ಆಂಗ್ಲಪದಕೋಶ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗರ ಬದುಕನ್ನೆಲ್ಲ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಂತೆ ಆಕ್ರಮಿಸಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳು ತೆಲುಗಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಎರಡು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ತೆಲುಗು ಭಾಷಾ ಧ್ವನಿವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮೊದಲ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪದಗಳನ್ನು ತತ್ಸಮಗಳೆಂದು, ಎರಡನೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪದಗಳನ್ನು ತದ್ಭವಗಳೆಂದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಧ್ವನಿಗಳು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸಮೀಪಧ್ವನಿಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಅಂತಹ ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಲವ್ಯೀಕೃತವಾದ 'ಆ'. ಇದನ್ನು 'ಆ', 'ಏ', 'ಯಾ' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ Bank- ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬಾಂಕು, ಬೇಂಕು, ಬ್ಯಾಂಕು ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಮತ್ತೊಂದು 'f'. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ph, fಗಳಿಗೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಲಿಪಿಚಿಹ್ನೆ 'ಫ'. fಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಲಿಪಿಚಿಹ್ನೆ ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ, ಸೇಫ್, ಕಾಫ್ ಎಂದು ಬರೆದು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ 'f' ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಉಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣಾಭೇದವಿರುವ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಸಮೀಪ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಿರುವ ವರ್ಣಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಪದಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ತೆಲುಗು ಸ್ವರಾಂತ ಪದಗಳ ಭಾಷೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳನ್ನು ವ್ಯಂಜನಾಂತವಾಗಿ ಬರೆಯದಿರುವಾಗ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ: ಲೈಟ್-ಲೈಟು, ಕಾಲೇಜ್-ಕಾಲೇಜು, ಬೀಚ್-ಬೀಚು, ಕೆಟಿಲ್-ಕೆಟಿಲು, ಡಾಕ್ಟರ್-ಡಾಕ್ಟರು, ಶರ್ಟ್-ಶರ್ಟು, ಕಾಂಕ್ರೀಟ್-ಕಾಂಕ್ರೀಟು.

ಕೆಲವು ವ್ಯಂಜನಾಂತ ಪದಗಳು ಸ್ವರ ಸೇರುವುದರಿಂದ ದ್ವಿರುಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಉದಾ: ಮಾರ್ಕೆಟ್-ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು, ರೋಡ್-ರೋಡ್ಡು, ಮಗ್-ಮಗ್ಗು, ಚೆಕ್-ಚೆಕ್ಕು, ಮೇಕಪ್-ಮೇಕಪ್ಪು, ಬೆಲ್-ಬೆಲ್ಲು.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಿತ್ವ ವ್ಯಂಜನ ಇರುವ ಕಡೆ ದ್ವಿತ್ವವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವರ್ಣಕ್ರಮ ಆಧಾರದಿಂದ ಅವನ್ನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತ್ವ ಸೇರಿಸಿ ಬರೆಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕೂಡಾ ಇದೆ.

ಉದಾ: Tennis - ಟೆನಿಸ್, ಟೆನ್ನಿಸ್
Bullet - ಬುಲೆಟ್, ಬುಲ್ಲೆಟ್
Running - ರನಿಂಗ್, ರನ್ನಿಂಗ್

ಎರಡನೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ಬದಲಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಉದಾ: Hospitel - ಆಸುಪತ್ರಿ
Tea - ತೇನೀರು
Captain - ಕಪ್ತಾನು
Bureau - ಬೀರುವಾ

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಪರಿಚಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಕೂಡಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪದಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ತೆಲುಗು ವಾಕ್ಯರಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಣಿ, ಸಂಬಂಧಸೂಚಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷಾಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ

ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವುಗಳ ಬಾಹುಲ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವವೇ ಕಾರಣ. ಹಾಗೆಯೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ 'ಮತ್ತು', 'ಆ ಒಂದು' ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಕೂಡಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

೫. ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ

ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ಬಹಳ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ವಿಷಯ. ತೆಲುಗಿನವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬಂಗಾಳಿ, ಹಿಂದಿ, ತಮಿಳಿನಂತಹ ಅನೇಕ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ಸಂಶೋಧಕರು ೧೯೬೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಕೊತ್ತಪಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರರಾವು(ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ, ೧೯೬೦); ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಜಿ.ಎನ್.ರೆಡ್ಡಿ (The Influence of English on Telugu Literature 1800-1950).

ಕೊತ್ತಪಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರರಾವು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಕುರಿತ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಭಾಷಾ ಸಂಶೋಧನಾಂಶಗಳಿಗೆ ಅರ್ಧಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಂಥ ಭಾಗವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನಂತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊರಿ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಬರೆಹಗಳು-ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ, ವಿಪುಲವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಸಮೇತ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ 'ರಾಜಶೇಖರ ಚರಿತ್ರೆ'ಯೆಂದು, ಅದನ್ನು ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಪಂತಲು 'ವಿಕಾರ್ ಆಫ್ ವೇಕ್ ಫೀಲ್ಡ್'(The Vicar of Wakefield) ಆಧಾರದಿಂದ ಬರೆದರೆಂದು ಉದಾಹರಣೆಸಹಿತ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ ವೀರಭದ್ರರಾವು ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಾಲಿ ಎಂದೂ ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರು ೧೯-೨೦ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇತುವೆಯಂತಹವರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾ "ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ತೆಲುಗಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದುಡಿದ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರು. ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬರೆಹಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ತೆಲುಗಿಗೆ ತಂದವರು ಅವರಿಗೂ ಮುನ್ನ ಇದ್ದರೂ, ಅದನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು(ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ) ತೆಲುಗಿಗೆ

ತಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಶ್ರೀ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಪಂతుಲು”(ವೀರಭದ್ರರಾವು, ಪು. ೩೧೫) ಎಂದು ಬರೆದರು.

ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಪಂతుಲು ಅವರೇ “...ನಾನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿನಂತೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಾಹಿತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ? ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗದ್ಯರೂಪದ ಬರಹಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂದಿನವರಿಗೆ ಕಷ್ಟಗಳು ಜಾಸ್ತಿ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆ....” ಎನ್ನುತ್ತಾ “ಮೊದಲ ಗದ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ(ಕಾದಂಬರಿ); ಮೊದಲ ನಾಟಕಾನುವಾದ; ಮೊದಲ ಪ್ರಕೃತಿಶಾಸ್ತ್ರ; ಮೊದಲ ಪ್ರಹಸನ; ಮೊದಲ ಚರಿತ್ರೆ; ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಮೊದಲ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಾನೇ ಆಗು ಮಾಡಿದೆ” (ಆತ್ಮಕತೆ, ೧೯೧೫, ಪು. ೨೮೨) ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಹೀಗೆ ಬರೆದರೂ ಅವರ ಬರೆಹಗಳಿಗೂ ಮುನ್ನ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆಯೆಂದು ವೀರಭದ್ರರಾವು(ಪು. ೩೧೬) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ, ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಪಂತಲು ಅವರಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಬರಹಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ರಚನೆ, ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ನಡೆದಿವೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ವೀರಭದ್ರರಾವು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು.

ಜೊನಾಥನ್ ಸ್ವಿಫ್ಟ್ ರಚನೆಯಾದ ಗಲಿವರ್ಸ್ ಟ್ರಾವೆಲ್ಸ್ ಅನ್ನು ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ‘ಸತ್ಯರಾಜಾ ಪೂರ್ವದೇಶ ಯಾತ್ರೆಗಳು’ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಲ್ಯಾಂಬ್ ಬರೆದ ೧೬ ಗದ್ಯರೂಪಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ “ಸುಲಭಶೈಲಿ”ಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದರು(ಪು.೩೫೨).

ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಬರೆದರು. ಆ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ‘ಜೀಸಸ್ ಚರಿತ್ರೆ’. ಎರಡನೆಯದು ವಿಕೋರಿಯಾ ಮಹಾರಾಣಿ ಚರಿತ್ರೆ. ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ ವಿವಿಧ ರಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವೀರಭದ್ರರಾವು ಅವರ ವಿಸ್ತೃತ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ(ಪು. ೨೩೪-

೪೩೯) ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಅವರ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲು ಕುಂದೂರಿ ಈಶ್ವರದತ್ತು ಅವರ ಈ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

"He (Veerasingam Pantulu) was practically the first literary man in Telugu to have employed every variety of lieterary form-novel, poem, drama, satire, pamphlet, magazine, and autobiography" (in Swatantra weekly, Madras 17-4-1948. As quoted in ವೀರಭದ್ರರಾವು ಪು. ೪೩೬).

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಕರಣ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಒಂದು ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೫೦ರ ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಬೆಳಗಿದವು. ಇದಕ್ಕೆ ತೆಲುಗು ಹೊರತಲ್ಲ. ಆತ್ಮಕಥೆ, ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಕತೆ, ವಿವಿಧ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದವೇ ಆಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾವ್ಯ, ಪ್ರಬಂಧ, ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸಗಳು, ಶತಕ, ಉದಾಹರಣೆ, ದಂಡಕ, ಯಕ್ಷಗಾನದಂತಹ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ದ್ವಿ, ತ್ರಿ, ಚತುರರ್ಥ ಕಾವ್ಯಗಳು, ನಿರೋಷ್ಯ, ನಿರ್ವಚನ ಕಾವ್ಯಾದಿಗಳು ಚಿತ್ರಬಂಧ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಗದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳು, ಒಂದು ಕಡೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ.

ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದರೂ ಅವು ಇತಿವೃತ್ತ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದವು. ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆಧುನಿಕ ಯುಗ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಗದ್ಯಯುಗ, ಗದ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದವು.

೫.೧. ನಾಟಕ

ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಲಿಖಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಿರುವ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ಆರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದೇಶಿ ನಾಟಕ ರೂಪಗಳು ಇದ್ದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆಯೇ ಹೊರತು ರಚನೆಗಳು ಲಭಿಸಿಲ್ಲ. ಲಭಿಸಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು ಯಕ್ಷಗಾನಗಳು. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಾಗಲೂ ತೆಲುಗು ಕವಿಗಳು ಆ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕಗಳ ಪರಿಚಯ ಉಂಟಾದ ನಂತರವೇ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಇತ್ತ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ತೆಲುಗು ನಾಟಕಕಾರರು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವುದರ ಜೊತೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದರು.

ವೇದಂ ವೇಂಕಟರಾಯಶಾಸ್ತ್ರಿ, ವಡ್ಡಾದಿ ಸುಬ್ಬರಾಯುಡು, ಕಂದುಕೂರಿ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ, ತಿರುಪತಿ ವೇಂಕಟಕವಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದರು.

ವಾವಿಲಾಲ ವಾಸುದೇವಶಾಸ್ತ್ರಿ(೧೮೫೭-೧೮೯೭) 'ಸೀಜರು ಚರಿತ್ರಮು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ 'ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಜರ್' ನಾಟಕವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರೆ, ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ 'ಮರ್ಚಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನಿಸ್', 'ಕಾಮಿಡಿ ಆಫ್ ಎರರ್' ನಾಟಕಗಳನ್ನು, ಶೆರಿಡನ್ ನಾಟಕಗಳಾದ 'ರೈವಲ್ಸ್', 'ಡ್ಯಾ ಎನ್ನಾ'ಗಳನ್ನು ತೆಲುಗಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಗುರಜಾಡ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿ 'ಮರ್ಚಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನಿಸ್' ನಾಟಕವನ್ನು, ವಲ್ಲೂರಿ ಪದ್ಮನಾಭರಾಜು 'ಒಥೆಲ್ಲೊ' ನಾಟಕವನ್ನು, ಸಿ.ಎಸ್.ಆರ್.ಕೃಷ್ಣಮೃನವರು 'ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್' ನಾಟಕವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರು.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಅವುಗಳ ತೆಲುಗು ಅನುವಾದಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಅಂದು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇದು ತೆಲುಗು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೆರವಾಯಿತು. ಬಳ್ಳಾರಿ ರಾಘವರಂತಹ ನಟರು ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು.

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಟಕ ರಚನೆಯ ಮೇಲೂ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕದ ಪ್ರಭಾವ ಆಯಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗದ್ಯಪದ್ಯ ಮಿಶ್ರಣದ ನಾಟಕಗಳು ಕೇವಲ ಗದ್ಯನಾಟಕಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು ಅಂತಹ ಪ್ರಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಆಧುನಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳು ಕೂಡಾ ಇದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡಿದವು.

ಧರ್ಮಾವರಂ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರ 'ವಿಷಾದ ಸಾರಂಗಧರ' ನಾಟಕ ತೆಲುಗಿನ ಮೊದಲ ದುರಂತ ನಾಟಕ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಅಂಕ ವಿಭಾಗವಿರುತ್ತದೆ. ನಾಟಕವನ್ನು ದೃಶ್ಯಗಳು, ರಂಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಆಗಿದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಲೋಗುಗಳು, ಎಪಿಲೋಗುಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಆಂಗ್ಲನಾಟಕ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆಗಿವೆ. ಇವು ನಾಂದಿ, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿವೆ. ತೆಲುಗು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ

ಸುದೀರ್ಘ ಸ್ವಗತಗಳ ರಚನೆ ಕೂಡಾ ಆಂಗ್ಲನಾಟಕ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪಾತ್ರೋಚಿತ ಭಾಷಾಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಭಾವವೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಕಾಲದ ನಾಟಕಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ದೂರವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಹೊಸ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿದವು. ಸುಖಾಂತ, ದುರಂತ ನಾಟಕ ವಿಭಾಗ ಹಿಂದುಳಿಯಿತು. ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ೧. ಕಥನಾತ್ಮಕ, ೨. ಭಾವನಾತ್ಮಕ, ೩. ಸಾಹಿತ್ಯಾತ್ಮಕ, ೪. ಪಾತ್ರಪ್ರಧಾನ ನಾಟಕಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೆಲುಗು ನಾಟಕ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿತು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಹಸನ ಒಂದು. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಕಂದುಕೂರಿ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ, ಚಿಲಕಮರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಂ ಮೊದಲಾದವರು ಪ್ರಹಸನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಹಸನಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ 'ಫಾರ್ಸ್' ಎಂಬ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವು.

ಏಕಾಂಕಗಳು ಕೂಡಾ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ ಒನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ಲೇಸ್ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದವೇ ಆಗಿವೆ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಏಕಾಂಕಗಳ ಅನುವಾದಗಳು ಕಡಿಮೆಯೇ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತೆಲುಗು ಲೇಖಕರು ನೂರಾರು ಏಕಾಂಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

೫.೨. ಕಾವ್ಯ

ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವಿಧಾನದಿಂದ ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೫೭ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿಂದಾಗಿ ತೆಲುಗರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಾವ್ಯದ ಪರಿಚಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ತೆಲುಗು ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲಕವಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಲುಗು ಕಾವ್ಯ ಆಧುನೀಕರಣ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪ್ರಭಾವವೇ ಪ್ರಧಾನವಾದುದು.

ಆಂಗ್ಲ ಕಾವ್ಯಗಳ, ಕವಿತೆಗಳ ಅನುವಾದದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕತೆಯಲ್ಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲೂ ಆಧುನಿಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು ತೆಲುಗು ಕವಿಗಳು.

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕ ಅನುವಾದಕ ವಾವಿಲಾಲ ವಾಸುದೇವಶಾಸ್ತ್ರಿಯೇ ಮೊದಲ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೂಪರ್ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಅವರು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಕೂಪರ್ ಕವಿತೆ 'ಜಾನ್

ಗಿಲ್ವಿನ್' ಅನ್ನು, ೧೮೯೨ರಲ್ಲಿ ಆಲಿವರ್ ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿತ್ 'ಟ್ರಾವೆಲರ್' ಕಾವ್ಯವನ್ನು, ದಾಸು ನಾರಾಯಣರಾವು ಟೆನಿಸನ್ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು, ಶಿಷ್ಟಜಗನ್ನಾಥಶಾಸ್ತ್ರಿ 'ಪ್ರಿಜನರ್ ಆಫ್ ಷಿಲಾನ್' ಎಂಬ ಬೈರನ್ ಕವಿತೆಯನ್ನು, ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು 'ಅಯೇಲ್ಮರ್ನ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಎಂಬ ಟೆನಿಸನ್ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರು.

ಕಟ್ಟಮಂಚಿ ರಾಮಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿ ಕಥನಕಾವ್ಯ 'ಮುಸಲಮ್ಮ ಮರಣಮು' ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾವ್ಯವಾದರೂ ಆಂಗ್ಲ ಕಥನಕಾವ್ಯಗಳ ರಚನಾರೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ. ಆದಿಭಟ್ಟ ನಾರಾಯಣದಾಸು, ಜಿ. ರಮಾಕಾಂತಾಚಾರ್ಯರು, ಎ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವು ನಾಯುಡು ಅವರಂತಹ ಹಲವರು ಆಂಗ್ಲ ಕವಿಗಳ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ತೆಲುಗಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು.

ತಿರುಪತಿ ವೇಂಕಟಕವಿಗಳು ೧೯೦೨ರಲ್ಲಿ ಎಡ್ವಿನ್ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ 'ಲೈಟ್ ಆಫ್ ಏಸಿಯಾ' ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬುದ್ಧಚರಿತ್ರೆಯೆಂದು ಅನುವಾದಿಸಿದರು.

ರಾಯಪ್ರೋಲು ಸುಬ್ಬಾರಾವು 'ದಿ ಹೆರ್ಮಿಟ್' ಕಾವ್ಯವನ್ನು 'ಲಲಿತ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಟೆನಿಸನ್‌ನ 'ಡೋರಾ' ಕವಿತೆಯನ್ನು 'ಅನುಮತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ನಂತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ತೆಲುಗು ಕವಿಗಳು ಆಂಗ್ಲಕವಿತೆ, ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾವ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತೆಲುಗಿನ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಬಹಳ ಇದೆ. ಅನುವಾದಗಳು ಈ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಸೂಚನೆಗಳು ಮಾತ್ರವೇ. ಒಟ್ಟು ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲೇ ತೆಲುಗು ಕಾವ್ಯ ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಇದು ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಕಾವ್ಯ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಂಗ್ಲ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಕವಿಗಳ ಪ್ರಭಾವವೇ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ 'ಭಾವಕವಿತೆ'ಯ ಚಳವಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾವಕವಿತೆಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಪಡೆದ ಈ ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಈಗ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚಳವಳಿಯ ಕಾವ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆತ್ಮಶ್ರಯತೆ, ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಿಯತೆ, ಭಾವಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ವೈಭವ ಪ್ರಶಂಸೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಪ್ರಣಯ ಈ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಖಂಡಕಾವ್ಯ, ಗೇಯಲಕ್ಷಣ, ಕಥನಶೈಲಿರಾಹಿತ್ಯ ರೂಪದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾವಕವಿತೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳು. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯ ಸಂಯೋಗ ಮತ್ತು ವಿಯೋಗ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವಿರಹವೇ ಪ್ರಧಾನ ವಸ್ತುವಾಯಿತು.

ತೆಲುಗು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಚಳವಳಿ ಕಾವ್ಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವಿಕಸಿಸಿದರೂ ದೇಶಿ ನೆಲೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು, ಸುಧಾರಣೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳವಳಿ ಕೂಡಾ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದವು. ಒಂದು ಒಣಗಿ ಹೋದ ಎಲೆ ಕೂಡಾ ಭಾವಕವಿಯನ್ನು ತನ್ನೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆಂಗ್ಲ ರೊಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಕವಿಗಳು ಕೀಟ್ಸ್, ಶೆಲ್ಲಿ, ಬೈರನ್, ವಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್‌ರಂತಹವರ ಪ್ರಭಾವ ತೆಲುಗು ಭಾವಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾವಕವಿತಾ ಯುಗದಲ್ಲೇ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಆರಂಭವಾದರೂ ಅಭ್ಯುದಯ(ಪ್ರಗತಿಶೀಲ) ಕಾವ್ಯಯುಗದಲ್ಲೂ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯ ಕವಿತೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ರೂಪವಾಯಿತು.

ಭಾವಕವಿತೆಯ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆ ಪ್ರಭಾವವೇ ಆಧಾರ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲಿಜಿ(ಶೋಕಗೀತೆ) ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಕಾರ. ವಿಶ್ವನಾಥ, ಬಸವರಾಜು ಅಪ್ಪಾರಾವು, ನಾಯನಿ, ವಡ್ಡಾದಿ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶೋಕಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ಪ್ಯಾರಡಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡಾ ಆಂಗ್ಲಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದೆ.

ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಡಾರ್ವಿನ್, ಫ್ರಾಯ್ಡ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಬದಲಾಯಿತು. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಭಾವ ಜಗತ್ತಿನ ರಾಜಕೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾನಿಫೆಸ್ಟೋ ಕವಿಗಳನ್ನು ಸಮಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಬರೆಹಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಈ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ 'ಅಭ್ಯುದಯ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಚಳವಳಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಶ್ರೀಶ್ರೀ, ಆರುದ್ರ, ಶಿಷ್ಯಾ, ನಾರಾಯಣಬಾಬು, ಪಟ್ಟಾಭಿಯಂತಹ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ. ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಚಳವಳಿಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಚಳವಳಿಗಳು ನಡೆದವು. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ದಿಗಂಬರ ಕವಿಗಳು, ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಕವಿಗಳು, ಕ್ರಾಂತಿ ಕವಿಗಳು ಬಂದರು.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳವಳಿಗಳು ಇಮೇಜಿಜಂ, ಇಂಪ್ರೆಶನಿಜಂ, ಪ್ಯೂಚರಿಜಂ, ಡಾಡಾಯಿಜಂ, ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಶನಿಜಂ, ಕ್ಯೂಬಿಜಂ, ಸಿಂಬಾಲಿಜಂ, ಸರಿಯಲಿಜಂ-

ನಂತಹವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕೂಡಾ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಗಣನೀಯವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಈ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿರಳವಾದರೂ ವಿವಿಧ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಧೋರಣೆಗಳ ಛಾಯೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಂಗ್ಲಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಭಾವ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಧೋರಣೆಗಳು ಸ್ತ್ರೀವಾದ ಮತ್ತು ದಲಿತವಾದಗಳು. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭದ ದಿಸೆಯಲ್ಲೂ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭೂಮಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ಇದ್ದರೂ ಸ್ಥಳೀಯತೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

೫.೩. ಗದ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳು

ಪ್ರಾಚೀನ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಾವ್ಯ, ಪುಬಂಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಗದ್ಯ ಪದ್ಯ ಮಿಶ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಕೇವಲ ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾವ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವೇ ಹೊರತು ಪ್ರಧಾನಧಾರೆಯ ಭಾಗವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವುಗಳನ್ನು 'ನಿರ್ವಚನ' ಕಾವ್ಯಗಳೆಂಬ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರವೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೇವಲ ಗದ್ಯ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಆರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದವರೆಗೂ ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯೆಲ್ಲಾ ಪದ್ಯಕಾವ್ಯ ಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಹೋಲಿದೆ.

೧೯ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಾಚಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಗದ್ಯರಚನೆಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತೆಲುಗು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲ ಕಾಲದ ತೆಲುಗು ಗದ್ಯಬರಹಗಳು ಗ್ರಾಂಥಿಕ, ಅರ್ಧಗ್ರಾಂಥಿಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಚಿನ್ನಯಸೂರಿ ತನ್ನ 'ನೀತಿಚಂದ್ರಿಕೆ'ದಿಂದ ಗದ್ಯರಚನೆಗೆ ಒಂದು ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿ ಹಾಕಿದ. ಗದ್ಯವನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದವರು ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ. ಆತ್ಮಕಥೆ, ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ಕವಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ, ವಿವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರರಚನೆಗಳು, ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ಗದ್ಯದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಅವರು ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು. ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಇದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃತಗೊಳಿಸಿತು.

ವಿವಿಧ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಆವಿರ್ಭಾವದಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದವು.

೫.೩.೧. ಕಾದಂಬರಿ

ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ತಾವು ೧೮೭೮ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ರಾಜಶೇಖರ ಚರಿತ್ರಮು' ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ 'ಗದ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ'ವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ೧೮೭೨ರಲ್ಲೇ ನರಹರಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಮಚಿಟ್ಟಿ ಅವರ 'ಶ್ರೀರಂಗರಾಜು ಚರಿತ್ರಮು' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. 'ರಾಜಶೇಖರ ಚರಿತ್ರಮು' ಆಲಿವರ್ ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿತ್ ಅವರ 'ವಿಕಾರ್ ಆಫ್ ವೇಕ್‌ಫೀಲ್ಡ್' ಕಾದಂಬರಿಯ ರೂಪಾಂತರ. 'ರಾಜಶೇಖರ ಚರಿತ್ರಮು' 'ಫಾರ್ಮೋನ್ ಆಫ್ ವೀಲ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ಗೆ ೧೮೮೭ರಲ್ಲೇ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ. ಟಿ.ಆರ್. ಹಾಚಿನ್‌ಸನ್ ಇದರ ಅನುವಾದಕ.

ನಂತರ ಹಲವು ಆಂಗ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಅನುಸರಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ರಚನೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಚಿಲಕಮರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಂ ರಚಿಸಿದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೆ ಟೈಲರ್ ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್, ತಾರ, ಚಾಂದ್ ಬೀಬಿ ಎಂಬುವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಗಳಾದವು.

೨೦ನೇ ಶತಮಾನದ ಕಾದಂಬರಿ ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಿಂದ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ತೆಲುಗಿಗೆ ಅನುವಾದವಾದವಲ್ಲದೇ, ಅವುಗಳ ರೂಪಾಂತರಗಳು ಕೂಡಾ ಬಂದವು. ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅನುವಾದಗಳು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಆಂಗ್ಲಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಅಥವಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ವಿಶ್ವನಾಥ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ 'ವೇಯಿಪಡಗಲು'(ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಗಳು) ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೇಲೆ 'ಈಸ್ಟಲೀನ್', 'ಪೋರ್‌ಸೈಟ್ ಸಾಗಾ' ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ. ಬುಚ್ಚಿಬಾಬು ಮೇಲೆ ಸಾಮರ್‌ಸೆಟ್ ಮಾಮ್ ಪ್ರಭಾವ, ಚಲಂ ಮೇಲೆ ಡಿ.ಎಚ್.ಲಾರೆನ್ಸ್ ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಿಂದ ಸ್ಕಾಟ್, ಡಿಕೆನ್ಸ್, ಹೆನ್ರಿ ಜೇಮ್ಸ್, ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಅಂತಹವರ ಬರೆಹಗಳು ನೇರವಾಗಿ ತೆಲುಗಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅನೇಕ ರಶ್ಮಿನ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಬರೆಹಗಾರರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮೂಲಕ ತೆಲುಗಿಗೆ ಬಂದವು. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮನೋವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಅಪರಾಧ ಪರಿಶೋಧನೆಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಕೂಡಾ ಆಂಗ್ಲಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವೇ ಆಗಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೈನ್ಸ್ ಫಿಕ್ಷನ್ ಕೂಡಾ.

೫.೩.೨. ಸಣ್ಣಕತೆ

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಕಥಾರಚನಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಸಣ್ಣಕತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾದುದು. 'ತೆಲುಗು ಸಣ್ಣಕತೆಯ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತೆಲುಗು ಸಣ್ಣಕತೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ರಚನೆ, ಪ್ರಯೋಜನ ಎಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯವಾದುವೇ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಜಿ.ಎನ್.ರೆಡ್ಡಿ.

೨೦ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಕತೆಯ ರಚನೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಕತೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಗುರಜಾಡ ಅಪ್ಪಾರಾವು ಮುಖ್ಯರಾದವರು. ಹಲವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳು ತೆಲುಗಿಗೆ ಅನುವಾದವಾದವು. ಮೊಪಾಸಾ, ಚೆಕಾಫ್, ಡಿ.ಎಚ್.ಲಾರೆನ್ಸ್, ಕುಪ್ರಿನ್, ಮಾಮ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರ ಕತೆಗಳು ತೆಲುಗಿಗೆ ಬಂದವು. ಈ ಲೇಖಕರ ಪ್ರಭಾವ ತೆಲುಗು ಸಣ್ಣಕತೆಗಾರರ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ಚಲಂ, ಬುಚ್ಚಿಬಾಬು, ಚಿಂತಾದೀಕ್ಷಿತಲು, ಗೋಪೀಚಂದ್, ಕೊಡವಟಿಗಂಟಿ ಕುಟುಂಬರಾವು, ಪಾಲಗುಮ್ಮಿ ಪದ್ಮರಾಜು ಮೊದಲಾದ ಕತೆಗಾರರ ಮೇಲೆ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖಕರ ಪ್ರಭಾವ ಗಾಢವಾಗಿದೆ.

೫.೩.೩. ಲೇಖನಗಳು

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ, ತೆಲುಗರ ಮೇಲೆ-ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬಂದರೆ ಇತರೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ-ಗದ್ಯ, ಲೇಖನ ಬರಹಗಳ ಮೇಲೆ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಪ್ರಭಾವ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಮುದ್ರಣದೊಂದಿಗೆ ಪತ್ರಿಕಾರಚನೆ, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುದ್ರಣ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಂತರ ದಿನ, ವಾರ, ಪಕ್ಷ, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹಲವಾರು ಬಂದವು. ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ನಡೆದು ನಿಂತುಹೋಗುವುದು, ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವುದು-ಹೀಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಮುದ್ರಣ, ರಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ತೆಲುಗು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆತರೂ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಳಕೆಯ(ಇಲ್ಲವೇ ಆ ಕಾಲದ "ಶಿಷ್ಟ" ಬಳಕೆಯ) ಭಾಷೆಗೆ ಬದಲಾದವು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಬ್ರಿಟಿಶರೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತೆಲುಗು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಇಲ್ಲವೇ ಮರುಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ

ತೆಲುಗು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಧುನಿಕ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆ ರೂಪ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಗದ್ಯರಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆ ಕಾಲದ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಲೇಖನ ಬರೆಯುವವರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಲೇಖನ ಬರೆದವರು ಸಾಮಿನೇನಿ ಮುದ್ದು ನರಸಿಂಹನಾಯುಡು. ಅವರು 'ಹಿತವಚನಿ' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ವೈದ್ಯ, ಗಾರುಡಿ, ಮದುವೆ, ಮನಸ್ಥಿತಿ, ಪ್ರಾಣಿಭಾಷೆ, ಪರುಷವೇದಿ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಎಂಟು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದರು.

ಆ ಕಾಲದ ಲೇಖನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದವರು ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ಕೊಮರಾಜು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವು, ಎರಡನೆಯವರು ಮುಟ್ಟೂರಿ ಕೃಷ್ಣರಾವು, ಮೂರನೆಯವರು ಪಾನುಗಂಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹರಾವು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನಗಳ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಲೇಖನರಚನೆಗೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿದವರಲ್ಲಿ ಈ ಮೂವರೂ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಪಾನುಗಂಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹರಾವು ಬರೆದ "ಸಾಕ್ಷಿ" ಲೇಖನಗಳು ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಪಂಚದ ಓದುಗರನ್ನು ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಿಸಿದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯ, ಹಾಸ್ಯ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಸತು. ಆದರೆ ಈ 'ಸಾಕ್ಷಿ' ಲೇಖನಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ "The Spectator" ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಬರೆದವೆಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅವರು ಈ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿನ 'ವಿಷಯಗಳು' ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ತಿ 'ತೆಲುಗುತನ'ದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ತೆಲುಗಿನವರಾಗಿದ್ದು, ತಮಗೆ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರಮುಖನನ್ನು 'ಸಾಕ್ಷಿ' ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ ರೀತಿ ಮಾದರಿಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರವೇ.

ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ "ವದರುಬೋತು" ಲೇಖನಗಳು ಬಂದವು. ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಟಣೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಹಾಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಲೇಖನಗಳ ರಚನೆ ನಡೆಯಿತು, ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ.

ವೇಟೂರಿ ಪ್ರಭಾಕರಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮಲ್ಲಂಪಲ್ಲಿ ಸೋಮಶೇಖರ ಶರ್ಮ, ಮುಟ್ಟೂರಿ ಕೃಷ್ಣರಾವು, ಕೊಮರಾಜು ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವು ಮೊದಲಾದ ಹಲವರು ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳು ಹಲವು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಸಂಶೋಧನೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಲೇಖನ ರಚನೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಗದ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳೇ ಆದರೂ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ಆತ್ಮಕತೆ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿವೆ.

ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ, ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗಲೂ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲೂ “ತೆಲುಗುತನ” ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಉಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಲೇಖಕರ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ, ನೈಪುಣ್ಯ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

೫.೩.೪. ಅನುವಾದಗಳು

ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯವೆಲ್ಲಾ ೧೧ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದಲೂ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಲ್ಲವೇ ಕನಿಷ್ಠ ಅನುಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಹೊರತು ಸ್ವಂತ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಧಾನ ಧೋರಣೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

೧. ಬ್ರಿಟಿಶರ ಆಗಮನಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂದ ಅನುವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಸೃಜನೆಗಳು.

೨. ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣವಿಧಾನ ಆರಂಭವಾದ ನಂತರ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್, ಇತರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಾನುವಾದ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷ ಅನುವಾದಗಳ ಭೇದಗಳೊಂದಿಗೆ, ರೂಪಾಂತರಗಳು, ಅನುಸೃಜನೆಗಳು ಕೂಡಾ ಇವೆ. ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ತೆಲುಗು ವ್ಯಕ್ತಿನಾಮಗಳನ್ನು ರಿಪ್ಲೇಸ್ ಮಾಡಿ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಆ ನಂತರ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು, ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ರೂಪಾಂತರಿಸುವ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ನಿಜಕ್ಕೂ ತೆಲುಗರ ‘ಅನುವಾದ’ ಏಕಮುಖ. ಅಂದರೆ ಇತರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಅವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯವಾದರೂ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾದರೂ-ತಮ್ಮ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇತರೆ ಭಾಷೆಗಳವರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಯಾವತ್ತೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಆಗಲೋ ಈಗಲೋ (Sporadic ಆಗಿ) ಎಂಬಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಏಕಮುಖ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಆಧಿಪತ್ಯ ಇಂದಿಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಶ್ರೀಶ್ರೀಯಂಥ ಕವಿಗಳೇ

‘ಇದು ಅನುವಾದ’; ‘ಇದು ರೂಪಾಂತರ’; ‘ಇದು ಇಂತಹ ಕವಿಯ ಅನುವಾದ ಅಲ್ಲ’ ಎಂಬ ‘ವಿವರಣೆ’ಯಂತಹ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದರೆ, ತೆಲುಗು ಲೇಖಕರ ಮೇಲೆ, ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಗುರಜಾಡ ಅಪ್ಪಾರಾವು ಅವರಂತಹವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರತಿಭಾಪೂರ್ಣ ಸ್ವೋಪಜ್ಞ (Original) ತೆಲುಗಿಗೆ ಸ್ವಂತದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿದರು.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಸುಧಾರಣಾವಾದಗಳಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವಿತ, ಭಾರತೀಯ ಹೃದಯಗತ ಸಮೀತವಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ನಂತರ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗಿ ‘ಸಮಾನತೆ, ಸೋಶಿಯಲಿಸ್ಟ್’ ಪ್ರಭಾವಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ, ಆ ನಂತರ ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ, ದಲಿತವಾದಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ.

೫.೩.೫. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ

ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡುವ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ‘ರಸಂ ಯನ್ನಿಷ್ಟಂ’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅದು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ “ಸಹೃದಯರ”ಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪ್ಪಂದಿಸುವುದರಿಂದ ಆವಿಷ್ಟರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಅಲಂಕಾರ, ಸೌಂದರ್ಯತತ್ತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮತ್ತೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಬಂದವು. ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹೃದಯರು ಅಗತ್ಯವೇ ಆದರೂ, ಅದು “ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ” ಹೊರತು ಅವರ ಪ್ರತಿಪ್ಪಂದನೆ ಕವಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ’ ಎಂದು ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ತೆಲುಗು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ(ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ) ಆರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ‘ಓದುಗರ’ ಪ್ರಮೇಯ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಆ ಪ್ರಮೇಯವೇನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ (ಮಂದೇಶ್ವರರಾವು, ೨೦೦೨, ಪು. ೬೬).

ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಇದ್ದರೂ, ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರು' ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಭಾರತೀಯ ಸೌಂದರ್ಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಭಾವವೂ ಎಲ್ಲ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿಯೋ ಸೇರಿಕೊಂಡೋ ಇಲ್ಲಿನ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ' ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಕುರಿತು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಶರು ಪ್ರವೇಶಪಡಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಗಣೇಶ್ ಎನ್. ದೇವಿ ಅವರ ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ವಸಾಹತುಯುಗದ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷಾವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನುಕರಣ ಭಾವಗಳನ್ನು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿನ ಆಚರಣಾತ್ಮಕ ಭಾವಗಳನ್ನೂ, ಕವಿ ಕಾವ್ಯ ಭಾವನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಭಾವಗಳನ್ನು ರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಭಾವಗಳನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ”(ಗಣೇಶ್ ಎನ್. ದೇವಿ, ೨೦೧೪, ಪು. ೧೩೯). ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ಕುರಿತು ಅವರ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

“ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ 'ಇಂಗ್ಲಿಶ್'ನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ನಂತರ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಇದ್ದ 'ಮೌಲ್ಯ' ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಈಗದು ಒಂದು ಮೌಲ್ಯವಿರುವ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುವಿನ ಹಂತದಿಂದ, ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಅದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ, ವಸಾಹತುವಾದಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಉದ್ಯೋಗ-ವಾಣಿಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬದಲಾದ.” “...ಇನ್ನು ಈ ವರ್ಗ ಆರ್ನಾಲ್ಡ್, ಲೀವೀಸ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನೊಂದು ಸೂಚಕಿಯಾಗಿ ಪೋಷಿಸತೊಡಗಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಏರ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ, ಅದರ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು”(ಅದೇ, ಪು. ೧೩೮).

ಆದರೆ ಈ ವಿಧವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಾಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಗಣೇಶ್ ಎನ್. ದೇವಿಗಿ ಅಭ್ಯಂತರಗಳಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ, ತಮ್ಮವಲ್ಲದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು “ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಗೊಂಡ ಭಾರತೀಯ ವಿಮರ್ಶಕರು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರೀತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆಂದು”, ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ‘ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹುಪಾಲು ಯಾವ ರೀತಿಯೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಭಾರತೀಯ ವಿಮರ್ಶಾ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಅತ್ಯಧಿಕ ಭಾಗ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಯಿತೆಂದು”(ಅದೇ, ಪು. ೧೪೦) ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಲೇಖಕರೂ ಕವಿಗಳೇ ಸ್ವತಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ‘ಗ್ರಂಥ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳ’ನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ “ಸೂಡೋ ವಿಮರ್ಶಕರನ್ನು” ತಯಾರು ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಕೆ.ವಿ.ರಮಣಾರೆಡ್ಡಿ, ಆರ್.ಎಸ್.ಸುದರ್ಶನಂ ರಂತಹ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕರಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಏಕಪಕ್ಷವಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಕೆಲವು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಕಲಾತತ್ವ, ಸೌಂದರ್ಯಾಂಶಗಳು ಕೂಡಾ ಜತೆಯಾದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ/ಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡಿಸಿದ ಚೇಕೂರಿ ರಾಮಾರಾವು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಆದರೆ ಗಣೇಶ್ ಎನ್. ದೇವಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೊಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ “ಭಾರತೀಯ(ಸಾಹಿತ್ಯ) ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಸ್ತೃತಿಯೇ ಎಂಬ ವಿಷಯ.” ಅವರು ತಮ್ಮ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ, “ವಿಸ್ತೃತಿಯ ಅನಂತರ ಏರ್ಪಡಬೇಕಾದುದು ದೇಶೀವಾದ ಚರಿತ್ರೆ”ಯೇ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ(ಅದೇ, ಪು. ೧೧೨). ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಇನ್ನೂ ಆರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

೬. ಚರಿತ್ರೆ ರಚನೆ: ಮೆಕೆಂಜಿ ಕೃಷಿ

ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಸಿದಂತೆ ಹಲವರು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದರೂ, ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿ, ತನ್ನದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕರ್ಮಲ್ ಕಾಲಿನ್ ಮೆಕೆಂಜಿ. ಇವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಯರ್-ಜನರಲ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇ ನೌಕರರಾಗಿ ಅವರು ಮೈಸೂರು, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಚೊತೆಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾವಲಿ ಸೋದರರ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರಗಳು ಅವರು ಬಯಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದವು. ಕಾವಲಿ ಬೊರಯ್ಯ(೧೭೭೬-೧೮೦೩) ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ತಾನು ಈ ಬೃಹತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

“The Connection then formed with one person, a native, and a brahmin (The lamented V.C. Borraiah, then almost a youth of the quickest genius and disposition, possessing that conciliatory term of mind, that soon reconciled all sects and all tribes to the course of enquiry followed in his surveys) was the first step of my introduction into the portal of indian knowledge...”(ಮೆಕೆಂಜಿ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್ ಜಾನ್‌ಸನ್‌ಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದ ಭಾಗ) ಇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಮೆಕೆಂಜಿ ಏಶಿಯಾಟಿಕ್ ರಿಸರ್ಚ್‌ಸ್, ರಾಯಲ್ ಏಶಿಯಾಟಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿ ಜರ್ನಲ್, ಓರಿಯಂಟಲ್ ಮ್ಯಾನ್ಯುವಲ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಬೊರಯ್ಯನ ಮರಣಾನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಬೊರಯ್ಯನ ಸೋದರರು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಇಂದಿಗೂ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಅನೇಕ ಪತ್ರಗಳು, ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಬೌನ್ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬರೆಯಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ಥಳೀಯ ಚರಿತ್ರೆಗಳು; ೬೨ ಸಂಪುಟಗಳು.

ಮುದ್ರಿತವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಓದಿದರೆ ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಚರಿತ್ರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಡಿಜಿಟಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

೨. ಮುಕ್ತಾಯ

ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಆಗಮನ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಬಲವಾಗುತ್ತಾ, ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶರು ಇಡೀ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಭಾರತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಆಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರು. ಅದಕ್ಕೇ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು, ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಲಕೆಲವು ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು, ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಬಿಟ್ಟರು. “ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಗಿಯೂ, ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಪ್ರಭುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ೩೬೨ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳುಳ್ಳ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾರತದೇಶವಾಗಿಯೂ ವಿಭಜಿತವಾಯಿತು (ಗಣೇಶ್ ಎನ್. ದೇವಿ, ೨೦೧೪, ಪು. ೧೨೪). ‘ಭಾರತೀಯರ ಇಷ್ಟಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಹಕಾರದ ಮೂಲಕವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು(ಮೇಲಿನದೇ, ಪು. ೧೨೫).

ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ತೆಲುಗುನಾಡು ಏಕತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಎರಡಾಗಿ ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿತು. ಕೆಲವು ತೆಲುಗು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತೆಲುಗು ಪ್ರದೇಶಗಳು ನಿಜಾಮನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲೂ ಸುಮಾರು ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ, ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ನ್ಯಾಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಲುಕಿದವು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಿವಿಧ ವಲಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಂತರಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ತೆಲುಗಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಏಕಪಕ್ಷವಾದ ಏಕಪ್ರದೇಶ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಅಂಶಗಳೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳ ತೆಲುಗಿನವರನ್ನು, ತೆಲುಗನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಷಯಗಳು ಒಟ್ಟಾರೆ ತಿಳಿಯದವೆಂದಲ್ಲ. ನಿಜಾಂ ರಾಜರು ಬ್ರಿಟಿಶರೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಸೈನ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೆಲೆಯೂರಿತು. ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ, ಸಿಕೆಂದ್ರಾಬಾದ್‌ನ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ಸೈನ್ಯಗಳು ವಾಸಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಮೇಲೆ ಹರಡಿತು. ಆದರೆ ಇತರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ಬಹುಪಾಲು ಶೂನ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಏಕೀಕರಣವಾಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅನೇಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ತೆಲುಗರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿ ಏರ್ಪಡದೆ ಇರಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ,

ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ದಾರಿ ಮಾಡಿತು. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಈ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೋ ಕಾಯ್ದು ನೋಡಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಭಾಷಾಕೇಂದ್ರಗಳಾದ ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಮಲಯಾಳಂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೂ ತೆಲುಗು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಈ ಭೇದವನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದ ಸಂಶೋಧಕರು ಗುರುತಿಸಬೇಕು.

ಪರಾಮರ್ಶನಗಳು

ಬ್ರೌನ್ ಸಿ.ಪಿ., ೧೮೫೭, ಎ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ತೆಲುಗು ಲಾಂಗ್ವೇಜ್, ನ್ಯೂ ಡೆಲ್ಲಿ, ಏಶಿಯನ್ ಎಜುಕೇಶನಲ್ ಸರ್ವೀಸಸ್(ಎಇಎಸ್) (ರೀಪ್ರಿಂಟ್ ೧೯೯೧).

ಬ್ರೌನ್ ಸಿ.ಪಿ., ೧೮೫೭, ತೆಲುಗು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಇಂಗ್ಲಿಶ್-ತೆಲುಗು ಡಿಕ್ಷನರೀಸ್.

ಬ್ರೌನ್ ವಿಲಿಯಂ, ೧೮೧೮, ತೆಲುಗು-ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ, ನ್ಯೂ ಡೆಲ್ಲಿ, ಎಇಎಸ್ (೧೯೯೧, ರೀಪ್ರಿಂಟ್).

ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ಆರ್., ೧೯೬೧, ಎ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟಿವ್ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ದಿ ದ್ರವಿಡಿಯನ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜಸ್, ಮದ್ರಾಸ್; ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಮದ್ರಾಸ್(ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ ೧೮೫೮).

ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಬೆಲ್ ಎ.ಡಿ., ೧೮೫೧, ಎ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ತೆಲುಗು ಲಾಂಗ್ವೇಜ್, ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ, ಎಇಎಸ್.

ಚಕ್ರಪಾಣಿ ಕೆ., ೨೦೦೪, ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಭಾವಂ, ಹೈದರಾಬಾದ್.

ಚಂದ್ರಶೇಖರರೆಡ್ಡಿ ಡಿ., ೨೦೦೧, ಮನ ಭಾಷ, ಹೈದರಾಬಾದ್.

ಗಣೇಶ್ ಎನ್. ದೇವಿ., ವಿಸ್ತೃತಿ ಅನಂತರಂ(ಆಫರ್ ಅಮ್ಮೇಶಿಯಾ ಪುಸ್ತಕದ ಅನುವಾದ) ಅನುವಾದ: ಕಾತ್ಯಾಯನಿ, ೨೦೧೪, ಎಮೆಸ್ಕೊ.

ಗೆಲೆಟಿ ಡಿ. ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್, ಎ., ೧೯೩೫, ಗೆಲೆಟಿಸ್ ತೆಲುಗು ಡಿಕ್ಷನರಿ., ಎ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಆಫ್ ಕರೆಂಟ್ ತೆಲುಗು, ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ, ಎಇಎಸ್.

ಕೇತನ, ಮೂಲಾಘಟಿಕ, ಆಂಧ್ರಭಾಷಾ ಭೂಷಣಮು, ೧೩ನೇ ಶತಮಾನ.

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಬಿ.ಎಚ್., ಆಂಡ್ ಜೆ.ಪಿ.ಎಲ್. ಗ್ಲಿನ್, ೧೯೮೫, ಎ ಗ್ರಾಮರ್ ಆಫ್ ಮಾಡರ್ನ್ ತೆಲುಗು, ಡೆಲ್ಲಿ, ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್.

ಮಂದೇಶ್ವರ ರಾವ್ ವಡಾಲಿ, ೨೦೦೨, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಸ್ಥಾನಂ-ಕೊನ್ನಿ ಮಜಿಲೀಲು, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಲೇಖಕರು.

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬೊಡ್ಡಪಲ್ಲಿ, ೧೬೬೬, ದಿ ಥಿಯರೀಸ್ ಆಫ್ ತೆಲುಗು ಗ್ರಾಮರ್, ತಿರುವನಂತಪುರಂ, ಐಎಸ್‌ಡಿಎಲ್.

ರಾಮಾರಾವು ಸಿ., ೧೯೮೬, ಮರೋ ಸಾರಿ ಗಿಡುಗು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್

ರೆಡ್ಡಿ ಜಿ.ಎನ್., ೧೯೮೮, ದಿ ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯೆನ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆನ್ ತೆಲುಗು ಲಿಟರೇಚರ್.

ವೀರಭದ್ರರಾವು ಕೊತ್ತಪಲ್ಲಿ, ೧೯೬೦, ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯಂ ಪೈ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭಾವಂ, ಸಿಕಿಂದ್ರಾಬಾದ್, ಲೇಖಕರು.

ಉಷಾದೇವಿ ಎ., ೧೯೯೭, 'ಗ್ರಮೆಟಿಕಲ್ ಸ್ಟಡೀಸ್ ಇನ್ ತೆಲುಗು ಇನ್ ಸೌತ್ ಏಶಿಯನ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ರಿವ್ಯೂ ವಾಲ್ಯೂಂ ೨, ನಂ.೧. ಮೈಸೂರು, ಸಿಐಐಎಲ್.

ಉಷಾದೇವಿ ಎ., ೨೦೦೧, ಫೊನೆಟಿಕ್ ಆಂಡ್ ಫೋನಲಾಜಿಕಲ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಲರ್ನಿಂಗ್ ತೆಲುಗು ಆಫ್ ಐಡೆಂಟಿಫೈಡ್ ಬೈ ವೆಸ್ಟರ್ನ್ ಲೆಕ್ಸಿಕೋಗ್ರಾಫರ್, ಐಜೆಡಿಲ್, xxxiv ನಂ. ೧. ತಿರುವನಂತಪುರಂ.

ಉಷಾರಾಣಿ ಪಿ., ೨೦೦೪, ತೆಲುಗು ನಿಘಂಟುವುಲು-ಒಕ ಅಧ್ಯಯನಮು, ತಿರುಪತಿ, ಲೇಖಕರು.

* * * * *

ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನ

- ಎ. ಶ್ರೀಕುಮಾರ್

೧. ಪ್ರವೇಶ: ಜಗತ್ತಿನ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಹಾದುಬಂದಿವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಾಗ ಭಾಷೆಗಳು ಎದುರಿಸುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಎಂಬ ನೆಲೆಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೇ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ಸಾಪೇಕ್ಷ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಆಗಿದೆ. ಭಾಷೆಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಭಾಷೆಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯ ಕುರಿತ ಮೌಲ್ಯ ನಿರ್ಣಯವು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಳಹದಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾತ್ರವೇ ಆಯಾ ಭಾಷೆಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಮೌಲ್ಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತವಲ್ಲದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿದೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಳಕೊಂಡು ಮಲಯಾಳಂನ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧.೧. ಭಾಷಾ ಬದಲಾವಣೆ: ಭಾಷಾ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯದ ಕುರಿತು ಅವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಲೇಖನದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ತಳೆದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಖಚಿತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷಾ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೇಖನದ ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಭಾಷಾ

ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂದು ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಗುರುತಿಸುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಈ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆ, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾಷೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾದ ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತವಾದ ವಾದಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೊಂದನ್ನು ಈ ಲೇಖನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧.೨. ತಾತ್ವಿಕತೆ: ಭಾಷೆಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾಷಾಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತೇ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಮೌಲ್ಯ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸಾಪೇಕ್ಷವಾದ ಅನುಭವ. ತತ್ಕಾಲೀನ ಅನುಭವವೇ ಮೌಲ್ಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅನುಭವದ ಹಿಂದಿನ ಉಪಾಧಿ ದೈನಂದಿನ ಭೌತಿಕ ಜೀವನವೇ ಆಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದೈನಂದಿನ ಭೌತಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ತೆರನ ಅನುಭವಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡನಿರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅನುಭವ. ಎರಡನೆಯದು ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿರುವ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಅನುಭವ. ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಘಟಕವೆಂದು(content of consciousness) ಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಮೌಲ್ಯವು ಅದರ ವಿನಿಮಯ ಮೌಲ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿನಿಮಯದ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಉಪಾಧಿಯಾಗಿ ಭಾಷೆ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಮೌಲ್ಯ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಉಪಭೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾಗರಿಕ ಮಾನವನು ಬದುಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ, ತಿನಿಸಿನಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕುತ್ತಿರುವುದು. ನಿರಂತರವಾದ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಂಬಂಧವು ಮಾನಸಿಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾನಸಿಕವಾದ ಈ ಆನುಷಂಗಿಕ ಲೋಕದ ಭೌತಿಕತೆ. ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಹೂಗಳು ಅರಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ. ಇದುವೇ ಭಾಷೆಯ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆ.

ಭಾಷೆಯ ಈ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತಾದ ಆಶಯಗಳು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ. ಈ ಆಶಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಧೋರಣೆ ಎಂದರೆ ಭಾಷೆ. ಇದು ಸ್ಥಾಯಿಯಾದ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆಯೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಭಾಷೆ ಸ್ಥಾಯಿಯಾದ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆಯೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಾವು ಭಾಷೆಗೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ಉಡುಗೆ ತೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭಾಷೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಒಂದು ಆಸ್ತಿ ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಭಾರತದ ಮಾತೃಭಾಷಾವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ಅದರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಮೂಲಭೂತ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಭಾಷೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳ ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದುದು ಜೀವಂತ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯವು ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆ ಅಥವಾ Primary materiality of Language ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದು ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆ. ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಭಾಷೆಯ ಉಪಜೀವನದ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ, ಭಾಷಾ ಸ್ವತ್ವವೂ (ಅಸ್ತಿತೆಯೂ) ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ನಾವು ಗುರುತಿಸುವ ಭಾಷೆಯ ಈ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ವೈರುಧ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಭಾಷೆಯ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಗಿಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಫ್ಯೂಡಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿದರೂ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತಾದ ಫ್ಯೂಡಲ್ ಧೋರಣೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನೆಲೆನಿಂತಿವೆ. ಅಂದರೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಜೀವವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಜೀವವಾಗಿರುವ ಭಾಷಾಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಭಾಷೆಯ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ ಭಾಷೆ-ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ನೇತಾರರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಅವರ ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ದೃಢಗೊಳಿಸಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಭಯಂಕರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಅಂದರೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಇನ್ನು ಅವರು ಬದುಕಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬದಲಾದ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ. ಈ ವಲಯದ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್. ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ

ತಮ್ಮ ನಂತರದ ತಲೆಮಾರಿಗಾಗಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಭಾಷಿಕ ಆಯ್ಕೆ ಅಥವಾ economically induced language selection ಆಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಭಾಷಾ ಮೌಲ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಭಾಷಿಕ ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಭಾಗವು ಭಾಷೆಯ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಈ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆ ಅಂದರೆ ಭಾಷೆ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಒಂದು ಮಾತೃಭಾಷಾ ಅನುಭವ ಮಂಡಲ(Meternal Language Sphere)ವು ಒಂದು ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಭಾಷೆಯ ಈ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕ ಮಂಡಲದ ಮೂಲ ಅನುಭವವು ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದುಡಿಯುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಉಳಿದ ಮೌಲ್ಯದ ನೀತಿಯುಕ್ತವಲ್ಲದ ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಒಂದು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯ ಈ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆ ಮಾತೃಸಮಾನವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೂ, ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ, ವಾಸಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ನಡೆಯುವುದು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಭಾಷೆಯು ಉದ್ಭವವಾಗುವುದು, ಉಸಿರು ಪಡೆಯುವುದು, ಬೆಳೆಯುವುದು. ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ನಡೆದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಆ ಭಾಷೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಅದರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆರಂಭಕಾಲದ ಆಧುನಿಕ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿ ಬೆಳೆದುದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ ಉಂಟಾದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉಪಯೋಗವೇ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಪದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಗಳಿಂದಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಹೆಚ್ಚು ಪದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು ೧೬೦೦ರಿಂದ ೧೭೦೦ರ ವರೆಗಿನ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿ ವಿಕೋರಿಯನ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆಯಿತು. ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಇಂದಿಗೂ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಇಂದಿಗೂ ಒಂದು ಜಾಗತಿಕ ಭಾಷೆ ಎಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕವೂ ಆನುಷಂಗಿಕವೂ ಆದ ಭೌತಿಕತೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಮಂಡಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಾಗಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮೂಲಭೂತ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಬಳಸಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಇಂದು ನಾವು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಬಳಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವೇ ಭಾಷೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭೌತಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಥವಾ Social physics of language. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭೌತಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ (theory of social physics of language) ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದು.

೨. ಭಾಷಾ ಬದಲಾವಣೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೋ, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟೋ

ಆಂತರಿಕ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೃಜನಶೀಲವಾದ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಭಾಷೆ. ಭಾಷಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆ. ಅದು ಭಾಷೆಯ ಸ್ವನಿಮಾ, ರೂಪಿಮಾ, ವಾಕ್ಯಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆ. ಎರಡನೆಯದು ಭಾಷೆಯ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಜೀವವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ತುಂಬಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾಷೆಯ ಆಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಆ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಜೀವವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಭಾಷೆಯ ಆಂತರಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ತುಂಬಾ ಗುಣಾತ್ಮಕವೂ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆಗಲಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ಆನುಷಂಗಿಕ ಅಂದರೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಕ್ಷರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಒಂದು ಪ್ರಚಾರದ ದೃಶ್ಯವಾಗುವುದು ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ

ಆಗುವುದಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಜೀವವಾಗಿ ಬಳಸದೆ ಇರುವ ಅವಸ್ಥೆ. ಎಂದರೆ ಆನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಜೀವವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಅವಸ್ಥೆ. ಒಂದು ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಮುಖ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲುಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಸೇವಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಯ ಬಹುತೇಕ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿದೆ. ಎಂದರೆ ಹಳೆಯ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದ ಭಾಷೆಯು ದೇಸಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದ ಭಾಷೆಯು ಒಂದಾಗಿರುವಾಗ ಅದು ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯಗಳು ಅಧುನೀಕರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದರೂ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯದೂ ಹೊಸದೂ ಆದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಷೆ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕತೆಯ ಹೊಸ ಭೌತಿಕಾನುಭವವೆಂದರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದ ಆಧುನೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗೂ ಪಾಲಿದೆ. ಎಂದರೆ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಆಧುನೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳದಿರುವ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಆಶಯಗಳು ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕೃತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಸಾಹತೀಕರಣಕ್ಕೊಳಗಾದ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳೆಂದು ಈ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆಧುನೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಸಾಹತು ಆಧುನೀಕರಣ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿದೆ. ಆಧುನೀಕರಣವು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಭಾಷಾ ಸಮೂಹಗಳ ಆಧುನಿಕಪೂರ್ವದ ಭಾಷೆಯೂ ಆಧುನೀಕರಣದ ಭಾಷೆಯು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಾಗುವ(Shift in sector of production) ಪಲ್ಲಟಗಳು ಭಾಷಾ ಪಲ್ಲಟಗಳಿಗೆ(language shift) ಕಾರಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲುಂಟಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಯು ಭಾಷೆಯ ಉಪಯೋಗದ ನೆಲೆಯ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಾರದು. ಅದೆಂದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರವೂ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಜೀವ ಭಾಷೆಯಾಗಿ

ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ವಸಾಹತೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ. ಈ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದರೆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆಧುನೀಕರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗುವುದು ವಸಾಹತೀಕರಣದ ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಆಧುನೀಕರಣದ ಭಾಷೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೋ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೋ, ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಬದಲಾದ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಷೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆ ಅಲ್ಲವಾದರೂ ಆಶಯಗಳ ನೆಲೆಯಿಂದ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬದಲಾದ ಒಂದು ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತದ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಭಾಷೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದು ಭೌತಿಕವಾದ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಭಾಷೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಷಂಗಿಕ ಭೌತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿವೆ.

೧. ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಈ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಂತರಂಗಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ.

೨. ಬದಲಾದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಜೀವವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬ ಆಶಯ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಈ ಆಶಯ ಮೊದಲು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮೀರಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ದೊರೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಭಾರತದಂತಹ ಕೃಷಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕೃಷಿ ವಲಯವು ಕುಸಿದು ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೃಷಿಯೇತರ ವಲಯಗಳಿಗೆ ಪಲಾಯನಗೊಂಡವು. ಕೃಷಿ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಪಲಾಯನವು ೧೯೯೦ಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಭಾರತದ ಒಳಗೇ ಇರುವ ನಗರಗಳ ಕಡೆಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ದುಡಿಮೆಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವು. ಮುಂಬೈ, ನಾಗಪುರ, ಚೆನ್ನೈ ಎಂಬ ನಗರಗಳಿಗೆ ಆರಂಭಕಾಲದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಲಸೆಗಳು ನಡೆದವು. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೃಷಿ ವಲಯದಿಂದ ನಗರಗಳ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ವಲಸೆ ನಡೆಯಿತು. ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದವರು ತಮ್ಮ

ಗ್ರಾಮದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆಯೊಡನೆಯೇ ನಗರದ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ಕೆಲಸಗಳ ನಡುವಿನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಹ ಬಳಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

೧೯೯೦ಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ನಗರಗಳ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ನಡುವೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹಾಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನರಸಿ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ಜನ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ನೆಲೆಸಿದ ಎರಡನೆಯ ತಲೆಮಾರು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಜೊತೆಗೆ ನಗರದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿತು. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಲೆಮಾರುಗಳಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಗರದ ಭಾಷೆ ಇವರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಆಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಇದು ನಗರಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕತೆಯಾದರೆ, ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗದೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದವರ ಕತೆಯೇನು? ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದುದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷಾ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ ಮಾತ್ರವೇ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ೧೯೯೦ರ ವರೆಗೆ ಇತ್ತು.

೧. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಬೆಂಬಲವಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್: ವಸಾಹತು ಭಾರತದ ವಸಾಹತಿನ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಅಧಿಪತ್ಯದ ಬೆಂಬಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಇತ್ತು. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಹಾಗೂ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಭಾರತದ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಪರಿಸರದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ವಿನಿಮಯ ಭಾಷೆ ಎಂಬ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ದೊರೆಯಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ತ್ರಿಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯೇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾಷೆ ಎಂಬ ಸ್ಥಾನವೂ ದೊರೆಯಿತು.
೨. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೆಂಬಲವುಳ್ಳ ಹಿಂದಿ: ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೆಂಬಲವಿರುವ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ.
೩. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಬೆಂಬಲವಿರುವ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು: ರಾಜ್ಯಗಳ ಆಡಳಿತ ಒಕ್ಕೂಟದ ಬೆಂಬಲವಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ

ಭಾಷೆಗಳು. ಈ ಭಾಷೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭಾಷೆ.

೪. ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಂಬಲವೂ ದೊರೆಯದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳು: ಗೃಹ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳು.

ಇನ್ನು ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು.

೨.೧. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ೧೯೯೦ರ ವರೆಗೆ: ಕೃಷಿ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಅದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಬಹಳ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೇವೆ ಮೊದಲಾದ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ೧೯೯೦ರ ವರೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್‌ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ೧೯೯೦ರ ತರುವಾಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಕೃಷಿ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ನಷ್ಟ, ಸ್ಥಳೀಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಲಯಗಳ ಕುಸಿತ, ನವ ಉದಾರವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳ ಭಾಗವಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಅವಕಾಶ ಮೊದಲಾದವು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಆರ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯೆಂಬ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಸಿದುವು. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಿಗಿಂತ ಶೇಕಡ ೩೪ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಇದೆ ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ (Azam 2013: 332-367). ಅಂದರೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಎಂಬ ಆಶಯವನ್ನು ಶಕ್ತವಾಗಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಭಾರತದ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ವಿದೇಶ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ Ey Attractiveness Survey ಹೀಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. The supply of a young and well educated English speaking population is the main driving force behind business services investment in India (Ey Attractiveness Survey 2014:17) ಅಂದರೆ ೨೦೧೩ರ ವರೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಒಟ್ಟು ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೨೩.೮ರಷ್ಟು ವಿನಿಮಯ ಇರುವುದು ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ವಲಯದಲ್ಲಿ. ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಈ ವಲಯದ ಏಕೈಕ ಭಾಷೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಸೂಚಿಸಿದ ಮಾತೃಭಾಷಾಪ್ರಿಯರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಮಾಡಿದರು. ಆರ್ಥಿಕವಾದ

ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯ ಅಭಿಮಾನವು ಇರುತ್ತದೆ.

೨.೨ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು: ೧೯೯೦ರ ನಂತರ ಭಾರತದ ಕೃಷಿ ವಲಯದ ಕುಸಿತವು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತು. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಕೃಷಿ ವಲಯದ ಹೊರಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಕ್ಷರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಆಡಳಿತ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯೆ ಎಂಬೀ ಇಂಗ್ಲಿಶಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿರುವ ವಲಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕವಷ್ಟೇ ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಸಮರ್ಥವಾಗಬೇಕು ಎಂಬೊಂದು ವಾದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರೂಪು ಪಡೆದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ವಿಫಲವಾದುವು ಎಂದು ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಲಯದ ಜ್ಞಾನಗಳ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್. ಉತ್ಪಾದನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಆಗಿರುವಾಗ ಆ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ತರಬೇತಿಯ ಭಾಷೆ ಬೇರೊಂದು ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಹಾಗೆ ಬದಲಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೌತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಪರಾಜಯಗೊಂಡ ವಾಸ್ತವವೇ ಭಾರತದ ಇಂದಿನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು. ಈ ಸೋಲಿನ ಲಜ್ಜೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮಾತೃಭಾಷಾಭಿಮಾನ.

೩. ಮಲಯಾಳ ಭಾಷಾಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಆತಂಕ

ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಭೌತಿಕವಾದ ಅಂದರೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆತಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋದ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ ಮಲಯಾಳ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ. ಮಲಯಾಳ ಭಾಷೆಯ ಆಂತರಿಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಭೌತಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯಗಳ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ದಣಿದ ಭೌತಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ. ಅದೆಂದರೆ ಬಳಕೆಯ ಒಂದು ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಮಲಯಾಳಂ ಹೊರಳಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಕ್ಷರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಮಲಯಾಳವನ್ನು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಕ್ಷರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಭಾಷೆಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಮೇಧಾವಿತ್ತವಿದೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಮಲಯಾಳ

ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕುರಿತಾದ ಆಶಯವೇ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಮಲಯಾಳಂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯವೂ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಸಜೀವವಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕೇರಳದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ತಲುಪಿದೆ.

ಗಲ್ಫ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅರಸಿ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯ ವಲಸೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಣ ಕೇರಳದ ಆಂತರಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಹ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಖರೀದಿಸಬಹುದೆಂಬ ಅವಸ್ಥೆ ರೂಪುಗೊಂಡಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಮಲಯಾಳಂ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಷೆ ಎಂಬುದರಿಂದ ಬದಲಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಕ್ಷರ ವಲಯದ ಭಾಷೆ ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಕುಚಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಜೀವವಲ್ಲದೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಕ್ಷರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬದಲಾದ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಆಂತರಿಕ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಇದು ಪ್ರಭಾವಿಸಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ರಚನೆಗಳ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಗಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳ ಅಧಿಕೃತ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಾಕ್ಯರಚನೆಗಳಿಂದ ಮಲಯಾಳಂನ ಅಸಹಜವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಮೊದಲಾದುವು ಹೆಚ್ಚು ನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ.

ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಾಕ್ಷರ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಸಜೀವವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವು. ಇದನ್ನು ಭಾಷೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಎದುರಾಗುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಮಲಯಾಳ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯವೆಲ್ಲ ಎದುರಿಸುವ ಭೌತಿಕವಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲು ತೋರಿಕೆಗಳು ಇವು. ಭಾಷೆಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಬದಲಾವಣೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಭೌತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಬಾರದು. ಈ ತೆರನ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಲು ಈ ಲೇಖನ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಡನೆ ವಿರಮಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

Azam, Mehtabul & / Aimee chin/Nishith Prakash 2013 The Returns to English Language Skills in India' Economic Development and Cultural Change 61.2.335-367.

Ey's Attractiveness Survery 2014, India 2014, Enabling the Prospects web. <http://www.ey.com/publication/UWLU Assets/India Attractive Study Summary 2014/& File/2014/20 attractiveness/20 study-20 summary>. Date accessed: January 2013.

Nettle, Danicl 1999, Liganistic Diversity, Oxford University Press Oxford.

* * * * *

ಭೌಗೋಳೀಕರಣ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ:

- ಡಾ. ಎ.ಪಿ. ಆಂಡ್ರ್ಯೂಕುಟಿ

ಈ ಲೇಖನವು ಭೌಗೋಳೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಶರವೇಗದ ಮಾಹಿತಿ ಸೋಪ್ಪಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಭವನೀಯತೆಗಳ ಮುನ್ನಂದಾಜನ್ನು ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥಕ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಒಂದೆಡೆ, ಇದು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಮ್ಯುನಿಸಂನ ಪತನವಾಗಿ ಬಂಡವಾಳವಾದಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬಲಿಷ್ಠಗೊಂಡು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ 'ಇತಿಹಾಸದ ಕೊನೆ' ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಚೋದನಕಾರಿಯಾಗಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ೧೯೮೯ರಲ್ಲೇ ಮುಗಿದಿದೆಯೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಈ ಲೇಖನವು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಲೇಖನವು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ 'ಇತಿಹಾಸಾನಂತರ ಸಮಾಜ'ದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂಭವನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಮಾಹಿತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದ' ಅಥವಾ 'ಮಾಹಿತಿ ವಸಾಹತುಗಾರಿಕೆ'ಗಳನ್ನು ಸೇರಿದಂತೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಸಂಭವನೀಯ ಪುನರ್ ವಸಾಹತುಗಾರಿಕೆ ಕಾರ್ಯರೂಪ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಲಸೆ ಹರಿವಿನಿಂದ ಭಾಗಶಃ ಉಂಟಾಗುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿನಾಶದ ಬಗ್ಗೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನವು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಲಯಾಳಂಗೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ.

ಗುಂಡರ್ಕ್‌ರಿಂದ (೧೯೫೧) ಕೀರಲಪಾಣಿ ರಾಜಾ ರಾಜವರ್ಮ (೧೮೯೫) ರವರೆಗಿನ ಮಹಾನ್ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳಿಂದ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯಾಕರಣದ ವರ್ಣನೆಗಳ ಕುರಿತು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗ ರವರ ವ್ಯಾಕರಣ ಕೃತಿ (೧೮೩೯), ಪೇಟ್ (೧೮೫೪), ಮಾತನ್ (೧೮೬೩),

ಅರ್ಬುತ್ಸಾಟ್(೧೮೬೪), ಕಾಲಿನ್ಸ್ (೧೮೬೪), ಮುತಟು(೧೮೭೬), ಗಾತ್ಸಟ್ (೧೮೭೭), ನೆಡುಂಗಡಿ(೧೮೭೮), ಫ್ರಾಹ್ಮೆಯರ್ (೧೮೮೯), ರಾಮನ್ (೧೮೯೦)ರ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಉಲ್ಲೇಖನಾರ್ಹ. ವರ್ಮಾ (೧೯೧೭) ಮತ್ತು ಪ್ರಭು(೧೯೧೯)ರವರ ಪರಿಷ್ಕೃತ ನಿರೂಪಣೆಯ ಕೃತಿಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭಕಾಲದ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆಗಳು.

೧೮೫೦ರಿಂದ ೧೯೫೦ರವರೆಗಿನ ಅವಧಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಲಯಾಳಂನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವ್ಯಾಕರಣ ವಿವರಣೆಗಳ ಮಂಡನೆ ಹಾಗೂ ಸಫನೀಕರಣ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವ- ಪರಿಪೂರ್ಣ ಘಟಕವೆಂದೇ ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ೧೮೫೦-೧೯೨೦ರ ಈ ಅವಧಿಯು ಮಂಡನೆಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ೧೯೨೦ರ ನಂತರ, ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲೂ ಹಾಗೂ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿಯೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು . ಹೀಗಾಗಿ ಮಲಯಾಳಂನ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ (೧೮೫೦-೧೯೫೦)ರ ನಡುವಿನ ಅವಧಿಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಮುನ್ನಂದಾಜಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಕೊನೆ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ೧೯೫೦ರ ನಂತರದ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಮಲಯಾಳಂನ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ನೈಜ ಪ್ರಭಾವ, ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಕೊಡುಗೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರ ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಗಳಿರುವುದು ಮತ್ತು ಖಚಿತತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೂ ನಿಜ. ಮಲಯಾಳಂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಇದನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಯುಗವೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ವಿಪರ್ಯಯಗಳು ಮತ್ತು ದೋಷಯುಕ್ತತೆಗಳು ಆಧುನಿಕ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಆರಂಭಿಸಿದ ಮುಂದೊಡಗನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಪ್ರಸಕ್ತ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆ ದಶಕವನ್ನು ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಮತ್ತು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವಿಶ್ವದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಕೂಡ ಇದು ಅವಕಾಶವನ್ನು

ಬದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯು ಮಾನವ ವರ್ತನೆಯ ಬಹಳ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ವಿಶ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಹೊಸ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಂದೆನಿಸಿರುವುದರ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಭೌಗೋಳಿಕರಣ ಹಾಗೂ ಐಎಂಎಫ್, ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಗ್ಯಾಟ್ ಮತ್ತು ಜಿ-2 ಗಳಂತಹ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಾಲನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಣಿಜ್ಯ ಗ್ರಾಹಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿವರ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾದ ನಂತರವೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಲಯಾಳಂ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ವಸಾಹತುಗಿರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ತತ್ಕ್ಷಣದ ಸಾಧನವೆಂದು ಅದನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮಲಯಾಳಂಗಳ ಧೋರಣೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಹಾಗೂ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವಲ್ಲಿನ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಅಳಿಯುವಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತ ಸಮತೋಲನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಕುರಿತಂತೆ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಸ್ಥಳೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಭೌಗೋಳಿಕರಣಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಿಶ್ರಣದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅವರು ಹಿಂದಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಸಂಭವನೀಯ ಮುನ್ನಂದಾಜಿಗೆ ಈ ಅಂಶವು ಬಹಳ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ಹಲವು ದಶಕಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯು ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಮೂಹ ಸಂವಹನ, ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಭಾರತದ ಇತರೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಇದು ಗಮನಾರ್ಹ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವೇದನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗಿದ್ದು ಇದು ಸಹಜವಾಗಿ ಕೇರಳದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪರಿಸರದ ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿದೆ. ವಿದೇಶಿ ಅಥವಾ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಲಿ, ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭದ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಎಂತಹ ಒತ್ತಡ ಒಡ್ಡಬಲ್ಲದೆಂದರೆ ಅದು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಉಳಿಗಾಲದ ಸಾಧನವಾಗಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಧೋರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಬಲ್ಲದು.

ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ - ರಾಜಕೀಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಅಂಶವು ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಮಲಯಾಳಂ ಅನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪುನರನ್ವೇಷಣೆಗೆ ನೆರವು ನೀಡಿದೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಲಯಾಳಿಯು, ಬದುಕಿನ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಅರಿವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಪೀಡಿತನಾಗದಿರಲು ಅವನಿಗೆ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಯಶಃ ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಲಯಾಳಿಯು ದೇಶಿ ಭಾಷೆಯ ವೈಭವೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಗಾಡುವ ಭಾಷಾ ವಕ್ತಾರರ ಪ್ರಚೋದನಾಕಾರಿ ಕರೆಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟಗಳ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಲೋಭವು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂಬ ವಾಣಿಜ್ಯ ಗ್ರಾಹಕವಾದದತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರತೆಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ನೈಜ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ಒಬ್ಬ ಮಲಯಾಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಾದರಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸ್ಪರ್ಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಶಂಸನಾರ್ಹ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೃದ್ಧಿ ಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳೆಂದು ಜಪಾನ್ ಮತ್ತು

ಕೊರಿಯಾಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಮೂರನೆಯ ವಿಶ್ವದ ಅಂಚಿನ ದೇಶವೆಂಬ ವಾಸ್ತವವು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಂತೂ ಇಂತಹ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುನರ್ ವಸಾಹತುಗಾರಿಕೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಮವಾಗುವ ಕೆಲಸವು ಬಹುತೇಕ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಕೆಟ್ಟದೋ? ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅನನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋಧಿಸಲು ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಈ ರೀತಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಸಂಭಾವ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ, ಭೌಗೋಳಿಕ ದಾಳಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸ್ವ-ರಕ್ಷಣೆಯು ಶಕ್ತಿಗೊಂಡು ತನ್ನದೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯೂ ಕೂಡ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಅವೂ ಕೂಡ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪುನರ್ ರೂಪಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಿಂದ ವಿಶ್ವ ಆರ್ಥಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಚಲನಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕರಣವು ಜರುಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಮುಂಜಿಗಿತವನ್ನು ೧೯೭೦ ಮತ್ತು ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ವಿಶ್ವದೊಳಗೂ ಕೂಡ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶ್ರಮಶಕ್ತಿ ವಲಸೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು, ಕೆಲವು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡವುತ್ತವೆ. ವಸ್ತುತಃ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಿಭಾಗವೆಂಬಂತೆ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನವು , ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಮುಂಚಲನೆಗೆ/ಪ್ರಗತಿಯ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಲೆತೂಗಿ ಮೇಳೈಸಿರುವಂತಹ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದೆ . ಇದು ದೇಶಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ/ಮಾಹಿತಿಯ ಕುರಿತು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೇ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಗೊಂಡ ತಾರ್ಕಿಕ ಸಫನೀಕರಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಇದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಟ್ಟದವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು ಮತ್ತು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅಸಮನ್ವಯತೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಹೊಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಅದರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬಹಳ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಈಗ ಹಲವಾರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ತಮ್ಮ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶತಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವಂತಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಘಗಳು ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಪಠ್ಯ ಗುಣಮಟ್ಟಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಲಾಗದೆ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ, ಪರಾಜಯ, ಅಸಮರ್ಥತೆ ಹಾಗೂ ಸತ್ವಹೀನತೆಗಳ ಕೂಪಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ವಿಭಾಗದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿಶ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಮೊರೆಹೋಗುವಂತಿದೆ.

ಈಗ ಕನಿಷ್ಠ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ನಮಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿಜ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧಃಪತನವು ನೇರವಾಗಿ ಮುಂಚಲನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭೌಗೋಳಿಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಲಾಗದು. ಆದರೂ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೊಸತನ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಪುನರ್ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ವರಕ್ಷಣೆಯ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ಮುಂಬರುವ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಂಭವನೀಯ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಭಾವಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಹಲವಾರು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಇರುವಂತೆ ಖಚಿತಪಡಿಸಿ ಹಾಗೂ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಸಫಿಂಗ್, ಮಾಹಿತಿ ಮಹಾ ಮಾರ್ಗದ ಕುರಿತು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು, ಸೈಬರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೂಲಕ ಸಂವಹನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮಾಹಿತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಡಚಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅಸಮತೋಲನಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎದ್ದಿರುವ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದು. ಇದು ಅವುಗಳ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಧೋರಣೆಗೆ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳ ನೈಜ ಬಳಕೆಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ.

ಬಹುತೇಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಗತಿಕ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯು ಭಾಷೆಯ ಅಂತರಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದ ಮಿಂಚಂಚಿ/ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ (ಇ ಮೇಲ್) ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಹಿತಿ ಸೇವೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಇದನ್ನು ಸುಮಾರು ೭೦೦ ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಬಳಸುತ್ತಾರೆನ್ನಬಹುದು.

ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಂಜಿಗಿತ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಒಂದೆಡೆ ಮಲಯಾಳಂ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ನಡುವೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಮಲಯಾಳಂ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು? ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಪುನರ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಪುನರ್ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಸಹ-ಅಸ್ತಿತ್ವ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಹೊಸದಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪರ್ಕಗಳ/ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಕುರಿತ ನಮ್ಮ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರ್ ಮೌಲ್ಯೀಕರಣ ನಡೆಸಬೇಕು. ಜಾಗತೀಕರಣ ಸಂದರ್ಭದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಈಗ ಹಲವಾರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳು, ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಪುನರಾವಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ನಿಜ, ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂ ನಡುವೆ ಆಯ್ಕೆ ಎಂಬುದು ಇರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಎರಡನ್ನೂ ಜನರು ಹೇಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ?

ವಿದೇಶೀಯದಾದರೂ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಸ್ಥಳೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಹಕ್ಕಿನ ಒಂದು ಸಮರ್ಥನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಪುನರ್ ಆವಿಷ್ಕಾರವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಲಿನೀಕರಣವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ತಡೆಯಬಹುದು. ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಕರಣದ ಸೂಕ್ತತೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಇಂದು ತನ್ನ ಸಮಾಜಕಲ್ಯಾಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವು ವಾಪಸ್ಸಾಗಲು ಸನ್ನಿಹಿತ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಖಾಸಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು

ಸುವ್ಯಸ್ಥೆಯ ಕಾಪಾಡುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಳಜಿಯು ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರ ಮುಂದೊಡಗನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಖಾಸಗಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಯಂ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇದು ಉನ್ನತ ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಹಣಾ (ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್) ಶಿಕ್ಷಣದ ಸವಲತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಮಾಜದ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದ ಅಗತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂಬ ವಿಚಾರವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಸಾಧಾರಣ ಮಲಯಾಳಿಗೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಸೂಕ್ತತೆಯು ಅತ್ಯಲ್ಪವಷ್ಟೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಖಾಸಗೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಜಾಗತೀಕರಣಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವು ಇನ್ನೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇಂದಿನ ಒಂದು ಏಕದ್ರವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಯೆಂಬುದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಪಂದ್ಯದ ಕುದುರೆಯಂತೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ನಾಗಾಲೋಟದಲ್ಲಿ ಓಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಉಂಟು. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಟೀಕೆಗಳು, ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು, ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು, ದಂಗೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕ್ರಾಂತಿಗೂ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡಬಲ್ಲದು.

ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಕಾಯುವ ಸಮಯ ಅಥವಾ ತಾಳ್ಮೆ ಇದೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಗ್ಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಬದಲಿಗೆ ರಾಜ್ಯವು, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲು, ಅನುಕೂಲಕರ ಮುಸುಕಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ, ಜಾಗತಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ಪುನರ್ ನವೀಕೃತ ಹಾಗೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಫಾರ್ಮಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಜಾಗತಿಕ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆಯ ಪ್ರಸಕ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಮುಂದಿರುವ ಇತರೆ ಸವಾಲುಗಳು, ಎಷ್ಟು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವೆಂದರೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಣಕಾಸು ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಗಮನಾರ್ಹ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತೇಜ್ಜೆಯೆಂದರೆ, ಮಲಯಾಳಂಗಳಂತಹ

ಭಾಷೆಗಳ ಉಳಿವಿನ ಹಾದಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವುಗಳ ವಕ್ತಾರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಳಕೆಯೂ ಕೂಡ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಡ್ಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧನಗಳ ಕುರಿತ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ. ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಲಯಾಳಂ ಕುರಿತಂತೆ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಉಳಿವು ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸಿನ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಲಯಾಳಿಯು ತನ್ನ ಗಡಿಯನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮೀರುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ನೆರವು ನೀಡದಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಬಹಳ ದೂರದವರೆಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಕಡಿಮೆ.

ಇವು ಮಲಯಾಳಂನಂತಹ ಭಾಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಾದರೆ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಮಾಹಿತಿ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯೋಜನೆಗಳೇನು?

ಮಲಯಾಳವು ಭವಿಷ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಯೋಜನೆ ನಿರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಾಷಾ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ (ಭಾಷಾರೂಪ ಪ್ರಯೋಗ) ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಮಲಯಾಳಂನ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಯಾವ ಅಧಿಕೃತ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಶೋಚನೀಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು?

ಸಂಪ್ರದಾಯದ ವಕ್ತಾರರೋ? ಆಧುನಿಕ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ವಕ್ತಾರರೋ? ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಉದಾರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಭವನೀಯ ಸಫನೀಕರಣವು ಮಾತ್ರ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವಂತಹದಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ

ಭೌಗೋಳಿಕರಣ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ:

೩೪೫

ಅದರ ನೈಜ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪುನರ್ ಆವಿಷ್ಕರಿಸುವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದುದು.

ಇದನ್ನು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಭವನೀಯ ಪರಸ್ಪರ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಕರಣದ ಸೂಕ್ತತೆಯ ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯೀಕರಣದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಐಎಂಎಫ್ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಎರವಲನ್ನು ಕೇಳಿರದ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮಲಯಾಳಂ ಭಾಷೆಯು ಎರವಲು ಪಡೆದು ಬೆಳೆಯುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಜನರು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಅಂತರ್ಗತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ - MALAYALAM - ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿದೀರಾ? ಅದನ್ನು ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಲದಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ ಓದಿದರೆ ಅದು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಅಂತರ್ಗತ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗೆ ಇನ್ನಾವ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಬೇಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

ಎಜುತಚನ್ . ೧೯೭೫. ದಿ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ದಿ ಗ್ರಮಾಟಿಕಲ್ ತಿಯರೀಸ್ ಇನ್ ಮಲಯಾಲಂ. ತಿರುವನಂತಪುರಂ: ಡಿಎಲ್- ಐಎಸ್ ಡಿಎ ಜರ್ನಲ್. ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಫಾರ್ ದಿ ಸ್ಟಡಿ ಆಫ್ ಡೆವಲಪಿಂಗ್ ಏರಿಯಾಸ್ ನ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ. ಸಂ ೪ . ಸಂ ೪. ೧೯೯೪.

ತಿರುವನಂತಪುರಂ ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಯ ವಿಷನ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಯೂಚರ್ ಸಮೀಳನದ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ

ಲೇಖನಗಳು. ೪೨೯. ೧೯೯೫. ಗ್ಲೋಬಲೈಸೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಯೂನಿಯನ್, ಎ ಸಿಂಪೋಸಿಯಂ ಆನ್ ಗ್ಲೋಬಲೈಸೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಆಪ್ಪನ್, ನವ ದೆಹಲಿ.

* * * * *